தேவன்

துப்பறியும் சாம்பு

(நாடக வடிவம்)

முன்னுரை

அன்பார்ந்த வாசகர்களே!

அமரர் 'தேவன்' அவர்களின் படைப்புகள் அத்தனையும் உங்களிடம் வந்து சேர, நாங்கள் எடுக்கும் எல்லா முயற்சிகளிலும், பதிப்பாளர் 'அல்லயன்ஸ்' சீனிவாசன் எங்களுக்குக் கை கொடுத்து வந்திருக்கிறார்.

'தேவன்' அவர்களின் 'துப்பறியும் சாம்பு,' பல பதிப்புகள் கண்டுவிட்டன. முப்பதுகளில் எழுதப்பட்ட மிக எளிய படைப்பு 'துப்பறியும் சாம்பு.'

ஒரு சாதாரண வங்கி குமாஸ்தாவான சாம்பு அசட்டுத் தனமாகச் செய்யும் சில காரியங்கள், முடிவில் மக்களுக்கும்,போலீசுக்கும் நன்மை தருவதாகவே அமைந்து விடும். அவர் துப்புத் துலக்கும் பாணி நகைச்சுவையாக இருந்தாலும், சிக்கல்கள் குழப்பம் இல்லாமலே அவிழ்ந்து விடும் அம்சம்தான் 'துப்பறியும் சாம்பு'வின் வெற்றிக்குக் காரணமாக அமைந்திருப்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

சில கதைகளை எத்தனை தடவை படித்தாலும் அலுப்பதில்லை, சில பாடல்களை எத்தனை தடவை கேட்டாலும் அலுக்காதது போல. அதனால்தானோ என்னவோ 'தேவனி'ன் 'துப்பறியும் சாம்பு'வும் அந்த எளிய வகை

பாமர இலக்கியத்தின் பிரதிநிதியாகவே வாசகர்களால் பாராட்டப்பட்டு, அங்கீகாரமும் பெற்றுவிட்டது.

'துப்பறியும் சாம்பு' நாடகமாகப் பல மேடைகளிலும் நடிக்கப்பட்டதும், 'சாம்பு' நடராஜன் முதல் 'காத்தாடி' ராம மூர்த்தி வரை சாம்புவின் சாகசங்களைச் சிரிக்கச் சிரிக்க ரசிகர்களுக்கு இத்தனை ஆண்டுகளாக வழங்கி வந்திருப்பதும் நீங்கள் அறிந்த தகவல்கள்தாம்.

ஆனால் இந்த நாடகவடிவ நூல் 'துப்பறியும் சாம்பு'வுக்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. இதை அமரர் 'தேவன்' அவர்களே தம் கைப்பட ஒவ்வொரு காட்சியையும் எழுதியிருக்கிறார். மற்றவர்கள் அவருடைய படைப்பை நாடகமாக்குவதற்கும், 'தேவன்' அவர்களே நாடக வடிவில் தம் படைப்பை எழுதுவதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறதல்லவா?

'தேவன்' அவர்களின் அதிவேகமான கையெழுத்தைப் புரிந்துகொண்டு (சிறிது சிரமப்பட்டாவது!), அதைத் திருத்தமாகப் பிரதி எடுத்து, பிழை நீக்கி, புத்தக வடிவில் உங்களுக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் '**அல்லயன்ஸ்**' சீனிவாசன். அவருக்கு தேவன் அறக்கட்டளை சார்பில் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'தேவனின்' எல்லாப் படைப்புகளையும் வாங்கி, ரசித்து மகிழ்ந்தது போலவே, இந்த நாடக வடிவ நூலான 'துப்பறியும் சாம்பு'வையும் வாங்கிப் படித்து மகிழ்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

27.4.2007 — சாருகேசி

சென்னை – 18 — தேவன் அறக்கட்டளை

சாதனையாளர் சாம்பு

'தேவன்' எழுதிய 'துப்பறியும் சாம்பு' தமிழில் பிரசித்தி பெற்ற கதைகளுள் ஒன்று. இந்தக் கதை எழுதி முடிக்கப்பட்டவுடன், நடராஜன் என்பவரால் நாற்பதுகளில், நாடகமாக மேடையேற்றப்பட்டு மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. அதனால், சாதாரண நடராஜன் – 'சாம்பு' நடராஜன் ஆனார். பிறகு வேறு சிலராலும் பல சமயங்களில் நாடகமாக்கப்பட்டது. இதைப் படிக்கும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் தமாஷும், கும்மாளமும் நமக்கு ஏற்படும். சிறிதும் தொய்வு ஏற்படாது. இந்த நாடக ஆக்கம் 'தேவன்' அவர்களாலேயே செய்யப்பட்டு அவர் கைப்பட எழுதப்பட்டதுதான் இதன் சிறப்பு. இப்போதுதான் நூல் வடிவில் வெளிவருகிறது.

தேவன் நூல்களை வெளியிடுவதன் மூலம், எங்கள் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு தந்து, தொடர்ந்து இது போன்ற நல்ல நூல்களையே வெளியிட்டு, மக்கள் மனத்தில் நிலைத்து நிற்கும் வாய்ப்பைத் தந்த 'தேவன் அறக்கொடை'யினருக்கும் எங்களது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

'**அல்லயன்ஸ்**' **சீனிவாசன்**.

THUPPARIYUM SAMBU

Thuppariyum Sambu	...Sri	N.S.Natarajan
Police Inspector Gopalan	... "	S.R.Krishnaswami
Bank Manager Rowdy Somu	... "	G.K. Ramamurthi
Club Secretary	... "	G.Babu
Binder Naicker	... "	B.R.Murthi
*Fy.Mgr.*Madanagopal *Bank Clerk* Kothandam	... "	S.S.Mani
Commr.of Police	... "	U.Rajagopal
Bk.Mg.Director *Editor* "Masalvadai"	... "	C.V.Nagarajan
Venkittu	... "	V.S.Krishnamurthi
Police Sub-Inspector Naidu	... "	S.Nellayappan
Sub-Inspector Pillai	... "	V.Ganesan
Kalyana Sarma	... "	S.Satakopachari
Zamindar	... "	Vasudevan
Bk.Clerk Sundaram Rowdy	... "	A.C.Sridharn
Wayfarer & Dramatic Actor	... "	V.S.Nagarajan
Rowdy	... "	V.Ramaswami
Dramatic Actor & Muthu	...Sri	A.Rangarajan
Dramatic Actor & Rowdy	... "	R.Jayaraman
Constables	... "	K.Govinda Rao M.V.Seshadri
Bank Boy	... "	V.S.Ramamurthy
Sundhu	... "	Master Srinivasan
Bank Peon & C.I.D.	... "	N.Anantaraman
C.I.D.	... "	A.Parthasarathy
Vembu	... "	S.V.Venkataraman
Lakshmi	... "	R.Srinivasagopalan
Saroj	... "	S.Krishnaswami
Jagatham	... "	V.Ramamurthi
Mother of Vembu	... "	K.Ranga Rao
Ammami	... "	G.N.Viswanathan
Story & Dialogue	... "	"Devan"
Direction	... "	N.S.Natarajan
Stage Direction	... "	K.S.Nagarajan
Songs	... "	S.R.Krishnaswami
Music	... "	"Kousic"
Orchestra	... "	Triplicane Fine Arts Club Orchestra

*   *   *

"THUPPARIYUM SAMBU"

SYNOPSIS

1. Sambu stumbles upon the thread of a planned swindle in a Bank in which he is a clerk. He reports is all right, but at the wrong end and as a result loses his job right away.
2. Inspector Gopalan takes a fancy to the stolid innosence of Sambu and visualises great possibilities in him. Sambu's fortune is almost made when he gets the simpathies of Lakshmi wife of Gopalan.
3. A Zaminbar loses his prize-diamond and on that account his pece of mind as well. Sambu, forced to unravel the mystery, solves it by yawning. The dramatic exposure of the culprit only burdens Sambu with another mission of a more delicate and intricate nature.
4. Fame and fortune, these two tricky dames woo Sambu. He is now the wonder worker of the City and hence, most unknowingly, engages a pair of crooks to hatch a scheme.
5. Confidence tricksters may be successful everywhere; but not with Sambu. One has spread a net for him falls herself into the pit prepared by the Police, round Sambu. A thrill to all and added honours to Sambu.
6. Sambu accepts to act. In the enthusiasm he kicks out a new offer of a case that has large prospects...
7. On the Zamindar's job the 'detective' is carried away so much he is all unaware of what he has achieved.
8. The final of the above case. Sambu is a much sought after figure now for quick service and sure results.
9. Sambu is being slowly subjected to the influence of matrimony while he is himself plotting the downfall of his future kin.
10. Honoured and glorifed where once he was trampled and disgraced, Sambu enjoys the fruit of his ambitions. Providence guides him to unearth the lost stuff and bring to book the offender.
11. Sambu's weakness for sugared cashewnuts wins him fresh laurels.
12. Inspector Gopalan is presented with the ace-burglar in the most casual nonchalant manner, so original to the 'detective'. In turn the Inspector joins him to a Life Partner in wed-lock who rules his mind and forture in days to come. An exemplary 'Nalangu' follows.

INTERVAL

13. Sambu-Vembu Combination in form. Inspector butts in with unwelcome case that is likely to bring welcome fortunes.

14. The "Old Bandicoot" is worried, as Sambu is nosing about.

15. The Police appreciate the assistance given by Sambu and applaud his remarkable achievements. They discuss future dealing with him.

16. Venkittu's debut - a hilarious scene. Sambu succeeds in catching a burglar that has gone underground and to escape from over-flowing praise, takes to China bazaar where he makes a bargain destined to add another feather to his cap. Also contains the last of the "Old Bandicoot".

17. Bank thieves determined to down Sambu.

18. Sambu is adamant in spite of mounting offers for the ring.

19. Police officials concern over the safety of the detective, The special properties of a whistle...

20. The case of the library book with treasure inside and a rotating plate with a poisoned cup on it! Fortune turns round and round and finally the tables are turned against the enemy.

21. The conclusion of the China bazaar deal, a gem in the crown of Sambu's fame. A scene with plenty of fun from Venkittu.

22. Sambu is not yet infallible to feminine charms and is apt to commit a grave mistake - as shown by a misplaced autograph.

23. Gopalan and Lakshmi have a rare but plesant after noon with the Naidu's report of a successful case and an important letter both connected with Sambu.

24. An Editor's troubles and worries and decisions. Sambu is invited to dance-in which unwillingly he has to do the Dancing himself. A scene wherein Venkittu assets with success.

25. The whistle, intended to protect, proves a dagger at the heart of the hero. "To blow or not to blow" is his vital question to decide his future in five minutes. What happenes when he blows will make the heart jump.

26. It proves that when Sambu strikes a blow at one place, it simultaneously hits at another place.

27. Honours due are paid. Fitting title is added and a cable from the U.K.is waiting. Scotland Yard pre pares itself to meet Sambu.

SUBHAM

துப்பறியும் சாம்பு

கதைச் சுருக்கம்

அதிர்ஷ்ட தேவதையின் கண்காணிப்பில் வந்து விட்டவர்களுக்கு ஏற்படும் அமோகமான செல்வாக்கைத் துப்பறியும் சாம்பு அடைகிறான். பாங்கி குமாஸ்தாவாக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த சாம்பு தினம் "முட்டாள்" "முட்டாள்" என்ற அர்ச்சனைகளைத் தவிர வேறெதையும் கேட்டறியான். திடீரென்று ஒரு நாள் காலை அவன்மீது லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் விழுந்துவிட அடுத்த கணம் அவன் உத்தியோகம் அவனிடமிருந்து கழன்று கொண்டது. எந்த அசட்டு குணங்களை உலகம் வெறுத்ததோ, கேலி செய்ததோ, இகழ்ச்சி செய்ததோ —அதே குணங்களை இன்று அதே உலகம் மனதாரப் புகழ்ந்தது; பெருமையுடன் காப்பியடிக்கவும் கிளம்பிவிட்டது!

இன்ஸ்பெக்டர் கோபால் நேர்மைக்கும் உழைப்புக்கும் துணிவுக்கும் பெயர் போன உத்தமமான போலீஸ் ஆபீஸர். அவருடைய திருஷ்டி சாம்புவின் மீது விழுகிறது. அவன் பெரிய நிலையை எட்டக் கூடியவன் என்று அவரது அந்தராத்மா, வற்புறுத்தியே அவனுக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களை அளிக்கிறார். பெரிய பெரிய கேசுகள் தொடர்ந்து அவனிடம் வருகின்றன. சாம்புவின் அசட்டுத்தனம் அப்படியேதான் இருக்கிறது. எனினும் அசட்டுத்தனம் ஒன்றினாலேயே வெளிக்கொண்டு வரவேண்டிய வகையில் சந்தர்ப்பங்கள் துணை புரிகின்றன. சாம்பு பல திருடர்களைக் கண்டு பயந்து நடுங்கும்போதே, அதையறியாது அவர்கள் வெகுண்டு தாங்களாகவே சிக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவனிடம் சென்ற கேஸ்களெல்லாம் வெற்றி ஒன்றையே காண்கின்றன.

சில ஜமீன்தார்கள் அந்தரங்கமான தொல்லைகளுக்கு சாம்புவை எதிர்பார்த்துப் பலனடைகிறார்கள். பெரிய பெரிய திருட்டுகளைச் "சுண்டைக்காய் கேஸ்" என்று சாம்பு தீர்த்து விடுகிறான். அவனையே மடக்க வேண்டும், அமுக்க வேண்டும் என்று முயன்றவர்கள் எய்த பாணம் தங்கள் மீது திரும்புவதைக் கண்டு மண்ணைக் கவ்வுகிறார்கள். சாம்புவின் வாழ்க்கை மேலும் ருசிக்க வேம்புவும், அவன் குலம் தழைக்க மகன் சுந்துவும்

தோன்றுகிறார்கள். இவர்கள் வருகையால் மேலும் சிறப்பாகிறது சாம்புவின் பெயர். இந்தியா எங்கும் ஜெயக்கொடி நாட்டி "கம்பீர சாகரம்" என்ற பட்டமும் பெற்றுக் கொண்ட சாம்பு இங்கிலாந்தின் பெயர்போன துப்பறியும் ஸ்தாபனமான 'ஸ்காட்லண்ட் யார்டு'க்கு அவர்கள் பிரத்யேக அழைப்பின் மீது ஸ்பெஷல் பிளேனில் புறப்படுகிறான்.

சுபம்

துப்பறியும் சாம்பு

(நாடகம்)

காட்சி 1 (இருவர் நுழைகின்றனர்)

சுந்தரம் : இதென்ன உத்தியோகம் சார்! ஒரோரு சமயம் வாரி உதறிவிட்டுப் போகலாமான்னு தோணறது... இங்கே சர்க்கரையும் மாவும் ஒண்ணுதான்... ஏதடா ஒரு மனுஷன் ராத்திரி பகல் பாராமே உழைக்கிறானேன்னு எவன் சார் பார்க்கிறான்...

கோதண்டம்: உஸ்ஸ்...! நமக்கேன் வம்பு... பேசாம இரும்... வர்ர டைம்...

சுந் : வரட்டுமேஎன்கிறேன்... நான் போகத்தயார், சார்! இந்த ½ *yearly statement* நான் இல்லாட்டா எவன் சார் பண்ணிடுவான்னு

கேட்கிறேன். சாம்புவை வெச்சுண்டு என்ன செய்திட முடியும்! ஹூம்! பத்தரை மணிக்கு வரான்... மூக்கைத் தடவிக் கொடுத்துண்டு உட்கார்ந்துட்டுப் போறான். அவனுக்கும் அஞ்சு ரூபா இன்க்ரிமெண்ட், எனக்கும்...

கோத : அந்த சாம்புவை எத்தனை தரம் மானேஜர் திட்டறான், முட்டாள் முட்டாள்னு... சகஸ்ர நாமம் பண்றேனே, நீர் வாயை மூடிண்டு இருப்பீரா?

சுந் : ஒரு தடவை சொல்லட்டும். பல்லை உதிர்த்துக் கையிலே கொடுக்க மாட்டேன்! மானேஜருக்கு அது தெரியாதுன்னு ஒத்துக்கிறீரா...? வெளிப் பட என்கிட்ட பகட்டா பேசறானே ஒழிய, உள்ளூர நடுக்கம்! "... லெட்ஜரை நான் பார்க்கிறேனே, சார்...!" என்பதற்குக் கூட, "வேண்டாம்! நானே பார்த்துக் கொள்றேன்" என்று கதறுகிறானே!

கோத : அதைச் சாம்புகிட்டே கொடுத்துப் பார்க்கச் சொல்கிறானே, அதைப் பார்த்தீரா? அவன் திணறுகிறான், கெஞ்சறான்... ஐயோ, ஐயோ! இந்தச் சாம்பு மாதிரி ஒரு படு முட்டாள் எப்படித் தான் இந்த ஆபீஸில் வந்து சேர்ந்தான்! மனுஷனுக்குப் 'பளபள' ன்னு நாலு வார்த்தை பேசத் தெரியாதா?

சுந் : அவன் பேசி வாழவிய்யா! நான் சொல்றேன் பாரும்! என்னமோ இந்த ஆபீஸிலே இருக்கான். இங்கே வேலை போச்சோ, இவனை வேலைக்கு

வெச்சிண்டு கொடுக்கிற பேர் கிடையாது. 'Rut' பண்ணப் போறான்... இதோ வண்டிண்டே யிருக்கான்... விளாங்கா மண்டையையும், மூஞ்சியையும் பாருமேன்... பிரும்ம சிருஷ்டியிலே இந்த மாதிரி கோரஸ்வரூபம் அதிகம் இருக்காது சார்!

கோத : அதிர்ஷ்டம் இருக்கும் சார்! குருட்டு... இதுகளுக்கு... நல்ல சாமர்த்திய சாலிகள் கிடந்து வாடுவான்கள். இந்த மாதிரி முட்டாள்களுக்கு ஈசுவரன் கடாக்ஷமும் இருந்து, ஜமாய்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்... உம்... வரான்...

(தலையைத் தடவிக் கொண்டே, குறும்புச் சிரிப்புடன் சாம்பு உள்ளே வருகிறான்.)

சுந் : ஓய்! என்னங்காணும் வந்த உடனே மேஜையடி! பெரிய புலி நீர் வேலையிலே... கிழிச்சிடப் போறீரோ...! இப்படி வாரும் காணும்.

சாம்பு : இல்லை, மிஸ்டர்... கொஞ்சம் லெட்ஜர்லே வொர்க் இருக்கு...

சுந் : பெரிய வொர்க்... ஹூம்! உமக்கு அது முதல்லே புரிஞ்சுகூட இருக்காது. கோதண்டம், நம்ம சாம்பு நல்ல பொறுமைசாலி இல்லையா?

கோ : சந்தேகம் என்ன! எத்தனை *heavy work* ஆனாலும் அவருக்கு லட்சியமா? கவலையா? அவரை பாதிக்குமா?

சுந் : நான் அதுக்குச் சொல்லலைங்காணும்... அவருக்கு மானேஜர் மகானுபாவனும்,

முட்டாள்னும் நாமகரணமே பண்ணியிருக்காரே... கொஞ்சம்மாவது முகம் கோணியிருப்பாரா!

கோத : பிழைக்கிற பேர் அப்படித்தான் இருப்பார்கள்.

சுந்த : ஆமா... நானும் நீரும் சாகிற பேராக்கும்...! இவருக்கு முதுகெலும்பு இல்லே! நானாயிருந்தா care பண்ணமாட்டேன். கையிலே திறமை இருக்கிறவனுக்கு எந்த Bank ஆனா என்ன ஓய்! 'நக்கித் தின்ற நாய்க்கு செக்கானா என்ன? சிவலிங்கமானா என்ன?'ன்னு, இந்த வேலையை உதறிட்டுப் போயிடுவேன்.

கோத : அதெல்லாம் சொல்லாதேயும், சாம்புவுக்குக் கோபம் வந்துடும்.

சுந்த : கோபம் வரட்டுமே ஐயா! வந்தா, பட்டினி கிடந்துருவாரோ! ரேஷன் டைம், பரவாயில்லை... இந்த மனுஷன் இப்படி ஒடுகிறதனாலே, நம்ம பாடு திண்டாட்டமாய் போறது. அந்த ரால் நாம்ப ஒவ்வொருவரும் ஏன் இவன் மாதிரி காலிலே விழலைன்னு கேழ்க்கிறான்... இந்த சாம்பு போனால்தான் இந்த ஆபீஸ் விடியும்.

சாம்பு : ஏ... என்ன ஓய்? என்ன பேச்சு இது!

சுந்த : உம்மைக் கேட்கிறேன். இன்னமும் மானேஜர் கிட்ட நீர் நடுங்கினீர்னால் உம்மைக் கட்டித் தூக்கி பாழுங்கிணத்துலே போட்டுடுவோம். *you dirty rat!*

சாம்பு : ரொம்பவேணாம்... ஆமா... ஓட்டிடிரே...! ரொம்ப ஓட்டிடிரே... ஓய்... நா... நான்...

கோத : சாம்பு! அவர் கோபத்திலே சொல்றார்... நீர் கூழையாய், பயந்து பயந்து போறதினாலே உமக்கும் சிரமம், மற்ற பேருக்கும் சிரமம். ரெண்டு நாள் தைரியமா அடிச்சீர்னா, முட்டாள் என்பானா அவன்...

சாம்பு : (நகத்தைக் கடித்து, சரி! அய்யா! முதலுக்கே மோசமா 'வெளியே போ' ன்னால் நன்னாயிராதே!

கோத : நாங்கள்ளாம் பாத்துண்டு இருந்துடுவோமா... என்ன சாம்பு, நீர் கூட—

சுந்த : பார்த்துண்டு இருக்காமே, ஆனால் ரெண்டு கையாலே வெளியே கொண்டு போய்த் தள்ள மாட்டோமா! போங்காணும், போம்! சாம்புவுக்கு தைரியம் வர காலத்திலே நான் பிரதம மந்திரியாயிருப்பேன்; நீர் இந்த பாங்க் முதலாளியா இருப்பீர்... சாம்புதான் காஷ் கீப்பர்...! ஹ"ம்! நடக்காத காரியம்!

கோத : ஏன், நாளைக்கே மானேஜர் தயவு வைச்சால் சாம்புவுக்குக் 'காஷ் கீப்பர்' வேலை கிடைக்காதோ, கேட்கிறேன்... என்ன சாம்பு, *I love to see you as the cash keeper* ... ரூபாய் கொடுத்து *easy* ஆக 20 அணா சில்லரை வாங்கிக்க மாட்டேன்!

சாம்பு : உம்... ஏனனமாயிருக்கு... உம்... (மூக்கை சொறிந்து) உம்... இருக்கட்டும், இருக்கட்டும். (ப்யூன் உள்ளே வந்து, மெதுவாக...)

ப்யூன் : போங்க, போங்க! ஆருதைக் கன்னன் வந்துட்டான். மானேஜர் வர்ராரு, போங்க சீட்டுக்கு... வம்படிக்காதீங்க... கன்னப் பிடுங்கிடு வாரு...

கோத, சுந் : அதுக்குள்ளேயா! இன்னிக்கு என்ன கேடு!

ப்யூன் : போங்க, அய்யா, இதோ வர்ராரு... போங்க! (அவர்கள் இருவரும் சீட்டுக்குப் போகிறார் கள்)

(மானேஜர் உள்ளே வருகிறார். அனைவரும் எழுந்து, உட்காருகின்றனர்)

மானேஜர் : மிஸ்டர் சுந்தரம், சனிக்கிழமை *arrears* இருந்ததே என்ன ஆச்சு?

சுந்த : அதனாலேதான் சித்தே முன்னே வந்து *Complete* பண்ணறேன்... அநேகமா ஆயிப் போச்சு!

மானேஜர் : *That is right... I want efficiency here...* மிஸ்டர் கோதண்டம்! சனிக்கிழமை *despatch* எப்படி? பாக்கியுண்டா?

கோத : நம்ம வேலை அன்னன்னிக்கு முடியும், சார்! உங்கள் *Orders*க்காக இருக்கிற லெட்டர்ஸ் தான் பாக்கி.

மானேஜர் : *I will look into it...* ப்யூன்! எனக்கு ஏதானும் டெலிபோன் வந்ததா?

ப்யூன் : இது வரைக்கும் இல்லைங்க... இனிமேலே வந்தா...

மானேஜர் : இங்கே கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டாம்... நான் இன்னிக்கு வர நேரமாகும்னு சொல்லி விடச் சொல்லு, *Phone Clerk* கிட்ட!

ப்யூன் : சரிங்க!

மானேஜர் : நான் சொல்லச் சொன்னேன்னு முட்டாள் தனமா சொல்லிடாதே! போ!

(ப்யூன் செல்கிறான்)
என்ன ஓய் முட்டாள்!
(சாம்பு விறைப்பாய் எழுந்து நிற்கிறான்)

சாம்பு : ஏன் சார்!

மானேஜர் : உக்காண்டு தூங்கும்! வெய்யில் ஜாஸ்தி! நீர் என்ன பண்ணுவீர்!

சாம்பு : (கோபமாக) நீங்கள் என்னை முட்டாள்னு கூப்பிடறது நன்னாயில்லை, சார்!

மானேஜர் : அடடே! உமக்குப் பிடித்திருக்கிற பேர் என்றல்லவா நினைச்சேன். ஹ ஹ ஹா!

சாம்பு : நீங்கள் மட்டும் இல்லை, இந்த ஆபீசில் எத்தனையோ மடையன்கள் என்னை முட்டாள் என்று நினைச்சிண்டிருக்கிறார் கள். இந்த ஆபீஸில் நடக்கிற ஒரு அயோக் கியத்தனத்தை நான் கண்டு பிடித்தது போல் எவனாவது கண்டு பிடித்திருக்கிறானா?

மானேஜர் : அடடே! என்னத்தைக் கண்டீர்! காண்டா மிருகம் முட்டை இட்டிருக்கிறதா சாம்பு?

சாம்பு : உங்கள் கிட்ட முக்கியமாக ஒரு விஷயம் பேசணும்... தனிமையிலே பேசணும்!

மானேஜர் : பேசு மேன் இப்பதான்! உமக்கும் நமக்கும் என்ன காதல் வந்திருக்கிறது!

சாம்பு : அப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயம்தான்... ஒரு காதல் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம்தான். (மூக்கைச் சொறிந்து) தனிப்படச் சொல்லணும்.

மானேஜர் : இப்படி வாரும்! உமக்கு என்ன இப்போ? உம்...!

சாம்பு : நம்ம ஆபீஸ் கார் இருக்கே! அது ரொம்ப *Misuse* ஆகிறது, சார்!

மானேஜர் : *What?* சொப்பனம் கண்டீரா, இல்லை பித்தமா உமக்கு...? ஏதானும் முட்டாள்தனமா என்னன்னை.....

சாம்பு : *I am very sorry, you treat me like that!*

மானேஜர்: (ஆச்சரியமாக) என்னய்யா இது நடிப்பு!

சாம்பு : நம்ம ஆபீஸ் காரை ஐந்தாறு வாரமாக ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் யாரோ வெளியில் கொண்டு போகிறார்கள். நேற்று கூடக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்... 140 மைல் *Travel* செய்திருக்கிறார்கள்! நான் ஆற்காடு பஸ்ஸிலே போகிறபோது இதைப் பார்த்தேன். ஒரு ஆண்பிள்ளையும், ஒரு பெண் பிள்ளையும் இருந்தார்கள்னா...

மானேஜர்: ஆச்சரியமா இருக்கே!

சாம்பு : அப்படித்தான் இருக்கும்... நான் *Prove* செய்வேன், சார்! இதோ பாருங்கள்! காரில் ஒரு அரளிப்பூ கிடக்கிறது... அந்த பொம்மனாட்டி தலையிலிருந்து விழுந்தது.

மானேஜர்: மிஸ்டர் சுந்தரம், கோதண்டம்! நீங்கள் முன்னாடி *Strong room* லே போய் எனக்கு ஒரு ரூபாய் நோட்டா 2000 ரூபாக்குக் கொண்டு வாருங்கோ...

(அவர்கள் செல்கிறார்கள்) இப்படி வாரும் சாம்பு! உம்? நீர் பார்த்தீரா? நம்ம கார் தானா? சந்தேகம் இல்லையே?

சாம்பு : (அடக்கமுடியாத சினத்துடன்) உங்களுக்குச் சந்தேகமாக இருந்தால் நான் *Managing Director* இடம் சொல்கிறேன்... நான் மைல் கூட நோட் செய்திருக்கிறேன்... அப்புறம்?

மானேஜர் : என்ன கோபம் ஐயா உமக்கு? நாம் ஒரு பிசகு செய்து விடக் கூடாதல்லவா? அதனால் கேட்டேனே ஒழிய, உம்ம மேலே அவ நம்பிக்கையா? சேச்சே... சரி, காரில் இருந்தது யாரோ?

சாம்பு : அதைப் பார்க்க முடியவில்லை. ஆசாமி போர்த்திக் கொண்டிருந்தான். அவள் தலையிலே புல்லுக் கட்டு மாதிரி புஷ்பம் இருந்தது.

மானேஜர்: இத ஜாக்கிரதையாக *Investigate* செய்ய வேண்டிய விஷயம்தான்... நீர் போய் உட்காரும்...

சாம்பு : இது மட்டும் இல்லை, சார்! நீங்கள் என்னிடம் *Ledger* கொடுத்தீர்களே...

மானேஜர்: அதை நீர் பிரித்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை. அதுதானே!

சாம்பு : நான் பிரித்துப் பார்த்தேன். அதில் உங்களுக்கும், எனக்கும் தெரியாமல் யாரோ *Transfer* செய்திருக்கிறார்கள். ரூ. 40,000 வரைக்கும் தகராறு இருக்கும்!

மானேஜர்: அடடே! ஐயய்யோ!

சாம்பு : எனக்கு இதை உங்களிடமோ மானேஜிங் டைரக்டரிடமோ சொல்ல வேண்டுமென்று துடிக்கறது. இந்த கோதண்டமும், சுந்தரமும் என்னை... என்னை... ஆனாலும் கேலி செய்கிறார்கள். நான் முட்டாளாம்! புழுவாம்! முதுகெலும்பு இல்லையாம்! காஷியர் வேலை கிடைக்காதாம்...

மானேஜர்: அவர்கள் கிடக்கிறார்கள் முட்டாள்கள். மிஸ்டர் சாம்பு! நான்கூட உம்மை அடிக்கடி 'முட்டாள்' என்று கூப்பிடுவது ஏன் தெரியுமா? அவர்களைச் சொல்வதற்குத் தான்! நீர் நமக்கு ஆப்தமானவர்... அதை நீர் தெரிந்து கொண்டீரோ என்னவோ!

சாம்பு : (அசட்டுச் சிரிப்புடன்) தெரியாதா?

மானேஜர்: ஆ! நான் நாளைக்கு கேஷியர் வேலைக்கு உம்மை *recommend* செய்கிறேனா இல்லையா பாருமேன்! இவர்களைத் திகைச்சுப் போக வைக்கிறேன்... ஆமா! அந்த லெட்ஜர் சமாச்சாரம் உம்மையும் என்னை யும் தவிர...

சாம்பு : யாருக்கும் தெரியாது–ஈ காக்காய் கிட்ட–

மானேஜர்: மிஸ்டர் அதுதான் புத்திசாலித்தனம். எவனாவது அசடன் கையில் இது அகப் பட்டிருந்தால், இதை அம்பலமாக்கி, குற்றவாளியைத் தப்பவிட்டு, போலீஸ்லே மாட்டி அமர்க்களம் பண்ணி, முள்ளால் எடுப்பதைக் கோடாலியால் பிளந்து, *Nasty* ஆகச் செய்திருப்பான். உம் கையில் அகப் பட்டதே நம்ம பாங்கின் அதிர்ஷ்டம்... எப்படி?

சாம்பு : சரி, சார்! இவ்வளவையும் நான் கண்டு பிடிக்க நேர்ந்ததுக்கு, என் கைக்குட்டையில் வந்த ஜவ்வாது பொட்டினால் என்றால் பாருங்கள். சார்! அது மோட்டார் காரி லிருந்து வந்ததென்று பார்த்தேன். மோட்டாரின் மைலேஜ் மீட்டரிலிருந்து அதிக தூரம் போவதையும் பார்த்து. அப்புறம் காரை கவனித்து–

மானேஜர்: பேஷ்! பேஷ்! நீர் போலீஸ் இலாகாவில் இருக்க வேண்டியவர். நூறு, நூற்றைம்பது, இருநூறு வாங்க வேண்டியவர். (சாம்பு மகிழ்ச்சியின் உச்சத்துக்குப் போகிறான்). இந்த

கேஸை நானே நடத்தி, குற்றவாளியை மாட்டுகிறேன். நீர் 'கப் சிப்' என்று இரும். உமக்கு காஷியர் வேலைக்கு 'ஆர்டர்' அனுப்புகிறேன்... என்ன சரிதானே? (மானேஜர், சாம்புவை தட்டிக் கொடுக்கிறார்)

சாம்பு : சரி, சார்! ஞாபகம் இருக்கணுமே...!

மானேஜர்: நீர் இப்போ காப்பி சாப்பிட போயிட்டு, 2, 2½ மணிக்கு வாரும்... *Be free, man... enjoy yourself...*

(சாம்பு வெளியே செல்கிறான்)

மானேஜர்: (டெலிபோனை எடுக்கிறார்) *Hello! Put me to 500073... Quick... Is it 500073*... யார் அது, சரோஜு தானே பேசறது? உம்... நீ உடனே வரணுமே! டாக்ஸிலே வந்துடு... ரொம்ப அர்ஜண்ட், ரொம்ப டேன்ஜர்... யெஸ்... சீக்கிரம்... ரைட்...

(பதட்டத்துடன் அறையைப் பார்க்கிறார். சுந்தரமும் கோதண்டமும் உள்ளே வருகிறார்கள்)

மானேஜர்: சாரி, எல்லாம் சரியா எண்ணி விட்டேளா?

சுந், கோத : ஆமா, சார்! 'செக்' பண்ணிட்டுத்தான் கொணர்ந்தோம்.

மானேஜர்: உங்களுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் வேலை இருக்கு... ஆகையாலே இப்போ 'லஞ்சு'க்குப் போயிட்டு வந்துருங்கோ... சரியா 2.30க்கு உக்காந்தா 9 வரைக்கும் பிடிக்கும். சாம்புவைக் கூட அனுப்பி விட்டேன்.

(சுந்தரமும், கோதண்டமும் வெளியே செல்கிறார்கள்)

எத்தனை நாழி இவள் வரத்துக்கு... என்ன *complication*? எதிர்பாராத ஆபத்தான்னா இருக்கு.

(நன்றாக அலங்காரம் செய்துகொண்டு சரோஜு உள்ளே நுழைகிறாள்)

சரோஜு : டார்லிங்! என்ன சமாசாரம்! ரொம்ப 'வர்ரீடா' இருக்கீங்களே...!

மானேஜர்: என்னவோ! நான் எவ்வளவோ சாமர்த்தியமாகச் செய்திருக்கிற திருட்டை, பெரிய ஆடிட்டர்ஸ் கண்டு திகைக்க வேண்டிய விஷயத்தை இங்கே ஒரு பிளடி, இடியாடிக், ஸில்லி, டாம், ஒர்த்லெஸ் ஃபூல் கண்டு பிடிச்சுட்டான்... கையிலே விலங்கை மாட்டிடுவான் போலே இருக்கே...

சரோ : ஐய்யய்யோ! அப்போ நாம...

மானேஜர்: நாம வார வாரம் போனதைக் கூடச் சொல்றான். கொஞ்சம் நான் போனா உன்னை செப்ரேட் ஆக நான் வைத்திருக்கிறதைக்கூட சொல்லிடுவான்.

சரோ : *My god, My God!* அப்புறம்...

மானேஜர்: ஒண்ணும் பயப்படாதே! நான் *immediate Danger* இல்லாதபடி பார்த்துண்டுட்டேன்... நாலு நாள் கழிச்சு ஓட வேண்டியதை இப்பவே ஓடணும்... அவ்வளவுதான்... வா,

சொல்றேன். இனிமே இங்கே ஒரு நிமிஷம் கூட இருக்கப்படாது.

(இருவரும் வெளியே செல்கின்றனர்)

(சுந்தரம், கோதண்டம், சாம்பு மூவரும் உள்ளே வருகின்றனர்)

சுந், கோ : யாரையுமே காணோமே! எங்கே மானேஜர்?

சாம்பு : வருவார், வருவார்... ஒரு *Important work* லே ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

(இருவரும் சாம்புவை ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கின்றனர். சாம்பு மூக்கைச் சொறிந்தபடி நிற்கிறான்)

ப்யூன் : மானேஜிங் டைரக்டர் வராருங்கோ... கூடப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வராரு... என்னா தெரியல்லியே சமாசாரம்...

(மானேஜிங் டைரக்டரும், இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலனும் உள்ளே வருகின்றனர்)

கோபாலன்: *So this is the Office....?*

எம்.டி.: ஆமாம்... இங்கேதான் மானேஜர் *seat*, என்ன, எங்கே ராவ்?

சுந்த : டிபன் சாப்பிடப் போயிருக்கார்னு நினைக்கிறேன். எங்களைக் கூட சீக்கிரம் வரணும்னு சொன்னார். அவரே போயிட்டார்...

கோபாலன்: ஒருகால் அவர் சந்தேகப்பட்டிருப்பாரோ?

எம்.டி : சான்ஸே இல்லை. இந்த சில்க் பாக்டரி *Overdraft* விஷயம் அகஸ்மாத்தா என் கண்ணிலே பட்டது. இன்னம் டிரபிள் அதிகம் இருக்குமோன்னு நான் உங்களைக் கூப்பிட்டேன்.

சாம்பு : அதுவா சமாசாரம்! மொத்தம் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் இருக்கும் சார்! மானேஜரும் நானும் இப்பத்தான் பேசிண்டிருந்தோம்...

எம்.டி : *What do you mean?*

சாம்பு : யாருக்கும் சொல்ல வேணாம்னு மானேஜர் சொன்னார். அவரே கவனிக்கிறதா இருக்கிறபடியாலே...

எம்.டி : (கோபத்துடன்) *You damn fool!* காரியத்தை கெடுத்துட்டே போலயிருக்கே... *You come here, I say... Mr. Inspector* நீங்கள் இப்படி வந்தால் விசாரிக்கலாமே பூராவும்.

(வெளியே செல்கின்றனர்)

கோத : என்னய்யா, ஏதோ இல்லு மூல்லுனா நடக்கறாப்பலே இருக்கு...

சுந்த : நான் ரொம்ப நாளா *suspect* பண்ணினது தானே விஷயம்? அந்த லெட்ஜரை என் கையிலே கொடுக்காததிலேருந்தே...

கோத : அதிருக்கட்டும்... இந்த முட்டாள் சாம்பு சம்பந்தப்பட்டிருப்பான் போலே இருக்கே... நமக்குக் கூடத் தெரியாமல்...

(எம்.டி.யும், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலனும் வருகிறார்கள்)

கோபாலன்: எல்லா details ம் கிடைத்திருக்கு... உங்க மானேஜர் போயிட்டான்; வருவான்னு தோணல்லை. என்னால் முடிந்தவரை பிரயத்தனம் செய்து அவனைப் பிடிக்கிறேன். நீங்கள் Formal Complaint ஒன்று எழுதிக் கொடுங்கள். மிஸ்டர் சாம்பு, அவர் கண்டு பிடித்ததை என்னிடமாவது, உங்களிடமாவது சொல்லியிருந்தால், எவ்வளவோ நன்றாயிருக்கும்.

எம்டி : திருட்டுப் பயலிடமே சொல்லி தப்ப வைத்து விட்டானே! ஹூம்! *Idiot, Dunce, fool, goose, Ass, Buffalow, the consummate Donkey!*

(சாம்பு கூனிக்குறுகிப் போகிறான்)

கோபாலன்: (பரிதாபமாக சாம்புவைப் பார்த்து) என்ன செய்கிறது? நடந்தது நடந்து விட்டது. மேலே நடப்பதைப் பார்க்கலாம். நான் வரேன். (வெளியே செல்கிறார்)

எம்டி : ஏ, சாம்பு! உன்னை என்ன செய்தால் என்ன? 40 ஆயிரம் கொள்ளை போகிறது. நீ உடந்தையா? திருடனுக்கு உடந்தையா?

சாம்பு : எனக்குத் தெரியாது சார்! தெரிந்தால் சொல்வேனா? ஓடி வந்து உங்கள் கிட்ட — (விம்புகிறான்)

எம்டி : (அசாத்ய கோபத்துடன்) *You get out, you get out of my sight...* நீ வேண்டியதில்லை. என் மூஞ்சியில் முழிக்கப்படாது! *You are sacked, you are fired you are discharged... get out... Peon, neck this fellow...* தள்ளு சொல்றேன்.

(சாம்பு, கல்லால் அடிபட்ட நாய் மாதிரி போகிறான்.)

எம்டி : *A set of useless asses, all of you...* நானே கவனிக்கணும், ஒன்னொண்ணையும்! நீங்கள் எல்லோரும் என்ன பண்ணிண்டிருக்கேள் இங்கே? கண் எதிரிலே கொள்ளை அடிச்சிருக்கானே! பார்த்துண்டிருந்திருக்கேளே! *were you asleep?* தூங்கிண்டிருந்தீங்களா?

சுந்த : நாங்கள் என்ன சார்...

எம்டி : *Don't talk much.* பணம் போச்சே! போலீஸிலே சொன்னா கிடைச்சுடுமா? தும்பை விட்டு வாலைப் பிடிக்கிறது? ஹூம்...! *I can't imagine... Hum... I say this is incredible.* ஒரு மானேஜர் இப்படி செய்வானா? சரி, நான் வரேன், ஒரு அரைமணியிலே...

சுந்த : பார்த்திரோல்லியோ அமர்க்களத்தை...எல்லாரையும் விட்டுட்டு நம்ம மேலே எறிஞ்சி விழுறானே எம்டி.

கோத : சகஜந்தானே! திருடினவன் ஓடி விட்டான். மிஞ்சி நிற்கிறது நானும் நீரும். சாம்புவைப்

பாருமே! முட்டாள் முட்டாள்னு பேரை வெச்சிண்டு, மானேஜருக்கே வெடி வெச்சு வெரட்டிப்பிட்டான்... உம்?

சுந்த : அவன் முட்டாள்தான் ஐயா! அடி முட்டாள் தான்! அதனாலேதானே மானேஜரை மட்டும் விரட்டாமல், தன் வேலையையும் தொலைச்சிண்டான்? இனிமே திண்டாடப் போறான் பாரும்! வாரும், நம்ம வேலையைப் பார்க்கலாம்.

* * *

காட்சி 2 இடம்: கூடத்துத் தாழ்வாரம்

பாத்திரங்கள்: கோபாலன், கான்ஸ்டபிள், லக்ஷ்மி (மனைவி), சாம்பு

கோபாலன் : (சேரில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்) என்ன லக்ஷ்மி! யார் அங்கே வாசல்லே?

லக்ஷ்மி : யாரும் இல்லே... ஹிந்து பத்திரிகையைப் போட்டுட்டுப் போறான். இதோடே நூறு தரம் அவன்கிட்டே சொல்லிட்டேன், 'ஈழ ஈரத்துலே போடாதே, யார் கையிலாவது கொடு' ன்னுட்டு...

கோ : நீ வாசல் குறட்டை ஈரமாக்காமல் வைத்திருக்கிறதுதானே? அவன் அதை ஆயிரம் தடவை நினைச்சிண்டிருப்பான்... இப்படிக் கொண்டா பேப்பரை...

லக்ஷ்மி : நன்னாத்தான் இருக்கு, போலீஸ்காரா வீட்டு நியாயம்! இது அவன் காதிலே விழுந்தால், பேப்பரை நனைச்சுக் கூடக் கொண்டு வந்து போடுவான்.

கோ : சரி, சரி... பேப்பரைக் கொடு இப்படி முன்னாலே... அப்புறம் பேசலாம்.

லக்ஷ்மி : இப்ப தரமுடியாது! காப்பியைக் குடிச்சு விட்டு அப்புறம் பார்க்கலாம், ஆமாம்! ஒரு கையிலே பேப்பரும், ஒரு கையிலே காப்பி யுமா திற வேண்டாம்.

கோ : அடேயப்பா! நீ என்னை விரட்டறதை பார்த்தா, ஸ்டேஷனிலே மதிப்பே வைக்க மாட்டான்களே...! எங்கே காப்பி...?

(சார், சார்! என்று யாரோ கூப்பிடுகிறார்) யார் அங்கே? 313ஆ? என்ன சமாசாரம்? வாயேன் இப்படி.

(அவர் முன்னால் கான்ஸ்டபின் வந்து நின்று சல்யூட் அடிக்கிறார்)

கோ : என்ன? ஏதாவது கிடைச்சதா?

313 : ரயிலெல்லாம் பார்த்துட்டோம்... ஏரோ டிராம்லே காவல் போட்டாச்சு! ஆள் அகப் படலே... ரவுண்ட்டானாவிலே காரிலே பார்த் தாப்பல இருந்திச்சுன்னு 'சார்ஜண்ட் சொல்றாரு.

கோ : சார்ஜெண்ட் ராம் தானே! அவனுக்கு நல்ல நாளிலேயே கண் தகாராறு... இந்த வெய்யில்லே கேழ்க்க வேணாம்... அப்புறம்?

313 : சில இடங்களிலே லொச் போட்டோம்... Tax ங்களைக் கவனிச்சுவர ஆள் வைச்சிருக்கு...

கோ : ஆக மொத்தம் ஆள் அகப்படலே! அது தானே!

313 : ஆமாமுங்க... பார்த்துக்கிட்டு வர்ரம்.

கோ : அதை முன்னாலே சொல்லிட்டேன்... சரி, நீ போய் அந்த திரிபுராந்தகா பாங்க் குமாஸ்தா ஒருத்தன், சாம்புன்னு பேர். அவரை விசாரிக்க இங்கே கொண்டு வா முன்னாடி... எப்படி வந்தே?

313 : சைக்கிளிலே வந்தேன்.

கோ : என் மோட்டார் சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு போ... சீக்கிரம் வரணும்... எனக்கும் ஸ்டேஷனுக்குப் போகணும், தெரிகிறதா?

(கான்ஸ்டபின் வெளியே சென்ற பிறகு, லக்ஷ்மி காப்பியுடன் வருகிறாள்)

லக்ஷ்மி : இந்தக் காப்பி குடிக்கறதுக்குள்ளே எவனாவது வராமல் இருக்கிறதில்லை. (ஆத்திக் கொடுக் கிறாள்) உங்களைத் தானே! சூடு எப்படி இருக்கு?

கோ : அதிலே குறைஞ்சால் கூட நீதான் அடிக்கடி கொடுத்திண்டே இருப்பியே! (வாய்விட்டுச் சிரிக்கிறார்)

லக்ஷ்மி : ஆமா, இந்தக் கடுங் கோடையிலே கூட லீவ் வாங்கப் போறதில்லையா? ஒரு பதினைஞ்சு நாள் போய்ட்டு வரப்படாதா, எங்கேயானும்...

கோ : இப்பவா! ஹூம்! நேத்துதான் ஒரு பெரிய கேஸ் வந்து மாட்டிண்டிருக்கு... (பேப்பரைப் பார்த்து) பார் இதோ போட்டு விட்டான்.

பாங்கி குமாஸ்தா கண்டுபிடித்த துப்பு!
ஆனால் குற்றவாளி மானேஜர் தப்பினான்!
திரிபுராந்தகா பாங்கில் 40 ஆயிரம் மோசடி!

லக்ஷ்மி : உங்களுக்கு வேற வேலை என்ன? ஊரிலே இருக்கிற அடிதடி, திருட்டு, கொள்ளை இது தான் ஜபம்... ஸ்வாமியா, பூதமா ஒண்ணு கிடையாது, நினைவே இல்லை...

கோ : நீ நினைச்சிண்டிருக்கே! நான் ஸ்வாமி பட... தைப் பார்க்காமே வெளியிலே கிளம்ப... இல்லையே, தெரியுமா? பாரு, நேத்திக்கே... ரொம்ப வேடிக்கை... ஒரு குமாஸ்தா ஒரு பெரிய திருட்டைக் கண்டு பிடிச்சிருக்கிறான்... ஒரு மணி நேரம் அவகாசம் கொடுத்ததினாலே திருடன் ஓடி விட்டான்... பார் இந்த நியூஸை...

லக்ஷ்மி : (படிக்கிறாள்) ஐயய்ய! இந்த சாம்பு இப்படி அசடாயிருந்துட்டானே... இப்ப என்ன செய்வேள்?

கோ : அதற்காகத்தான் என்னை 'சர்க்கி'ளாக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சாம்புவை இங்கே கொண்டு வரச் சொல்லி 313ஐ அனுப்பினேன்... இதோ வந்துட்டானே...

(சாம்புவும், கான்ஸ்டபிளும் நுழைகின்றனர்; பிறகு கான்ஸ்டபிள் செல்கிறார்)

உட்காருங்கள் மிஸ்டர்... Glad to meet you... லக்ஷ்மி இவருக்குக் காப்பி கொடேன்.

சாம்பு : இதெல்லாம் வேணாம்னா... ஹி... ஹி... நான் பயந்தேன், அந்த மாதிரியே ஆச்சு!

கோ : என்ன பயம் உங்களுக்கு?

(கைத்தடியை கையில் உருட்டியபடி)

சாம்பு : நீங்கள் கூப்பிடுவேள்னுதான்... பாருங்கோ, நான் நேத்திக்கு... உண்மையிலே... அதாவது காலம்பற விஷயத்தை ராவிடம் சொல்ற சமயத்திலே...

கோ : வெறுமே தைரியமா பேசுங்கோ!

சாம்பு : தைரியமாத்தான் இருக்கேன்... இருந்தாலும்... நான் ராவ் கிட்ட சொல்லப் போனேனா பாருங்கோ, அப்போ அது பிசகுதான்னு தோணிச்சு... அப்படியே... அப்படியே ஆச்சு...

கோ : *Don't worry!* நீங்கள் கண்டுபிடிச்ச வரைக்கும் உபயோகம்தான். இல்லாவிட்டால், குற்றவாளி யார்னு நிச்சயமாத் தெரியாது இல்லையா...?

(லக்ஷ்மி காப்பி கொண்டு வருகிறாள். அதை உற்றுப் பார்த்து விட்டு சாம்பு எடுத்துக் கொள்கிறான்)

சாம்பு : நீங்கள் சாப்பிடலையா? ஆளுக்குப் பாதியா வேணா...

கோ : பரவாயில்லை... நான் இப்பதான் சாப்பிட்டேன்...

சாம்பு : (குடிக்கிறான்) இப்போ என்னை ஜெயில்லே அடைப்பானான்னு கேட்கணும்னு ஒரு ஆசை.

கோ : உம்மை என்னத்துக்கு அடைக்கிறா?

சாம்பு : ஆமா. வேலைதான் போயிருத்தே! என்னடா பண்றதுன்னு பார்த்தேன்... ஜெயிலிலே போடலைன்னா, வேறே வேலை பார்க்கணு மோல்லியோ!

கோ : தமாஷ் ஆள் அய்யா, நீர்! நான் கூப்பிட்டது எதுக்குன்னா, அந்தப் பொண் பிள்ளையை மறுபடி பார்த்தீர்னா அடையாளம் காண முடியுமா?

சாம்பு : ஏதோ *try* பண்ணலாம்... ஆனா, முகத்தை பார்க்கல்லியே!

கோ : கிட்டத்தட்ட *figure* தெரியும்...

சாம்பு : சிரமம் தெரியும்.

கோ : அதிலிருந்து பிடிக்கிறது சிரமம் என்கிறீர்?

சாம்பு : கிட்டத்தட்ட என்கிறேன்.

கோ : இருந்தாலும் முயற்சி பண்ணி...

சாம்பு : பண்றேன்... நீங்களும் எனக்கு எதானும் ஒருவழி பண்ணினால் தேவலை... எம்.டி. கிட்ட சொல்லி, மறுபடி அங்கேயே இருத்தினால் எவ்வளவோ புண்ணியம்...

கோ : மறுபடியும் அங்கேயா?

சாம்பு : எங்கேயானும் இருந்தாகணுமே... வாய்க்கு வந்தபடி வையறானே...

கோ : உமக்கு *wife* இருக்காளா?

சாம்பு : இல்லை... எனக்கு யார் சார் பெண் கொடுப்பா? போன வருஷம் *Marriage* ஆக வேண்டியது. பெண் வேண்டாம்னுடுத்து. பிடிவாதமா தாலி கட்டினா, கழட்டி எறிஞ்சடுவேன் அப்படின்னுருத்து... (மூக்கைத் தடவிக் கொள்கிறான்)

கோ : (லக்ஷ்மியிடம்) இவரைக் கல்யாணம் பண்ணிக்க அதுக்குக் கசக்கிறதாம்! பார்த்துக்கோ... பெண்களுக்குக் கொட்டம் அதிகமாகிறது வரவர! புருஷன் ஜாக்கிரதையாக இல்லையோ, தீர்ந்தான்... பஸ்மம்... (சாம்புவைப் பார்த்து) ஓய், உமக்கு அந்த ஆபீஸ் வேண்டாம்... சொல்கிறேன், கேளும்... உமக்குத் துப்பறியத் தெரிகிறது.

சாம்பு : துப்பா? நானா?

கோ : ஒரு திருட்டை இவ்வளவு தூரம் கண்டு பிடித்திருக்கிறீரே, இதைப் பத்திரிகையில் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள்! பாரும்! இதே *Training* செய்து கொண்டால் நிபுணனாகப் போகலாம்...

சாம்பு : நானா?

கோ : இங்கே நானும் நீரும் தானே இருக்கிறோம்! நீர்தான் இப்போ *Subject*... போலீசாருக்கு ஒத்தாசையா இருந்து பெயர், புகழ் வாங்கலாம்; சம்பாதிக்கலாம்! ஏன் மறுபடி குமாஸ்தாவாலே போகிறேன் என்கிறீர்!

சாம்பு : பழகின வேலையாச்சேன்னு...

கோ : இதுவும் பழகி, நாலு கேஸில் அடிபட்டால் சரியாகி விடுகிறது... என்ன?

சாம்பு : (தயங்கி) நீங்க பரிகாசமா... என்னை... இல்லை... நிஜமாக என்னை...

கோ : போம், முட்டாள்! *Sorry, Sorry* நிஜமாகச் சொல்கிறேன். நான் உமக்கு *Training* கொடுக்கிறேன். *C.I.D.* சந்துருவிடம் உம்மைச் சேர்த்து விடுகிறேன். நாலு மாசத்தில் பழகலாம். என்ன சொல்றே, லக்ஷ்மி!

லக்ஷ்மி : எனக்கென்ன தெரியும்! நானா போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்! அவரைப் பார்த்தாப் பாவமா இருக்கு... வேலை போச்சு என்கிறாரே...!

கோ : நீ பாரேன், சாம்பு பேர் ஜெகப் பிரசித்தி ஆகப் போகிறது!

லக்ஷ்மி : அடையப் போகிறதென்ன! 'ஹிந்து' பத்திரி கையில் வந்தாச்சே! நான் போகிறேன். (போகி றாள்)

கோ : மிஸ்டர் சாம்பு! நீர் *Worry* பண்ணாதேயும்... உம்ம பழைய மானேஜர், அந்தப் பெண் பிள்ளை இவர்கள் எங்கே தென்பட்டாலும் பார்த்துக் கொண்டிரும்... தெரிந்ததா? நான் உம்மைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

சாம்பு : துப்பறியலாம்னு சொன்னேனே!

கோ : நீர் நேற்றுத்தான் துப்பறிஞ்சிருக்கிறீரே! போலீஸுக்கு *help* ஆக இருந்து வர நான்

Training தரேன், ஓய்! அதைத்தானே சொன்னேன்... இப்போ போம்... ஆகட்டும், இந்தக் கேஸ் தீரட்டும்!

சாம்பு : அப்போ நான் வரட்டுமா?

கோ : ஆஹா... ஆஹா... வாரும்.

(சாம்பு வெளியே சென்று, மறுபடியும் உள்ளே வந்து...)

சாம்பு : நான் அந்த அயோக்யன்களைப் பார்த்தால்... உடனே...

கோ : நீர் எதுவும் செய்ய வேண்டாம்... எனக்குத் தகவல் சொல்லும்!

சாம்பு : அவா போயிட்டா...!

கோ : நீர் பார்த்த இடத்தைச் சொல்லும்...

சாம்பு : அது சரி, அது சரி! நான் வரேன்.

கோ : 313! இவரைக் கொண்டு விடு வீட்டில்... லக்ஷ்மி, லக்ஷ்மி!

லக்ஷ்மி : துப்பறிகிறவர் இருக்காரோ, போய் விட்டாரோ?

கோ : ஏன் உனக்கு என்ன தோணறது?

லக்ஷ்மி : எனக்கு அவரைப் பார்த்து பரிதாபப்படறதா, உங்களைப் பார்த்து பரிதாபப்படறதான்னு தெரியல்லை... பார்த்தா சர்வ அசடு மாதிரி இருக்கு, அரைப் பயித்தியம் மாதிரி தலையையும் ஆட்டிக் கொண்டு...

கோ : உனக்குத் தெரியாது! உலகத்திலே அழகு இருந்தா, சமர்த்து இருக்காது; சமர்த்து இருந்தால் அழகு இராது... உதாரணமாக நீ அழகாக இருக்கிறே...

லக்ஷ்மி : போறுமே! நீங்கள் சமர்த்தா இருக்கிற லட்சணம் தெரியறது... ஆபீஸுக்குக் கிளம்பியாச்சோ, இல்லையோ!

கோ : இதோ started...! Sub Inspector நாயுடு வந்தா, நேரே ஸ்டேஷனுக்கு வரச் சொல்லு... நான் வரேன்!

— — — —

காட்சி 3 இடம்: ஜமீன்தார் வீடு

(பங்களாவிலிருந்து சிரிப்புச் சத்தம் வருகிறது. இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் உள்ளே நுழைகிறார்)

கோபாலன்: இரண்டு நாளாக ராக் கண் விழிச்சுட்டு சித்தே படுப்பம்டானு தலையை சாய்ச்சா, டெலிபோன் மணி... 'urgent case! உடனே வரணும்...! 'இங்கே வந்தா, ஒரே கேளிக்கை சப்தம்... கிழே ஆளைக் காணோம்... ஏன், திருடன் வருவானேன், நானே இங்கே நினைச்சதைக்கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போயிடலாம் போல இடக்கு... பெரிய மனுஷன் வீடுன்னாலே, இப்படித்தான் இருக்கு, பார்த்தாச்சு...

(சுற்றிலும் பார்த்துக்கொண்டே, கைப் பிரம்பால் தட்டியபடி வர, ஜமீன்தார் பழைய காலத்து ஆசாமி, பதைபதைப்புடன் தடியான உடம்புடன்)

ஜமீன்தார்: *Hello... Hello...* வந்துட்டீங்களா! என்னடா டெலிபோன் பண்ணி ஒன்றரை மணி ஆயிப் போச்சே! யாரையும் காணோமேன்னு பார்த்துட்டு, இப்பத்தான் மேலே போனேன்!

கோ : *Okay, Okay...* நானும் இப்பத்தான் வந்தேன்... என்ன சமாசாரம்? போனிலே விஷயத்தைச் சொல்லலியே!

ஜமீன் : *You are right...* அது ஒரு பெரிய கதை... சித்தே உட்காருங்க சொல்லிடறேன்.

(இருவரும் உட்காருகின்றனர்)

கோ : எல்லாம் கேட்டுக்கறேன். கேஸ் *Nature* என்னன்னு தெரிஞ்சா, இன்னும் யாராவது வேணுமா உதவிக்குன்னு பார்த்துக்கலாம்.

ஜமீன் : *You are right! You are perfectly right...!* நான் ஆரம்பிக்கட்டுமா?... *my point is...*

கோ : *Just one minute..* நீங்கள் சாப்பிட்ட உடனே எதற்கும் கூட இருக்கட்டும்னு மிஸ்டர் சாம்பு வையும் அழைத்து வரும்படி ஒரு கான்ஸ்டபிளை அனுப்பிச்சேன்...

ஜமீன் : சாம்புவா! சாம்புவா! *Who is that!*

கோ : நீங்க உண்மையா கேள்விப்பட்டதில்லையா! ரொம்ப *Brilliant fellow...* ஒரு துப்பறிஞவா... நீங்கள் பார்த்தாலே ஆச்சரியப் படுவீர்கள்... அவன் பேர் ஜெகப்பிரசித்திப்பட்டு விட்டதே! சமீபத்திலே கூட ஒரு கேஸிலே... *wonderful* ஆகக் கண்டு பிடிச்சுட்டான்... *I hope...* உங்களுக்கு *objection* இருக்காதில்லையா...?

(ஜமீன்தார் எழுந்து, முன்னால் வந்து பார்க்கிறார்)

ஜமீன் : யார் அய்யா அங்கே? தயங்கித் தயங்கி திருடனை மாதிரி நின்னுண்டு... யார் அங்கே? உம்... வா இப்படி வெளியே! இப்படி வரியா என்ன இப்போ!

(சாம்பு நடுங்கிக்கொண்டே வருகிறான்)

சாம்பு : உம்... நான்தான்... ஹி... ஹி... இங்கேதானே...

ஜமீன் : ஐலேசா, நீ எவன்டா அவன்? *get out...!* வாசல்லே வாட்ச்மேன் இல்லே? டீ பார்ட்டி நடக்கிறதுன்னு பிச்சைக்கு வந்துட்டியா... *get out...* கண்ட *fellows* ஐ உள்ளே விட்டுண்டு... *I will sack him...* டேய்! வாட்ச்மேன்!

சாம்பு : நோ, நோ! நோ, நோ! அவனை ஒண்ணும் பண்ணாதேங்கோ! நான் வரச் சொல்லி வந்திருக்கேன்.

ஜமீன் : உன்னை யார் அழைச்சா இங்கே? உம்...? இது வேறே வேலையா?

சாம்பு : என் பேரு சாம்பு... சார்க்கின் கோபாலன் ஆள் அனுப்பி...

ஜமீன் : *I say!* அதை முன்னாலே சொல்றத்துக் கென்ன! திருடன் மாதிரி பதுங்கினீரே! உம்! பயந்தாங் குள்ளி மாதிரி ஒதுங்குதீர்! வாரும்!

(எல்லோரும் உட்காருகின்றனர்)

கோ : என்ன சாம்பு! அடடே! நீர்தானா?

சாம்பு : ஆ... ஆ... ஆமாம்... படுத்துக்கப் போனேன்... ஒரு
மூட்டைப்பூச்சி பாருங்கோ... ரொம்ப சிரம
படுத்தி விட்டது... அதைக் கண்டு பிடிச்ச
நசுக்காமே விடறதில்லைன்னு ஒரே பிடி
வாதமா...

ஜமீன்தார்: (வெறுப்புடன் கவரைப் பார்த்துக் கொண்டே
உதட்டைப் பிதுக்குகிறார்)

கோ : சரி, நான் கூப்பிட்டது, நம்ம ஜமீன்தார
வீட்டிலே ஏதோ திருட்டுப் போயிருக்கு... அவ
எல்லா விவரமும் சொல்வார். நீரும் கேட்டுக்
கொண்டிரும்...

சாம்பு : ரொம்ப நாழியாயிடுமே! தூக்கம் வரதே!
தூக்கம் வந்தா எனக்கு எதுவும் காதிலே ஏறாது
கொட்டாவி வரும்.

கோ : இதோ சொல்லுவார்...

சாம்பு : ரொம்ப தூக்கம் வந்தா நான் சித்தே உலாத்து
வேன்... அப்புறம் சரியாப் போயிடும்.

ஜமீன் : (முணுமுணுப்பாக) இந்த யூஸ்லெஸ் ஆசாமி
யால எந்தப் பயனும் இல்லே...

நான் சொல்லிடறேன். இப்பவே... கேட்டு
விடுங்கோ...

எங்கள் *family* எழுநூறு வருஷமா இந்த ஜமீன்
தாரியிலே இருந்திருக்கிறது. பழைய காலத்தி
லேருந்து ஒரு வைரம் உண்டு... *you see*, வைரங்
களுக்குச் சக்தி ஜாஸ்தி...

சாம்பு : ஆமாம்! பளபளன்னு இருக்கும்.

ஜமீன் : (சாம்புவை கவனிக்காது) ஒரோரு வைரம்
குடும்பத்தை உன்னத நிலையிலே கொண்டு
வைக்கும். ஒண்ணொன்னு அதள பாதாளத்
திலே ஆழ்த்திடும்.

சாம்பு : நான் கூடக் கேள்விப்பட்டிருக்கேன். என்
பாட்டி அப்படித்தான் விடாமலே ஒரு
சுண்ணாம்புக் கரண்டான் வச்சிருந்தாள்...
அதை அவள் பாட்டியின் மாமியார்...

ஜமீன் : (முறைத்து) இதை முழுசா கேட்டுடுங்கோ...
இந்த வைரம் இருக்கிற வரைக்கும் என்
குடும்பத்துக்கு ஒரு சிரமமும் வராதுன்னு ஒரு
நம்பிக்கை. அதை எவ்வளவோ ஜாக்கிரதை
யாக வைத்திருக்கிறோம். *Safe* ஐ விட்டு எடுக்
கிறதே கிடையாது. அதை இன்று மத்தி
யான்னம் கூட நான் பார்த்தேன், இருந்தது...

சாம்பு : மறுபடி இப்பத்தான் பார்த்தேளா...?

ஜமீன் : இப்போதான் காணாமே போயிடுத்தேங்
காணும்... எங்கே பார்க்கிறது... நான் 'ஸேப்'
பைத் திறந்தது சுமார் இரண்டு மணி முந்தி,
மாடியிலே என் *Marriage* விஷயமாக...

சாம்பு : நீங்கள் கூட நம்ம மாதிரி 'லேட்' டாக *Marriage*
பண்ணிக்கிறாப்பலே இருக்கு... நான் ஏன்
பண்ணிக்கலைன்னா, பாங்கிலே கொடுத்த 43/
— ரூபீஸ்லே நான் இருக்கறதே ரெண்டாங்
கட்டானாயிருந்தது...

(சாம்பு எழுந்து நடக்கிறான். மற்ற இருவரும் அவனையே பார்க்கின்றனர்)

ஜமீன் : கேளுங்கள் இன்ஸ்பெக்டர்! வைரத்தைக் காணோம், என் மனசு கிடந்து அடிச்சுக்கிறது. பெரிய அபசகுனம் மாதிரியும், என் கலியாணம் நின்று விடுமோ என்றும் பயமாக இருக்கிறது... I say don't look at that half nut... இப்போது நான் என்ன செய்யலாம் சொல்லுங் கள்.

(அங்கு சாம்பு ஒரு பையனைப் பார்க்கிறான். அவன் சாம்புவுக்கு முகத்தைக் கோணிக் கிண்டல் பண்ணுகிற மாதிரி காண்பிக்க, சாம்பு அவனைப் பிடித்து, காதைத் திருகி இழுக்கிறான். அவன் தப்பிக்கப் பார்க்கிறான்)

கோ : அடடே! அப்படியா! மாடியில் டிபார்ட்டி நடக்கிறதாகச் சொன்னேனே! எல்லாரும் ரொம்ப பெரிய மனுஷர்கள் தானா? தர்ம சங்கடமான்னா இருக்கும், நான் 'சொச்' போட்டேன்னாலும்—

ஜமீன் : எல்லாரும் லட்சாதிபதிகள்தான்... ஆனால் இந்தக் கல் மேலே கோடீஸ்வரனானாலும் ஆசை வைப்பான். அவ்வளவு அற்புதமானது. நீங்கள் மேலே வந்து ஒரு கண்ணோட்டம் விடுங்கள். என் தங்கை புருஷனை கவனிக்கக் சொல்லி வைத்துவிட்டு ஓடி வந்தேன்... இன்ஸ் பெக்டர்... நான் தவிக்கிறேன்... பண்டத்தையும் இழந்து, பிறர் மனஸ்தாபத்தையும் சம்பாதித்துக் கொள்ளக் கூடாதே என்று துடிக்கிறேன்.

இன் : தெரிகிறது, ஸார்! உங்கள் *Difficult Position*... சற்று நேரம் வரையில் திருட்டுப் போன சமா சாரம் வெளியில் வரவேண்டாம்... உங்கள் தங்கை புருஷனுக்குக் கூடத் தெரியக் கூடாது.

ஜமீன் : யாரிடமும் சொல்லவில்லை இன்னும்... நேரே டெலிபோனில் உங்களைக் கூப்பிட்டேன்... வாருங்கள் போகலாம் மேலே...

இன் : சாம்பு! சாம்பு! *Where is he gone?*

(ஜமீன் தாரைத் தொடர்ந்து, இன்ஸ்பெக்டர் மேலே செல்கிறார்... சாம்பு, ஜமீன் தாரின் *Brother-in-Law* வுடன் உள்ளே வருகிறான்)

B-in-Law : நீங்கள் யார் என்று சொன்னீர்கள்?

சாம்பு : என் பேர் சாம்பு, சார்! நீங்கள் கொஞ்சம் அந்த முந்திரிப் பருப்பு பர்பியைக் கொண்டு வர முடியுமா?

B-in-Law : வேண்டியது தருகிறேன்... மேலே இன்ஸ் பெக்டர் வந்திருக்கிறாரே... அவர்களுடன் வந்துருக்கிறீரா?

சாம்பு : கண்டுபிடிச்சுட்டேன் Correct ஆக... என்னை நீங்கள் பார்த்ததில்லை இதுக்கு முந்தி?

B-in-Law : பார்த்த முகமாக இருக்கிறது... ஆனால்—!

சாம்பு : *Daily Papers* லே அடிக்கடி வருமே என் படம்... நான் துப்பறிஞ்சு சொல்வேன்... ஆமா, நீங்க யாருன்னு சொல்லவே இல்லையே?

B-in-Law : நான் ஜமீன்தாரின் தங்கை புருஷன், எனக்கு
திருநெல்வேலி பக்கம்! உம்... உம்... நீங்கள்தா
அந்த famous சாம்பு... ஆமா... என்ன விசேஷ
இங்கே இப்போ?

சாம்பு : உங்களுக்குத் தெரியாதா? எல்லாம் அந்த வை
விஷயம்தான்... (மூலையில் அந்தப் பைய
முகத்தை வலித்து அழகு காட்டுகிறான். பிற
ஒரு பழத்தை வாயில் போட்டுக்கொள்கிறா

B-in-Law : வைரமா...! என்ன வைரம்...?

சாம்பு : காணாமே போன வைரம்தான்! safe லேரு
கெட்டுப் போச்சே, அதைப் பற்றித்தான்...

B-in-Law : அப்படியா...! எனக்குத் தெரியாதே...!

சாம்பு : அப்படிச் சொல்லிவிடலாமா? எனக்கு
தெரிய வேண்டாமா? ஜமீன்தார் சொ
போது நான் தூக்கக் கலக்கமாயிருந்துட்டே
உம்மைக் கேட்கலாம்னு நான் பார்க்கிறே

B-in-Law : எனக்கு எப்படி சார் தெரியும்?

சாம்பு : உங்களுக்கும் தூக்கக் கலக்கம்தான் போலே
இருக்கு!

B-in-Law : இத்தனை நாழி தூக்கக் கலக்கம் இல்லை... நீ
கொட்டாவி விட்டு எனக்கும் தூக்கத்தை
தருவிக்கிறீர். நான் வரேன்; நீர் தூங்காம
பாரும் வேலையை!

(ஜமீன்தாரும், இன்ஸ்பெக்டரும் வருகிறா
கள்)

[illegible] : ஓஹோ! இங்கேயா இருக்கிறீர்! நான் அங்கேல்லாம் தேடுகிறேன் உம்மை...! என்ன சாம்பு! டீ பார்ட்டி நடக்கிற இடத்திற்கு ஒரு நிமிஷம் போய்விட்டு வாருமேன்.

ஜமீன் : என்ன இன்ஸ்பெக்டர்... உங்களுக்கு யார் மேலேயாவது சந்தேகம் வருகிறதா? நான் party ஐ கலைக்கலாமா...?

சாம்பு : (கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே) நான் போகல்லை சார் அங்கே! இங்கேயே இவர் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறேன் என்கிறார் எல்லாம்.

(Brother-in-Law வும் கொட்டாவி விடுகிறார்)

B-in-Law : Oh yes! (கொட்டாவி விடுகிறார்)

சாம்பு : சீக்கிரம் கொடுங்கள் (கொட்டாவி விடுகிறார்)

B-in-Law : [illegible] கொண்டேயிருக்கிறேனே! (கொட்டாவி)

ஜமீன் : என்ன இன்ஸ்பெக்டர்! ஒன்றும் சொல்லா விட்டால்...

[illegible] : (B-in-Law வின் வாயைப் பார்த்து) என்ன சாம்பு! இதென்ன ஜாடை காட்டுகிறீர்! இன்னும் நன்றாகச் சொல்லிவிடுமேன்.

[illegible] : (பழத்தைத் தின்ன கஷ்டப்படும் சிறுவனைப் பார்த்தபடியே..., B-in-Law வின் தோளில் கையைப் போட்டுக்கொண்டு) இனிமேல் செல்லாது, தம்பி! துப்பி விட வேண்டியது

தான்... இதோ பார் இன்ஸ்பெக்டர்! ஆம்மா

(B-in-Law சாம்புவை முறைத்துப் பார்
கிறான்.)

கோ : மிஸ்டர்! சாம்பு சொல்றது கா
விழுந்ததா? இப்படி வாயில் இருக்கிற வை
தைத் துப்பி விடும்! உம்...! கொட்டாவி வி
போதே வெளிச்சத்தில் தெரிஞ்சுடுத்து.

(B-in-Law சாம்புவை அடிக்கப் போகிறா
அதற்குள் இன்ஸ்பெக்டர் கோபால
அவனது முகத்தில் ஒரு அடி அடிக்கிறார். (
in-Law வாயிலிருந்து வைரம் விழுகிறது. அ
ஜமீன்தார் எடுக்கிறார்)

ஜமீன் : அடப்பாவி! என் சொந்தக்காரனாக இ
நீயாடா திருடினே! சண்டாளா!

கோ : மிஸ்டர் சாம்பு! மிஸ்டர் சாம்பு! You
wonderful... வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்
பேசாமல், டீ பார்ட்டி ரூமுக்கும் வரா
ஹும்...! கொட்டாவி விட்டே திருட
காட்டிக் கொடுத்தீரே...! Brilliant!

B-in-Law : அண்ணா! அண்ணா! தெரியாமே செ
கட்டேன்... அவன் பசப்பு வார்த்தை
ஏமாந்து போனேன்... ஐயோ! ஐயோ! இ
சாம்பு பொல்லாதவர்...முந்திரிப் ப
பார்ப்பீ வேணும்னு கேட்டு என்னை ஏமா
பிடிச்சுக் கொடுத்துட்டானே!

(சாம்புவை முறைத்துப் பார்க்கிறான்)

ஜமீன் : அடடே! நீர்தான் அந்த சாம்புவா! ஆச்சரிய
மாயிருக்கே!

கோ : சார்! சாம்புவை நீங்கள் மட்டமாக நினைத்து
விட்டீரே...! டீ பார்ட்டி ரூமிலேயே expose
பண்ணாமே, உங்கள் Relation என்று தனியாக
அழைத்து, இவனை வெளிப் படுத்தியிருக்
கிறாரே... அதைச் சொல்லுங்கள்...!

சாம்பு : எனக்கு பயமாயிருக்கே! என்னை கொன்னுடு
வாங்களே!

கோ : நான் வேண்டிய Protection தருகிறேன். நீர்
எங்கே போனாலும் என் ஆள் இரண்டு பேர்
பின்னே இருப்பார்கள். நீர் முகவாய்க் கட்டை
யைத் தடவ வேண்டியதுதான்! உடனே அவர்
கள் வந்து வேண்டியது செய்து விடுவார்கள்.
சரி, நேரமாகிறது, போகலாமா?

ஜமீன் : நீங்கள் போய் வாருங்கள் இன்ஸ்பெக்டர்!
சாம்புவுடன் ஒரு சின்ன Private விஷயம்
இருக்கிறது. அவரை என் காரில் அனுப்பு
கிறேன். Many Thanks!

(Brother-in-Law வைப் பார்த்து...) சீ, போ! நன்றி
கெட்ட கழுதை! நாளைக் காலை உன்
மூட்டையுடன் ஓட வேண்டும்... get out!

(Brother-in-Law வெளியே செல்கிறார். பிறகு
இன்ஸ்பெக்டரும் செல்கிறார்.)

சாம்பு : (இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து) நானும் இ... உங்களோடயே வந்துடறேன். இன்... பெக்டர்...இவங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து என்ன... அடிச்சாலும் அடிப்பார்களோ, என்னவோ...

(Brother-in-Law சென்ற திசையை நோக்கி... பயத்துடன் சொல்கிறான்)

ஜமீன் : நல்ல தமாஷ் பேர்வழி ஐயா இவர்...! All rig... இன்ஸ்பெக்டர்... மிஸ்டர் சாம்பு இப்ப... வாருங்கள்!

(இன்ஸ்பெக்டர் செல்கிறார். சாம்புவு... ஜமீன்தாரும் உட்காருகின்றனர்)

சாம்பு : பத்து நிமிஷம் ஆனாலும் பரவாயில்லை... கொஞ்சம் வாசல் வரையிலே வந்து கார்... ஏத்தி விடணும்...

(தலையைத் தடவுகிறான்)

ஜமீன் : அப்படியே சரி, சாம்பு சார்!

சாம்பு : உம்... Driver reliable fellow தானே... ஒரு கா... அவன் நம்மை... (மூக்கைத் தடவுகிறான்)

ஜமீன் : போதும் சார் வேடிக்கை! நான் இப்போ உ... கிட்டே என் அந்தரங்கமான ஒரு விஷயத்... ஒப்படைக்கப் போகிறேன்... நீங்கள் இப்... என் கண் எதிரே செய்த பிரமாத வேலையி... மனசு துணிஞ்சு...

சாம்பு : எனக்குத்தான் பயமாயிருக்கு...

ஜமீன் : உம்மகிட்டே சொல்றேன்... நீங்கள் திருப்திகர மான வழியிலே முடிக்கணும்...

சாம்பு : என்னாலே முடிஞ்ச வரையிலே...

ஜமீன் : நஸ்! அதுதான் வேண்டாங்கிறது. Formalities களைத் தள்ளிவிட்டுப் பேசுங்கள்... என்ன! உம்? சரிதானே?

சாம்பு : (தலையைத் தடவி) உம்! செய்யறேன், செய்ய றேன்! செய்தே தீருகிறேன்...

ஜமீன் : ரைட்...! எனக்கு அடுத்த வாரம் கல்யாணம்... அது நடந்தாகணும்...

சாம்பு : நன்னா நடக்கட்டும்... நானும் வரேன்... Of course, invite செய்துதால்...

ஜமீன் : சும்மா தலையை காட்டினா போதுமா? அதற்கு நீர் நான் சொல்ற கடுதாசியைக் கொண்டு வரணும்.

சாம்பு : எங்கிட்டே ஏது கடுதாசி...! உங்கள் Invitation ஐத் தானே சொல்றேன்?

ஜமீன் : (திரும்பி) நல்ல அடி முட்டாள்! அடி முட்டாள்! (நேராக) ஓய்! சாம்பு! மிஸ் அருந்ததி இருக்கிறாளே! அவள் கிட்டே இருக்கிற கடுதாசி! அவளுக்கு நான் ஒரு கடுதாசி போட்டேன்...

சாம்பு : போட்டேளா... உம்... ஏன்... போட்டேள்?

ஜமீன் : நீர் யார் ஐயா அதைக் கேட்கிறது! நான் அப்படித்தான் போடுவேன்! போட்டு விட்டேன்... உம்மால் அதைக் கொண்டு வர முடியுமா முடியாதா என்றால்...

சாம்பு : கோபப்பட்டால் நான் என்ன செய்வேன் அதை அவன் எங்கே வைத்திருக்கிறான் என்று சொன்னால்...

ஜமீன் : அந்த இடத்தையும் சொல்லி, துணைக்கு நம் சேவகனையும் கூடவே அனுப்புகிறேன் கொண்டு வாரும்... ஹா்ம்! துப்பறிபவனா (பல்லைக் கடித்து) மடையன்...!

சாம்பு : காலம்பற வரேன், சொல்லுங்களேன்... கோப மாக இருக்கிறாப் போலே இருக்கிறதே!

ஜமீன் : கேட்டுக் கொண்டு போம் இப்பவே! நீர் முடியாதுன்னா நான் வேறே ஆள் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நாளைக்கு மறுபடி அந்த எழு களை யெல்லாம் சொல்லி அழ வேண்டு மென்றால் விடமாட்டீர் போலே இருக்கிறது! இப்படி பக்கத்தில் வாரும்...

சாம்பு : சும்மாச் சொல்லுங்கோ...!

ஜமீன் : அட, வாருங்காணும் இப்படி...! என் தலை போற ரகசியம்ன்னா... (பல்லைக் கடிக்கிறான்)

(சாம்பு அருகில் செல்கிறான்)

ஜமீன் : இந்த அருந்ததி கிட்ட எனக்கு பரிச்சயம் ரொம்ப பரிச்சயம்... தெரிகிறதா ஓய்?

சாம்பு : அதாவது...

ஜமீன் : நான் நாசமாப் போனேன்! ஒரு பெண் பிள்ளை கிட்ட நான் பரிச்சயமாயிருந் தேன்னா புரியாதா உமக்கு!

சாம்பு : ஓ! Ixee! அதைச் சொல்றேளா! ரைட்! ரைட்! இப்போ புரிஞ்சது!

ஜமீன் : (பெரிதாகப் பெருமூச்சுவிட்டு) அவளுக்குச் சில லெட்டர்கள் போட்டேன்...

சாம்பு : காதல் கடிதங்களா...! (தலையை ஆட்டி) அது பிசகு! அது பிசகு!

ஜமீன் : கேளும்! அப்புறம் லட்ச ரூபாய் கொடுத்தால் அதை யெல்லாம் திருப்பித் தராதாகச் சொன்னாள்... அதையும் கொடுத்தேன்.

சாம்பு : கடுதாசிகளைக் கொடுக்கவில்லையாக்கும்?

ஜமீன் : கொடுத்தாள்... ஆனால், ஒண்ணே ஒண்ணை *Retain* பண்ணிண்டு, இப்போ பயமுறுத்து றாள்...

சாம்பு : நீங்களும் திருப்பி பயமுறுத்தினால்...

ஜமீன் : உஸ்... முடியல்லையே! அதுக்குத்தானே உம்மை இப்போ...

சாம்பு : எனக்குப் பயமுறுத்தத் தெரியாதே!

ஜமீன் : *Fool* மாதிரி பேசறீரே! நீர் பயமுறுத்தி அவள் பயப்படுவாளா? அந்த லெட்டர் எனக்கு வேணும்! இல்லாவிட்டால், அதைக் காட்டி என் கல்யாணத்தை நிறுத்தி விடுவாள்!

சாம்பு : நான் எப்படிக் கொடுக்கிறது?

ஜமீன் : அங்கே போய் இப்படிக் கொண்டு வரது தெரிந்ததா?

சாம்பு : அது இருக்கிற இடம்...?

ஜமீன் : நீர் துப்பறிகிறவராச்சே! கண்டுபிடிக்க வேண்டும்...

சாம்பு : ஓ! I see! நல்லடயத்திலே ஞாபகமூட்டினே ஆனா...

ஜமீன் : உம்மாலே முடியுமா, முடியாதா?

சாம்பு : முடிஞ்சாலும் முடியும்.

ஜமீன் : நான் சொல்றபடி கேளும்...

சாம்பு : அதைத்தானே நான் கேட்கிறேன்.

ஜமீன் : நீரும் ஒரு ஜமீன்தார் மாதிரி, ஒரு ஜரிகை தலைப்பா வைத்துக் கொண்டு போன பண்ணும்... வேண்டிய பணம் தரேன். எப்படியோ பண்டம் வந்தாகணும்...

சாம்பு : நான் ஜமீன்தார் மாதிரியா?

ஜமீன் : அதுதானே சொன்னேன்! இந்தாரும், இந்த தலைப்பாவை வைத்துக் கொள்ளும்...

சாம்பு : தலைக்கு வந்தாலும் தலைப்பாவோடே போகட்டும்னா...

ஜமீன் : உஸ்ஸ்...எனக்குத் தூக்கம் வரது! எப்போ Rest சொல்வீர்...?

சாம்பு : (மூக்கை உருவி) நீங்கள் கேட்கிற போது சொல்றேன்... அருந்ததி ரொம்ப அழகியா...?

ஜமீன் : போய்ப் பாரும்... ஆனால், லெட்டரோடே வாரும்... ஆமாம்! இல்லையானால், என் மானம் போயிடும். கல்யாணம் நின்னு போயிடும்.

சாம்பு : கொஞ்சம் கார் வரைக்கும் வரேளா? பயமாயிருக்கு...

(இருவரும் செல்கிறார்கள்)

— — — —

[illegible]

காட்சி 4   இடம்: ஒரு சாலையோரம்

பாத்திரங்கள்: ஒரு கான்ஸ்டபிள், இரண்டு அதிகாரிகள், ஒரு குமாஸ்தா, வழிப்போக்கர்கள்

(இரண்டு அதிகாரிகள் உள்ளே நுழைகின்றனர்)

அதிகாரிகள்: இந்தாப்பா, கான்ஸ்டபிள்! என்ன, நாங்க கேள்விப்பட்டது வாஸ்தவந்தானா? இல்லே, நீலம் பிடிபடற செய்தியா?

குமாஸ்தா : புதிரு மாதிரி கேட்டா, நான் எப்படிங்க சொல்றது...! நான் என்ன துப்பறியும் சாம்புவா, நீங்கள் என்ன கேக்கப் போறீங்கன்னு தெரிஞ்சி வெச்சிக்கிறது, முன்னாடியே பதில் சொல்றதுக்கு—

மு. அதி: அந்தச் சாம்புவைப் பத்திக் கேள்விப் படறதைத்தான் உன்னைக் கேட்கிறேன். துப்பறிகிறதிலே அசகாய சூரனாமே! இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் கிட்டே குற்றவாளியை கையிலே பிடிச்சுக் கொடுத்தானாம்... இஷ்னி வேலை மாதிரி இருக்காமே!

இ. அதிகாரி: மிஸ்டர்! நான் முன்னே ஒரு தடவை உங்களுக்கு இந்த சாம்புவைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன்... ஒரு *fellow* ரொம்ப *wonderful* ஆகத் துப்பறியறான், இருந்த இடத்திலே யிருந்தேன்னு சொல்லல்லே, அவன் இவனாகத்தான் இருக்கணும்.

கான்ஸ்டபிள்: அது யாரோ, இது யாரோ! இவரு மாதிரி இனிமே உலகத்திலே கெடையாது... அன்னைக்கு நானும் இருக்கிறேன்; மனுஷன் செஞ்ச வேலை! அப்பப்பா—

(வக்கீல் குமாஸ்தா உள்ளே வருகிறார்)

குமாஸ்தா : என்ன, சாம்புவைப் பத்தித்தானே பேசிண்டிருக்கேள்! நானும் பாத்துட்டேன், இந்த ஊரிலேயே இன்னிக்கு நான் சுத்தாத இடம் இல்லை! எங்கே போனாலும் சாம்பு பேச்சு!

[illegible] : நீங்க என்னாங்க... இந்த ஊரு கெடக்குது... உலகமெல்லாம் அதுதானே பேச்சு! பேப்பரிலே பார்த்திங்களா! பத்திப் பத்தியா வந்திருக்குதே!

[illegible] : மனுஷனுக்கு அதிர்ஷ்டம்னா இப்படித்தான் வரணும்... லக்ஷ்மி கடாக்ஷம்னா, ஆச்சரியமாகத்தான்...

மு. அதிகாரி: லக்ஷ்மியாவது, சரஸ்வதியாவது? சாம்பு என்கிறவர் *as far as I learn*, குழந்தையிலேருந்தே மகா புத்திசாலியாம்! அதிமேதாவியாம்!

இ. அதி : நம்ம பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஒருத்தருக்கு சாம்புவோடே உறவினர் ஒருவர் சினேகிதமாம். சாம்பு பார்க்கிறதுக்கு என்று இருப்பாராமே! என்ன கான்ஸ்டபிள் சரிதானே...?

கான்ஸ் : நமக்கு என்னா தெரியும்? ஆனா கன்னு ஊரெல்லாம் பேசுது. நேத்து கமிஷன் துரை ரூமைவிட்டு ஆளு வருவாரான்னு ஜனம் காத்துக் கிடந்திச்சே!

மு. அதி : நீ பார்த்ததாகச் சொன்னயே!

குமாஸ் : அதுவா! அது நான் இல்லீங்க, சார்! சொந்த அண்ணன் மவன்தான் பார்த்தது

(வழிப்போக்கன் உள்ளே வருகிறான்)

வழி : சித்தே முந்தி இடுப்பிலே முடிஞ்சகாக போச்சுன்னு தெரியல்லை... உம்? என்ன ஆச்சரியமான்னா இருக்கு!

குமாஸ் : என்னங்காணும் எதையோ தேடுறீரே! காணோம்?

வழி : இடுப்பிலே ஒரு ரூபா முடிஞ்சிண்டு வந்தேன், காணோம், சார்! கீழே விழுந்தால் சத்தம் கேட்டிருக்கும்...! (தேடுகிறான்)

மு. அதி : நீர் எடுத்துக் கொண்டு வரவே மறந்திருப்பாய்...

குமாஸ் : மறுபடி வீட்டாண்டே போய் இன்னொரு ரூபாய் பார்த்து எடுத்துக்கிட்டு வா... வேலை

மெனக்கிட்டு, இருக்கிறவங்களுக்கு தொந்தரை கொடுக்காதே!

[illegible] : கான்ஸ்டபிள் ஐயா, நான் அப்பாலே போனப்புறம் தேடி எடுத்துக்கலாம்னு பாக்கிறாப் போலே இருக்கு...

[illegible] : உனக்கு ஏன் அந்த பயம்! நேரே, சாம்புகிட்டச் சொல்லிவிடு! ஒடனே தேடி எடுத்துக் கொடுத்துடுவாரு...

(வழிப்போக்கன் வெளியே சென்று, மறுபடியும் உள்ளே வந்து...)

[illegible] : ஆக்ஷேபணை என்ன? மன்னன் ஆச்சுங்களே! அது என்னா வுத்தி, என்ன முகம்! ஊர் ஜனங்க பூரா அவரு பேரைச் சொன்னா கும்பிடுங்களே! இனிமேலே இந்தப் பிறவியிலே இப்படி பிறக்க முடியாதுன்னு பேசிக்குதே... எல்லாம் கடவுள் அம்சமுங்க!

[illegible] : ஏ! ஆளு, கடவுள் அம்சம்தான்! ஒரு ரூபாயைத் தேடிக் கொடுத்துட்டு பதினைந்து ரூபா 'பீஸ்' வாங்கிக்கிட்டுப் போவாரு தெரியுமா?

[illegible] : சாமிங்களா! அநியாயமாச் சொன்னா, வாய் வெந்து போகும்! அவரு கேஸ் கண்டு பிடிக்கிறேன்னு மார்தட்டிக்கிட்டு வந்ததுமில்லை; கண்டு பிடிச்சப்புறம் உதவாக்கரைப் போல கான்ஸ்டபிளுங்க மாதிரி 'நான் பிடிச்சேன், நான் பிடிச்சேன்'னு 'டமாரம்' அடிச்சிக்கிட்டு நிக்கிறதுமில்லை... அது ஒரு பிறவிங்க...

நல்லா இருக்கட்டும்! ஊரு உலகத்து
கெல்லாம் க்ஷேமமுங்க... (வெளியே செ
கிறான்)

மு.அதி : கேட்டீரோல்லியோ, இது சாம்பு யுகம், ஓ
சாம்பு யுகம்! தசை அடிக்கிறதுன்
இப்படின்னா அடிக்கணும்!

இ-அதி : போலீஸ்கோபாலன் எத்தனையோ கெட்டி
காரன். அவனே பார்த்து, 'சபாஷ்' என்
சொல்கிறதென்றால், ஆசாமியிடம் கேவல
'அதிர்ஷ்டம்' மட்டுமா இருக்கும்! ஏதோ
சரக்கு இருந்துதானே ஆகணும்!

மு.அதி : அதிர்ஷ்டம் வந்தா, சரக்கும் தானே வரு
ஸார்! மனுஷன் பேத்தினால்கூட, புத்
சாலித்தனம்னு சொல்லுவார்கள்! ஆமா
நம்மைப் பாருமேன்! எம்.ஏ. பஸ்ட் கிளா
'ராங்க்' வாங்கியிருக்கேன்... தலையெ
எழுதினது 91+23 தானே? ஆட்டுக்கு வா
அளந்துட்டான் கடவுள்...! நான் எழுதற Dr
ஐஎன் மானேஜர் திருத்தறான், ஸார்! S.S.L.
ஹும்!

இ.அதி : அந்த வயத்தெரிச்சலை ஏன் கிளப்பறீர்! 'பூ
ஜென்ம கிருதம்' எல்லாம்... இந்தச் சாம்
ரொம்ப பாக்யம் பண்ணியிருக்கான்னு
மாத்திரம் தெரிகிறது. பார்த்துக் கொண்டே
வாரும், இவன் ஒரு பாங்கு வாங்காவிட்டா
நான் பேரை மாத்தி வைச்சக்கறேன்
(போகிறார்)

[illegible] : இவர் பேரை மாத்தி வச்சண்டுட்டால், உடனே
லோகப் பிரளயம் வந்து விடுமாக்கும்!
என்னவோ உபயோகமத்த வார்த்தை...! அந்தச்
சாம்பு என்னைப் போலே போன மாசம்
வரைக்கும் Clerk ஆக இருந்தவன். அவன் பேர்
வராத News Paper உண்டா? கிளார்க்கான
எனக்கும் அந்த அதிர்ஷ்டம் இல்லை... ஆபீஸர்
களான இவர்களுக்கும் அந்த பாக்யம் இல்லை...
எனக்கு இந்தச் சாம்பு பெருமையைக் கேட்டுக்
கேட்டு காது புளிச்சுப் போச்சு! 'நீயும் இருக்கியே
மரமாட்டமா, குதிராட்டமா' என்று வீட்டுலே
காலமேலிருந்து குடையறான்னு வெளியே
வந்தாலும், அதே பேச்சு! ஆச்சு! ஏதோ ஒரு
தம்பதி வந்திண்டிருக்கு! அதுகளும் இதே
பேச்சுப் பேசிண்டுதான் வரும்... நான் அதுக்
குள்ளே போறேன். (செல்கிறான்)

[illegible] : உங்களுக்கு நல்லா வேணும்! அந்த ஆளை,
'முட்டாள், முட்டாள்'னு நீங்க சொல்றீங்க...
அவன் உங்களுக்கு உலை வச்சுட்டான். ஓடி
ஒளியவேண்டியிருக்கு, ச! இன்னம் அதையே
சொல்றீங்க! அவன் பேரும், பிரக்யாதியும்
நாளுக்கு நாள் ஏறுது— இப்ப யாருக்கு பயந்து
ஒளியறோம்?

[illegible] : நான் அவனுக்குபயப்படல்லியே! போலீஸுக்குப்
பயப்படறேன்... அந்தப் போலீசையும் மண்டி
போட வைக்கிறேன், பாரு! இந்த மடையனை
வைத்துக் கொண்டே!

சரோ : பேச்சு பலமாத்தான் இருக்கு... காரியம்!

ராவ் : காரியமும் பலமாயிருக்கும். நீ பக்க
யிருந்தா...!

சரோ : நான் எங்கே போயிட்டேன் இப்ப? பக்க
தானே இருக்கேன்!

ராவ் : போலீஸ்காரங்கள் சாம்பு புத்திசா
நம்பியிருக்கிறான்கள்! தெரிஞ்சுதா? பத்தி
காரர்களே பொய்யும் புளுகுமாப் போ
தூக்கி வைக்கிறான்னேன். சாம்பு
கிறான்...

சரோ : இறக்க முடியுமா பாருங்களேன்...

ராவ் : இப்படி வா, சொல்றேன்! நீ சாம்பு
பார்த்திருக்கிறாய், இல்லையா?

சரோ : நீங்கதான் காமிச்சிங்களே!

ராவ் : சாம்பு உன்னைப் பார்த்ததில்லை. அது
'பாயிண்ட்'.

சரோ : எனக்குத் தெரியல்லியே!

ராவ் : அவசரப்படாதே! சாம்புவை நீ
வேண்டியது; கையிலே போட்டுக்க வேண்டி
ஒரு கண்ணாடி, ஒரு புன்னகை... உ
தெரியாதா?

சரோ : அது முடியும்!

ராவ் : உன்னாலே முடியாது போகுமா? என்
கையிலே போட்டுக் கொண்டு விட
மயக்கி, ஆளை மடக்கி, மெள்ள...

[illegible] : மெள்ள... என்னவாம்?

[illegible] : மெள்ள, என்னைப் பிடிக்கப் போலீஸ் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறாங்க, எங்கெங்கே ஏற்பாடு தீவிரமனு கேட்டுடு... நாம சரியான இடமாகத் தப்பிச்சுடலாம்...

[illegible] : சொல்றது லகுவாயிருக்கு... நாடகத்தில் நடக்கும் இதெல்லாம்...

[illegible] : நீ எப்பவும் பயப்படுவே. தைரியமாகச் செய். 99% பலிக்கும்... பலிக்கல்லியோ, என்ன நஷ்டம்? உன்னையோ அவனுக்குத் தெரியாது. என்னோடு 'connect' பண்ண மாட்டான்.

[illegible] : மனசு தயங்குதே!

[illegible] : தயங்குது, தயங்குதுன்னு, இருந்தேன்னா, இங்கேயே தங்கி, ஒருநாள், சர்க்கிள் கோபாலன் கையாலே அகப்படுவே! உன் மேலே பழைய 'கேஸ்' வேறே ஒண்ணு இருக்கு...

[illegible] : இரைச்சல் போடாதீங்க! என்ன எளவு செய்யணுமோ, நல்லா விவரமா சொல்லி அனுங்க! செய்து தொலைக்கிறேன்... வாங்க இப்படி...

— — — —

காட்சி 5 இடம்: நந்தவனம் (பார்க்)

(மக்கள் உட்கார்ந்து கொண்டும், பே... கொண்டும், நடந்து கொண்டும் இ... கின்றனர். சாம்பு உள்ளே நுழைகிறான்)

சாம்பு : அந்த பாங்க் வேலையிலே இருந்த நாளை... ஒரு நாளைக்கு நான் சாயந்திரம் விச்ராந்தி... வெளியில் வந்திருப்பேனா? 'லைட்' ... போட்டுக் கொண்டு, ராத்திரி 8, 9 மணி ... யிலே, Tally ஆகவில்லை Tally ஆகவில்லை ... மண்டையை உடைச்சிண்டிருப் பேனே ... நிஷ் கவலையா நின்னோம், உட்கார்ந்தோ... காத்து வாங்கினோம்னு உண்டா?

(அப்போது ஒரு ஜோடி அவனைக் கடந்து செல்கிறார்கள்)

என்ன ஒய்யாரம்! என்ன சொகுசு! Lifeலே ... மண்ணும் தெரியாமல் போக்கிட்டேன்... நா... நல்ல... ஒரு... பெண் கூட இங்கே தினம் ... மணி இன்பமாக இருந்தால், எவ்வளவு ... யிருக்கும்... யாரைப் பார்த்தாலும் ஜோடியா... இருக்கா.

(சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு ஒரு இடத்தில் உட்கா... கிறான்)

[illegible] : (மெதுவாகப் பாடிக்கொண்டு வருகிறாள். சாம்பு இடம் வந்து, நின்று, பார்த்துவிட்டு, அங்கே உட்காருகிறாள்)

[illegible] : உம்ம்ம்... (எழுந்திருக்க முயலுகிறான்)

[illegible] : அடடா! நீங்கள் எழுந்திருக்காதீங்கோ! நான் போய் அப்படி உட்காருகிறேன். எனக்காக உங்களுக்கு சிரமம் ஏன்?

[illegible] : (கூச்சத்துடன்) இல்லை, அம்மா! நான் உனக்காக எழுந்திருக்கவில்லை! நானே போலாமென்றுதான் இருந்தேன். நீ வந்ததற்கும், அதற்கும் ஒத்துக் கொண்டது. அவ்வளவு தான்!

(சாம்பு அவளை ஆசையுடன் பார்க்கிறான்)

[illegible] : (அருகில் வந்து) இருந்தாலும் நான் வந்ததும், வராததுமாக நீங்கள் போவது எனக்கு என்னவோ போலிருக்கிறது! எனக்காகத்தான் போகிறீர்களோவென்று!

[illegible] : (தயக்கத்துடன்) இல்லைன்னா, இல்லவே இல்லை.

[illegible] : நான் உங்கள் Sister மாதிரி... நீங்கள் பாட்டுக்கு உட்காருங்கள்...

(சாம்பு உட்கார்ந்து சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்து, தன் நாக்கைத் தடவிக் கொள்கிறான். அப்போது அந்தப் பெண்ணின் விசும்பல் சத்தம் கேட்கிறது)

[illegible] : என்ன! அம்மா!

(முகத்தை கைகளால் மூடிக்கொண்டு அழு கிறாள்) குழந்தை! ஏன் அம்மா அழறே!

(அவன் அருகில் வருகிறான். அவள் மேலும் அழு கிறாள்)

(சாம்பு திடுக்கிட்டு...)

அடடே! எதுக்கு அழறே! சொல்லிவிட்டு அழு. உம்... *I say*... இப்படி வருத்தப்பட்டால்... உஷ்... அழாதே அம்மா!

சரோ : (முகத்தை இன்னும் மூடிக்கொண்டு) ஊம்... ஹூம்...

சாம்பு : ஐயய்ய... யாரோ... வரா பாரு... அவாள் பார்த் தால் நன்னாவேயிராது... சேச்சேச்சே... நீதானே என்னை அண்ணா மாதிரின்னு சொன்னே! உம்! என்னாலே முடிந்த உதவி நான் செய்யத் தயாராயிருக்கேன்... *you see*... அம்மா, குழந்தை...! உம்... இப்படி என்னைப் பாரு...

சரோ : (லேசாக முகத்தைத் தூக்கி) உங்களண்டை சொல்லி என்ன உபயோகம்! என் கஷ்டத்துக்கு யாராலேயும் உதவி செய்ய முடியாது!

சாம்பு : அது உனக்கு இப்பவே எப்படித் தெரியும்! வெறுமே சொல்லு, நான் கேட்கிறேனே...

சரோ : நான் மகாபாபி, சண்டாளி! என் பெற்ற பேர் பேச்சைத் தட்டிவிட்டு இங்கே வந்தேன்... நான் அனுபவிக்கிறேன்... இங்கே சமுத்திரத்திலே விழுந்தோ, எலக்ட்ரிக் ரெயிலில் விழுந்தோ என் உயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறேன்.

சாம்பு : அப்படி சொல்லப்படாது நீ!

சரோ : பின்னே என்ன, அண்ணா? இங்கே உற்றார் உறவினர் சிநேகிதர் யாரும் இல்லாமே, திக்கற்றவ யாகி விட்டேன். என் கதையைக் கேட்டா நீங்க உருகி விடுவீர்கள்!

சாம்பு : கண்ணைத் துடைச்சுக்கோ! இப்படிப் பக்கத்தி லே வா... சொல்லு விஷயத்தை!

சரோ : எனக்கு மலையாளம்... படித்துக் கொண்டிருக் கிறேன். என்னோடே கூடப் படிச்சவன் ஒரு அழகன். ஆனால், சுத்த அயோக்கியன் என்று இப்பத்தான் தெரிகிறது. என் படிப்பை விட்டு, என் பெற்ற தகப்பனார் தாயாரை விட்டு, சொந்த ஊரையும் விட்டு, அவனை நம்பி ஓடி வந்தேன்... இங்கே என்னை ஒரு ஹோட்டல்லே விட்டுட்டு, என் நகைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு போனவன், திரும்பவே இல்லை!

சாம்பு : அடடே! அப்புறம்?

சரோ : நாலு நாளாச்சு... இனிமே நான் ஊருக்குத் திரும்புகிறதா? செருப்பால அடிப்பாளே! சாப்பிட்டு நாலு நாளாச்சு!

சாம்பு : எழுந்திரு... என்னோட வா...!

சரோ : ஒரு வேளை இந்தப் பாழும் வயித்துக்குக் கொட்டினால் போறுமா? மானமாக இருப்பது எப்படி? நீங்கள் போங்கோ! நான் உயிரை விட்டுடறேன்! தற்கொலை... தற்கொலை...! வேண்டாம் ஒன்றும்... இன்றோடு நான் ஒழிந் தேன். (ஒரே விம்மல்)

சாம்பு : குழந்தை! இப்படியெல்லாம் நீ மனசைத் தளர விடப் படாது. ஆமாம்! எப்போ என் காதில் உன் கதை விழுந்து விட்டதோ, இனி நான் உன்னைத் தனியே விடமாட்டேன்; தீர்மானமே செய்து விட்டேன்... உன் அண்ணன் மாதிரி நான், ஆமாம்! பணம் இல்லை என்றுதானே குறைப்படுகிறாய்? (பணத்தை எடுக்கிறான்)

சரோ : (அவனைப் பார்த்து) இது எல்லாம் எதற்கு? உங்களிடம் நான் ஒன்றும் தொடமாட்டேன்! நிச்சயம்! உங்களை மாதிரி அன்பாகப் பேசுகிற பேர்கள் இதுவரை இல்லாமல்...

சாம்பு : சேச்சே! பிடி சொல்கிறேன், பேசாமல்... கீழே விழப் போகிறது... உம்ம்...

சரோ : (வாங்கிக்கொண்டு) என் வார்த்தையை உடனே நம்பி, நீங்கள் இப்படி உதவி செய்வது எனக்கு ஆச்சர்யமாக இருக்கிறதே... இதற்குக் கைம்மாறு...

சாம்பு : ஒன்றும் வேண்டாம்... யார் வார்த்தையை நம்புவது, யார் வார்த்தையை நம்பக் கூடாது என்று எனக்கா தெரியாது? சர்க்காருக்கும் அது தெரிந்துதான், என்னிடம் பணத்தைக் கொடுத்து, ஏமாற்றுகிற பேர்களைப் பிடிக்கச் சொல்கிறார்கள்!

சரோ : சர்க்காரா? பணமா? அப்படியானால் நீங்கள்...?

சாம்பு : (ரகசியமாக) நான்தான் சாம்பு... துப்பறியும் சாம்பு...! ஒருவருக்கும் இது தெரிய வேண்டாம்! ஆமாம்!

சரோ : (வியப்புடன்) அப்படியானால் உங்களுக்குச் சர்க்கார் ரகசியங்கள் எல்லாம் தெரியும்! அல்லவா?

சாம்பு : அவ்வளவும் தெரியும்... நாளைக்கு யாரை *arrest* செய்யப் போகிறார்கள் என்று கூட கோபாலனிடம் விசாரித்துச் சொல்லுவேன்...

சரோ : இங்கே எதற்கு வந்திருக்கிறீர்கள் இப்போ? இந்த Park இல் கூடவா திருடர்கள் இருக்கிறார்கள்? உம்? உங்களுக்குத் தெரியுமா?

சாம்பு : எங்கேயும் இருக்கலாம்! நாம் எதைக் கண்டோம்!

சரோ : திருடர்களைப் பிடிப்பதும், கண்டு பிடிப்பதும், அபாயமாச்சே! ஒரு கால் இங்கே திருடர்களே வந்து, சூத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு நம்மனை ஏதேனும் செய்தால்...

சாம்பு : ஒன்றும் பயப்படாதே! உன்னைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு நான் திருடர்களைப் பிடிப்பேனா? அதோடு, உன் கதையைக் கேட்ட பிறகு, உன்னை ஏமாற்றிய கள்வனை அல்லவா கண்டு பிடிக்க வேண்டும்!

சரோ : ஆமாம்! திருடன் யார் என்று தெரிந்தாலும் கூட, உங்களுக்கு அரெஸ்ட் செய்யவோ, தடுத்து நிறுத்தவோ அதிகாரம் கிடையாது. இரண்டு திருடர்களாக வந்து விட்டால் நீங்கள் ஒருத்தர் என்ன பண்ணுவேள்! இவ்வளவு நல்ல குணம் படைத்த உங்களுக்குக் கஷ்டம் வந்துடக் கூடாதே என்று கவலையாக இருக்கிறதே!

சாம்பு : இப்போ ஒரு திருடனையும் நான் பிடிக்கப் போற தில்லை. தவிர, நான் பிடிக்க வேண்டிய முதல் திருடன் மகா பூஷண ராவ் என்பவன்.

(சரோஜா முறைத்துப் பார்க்கிறாள்)

அவன் இங்கே எங்கேயோ திரிகிறான். அப்படி நான் ஒரு திருடனைப் பிடிப்பதென்றால், நானே போய் பிடிக்க மாட்டேன். போலீஸ் உதவி உடனே வரும்!

சரோ : அதுதான் நானும் நினைத்தேன்! இவ்வளவு புத்திசாலியான, அதிமேதாவியான நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு சமிக்ஞை வைத்துக் கொண்டிருப் பீர்களே!

சாம்பு : (பெருமையுடன், தலையை ஆட்டி, மூக்கையும் உருவி) இருக்கிறது! இருக்கிறது!

சரோ : ஆச்சரியமாயிருக்கிறது! என்னால் நம்பவே முடியவில்லையே! இங்கே எங்கேயேனும் இருக் கிறார்களோ என்னவோ! அது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அதோ அந்தக் கோடியில் போகிறார் களே! அவர்களா?

சாம்பு : எனக்குத் தெரியாது! பரீட்சை பண்ணிப் பார்த் தால்தான் தெரியும்...!

சரோ : இத்தனை நம்பினவர் அதற்குள் என்னை நம்பி, அது என்ன வென்று சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

சாம்பு : (ஒரு பக்கமாக சாய்ந்து) ஒன்றும் பெரிய யுக்தி இல்லை... இப்படி முகவாய்க்கட்டையில் கை

கொடுத்து, கன்னத்துப் பக்கம் இரண்டு இழுப்பு இழுத்தால்...

(சரோஜா, பயத்தினால் எழுந்து நடக்கிறாள். இரண்டு பேர் அவளைத் துரத்திப் பிடிக்கிறார் கள்)

சாம்பு : (ஓடிக்கொண்டே) அட! அட! அட! இது யார் இது! இது யார் இவர்கள்... (வாயில் கை வைக் கிறான்)

(சாம்பு பின்புறமாகவே நடந்து வந்து, ஒரு தாடிக் காரன் மீது மோதி, தன்னை சுதாரித்துக் கொள் கிறான்)

தாடி : யார் அய்யா! நீ என் மேலே விழுந்து கொண்டு! வழியை விடு!

சரோ : திருடன்! ஐயோ! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்! படுபாவி சாம்பு ஏமாற்றிவிட்டான்!

சாம்பு : (தாடிக்காரரை இறுகத் தழுவிக்கொண்டே) ஐயா! ஐயா! நில் அய்யா! அவர்கள் போலீஸ் என்றும் தெரியவில்லை, திருடன் என்றும் தெரிய வில்லை. நில்லுங்கள் அய்யா! பயமா யிருக்கிற தய்யா...!

(தப்பிக்கப் பார்க்கும் தாடிக்காரனை சாம்பு இறுகப் பிடித்துக் கொண்டே)

சாம்பு : அடே! அடே! நில்!

(இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலனும், கான்ஸ்டபிளும் வருகிறார்கள்)

கோ : என்ன அமர்க்களம் இங்கே? அசடே டடெடடெ டடெ! மிஸ்டர் சாம்பு... who is this?

சாம்பு : இவர் நம்ம மானேஜர், பழைய மானேஜர்... மிஸ்டர் மகாபூஷண ராவ்...! மிஸ்டர் ராவ்...! excuse me... நீங்களா இப்படி வந்தேள்... (ஒட்டு தாடியை அவரிடம் கொடுக்கிறார்)

கோ : கான்ஸ்டபிள்! arrest this man! கலாட்டா பண்ணினான்னா விலங்கு போடு! மிஸ்டர் சாம்பு! இங்கே யார் பொம்பிள்ளை? ஹூம்!

சாம்பு : ரொம்ப நல்ல மாதிரி, கஷ்டப்பட்டவன்! இன்னும் கஷ்டப்படறான். பாவம்...! இவனோடே காதலன் இவளைக் கை விட்டுட்டுப் போனான்... மிஸ்டர் கோபாலன்! இவளைக் கொஞ்சம் கவனிக்கணுமே!

கா.காரன் : நல்ல நாடகம் ஆடிவிட்டான், சார்! சாம்புவாகக் கொண்டு சமாளிச்சார்... வேறே பேர் வழியாக இருந்தால் திணறியிருப்பான்! இவ வேலையையே இவகிட்ட அவரு காட்டி விட்டாரு...

சரோ : ஏ, பாவி! சாம்புக் கடங்காரா! கடைசியிலே இப்படியா மோசம் பண்ணினே! மண்ணாங்கட்டி மாதிரி மூஞ்சியை வைச்சிண்டு, உன்னைக் கட்டையிலே வைக்க!

மகர : சரோஜா! சும்மா, தொண்டைத் தண்ணியை வத்த அடிச்சிண்டு உபயோகம் இல்லை! அகப்பட்டுக் கொண்டாச்சு! இந்த சாம்புப் பயல் மடையன்னு நாம நினைச்சது மடத்தனம்.

கோ : ஓஹோ ஹோ...! உங்களோடே ஜோடிப் புறா தானா இது! I See... that is why Sambu was interested...! ஒரே கல்லிலே இரண்டு மாங்காய்... (சொட்டு கொடுக்கிறார்)

சாம்பு : அம்மா! வலிக்கிறதே!

கோ : நீர் அபூர்வப் பிறவிங் காணும்! ஐயா! இதுஎன்ன மூஞ்சி ஐயா; உமக்கு! இதை வைத்துக் கொண்டு உலகத்தையே முட்டாளாக அடிச்சி விடலாமே...! பரம சாது மாதிரி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு...

(சாம்பு, கோபாலனைத் தவிர, மீதி எல்லோரும் செல்கின்றனர்) அதோ கார் வரது, கமிஷனர் மாதிரி இருக்கு... அவரேதான்! (கமிஷனர் உள்ளே வருகிறார். கோபாலன், அவருக்கு சல்யூட் அடித்து விட்டு, மெதுவாக அவரிடம் ஏதோ சொல்கிறார்)

துரை : Very wonderful... your smart piece of work Mr.Shambal!

சாம்பு : No, No, My Name is Shambhu...

துரை : Very good! very good! veryglad to meet you...

சாம்பு : (Remembering to salute) குட் மார்னிங்க்! ஹி... ஹி...குட் நைட்...

துரை : I am extremely glad to meet you... I say, you take care of our major cases and advise us Mr.Shambal.

சாம்பு : No, No, சார்... My Name is Shambhu!

(அனைவரும் செல்கின்றனர்)

காட்சி: 6 இடம்: சாலையோரம்

(ஐந்து டிராமா நடிகர்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்)

நடிகர் 1 : நம்ம *activities* எல்லாம் வரவர குறைஞ்சி போயிண்டு வரதினாலே, *Public*லே *Interest*ம் குறைஞ்சிண்டு வரது– *I say,* நாம உடனே ஒரு *Play* போட்டாகணும்...

நடிகர் 2 : *Play* போடுவம், சார்! புதுசா எழுதறவன் யார் இருக்கான்? திருப்பித் திருப்பி 'ஹரிச்சந்திரா'வையும், 'லட்சுமண சக்தி'யையும் போட்டிண்டிருந்தா யார் வருவா? இல்லை, 'கற்புக் கரசி கற்பகம்', 'காதலியின் குரோதம்' இப்படி பழைய *social* களைப் பார்த்துப் பார்த்து *scare* ஆயிப் போயிருக்கான்... புது *Play* சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம்!

நடிகர் 3 : புது 'பிளே' னு வாயாலே சொல்லிட்டா ஆச்சா? எழுதறவங்கள் வீட்டுக்கு நடக்க முழங்காலிலே தெம்பு வேணுமே!

நடிகர் 1 : ஏன், நானே எழுதிவிடறேன் ஒண்ணு– *In fact,* பாதி *finish* பண்ணிக்கூட—

நடிகர் 4 : அடே, சங்கரா! வேண்டாமே! உன் சேதி தெரியுமே! உன் கதை, நீயே ஹீரோவாக வரணும்... அப்பப்பா...! கொலைக்குத்தம் பண்ணினவன்கள் ஆடியன்ஸ் கிடைக்கும்னாத்தான் அதைப் பார்க்கணும்.

நடி. 1 : பேச்சு ரொம்ப அதிகமாகிறாப்பலே இருக்கு... *you get out of this club...* சீச்சி... *acting, drama,* ன்னா *A B C D* தெரியாத பசங்கள்ளாம் பேசறதுன்னா...

நடி. 2 : *Play writing* பத்தி *X Y Z* தெரியாதவங்கள் எழுதறப் போ...

நடி. 3 : இப்போ இங்கே நாம ஏதாவது *decide* பண்ண வந்திருக்கமா, இல்லை, *war declare* பண்ண வந்திருக்கமா?

நடி. 4 : இதெல்லாம் பார்க்கிறபோது, தேமேனு வேறே 'கிளப்'லே சேர்ந்துடலாம்னு தோணுது!

நடி. 5 : எதுவாயிருந்தாலும், ஒரு 'டிபன்' உபயம் இல்லாம ஆரம்பிக்கிறது பெரிய பிசகு. அதுக்காகவே நான் கிளம்பி விடுவோமான்னு யோசிக்கிறேன்.

நடி. 1 : நமக்குள்ளே வீணாக சச்சரவுப் போட்டுக்கிறதிலே லாபம் இல்லை. *Secretary* வரட்டும். அவர் கிட்டே எல்லாத்தையும் சொல்லுவோம். கேட்பமே அவர் *Idea* தான் என்னென்னு...

நடி. 3 : *Secretary* என்னத்தைப் பிரமாதமா சொல்லப் போறார்? ஏகப்பட்ட *Extra activities*

அவருக்கு... சும்மா ஊரிலே இருக்கிற *Ministers*, *Judges* களோடே ஒரு *Contact* இருக்கட்டும்; தன் பேரு *Publicity* ஆகட்டும்னு இங்கே *Secretary* யாயிருக்கார்... அவனவனுக்கு அவனவன் காரியம், என்ன சொல்றே...?

நடி. 2 : அம்மாம்...! அது என்ன *Play* யானாலும் சரி, எனக்கு மூணு *Songs*... வேணும்...

நடி. 3 : அதிலே ஒண்ணு 'சரஸ சாம தாரை' பாட்டா யிருக்கணும், இல்லையா?

நடி. 2 : ஆமா, அய்யா, ஆமாம்! நீர், நாம எந்த *Play* போட்டாலும், அதிலே *widow* வேஷம் வேணும்னு கேட்கிறதில்லையா?

(செகரட்டரி வருகிறார்)

செக் : அடாடாடாடா... என்ன கலாட்டா இது...! பெரிய நாடகமாயிருக்கே...!

நடி. 1 : புதுசா 'பிளே' இல்லியோல்லியோ...! சொந்த நாடகமே நடக்கிறது.

செக் : புது 'பிளே' இல்லாமே என்ன! ஒரு *Brilliant* ஐடியா வந்து விட்டது. ஆஹா... ஆஹா... ஆஹா...

நடி. 2 : அதைச் சொல்லிவிட்டால், எல்லாருமே 'ஆஹா... ஆஹா...' ன்னு சொல்லலாமே!

செக் : நம்ம *club* க்கு ஒரு புது ஆசாமியைக் கொண்டு வரப் போறேன்...

நடி. 1 : (சூள் கொட்டி) அதிலே என்ன புதுசு தெரியல் லியே...!

நடி. 4 : அவர்தான் சொல்லட்டுமே... வாயை மூடிண்டு இரேன்...!

செக் : ஒரு பெரிய ஆசாமியைக் கொண்டு வரப் போறேன்... ரொம்பப் பெரிய ஆசாமியை... *Just guess*...

நடி. 1 : *High Court Judge* யாராவது இருக்கும்...

(செக்ரட்டரி தலையை ஆட்டுகிறார்)

நடி. 3 : அது ஒண்ணும் பெரிதில்லை... செக்ரட்டரியே சொல்றபோது, *Governer* ஆக இருக்கும்...

செக் : (இதற்கும் தலையை ஆட்டுகிறார்) ஊம் ஹூம்...! இன்னும் பெரியவர்...

நடி. 4 : *Central Govt.* லேருந்து யாரானும்...

செக் : ஊம்... ஹூம்... இன்னும் கியாதியுள்ளவர்.

நடி. 2 : (கேலியாக) சர்ச்சில் துரை வருவாரோ?

செக் : உங்களுக்கெல்லாம் *imagination* கிடையாது... நம்ம *club* க்கு சாம்புவைக் கூப்பிடப் போறேன்.

நடி. 1 : *Preside* பண்ணத்தானே?...

செக் : சே!... அவரை நடிக்கச் சொல்லப் போறேன். அவர் *stage* லே வந்து விட்டால், அப்புறம் நம்ம *club financial condition* பிரமாதமாகி விடும்.

நடி. 3 : ஏய்...! உனக்குப் போட்டி வந்துட்டுதுடா *Hero* வாக... போ நீ செத்தே...

நடி 1 : நீ கூட treasurer ஆக இருக்க முடியாது... இப்ப நம்ம கிளப்பிலே இருக்கிற 200 ரூபாயிலேயே நீ தினம் பாஸந்தி சாப்பிடறே... வசூல் ஜாஸ்தி யாகிற போது உன்னை எப்படி நம்பறது...

செக் : I say! நான் ஒரு பெரிய Scheme கொணர்ந்திருக் கிறேன்... அது நடக்க ஒத்தாசை பண்ணாமல், civil war நடத்தறேளே... Shut up குமார சாமி...! அதோ சாம்பு வரார்!

(குழப்பத்துடன் சாம்பு வருகிறான்)

செக் : சார்! சார்! நமஸ்காரம்!

சாம்பு : நமஸ்காரம்... உம்... நமஸ்காரம்... நான் வரேன்... வெறுமனேதான் போறேன்...

செக் : ரொம்ப Busy போலேருக்கு...

சாம்பு : இல்லே, இல்லே... ஒரு 'பிஸி'யும் இல்லே... ஹி... ஹி... (போக முயல்கிறான்)

செக் : என்னைத் தெரியறதோல்லியோ...!

சாம்பு : நன்னாத் தெரியும்ணா... ஹி... ஹி...

(மறுபடியும் போக முயல்கிறான்)

செக் : நானே உங்களைப் பார்க்கணும்னு இருக்கேன்... Infact, இப்பக்கூட உங்களைத்தான்...

சாம்பு : வீட்டுக்கு வாருங்களேன்... சாவகாசமாய்ப் பேசலாம்... நான் இன்ஷியூர் பண்ணிண்டதே யில்லை.

செக் : அடடா! நான் Insurance Agent இல்லேண்ணா!

சாம்பு : நான்தான் தவறிட்டேன்... அந்த ஜாடையாக இருந்ததேன்னு நினைச்சுட்டேன்... நீங்க எங்க தெருவிலே யிருக்கிற Advocate இல்லை...?

நடி 1 : (திரும்பி) பெரிய Director ங்கறான்... அசட்டுப் பிசட்டென்று உளர்றதே! ஹும்!

நடி 3 : (திரும்பி) வேஷம் போடுவான்டா! நம்ம Secretary ஐ Snub பண்ணணும்னே அப்படிச் சொல்றான். சாம்பு யமகாதகராச்சே... அவருக்கா தெரியாது?

நடி 4 : நாம இங்கே நின்னுண்டு இருந்தால், அவா தாராளமாகப் பேச முடியாது... வாருங்களேன் இப்படி...

(நடிகர்கள் 1, 2, 3, 4, செல்கிறார்கள்)

செக் : இன்னும் தெரிஞ்சுக்கல்லே என்னை... நான் தான் 'கேசவ நாராயணா லோஷல் லீக்' கின் காரியதரிசி... அடிக்கடி Play போடுவம்.

சாம்பு : பார்த்திருக்கேன், பார்த்திருக்கேன்...

செக் : எங்க Play பார்த்திருக்கேளா...?

சாம்பு : இல்லே, சுவரிலே நோட்டீஸ் ஒட்டியிருக்கும், பார்த்திருக்கேன்...

செக் : உங்களுக்கு 'டைம்' இருந்திருக்காது.

சாம்பு : இன்னமே வரேன்... Next Play க்கு...

செக் : நீங்க கட்டாயம் வந்துதானே ஆகணும்...

சாம்பு : Sure ஆ வரேன்.

செக் : இல்லை, சார்...! நான் சொல்றது உங்களுக்கு ஒரு *act* கொடுக்கலாம்னு பேச்சு...

சாம்பு : எனக்கா...!

செக் : உங்களுக்குத்தான்! உங்களுக்கென்ன, சார்! நீங்க *stage* க்கு வந்தா ஒரு *stir* இருக்குமே!

சாம்பு : *act* பண்ணவா?

செக் : ஆமா, சார்! அதென்ன பிரமாதமா உங்களுக்கு! நீங்க *Natural* ஆக இருந்தாலே போதும், பெரிய *acting* மாதிரி இருக்குமே...

சாம்பு : எனக்குப் பேச வராதே!

செக் : அதிகமா பேச வேண்டியிராத *Part* ஆக நான் கொடுக்கிறேன். நான் தினம் வந்து சொல்லித் தரேன், ஸார்!

சாம்பு : உம்? உம்?

செக் : யோஜனையே பண்ணாதிங்க, சார்! *Yes* னு சொல்லுங்கோ! கையிலே *urgent case* எதுவும் இல்லையே!

சாம்பு : ஒண்ணே ஒண்ணு இருக்கு... உம்...

செக் : அது உங்களுக்குச் சிடை திங்கறாப்பலே... உங்களைப் போட்டுககறேன், சார்! என்ன!

சாம்பு : (தீவிர யோசனைக்குப் பிறகு) என்னையா!

செக் : ஒண்ணும் யோசனையே வேண்டாம். *Responsibility* என்னது... உங்கள் பேர் கூட என் பேரையும் நான் காப்பாத்திக்க வேண்டாமா!

சாம்பு : *Yes... Yes...* அது ரொம்ப அவசியம்!

செக் : பின்னே, *yes...* னு சொல்லுங்கள், சார்!

சாம்பு : நீங்கள் சொல்றபோது நான் எப்படி...

செக் : அது *correct*, சார்! அடுத்த வாரமே *Dailies* எல்லாம் நீர் *act* பண்ற 'சீன்' விளம்பரம் போட மாட்டேனா...! நான் வரேன், சார்! ரொம்ப *Thanks!*

(செக்ரட்டரி செல்கிறார். சாம்பு மூக்கைத் தடவிக் கொண்டு நிற்கிறான்)

சாம்பு : நாடகத்திலே *act* பண்ணணுமாமே... அப்பன்னா அதுவேறே ஒரு நல்ல பேருதான்... ஜமாய்டா ராஜா! சாம்பு! நீ அதிர்ஷ்டக் காரன்டா...! நன்னா *act* பண்ணிட்டா, பேப்பர் காரன்கள் என்ன பாடுபடுத்திவிட மாட்டான்! பேஷ் பேஷ்! இருக்கிற 'டய'த்தை நன்னா *use* பண்ணி *acting* ம் கத்துண்டுட்டால்...

(இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் வருகிறார். சாம்புவை உற்றுப் பார்க்கிறார்)

கோ : என்னய்யா, தனக்குத்தானே ஸாலிலோக்கி அடித்துக் கொள்கிறீர்...? ஏதேனும் நாடகத்துக்கு *Training* கோ?

சாம்பு : உமக்கு அதுக்குள்ளே எப்படி விஷயம் எட்டிச்சு? உம்...?

கோ : அசட்டுக் காரியத்தையெல்லாம் மூட்டையாக் கட்டி வைச்சிட்டு இப்படி வாரும் சொல்றேன்... ஒரு முக்கியமான கேஸ் இருக்கிறது—

சாம்பு : அதை நீர் பார்த்துக்கொள்ளும் *please*...! நான் ஒரு *play* யிலே *act* செய்துட்டு..

கோ : உஸ்ஸ்... இதுதானே வேண்டாம் என்கிறது... நீர் *act* பண்ணும், இதையும் பாருமேன்...

சாம்பு : வேணாம்னால்...

கோ : அட! காதால் தான் கேட்டு வையுமேன்... நேத்து சைனா பஜார்லே ஒரு பெரிய *Jewellery Shop*க்குள் ஒருத்தன் வடக்கத்தின்னு தோன்றது... பெரிய தலைப்பா, மீசை, தாடியுடன் வந்திருக்கிறான்... பன்னிரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு வைர செட் நகை எடுத்துக்கொண்டு, கடைக் குமாஸ்தாவுடன் கிளம்பியிருக்கிறான்...

சாம்பு : ஓடி விட்டானாக்கும்!

கோ : அட! பூராவும் கேளுமேன்! அப்புறம் உம்ம நாடகத்துக்குத்தான் உருப் போடலாம்! குமாஸ்தாவும் அவனும் ஒரு *Photo Studio*விற்குப் போயிருக்கிறார்கள். அவன் மட்டும் ஒரு *Photo* எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான்... அப்புறம் அந்த *Studio*வின் பின்புறமாகக் கம்பி நீட்டி விட்டான்.

சாம்பு : இப்போ அவன் *Photo* மட்டும் இருக்கிறது! அதை *Studio* காரனுக்குப் பணம் கொடுத்து வாங்கணும் இல்லையா?

கோ : போட்டோ இருக்கிறதய்யா இங்கே...! (போட்டோவைக் காட்டுகிறார். ஆனால், சாம்பு அதைப் பார்க்கவில்லை) ஆளைப் பிடித்தால் தானே களவு போன நகை கிடைக்கும்.

சாம்பு : இந்த *Drama* ஆனவுடன் பிடிக்கலாம்...

கோ : ரொம்ப *urgent* ஐயா விஷயம்...!

சாம்பு : சரி! இந்த *Drama* ஆரம்பிக்றதற்குள்ளே பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்...

கோ : *You are notserious, Sambhu.*

சாம்பு : இதைவிட எப்படி *serious* ஆக இருக்க முடியும்... இன்னிக்கு டிராமிலே ஒரு காகிதத் துண்டு கிடந்து அகப்பட்டது. அது ஒரு கேஸுக்கு அடியாக இருக்கும் போலே இருக்கு... பாரும்! இந்த கேஸையும் நீர் பாரும்! பெரிய குத்து வெட்டு கேஸ்! கொலை,'மர்டர்' இருந்தாலும் இருக்கும்.

(சாம்பு அந்தப் பேப்பரைக் கொடுக்கிறான்; கோபாலன் அதைப் படிக்கிறார்)

(சாம்பு தலையை ஆட்டி) இது உம்ம கேஸை விடப் பெரிய கேஸ்! எப்படி!

கோ : நான் சொன்ன விஷயம்?

சாம்பு : அதையும் பார்க்கலாம்...

கோ : அப்போ உங்களை மறுபடி எப்போ பார்க்கலாம்?

சாம்பு : எப்ப வேணா பாருமேன்...! ஏன் நாலு நாள் கழித்து வாரும்... கொஞ்சம் போர்ஷன் நெட்ரு செய்திருப்பேன்... ரிஹர்சல் செய்து காட்றேன்...

(கோபாலன் செல்கிறார்)

காட்சி : 7 இடம்: அருந்ததியின் வீடு

(நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட, வீட்டின் வர வேற்பறை. அதில் ஒரு *Coat Stand* ல் ஜரிகைத் தலைப்பா ஒன்று இருக்கிறது)

(சாம்பு, தன்னை நன்கு அலங்காரம் செய்து கொண்டு ஜமீன்தார் தலைப்பாவுடன் நுழைகிறான். அவனுக்குக் கூச்சமும், நடுக்கமுமாக இருக்கிறது)

சாம்பு : இங்கே யாரையும் காணோமே! அருந்ததி எங்கே? உள்ளே இருப்பாளா? இல்லே, ஏதேனும் *engagement* லே வெளியே போய் விட்டாளா? எவனாவது பார்த்து, வளைத்துப் போட்டுக்கொண்டு, யாரடா திருடன்னு நாலு உதை கொடுத்தால் கூட இங்கே கேள்வி முறை இருக்காது போலே இருக்கே... உம்...?

அந்த மடையன் ஜமீன்தார் மடத்தனமாக ஒரு லெட்டரை எழுதி விட்டு, என்னை வேஷம் போட்டு இங்கே அனுப்புகிறான் என்றால் நான் ஒரு முட்டாள், ஏன் ஒப்புக் கொண்டேன்... ஆபீஸிலே, முட்டாள்னு சொன்னபோது மட்டும் மூக்குக்கு மேலே கோபம் வந்தது...

(மூக்கைத் தடவிக் கொள்கிறான். அப்போது அருந்ததி வருகிறாள்)

அரு : வாங்க! வாங்க! எப்ப வந்தீங்க..? நம்ம வீட்டுக்கு வழி தெரிஞ்சுதா? அடடே! நிக்கிறீங்களே... உட்காருங்க... இது என்ன இது சங்கோசப் படறீங்களே, உங்க வீடு ஆச்சே இது!

சாம்பு : (அவளது வரவேற்பைக் கண்டு ஆச்சரியப் படுகிறான்) yes... இந்தப் பக்கம் வந்தேன்... வழியிலே...

அரு : நம்ம வீடு இருந்திச்சு... கண்ணிலே பட்டுது... தாண்டிப் போக முடியல்லே...

சாம்பு : அதுவும் சரி... அதோடே, கார் இடீர்னு நின்னுப் போயிடுத்து... டிரைவரிடம் காரை ரிப்பேர் பண்ணச் சொல்லிட்டு...

அரு : உங்களுக்கு இருக்கிற அன்பு, புத்திசாலித்தனம் அம்பிட்டும், உங்க வண்டிக்கும் ஒருபடி மேலேயே இருக்குதே... அது தானுங்க ஆச்சரியம்... ஜமீன்தாரு மூளையே மூளை!

சாம்பு : அது யார் ஜமீன்தார்!

அரு : நம்ம வீட்டுக்கு வர்றவங்கள்ளாம் ஜமீன்தார் தான் எனக்கு! அவங்க நிசத்திலே ஜமீன் தாரானாலும் சரி, ஜமீன்தார் அனுப்பி இங்கிட்டு வந்தாலும் சரி...

சாம்பு : (பயத்துடன்) ஜமீன்தார் அனுப்பியா...?

அரு : ஏனுங்க, நம்ம ஊடு சமாச்சாரம் தெரிஞ்சவங்க பெரிய மனுசங்கன்னு சொல்றேனே— இல்லீங்களா...?

சாம்பு : (தடுமாற்றத்துடன்) என்ன சந்தேகம்! (வேறு பக்கம் திரும்பி) எவ்வளவு நல்லவனாயிருக்கிறான் இவன்! இவனையா நான் ஏமாற்றிக் கடுதாசியைத் திருடுவது! பேசாமல் போய் விடட்டுமா?

அரு : என்ன யோசனை பண்றீங்க! காப்பி வந்துக்கிட்டே இருக்குது...! நான் வர்ர போதே ஏற்பாடு செஞ்சிட்டு வந்துட்டேன்... வர்றாதவங்க வந்திருக்காங்க! எத்தினி நாழி இருப்பாரோ! 'சீக்கிரம் ஆவட்டும்'னு சொல்லிட்டு வந்தேன்... இதோ வந்தும் விட்டது.

(அருந்ததி எழுந்து சென்று அதை வாங்கி வருகிறான். சாம்பு தலைப்பாவைக் கழட்டி, அங்குள்ள 'கோட்' ஸ்டாண்டில் இருந்த மற்றொரு தலைப்பாகைக்கு பக்கத்தில் மாட்டி விட்டு 'உஸ்' என்று உட்காருகிறான்)

சாப்பிடுங்க... சூடாயிருக்குது! சூடா காப்பி சாப்பிட்டா, வேலை செய்யாத மூளை கூட வேலை செய்யும். நம்ப அண்ணாத்தை ஒரு துப்பறியும் நாவல் வைத்திருக்கு... அதிலே துப்பறியறவன் சும்மா காப்பிக்குடிச்சுக்கிட்டே யிருக்கான்... உங்களுக்குக் கூட நாலு 'கப்' தரப் போறேன்.

சாம்பு : ரொம்ப ஷோக்காய் பேசுற அருந்ததி... இந்த ஹாலைப்பார்த்தால் இங்கே இன்னிப் பூராவும் இருக்கலாம் போலே இருக்கு; சினிமா ஸ்டூடியோ தான் இது...

அரு : நீங்க தமாஷ் ஆளுங்க... அப்புறம் என்னைப் பார்க்க, 'சினிமா ஸ்டார்' மாதிரி இருக்கே! அழுக பூரா தந்திடறேன்' எம்பீங்க...!

சாம்பு : நீ சினிமா ஸ்டார்தான்... எந்த ஸ்டாருக்கு உன் அழகு வரும்...? நீ மட்டும் நடித்தால்...

அரு : அம்பிட்டும் கேலி— போக்கிரித்தனம்... மூஞ்சியைப் பாரு... உங்க அளவு என்னாலே நடிக்க முடியுமா? உம்... வந்த காரியம் கிடக்குதே இன்னம்! ஆரம்பிக்கல்லியே...!

சாம்பு : என்ன காரியம்? உம்?

அரு : நம்ம வீட்டுக்கு நீங்க சும்மா வருவீங்களா...! வந்து போதை வீணாக்கிக்கிட்டுக் காத்துத்தான் இருப்பீங்களா? உங்க மோட்டார் வர நாழி பிடிக்கும் போலே இருக்குது... வாங்களேன், சுத்திப் பார்க்கலாம்...

(அவனை அழைத்துக் கொண்டு வீட்டை சுற்றிக் காட்டுகிறான்)

சாம்பு : (மறுபக்கம் திரும்பி) என்ன கபடற்ற மனம் இவனுக்குந்தான்— நமக்கு வேலையே வைக்க மாட்டான் போல் இருக்கே! இவனாகவே திறந்து காட்டி விடுவான்னு தோன்றதே...!

(அருந்ததி 'பீரோ'வைத் திறந்து காட்டி...)

அரு : இதைப் பாருங்கள்! இது மைசூரில் வாங்கின பீங்கான்... இது திருவனந்தபுரம் வேலைப்பாடு தந்தத்தில் என்ன வேலைப்பாடு பாருங்கள். இந்த பீரோவில் ஒரு கள்ள அறை இருக்கிறது பார்த்து விடுங்கள்...!

சாம்பு : (மறுபக்கம் திரும்பி) இது இக்ஷிணி வேலையா! இவன் செய்கிறதை நம்ப முடியவில்லையே! கடுதாசியையே எடுத்துக் கொடுத்து விடுவான் போலே இருக்கே!

அரு : என்ன நின்னுட்டீங்க! இதோ இரும்பு பெட்டி... பூரா நகைகள் மட்டும்தான் வைத்திருக்கிறேன்... நல்லாப் பார்த்தீங்களா?

சாம்பு : நன்னாப் பார்த்தேன்... நன்னாவும் இருக்கு (திரும்பி) ஜமீன்தாரிடம் போய், அந்த வீட்டில் Safe, பீரோ எல்லாம் குடைந்து விட்டேன், லெட்டர் எங்கும் இல்லை என்று தாராளமாகச் சொல்லலாம்.

அரு : அப்புறம் மறந்துட்டேனே... அதோ ஷெல்ப் இருக்கே... அதில் இருக்கிறதையும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்... எல்லாம் புது டிரெஸ்கள்... டாய்லெட் சாமான்கள்... எப்படி எல்லாம்! திருப்திதானா?

சாம்பு : பேஷாயிருக்கிறது; திருப்தியாயிருக்கிறது!

அரு : உங்கள் முகத்தில் கொஞ்சம் திருப்தி குறைவு இருக்கிறாப் போல் இருக்கிறது... இன்னொரு தரம் காப்பி சாப்பிட்டு விட்டு...

சாம்பு : அதெல்லாம் வேண்டாம்னா! இதற்கு முன் பரிச்சயம் இல்லை. என்னிடம் இவ்வளவு தாராளமாகப் பழகி என் கார் நின்ற வேளை யில் என்னுடன் பேசி...

அரு : என்னாங்க செய்கிறது... உலகத்திலே நல்லதும் இருக்கு, கெட்டதும் இருக்கு... முட்டாளும் இருக்கிறான், புத்திசாலியும் இருக்கிறான். இரண்டையும் சமமாக பாவிக்க வேண்டித் தான் இருக்கு... இந்த ஏழை வீடு தேடி நீங்க பெரிய மனுஷங்க வர்றீங்க... எத்தினி சிரமம் உங்களுக்கு...!

சாம்பு : எனக் கொண்ணும் சிரமம் இல்லே!

அரு : சிரமம் வைக்கக் கூடாதுன்னுதானே நானே எல்லாப் பெட்டி பேழையையும் தறந்து தறந்து காட்டினேன். நீங்களா, தெரியாத ஊட்டிலே புகுந்து, கள்ளப் பய மாதிரி தேடினா நல்லா யிருக்குமா?

சாம்பு : (முறைத்துப் பார்த்து) என்ன சொல்லுறே! எனக்குப் புரியல்லையே!

அரு : அதினாலே என்னாங்க! பெரிய துப்பதியும் சிங்கங்களுக்கு எம்மாதிரி சின்னப் பொம்ப ளைக் கழுதை பேசினா புரியுமா? ஆமா, சினிமாவிலே என்னை நடிக்கச் சொல்லி சிபார்சு பண்ணிட்டு நீங்க பிரமாதமா நடிக் கிறீங்களே...

சாம்பு : (பாதி எழுந்து கொண்டு) ஆ! ஆ!

அரு : (சாம்புவைப் பின்னால் தள்ளி) உக்காரு மக்
மகனே! உன் வேலை எனக்கா தெரியாது
துப்பறியும் கழுதை நீ! உன்னை திருவி எடுக்க
மாட்டேனா! ஜமீன்தார் கடுதாசியைத் திரு
வரச் சொன்னான்னு வந்தியே! உன் முது
தோலைக் கடுதாசி பண்ணிடச் சொல்றேன்
எனக்கா தெரியாது? அந்த ஜமீன்தார்
முப்பாட்டன் தவசு கிடந்தாலும் இடைக்
இடத்திலே நான் வைக்க மாட்டே
காகிதத்தை!

சாம்பு : அப்படியானால், நீ...!

அரு : ஏ! மூஞ்சியைப் பாரு, தேவாங்கு மாதிரி
இதோ என் அண்ணாத்தை வர்றான்
இன்னொருவாட்டி அருந்ததி பேரைக் கேட்
நீ நடுங்கும்படி உன்னை உதைச்சு அனுப்ப
சொல்றேன், பாரு...

மூர. மனிதன்: (சாம்புவைத் துரத்திக் கொண்டு சிறி
தூரம் சென்று விட்டு, மறுபடியும் வருகிறான்
சுத்த அப்பாவிப் பயமவன்... அரண்டுட்டான்
என்ன ஓட்டம் ஓடறான்...

அரு : இனிமே ஜமீன்தார் நம்மகிட்ட வாலை ஆ
மாட்டான்... இவன் போய்ச் சொல்ல
மாட்டான்!

(அருந்ததி திரும்பி *Coat Stand* அருகில் செல்
கிறான்)

அடடே! அவன் தலைப்பாவை வைச்சிட்டு
என் தலைப்பாவை எடுத்துண்டு போயிட்
டானே அயோக்கியன்.

மு. மனிதன் : போவறான் விடு—

அரு : என்ன போறான் விடு? அவனை அப்பா
வின்னியே... அவன் போக்கிரி துஷ்டனாச்சே!
ஆட்டமில்லே போட்டிருக்கான்... நான்
கெட்டிக்காரத்தனமா நடந்திட்டதா
நினைச்சு இறுமாந்திருக்கச்சே, அவனில்ல
ஜயிச் சுட்டான்... இந்த நாசக்கரியாய் போற
சாம்பு வுக்கு எப்படித் தெரிஞ்சுச்சதோ,
கொண்டு போயிட்டானே, பாவி!
அதுக்காகவே வந்திருந்து, பக்கத்திலே
தலைப்பாவை வச்சிருக்கான்!

மு. மனிதன் : என்ன நீ உளர்றே, குட்டி!

அரு : அந்த லெட்டர் போயிடுச்சே!

மு. மனிதன் : எந்த லெட்டரு?

அரு : ஜெமீன்தாரு லெட்டரு! இன்னொரு தலைப்
பாகையிலே அத்தை வச்சிருந்தேன்...
(மார்பிலே அடித்துக் கொள்கிறான்)

மு. மனிதன் : ஆ! ஐயய்யோ...!

———

காட்சி 8 இடம்: ஜமீன்தார் வீட்டில் ஓர் அறை

கையில் தலைப்பாகையுடன் பயந்துபோன சாம்பு, தன்னை யாரும் தொடர்கிறார்களோ என்று பார்த்துக்கொண்டு இருக்க வேலைக் காரன் வருகிறான்.

வேலைக்காரன் : யார் ஐயா நீ? ராவேளையிலே கொள்ளைக் காரன் மாதிரி நுழைஞ்சிட்டு.. வெ.. வெளியே போ...!

சாம்பு : கூப்பிடு, ஜமீன்தாரை!

வேலை : ஹோ? அதியாரம் பறக்குதே! சமீன்தார் வீட்டு வேலைக்காரனோ! போ... அய்யா!

சாம்பு : கூப்பிடு, சொல்றேன்... ஜமீன்தார்... சார்... மிஸ்டர் ஜமீன்தார்...!

வேலை: யாரையா கூச்சல் போட்டுக் கிட்டு... எஜமான் படுக்கப் போயிட்டாரு; கன கோவ மாயிடுவார் எழுப்பினா!

சாம்பு : தில்லுடா! நான் கன கோவமா வந்திருக்கிறேன் தெரியல்லை...? வழியை விடு... (முறைக்கிறான்) மிஸ்டர் ஜமீன்தார் சார்!

(ஜமீன்தார் அறைக்குள் நுழைகிறான்)

ஜமீன் : (தூக்கக் கலக்கத்துடன்) *Who are you? get out...! Shall I call the Police...?*

சாம்பு : கூப்பிடுங்களேன், சார்! நானா வேணாங்கறேன்... போலீஸிலே சொல்ல வேண்டிய வேலையை என்னண்டை சொல்லிவிட்டு..

ஜமீன் : என்னங்காணும் உளறுகிறீர்? முதுகு ஏதேனும் கேட்கிறதோ...? யாரடா இவன்!

சாம்பு : யாரா? உம்... ஹூம்...! நான்தான் முட்டாள் ஐயா! அடிமுட்டாள்! உம்ம பேச்சைக் கேட்டுண்டு கடுதாசி கொண்டு வரப் போனேனே! சித்தே நாழி அங்கே தங்கியிருந்தால், நீர் முதுகை உரிக்கிறதாகச் சொல்கிறீரே, அந்த வேலையை அவர்கள் செய்திருப்பார்கள்! என் முதுகு எப்படியானால் உமக்கென்ன? உமக்குக் காதல் கடுதாசி வந்தால் போதும்!

(ஜமீன்தார் தலையைத் தடவிக் கொண்டு யோசித்து, பிறகு நினைவுக்கு வந்தவராக..)

ஜமீன் : ஓஹோ ஹோ...! துப்பறியும் சாம்புவா...? உம்மை இந்த வேஷத்தில் நான் பார்த்ததில்லை ஆன தினால் அடையாளம் புரியல்லை... கோவிச்சுக் கொள்ளாதேயும்... உம்...

சாம்பு : (முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு) இந்தாரும் உம்ம தலைப்பாகை! பிடியும்!!

ஜமீன் : போன விஷயம் என்ன ஆச்சு? காயா, பழமா?

சாம்பு : முதலில் பிடியும் குல்லாவை!

ஜமீன் : கேட்டதற்கு பதில் சொல்லுமேன், ஓய்!

சாம்பு : அதற்கு இதுதான் பதில்! பிடியும் குல்லாவை... நான் வரேன்... உம்ம மாதிரி பணத்திமிர் பிடித்தவன்கள் கிட்டே மரியாதை ஏது? நீ... ஏது? ஷட்!

ஜமீன் : என்னய்யா இது? நடிக்கிறீர்! கடுதாசி எங்கே...

சாம்பு : கடுதாசி கடையில் இருக்கிறது! இந்தத் த... பாவை உம்ம கையில் கொடுத்து விட்ட... நமக்கும் உம்ம கடுதாசிக்கும் கேஸுக்கும்... சம்பந்தம் விட்டது... பிடிக்கிறீரா... போடட்டுமா...?

ஜமீன் : *I have got to deal with a lunatic!* ... குளித்தனமா நடந்துண்டா என்ன பண்ண... தலைப்பாகை இருக்கட்டும், சமாசாரம்...

(சாம்பு தலைப்பாகையைக் கீழே போட்டு விட்டுச் செல்கிறான்)

ஜமீன் : (வேலைக்காரனிடம்) இவனைப் பிடித்து நிறுத்துடா!

சாம்பு : அது நடக்காது இங்கே! அந்த அருந்ததி... லேயே சாயல்லியே! எடுத்தேனா ஓட்டம்...

(இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் வரும்போது ஜமீன் தார் டர்பனை எடுக்கிறார்)

கோ : இங்கே சாம்பு வந்தாரோ!

ஜமீன் : உம்ம எதிரிலேதானே ஓடறார் மனுஷன்?

கோ : அடடே...! என்னைப் பார்த்துப் பதுங்கினானே ஒரு ஆள். அது அவர்தானா? என்ன சமாசாரம்!

ஜமீன் : ஒரு கேஸ் *entrust* பண்ணினேன்... அதை கவனிக்காமே இந்த *Turban* ஐக் கொடுத்துட்டு–

(தலைப்பாகையினுள் உற்றுப் பார்க்கிறார் *and Pulls out a sheet...*)

அடடா! இதோ இருக்கே நான் கேட்ட கடுதாசி... மனுஷன் கொண்டு வந்துட்டாரே...!

கோ : மறுபடியும் *Success* ஆ! உங்கள் கேஸிலா!

ஜமீன் : ஆமாம், சார்னா! அசகாய சூரனாயிருக்கான்... நான் ஹோப்லெஸ்னு விட்ட காரியத்தைச் சாதிச்சுட்டானே...! ஹூம்! *I never thought I will see this letter..!* சரியா நின்னு சொல்லாமே, சண்டை போடறாப்பலே பேசிட்டும் போறானே...

கோ : *Wonderful Man*, சார் அவன்.. கொஞ்சம் *Temperamental*, அவ்வளவுதான்! அனுசரித்துப் போகணும்... இவ்வளவு அதிமேதாவிகள் சிடுமூஞ்சிகளாக இருப்பான்கள்! சிடு மூஞ்சின்னு ஒதுக்கினா நஷ்டம் நமக்குத்தான்... குணத்தைப் பார்க்கணும், மத்ததை மறந்துடணும்...

ஜமீன் : *You are right.*

(ஜமீன்தார் நடக்கிறார்)

கோ : பாருங்களேன்! ஒண்ணையும் கா...
போட்டுக்காமே தூங்கி வழியற மாதிரி இ...
தட்டு, அந்த வைரத்தை எடுத்துக் கொ...
தானே...

ஜமீன் : அதைவிட difficult கேஸ் இது, சார்! deli...
கூட! உம்...? அவரை நாளைக்குக் கௌ...
வாரும்... ஒரு பெரிய சன்மானம் பண்ண...
சார்! ஒரு 5000 ரூபாய் கொடுக்கலாம்னு இ...
கேன், என்ன சொல்றேள்...?

கோ : தாராளமாகக் கொடுங்கோ... என்...
கேட்டால்...

(வேலைக்காரன் உள்ளே வருகிறான்)

வேலை : இன்ஸ்பெக்டர் ஐயாவைப் பார்க்க ராவ் சா...
சதாசிவம் வந்திருக்காரு. வெளியே வர்றீங்க...
இருக்கலாமான்னு கேட்கிறார்.

ஜமீன் : அவரை வரச் சொல்லப்பா உள்ளே...

(வேலைக்காரன் வெளியே செல்கிறான். ரா...
சாகிப் உள்ளே வருகிறார்)

ராவ் சாகிப்: Excuse பண்ணணும்! ஒரு urgent விஷயமா...
வந்திருக்கேன்.

கோ : தெரிகிறதே! உங்க Daughter Marriage ஆச்...
Invitation வந்திருக்கே!

ரா.சா : அது விஷயம்தான்... நேரே ஞான வாசத்...
லேருந்து ஓடி வரேன்... a very serious theft ha...
occurred.

கோ : அடடே! போலீஸ்லே சொல்லலாமே...!

[illegible] : சொல்லும் படியாக இல்லை. சம்பந்தி வீட்டுக்
காரா ஒரு வைர நெக்லெஸ் Presentation
பண்றா நாளைக்கு ராத்திரி. அதை என்னண்ட
முன்னாடி கொடுத்திருந்தார்கள். Safe லே வைத்
திருந்தேன். இப்ப காணோம் சார்! அதை வெளி
யிலே தெரியாமல் எப்படியாவும் கண்டுபிடிச்
சால் தேவலையே...!

[illegible] : அதெப்படி சார் முடியும்! நமக்குத் தெரிஞ்சி
ஹனுமார் உபாசகர் யாரும் இல்லை... ஆஞ்சியம்
வைக்கிற பயல் ஒருத்தன் தான் இருக்கிறான்.

[illegible] : I Say, இன்ஸ்பெக்டர்! விளையாடற டயம்
இல்லை... எனக்கு ஏதேனும் உதவி செய்வேன்னு
வந்தேன்... You see, நாளைக்கு நகை
இல்லைன்னா, நாலு பேர் நாலைச் சொல்
லுவா... நம்பவே மாட்டார்கன்னா...

[illegible] : இன்ஸ்பெக்டர்! நம்ப சாம்பு கிட்ட சொன்
னால்... நிமிஷத்திலே...

[illegible] : அதையும் கேள்விப்பட்டு, உங்க மூலமா
approach பண்ணினா வருவென்னு வந்தேன்...

[illegible] : அவன் ஒரு முசுடு ஆச்சே சார்! இப்படி சமா
சாரம்னாலே ஒளிஞ்சுண்டுடுவான். ஒரு வாரத்
துக்குத் தென்படமாட்டானே...!

[illegible] : நீங்கள் எப்படியாவது ஏற்பாடு பண்ணி...

(கோபாலன் யோசிக்கிறார்)

[illegible] : ஒரு காரியம் பண்ணுங்கோ! நீங்க சாம்புவை
வீட்டிலே கண்டு Marriage க்கு Invite

பண்ணுங்கோ… இப்ப கேசைப் பத்தி ஒண்ணு
சொல்ல வேண்டாம்.

ராசா : ஒண்ணுமே சொல்லல்லே…

கோ : அவன் வருவான்… நானும் வருவேன்… பெ
சரியான டயத்திலே சொல்லி, சாதிக்கக்க

ராசா : ரொம்ப தாங்க்ஸ், சார்! இந்த நன்றி
மறக்கவே மாட்டேன்.

கோ : எதுக்கும் காலம்பற போலீஸிலே ஒரு complai
ஐயும் கொடுத்து வையுங்கோ…

ராசா : அப்படியே செய்யறேன்… நீங்க மறக்கப்படா

ஜமீன் : நிச்சயம் சாம்பு சாதிக்கக் கொடுப்பார்… We
have only to leave him to himself… அவனுக்
அந்த knack இருக்கு, சார்!

(ராவ் சாகிப் செல்கிறார்)

கோ : பார்த்திண்டேயிரும். இந்த சாம்புவுக்கு வரு
போற 'டிமாண்'டை! அவன் பேரு Magi
மாதிரி ஆயிப் போச்சு, சார்!

(மானேஜிங் டைரக்டர் வருகிறார்)

எம்.டி : இங்கே துப்பதியும் சாம்பு வந்திருக்கிறதாக
கேள்விப்பட்டேன்! (இன்ஸ்பெக்டரைப்
பார்த்து) அடடா! இன்ஸ்பெக்டரா! glad
to meet you… சாம்பு இங்கே இருக்காரா…!

கோ : என்ன சார்? முன்னெல்லாம் என்னைத் தேடு
வேன்! இப்போ சாம்புவைத் தேடறேளே
என்ன சமாசாரம்? ஏதேனும் கேசா…!

[illegible] : ஆமாம், Inspector! சாம்பு தீர்த்துவிட வேண்டிய
ஒரு Trouble…

[illegible] : போலீஸிலே நடக்காதா?

[illegible] : நடக்குமோ, என்னமோ…! Quick ஆகத் தீர்கிறது
சாம்பு கிட்டே — நீங்களும், சாம்புவும் எனக்கு
ஒண்ணுதான்; உங்கள் கிட்டச் சொன்னா
லென்ன, சாம்பு கிட்டச் சொன்னாலென்ன?

[illegible] : அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் நான் கேட்டுப்
பேனா… சாம்பு மேதாவி, நான் Ordinary
Inspector…

[illegible] : Inspector I am in a fix!

[illegible] : சாம்புவைத் தேடற போதே தெரியறதே! என்ன
அப்படி?

[illegible] : சார்! வேதாந்தம் வீட்டு நவரத்ன 'ப்ரோச்'
ஒண்ணு நம்ப பாங்க் safe vaul லே இருந்தது.
நாளன்னிக்குத் திருப்பித் தர வேண்டியது. இன்று
அதை அவர் தயாராக வைத்திருக்கச்
சொன்னார். அது ஜாக்கிரதையாக இருக்கிற
தான்னு பார்த்துக் கொண்டு வரச் சொன்
னேன். பேசிக் கொண்டேயிருந்தவன், என்
வெள்ளி வெற்றிலைப் பெட்டியில் வைத்தேன்…
அப்போ வந்தது ஒரு டெலிபோன் call … 5
நிமிஷம் பேசிட்டுத் திரும்பறத்துக்குள்ளே
பெட்டி எப்படியோ காணோம்…

[illegible] : இதென்ன பகல் கொள்ளையாயிருக்கே!
நீங்கள் பேசியிருக்கப்படாது, சார்…!

எம்.டி. : நான் ஒரு பெரிய முட்டாள், சார்!

கோ : (திரும்பி) போகிறது! சாம்புவை அடிக்கடி தடவை முட்டான்னு சொன்னதற்குப் பிரா சித்தமா?

எம்.டி : நீங்கள் கொஞ்சம் சொல்லணுமே சாம்புவு

கோ : (சிரித்துவிட்டு) என்ன சார் பரிகாசம் பண் றேன். உங்க *ex-employee* அவர்... உதடு அ தால் ஓடி வரமாட்டாரா!

எம்.டி. : பரிகாசம் இருக்கட்டும்... *Time is short.* சொல்லணுமே...!

கோ : சொல்றேன்! சொல்றேன்! நீங்கள் கவ படாதீர்கள்! நாளைக்கு வருவார்.

(எம்.டி. செல்கிறார்)

ஜமீன்தார்வாள்! நீங்கள் *rest* க்குப் போங் உங்களுக்கு இருக்கிற சந்தோஷத்திலே தூக் கூட வராது போலே இருக்கே!

ஜமீன் : அது பரவாயில்லை, இன்ஸ்பெக்டர்! க யினாலே இத்தனை நான் தூங்காமஇல்லை உங்களை எப்படி *thank* பண்றதுன்னு தெ யல்லை...! வீட்டுக்குக் கார்லே கொண்டு வி சொல்லட்டுமா...?

கோ : *Don't worry!* நான் என் மோட்டார் *Bike* தான் வந்திருக்கேன்.

(ஜமீன்தார் உள்ளே செல்கிறார்.)

சாம்புவுக்கு என்ன பேர்! என்ன பேர்...! ஊரிலே கேஸ் மேலே கேஸ் அவன் கிட்ட வந்து குவியறது! உம்...? கூடிய சீக்கிரத்திலே *Public,* ஊரிலே போலீஸ் இருக்கு என்கிறதைக் கூடன்னா மறந்துடுவா போலே இருக்கு...

(வெளியே செல்கிறார்)

———

காட்சி 9 (வேம்புவும், அவளுடைய அம்மாவு[illegible] வருகின்றனர்)

லக்ஷ் : வாருங்கோ! வாருங்கோ! அபூர்வமாயிருக்கே! வழி தவறி வந்துட்டேளா?

வேம்புவின் தாயார்: (வந்து உட்கார்ந்து) அதெல்லாம் ஒன்று[illegible] இல்லை... உங்கள் வீட்டுக்கே வரனும்னுதா[illegible] வந்திருக்கோம்... இந்தப் பெண்பாடு பெரு[illegible] பாடாக போயிடுத்து... இவ அப்பாவுக்கும் ரா[illegible] தூக்கம் கிடையாது. வரனுக்கு அலையறார்... எங்[illegible] கிடைக்கிறது வரன்? உபயோகமத்த அசட[illegible] களெல்லாம், நாலாயிரம், ஐயாயிரம் என்[illegible] கிறான்... (தாழ்ந்த குரலில்) நான் பாட்டுக்[illegible] இறையரேனே, உங்காத்துக்காரர் இருக்காரோ!

லக்ஷ் : (சிரித்துக் கொண்டே) இல்லை; வர அரை[illegible] மணியாகும்... இருந்தால் என்ன, உங்களுக்கு[illegible] தெரியாத பேரா?

வே.தா : அதைச் சொல்லு... அவர்தான் சொன்னார்[illegible] நம்ம கோபாலன் கிட்டே சொன்னால் எவனா[illegible] வது ஒருத்தனைச் சொல்லுவான்னு... இவள் கூட[illegible]

அப்பாகிட்டே பரிகாசமா, 'கோபால மாமா போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராச்சே! அவர்கிட்டே வரனெல்லாம் திருடன், மோசக்காரன், கள்ள நோட்டு அடிக்கிறவனாகத்தானே இருப்பான்னு' கேட்டாள்.

லக்ஷ் : (சிரித்து) உட்காரேன், வேம்பு... அதுக்குள்ளே என்னிக்கிறே? நம் மதத்திலே உனக்குப் புருஷனா வரவனை நிறுத்தி உன் முன்னாலே உட்காத்திற போது நீ தின்னால் போதும்... ஆமாம், நீங்க கும்பகோணத்திலேருந்து எப்போ வந்தேள்!

வே.தா : காலம்பர வந்தோம்... வந்து டவுன்லே தங்கி னோம். அங்கே உங்க ஆத்துக்காரர் பேரைச் சொல்லி, அவருக்குத் தெரிந்து 'சாம்பு'னு ஒருத்த னாமே...

லக்ஷ் : ஆமா... இருக்கார்...

வே.தா : அவரைப் பேசலாம்னு சொன்னார்கள். வெயி லைப் பார்க்காமே வந்தோம்... அம்மாடி! அம்மாடி! என்ன வெய்யில்! பெண்ணைப் பெத்துட்டா வாடி வதங்க வேண்டியதுதான்... உன்...!

லக்ஷ் : பார்த்துக்கோடி, வேம்பு! என்ன கஷ்டப்படறா உன் அம்மா! உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கா, மாமி! என் கலியாணத்துக்கு மூணு தரம் அப்பளம் இட்டா எங்கம்மா... மூணு தரமும் செலவழிந்து போய், நாலாவது தடவையிலே, கடையிலே வாங்கிட்டோம் அப்பளம்!

வே.தா : இவளுக்கு நல்ல வரனா கிடைச்சா நல்ல[illegible]
அந்த சாம்பு எப்படி?

லக்ஷ் : இவர் சொன்னால் கேழ்ப்பார்... அதோ '[illegible]
போட்டோவிலே கூட உட்கார்ந்திருக்கா[illegible]
பார்க்கிறதற்கு லக்ஷணம்னு சொல்றதுக்கில்[illegible]
ஆனா, ரொம்ப கெட்டிக்காரர்... நம்ம வே[illegible]
வைக் கல்யாணம் பண்ணின்டா, மடி[illegible]
விட்டு இறக்க மாட்டார்.

இருவரும் போட்டோவைப் பார்க்கின்றன[illegible]

வே.தா : இவன் நன்னாத்தானே இருக்கான்! மு[illegible]
தானேடி!

லக்ஷ் : முதல்தான்... ஏண்டி வேம்பு ஒண்ணுமே வாயை[illegible]
திறக்க மாட்டேங்கறியே... பிடிச்சிருக்கா[illegible]
என்ன?

வேம்பு : போங்க மாமி!

லக்ஷ் : போங்கவாவது, வாங்கவாவது! உனக்கு[illegible]
பிடிச்சாத்தானே மேலே பேச்சு... எங்காத்து[illegible]
காரர் வந்து பார்த்துட்டுப் போன அப்புற[illegible]
நான் அதுவே குதிரணும்னு நினைச்சேன்[illegible]
இதிலே வெட்கம் என்ன? நாங்க கல்யாண[illegible]
ஆன அஞ்சாம் நாளே பேசினோம்... மே[illegible]
மாடியிலிருந்து என்னைத் துரத்துவார்; நா[illegible]
ஓட்டமா ஓடி வருவேன்...

வே.தா : புருஷன் பொண்டாட்டின்னா அப்படித்தான்
இருக்கணும்... தினம் தவறாமல் சாயந்திர[illegible]
சினிமாவுக்குத் தள்ளிண்டு போயிடுவனே!

[illegible] : சாம்பு நல்ல மாதிரி... எத்தனையோ சம்பாதிக்
கிறார், படாடோபம் கிடையாது. இவர்
சொன்னதைக் கேட்பார். 'சாம்பு–நீ இந்த வேம்பு
வைத்தான் பண்ணிக் கொள்ளணும்'னு
சொல்லச் சொன்னா, கேழ்ப்பார்...

[illegible] : இதோ வேம்பு அப்பாவே வந்துவிட்டார்...

(வயதானவர், மிகவும் களைப்புடன் வருகிறார்)
அந்தச் சாம்புன்னு சொன்னாளே, அவன்
இதோ இருக்கான் பாருங்கோ...

[illegible] : நன்னாவே இல்லையே... ஊ–ம்!... ஏதோ
உடையார்பாளையத்திலே இப்பத்தான்
பிடிச்சுண்டு வந்தாப்பலே இருக்கு!

[illegible] : நன்னாயிருக்கு. போங்கோ! மனுஷன் ஆயிரக்
கணக்குலே சம்பாதிக்கறான்; தைரியலக்ஷ்மி,
நர்த்தனம் பண்றான் மூஞ்சியிலே... இவர்
கிடைக்கணுமேன்னு தபஸ் பண்றேன் நான்...

[illegible] : இந்தா, எனக்கு ஒண்ணும் தெரியாது. ஆமாம்!
நீ நினைச்சபடி பேசறே! நல்ல இளம்பிள்ளையா
வெள்ளரிப் பிஞ்சாட்டமாகக் கொண்டு வரேன்,
பிக்ஷாடன மூர்த்திக்குப் பெண்ணைக் குடுத்
திட்டு, மாப்பிள்ளையையும் சேர்த்து வீட்டிலே
யார் சோறு போடறது என்கிறே. சித்தே
வயசானவராயிருந்தா, கிழக்கோட்டான்
அப்படிங்கறே... மனுஷன் என்னதான் பண்றது?
உம்... நான் அப்படியே இங்கேயே விழுந்து...

லக்ஷ : பொண்ணுக்குக் கல்யாணம் பண்றதுன்
சிரமம்தான்... வேம்புக்குப் பிடிச்சவனா பண்
வைங்கோ; சொல்றேன்... அப்புறம் அவா

வே.தா : அவ வாயைத் திறந்து சொன்னா எல்லை
தேவலையே!

வே.தக : ஏண்டி! இதிலே இருக்கிற மனுஷனை உ
பிடிச்சிருக்கா...

வே.தா : நன்னாயிருக்கே... பார்வதியைப் பரம
சோதித்தாப்ல சோதிப்பா... லக்ஷ்மி ஆத்து
கிட்டே கலந்துண்டு மேலே பேசறதா? பின்
ஒப்புக்க வேண்டாமா? (இதே சமயம், இ
பெக்டர் வீட்டின் முன்புற வாசலில்..)

சாம்பு : வாசல்லே மோட்டார் பைக்கைக் காணே
ஆசாமி இல்லைன்னு தோண்றது... யாரோ
மனுஷான் வேறே இருக்கா போலே இ
சர்ர்... ரி... அப்புறம் பார்க்க வேண்டியது
அந்தக் கேஸ் விஷயம்... குத்து வெட்
வெல்லாம் போட்டிருந்தாரே...

(மூக்கைத் தடவிக் கொள்கிறான்)

அட! உள்ளேயிருந்து யாரோ வரா
இருக்கிறதே... சற்று ஒதுங்கியிருந்து பா
லாமா?

(தூணுக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொள்கிறா
வேம்புவின் தாயாரும் தகப்பனாரும் வருகி
கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் வேம்புவும்
கிறான்)

வே.தா : நான் சொல்றேன் தீர்மானமா! உன்னேயே சொல்ல வேண்டாமென்னு இருந்தேன். இதை முடிக்கச் சம்மதப் படலைன்னா, அந்தப் பெண்ணை நாளைக்கே ஒரு பாழுங் கிணற்றிலே என் கையினாலேயே தள்ளி விடறேன்... அவ்வளவுதான்...

வே.தக : இதெல்லாம் வெட்டிப் பேச்சு, ஆமாம்... காரியத்தை விட்டுப் பேசற... ஊரிலே நாலு பேர் ஏதாவது சொல்லுவாங்களேனு நான் அவசரப் படறேனே யொழிய...

வே.தா : அவசரப் படற லட்சணமா இது...? உம்...! உங்க பித்துக்குளிப் பிள்ளைகூட இதைக் கேட்டுட்டுச் சிரிப்பான்.

வே.தக : பிள்ளையாம், பிள்ளை! அவனாலே நான் ஜெயிலுக்குப் போகப் போறேன் ஒரு நாள். இப்போ எடுத்த காரியத்தை வெட்டொன்று துண்டு ரெண்டாகத் தீர்த்து...

வே.தா : நாம பேசறமே... அந்தப் சாம்புங்கறவன் காதிலே பட்டால்...

வே.தக : என்னத்தைச் சொல்றது... வேம்புவை அவன் கண்டதில்லை... இந்த சம்பந்தத்தை விட்டால் காணப் போறதில்லை... அவன் மூஞ்சி இருக்கிற லக்ஷணத்துக்கு...

வே.தா : என்னா... அந்தப் பெண் காதிலே படக்கூடாது ஒரு வார்த்தை... சொல்லிப்புட்டேன்... என்னத்தையோ நினைச்சண்டு அழுது குளிக்கிறது...

வேதக : எல்லா அழுகையும் நிறுத்திடறேன்... [illegible] இந்த இன்ஸ்பெக்டரை ஒருமாதிரி [illegible] பண்ணிண்டு, சாம்புவை சரியானபடி [illegible] கப் போட்டா, அப்புறம் பேசுவானா... [illegible] விடுவேனா லகுவிலே அவனை... நான் [illegible] கோணம் கல்யாண ராமசர்மாவா, [illegible] அவன் பேர் நம்ம காதிலே படல்லே [illegible] சும்மா இருந்தேன்... எப்போ தெரிஞ்[illegible] டேனோ இப்படி அப்படி நகர விடுவேனா [illegible] போகலாம்... அதோ வேம்பு கூட வரான்.

(அவர்கள் செல்கிறார்கள். வெத்தலை, [illegible] பாக்கு, முழு தேங்காயைக் கையில் எடுத்[illegible] கொண்டு வேம்பு வருகிறான்...)

சாம்பு : என்ன அக்ரமம் இது! பெரிய *Plot* ஆக இருக்[illegible] போலே இருக்கு... இந்தப் பெண்ணை [illegible] கிணத்திலே தள்ளப் போறானாம்! *Jewells* [illegible] செய்கிறார்கள் போலே இருக்கு... ஒரு [illegible] ஏளப்பி விடுவான்னு இந்தக் கொலைகார[illegible] களுக்கு ஒரு பயம் வேறே! உம்! வெட்டு ஒண்[illegible] துண்டு ரெண்டாம்! இன்ஸ்பெக்[illegible] கோபாலனை 'ஸ்குயர்' பண்ணியாச்சாம்... [illegible] பேர் தெரிஞ்சுட்டதனாலே என்னை [illegible] விடுவானாம். நகர விடமாட்டானாம்... அவ[illegible] வுக்கு ஆச்சா? இந்தச் சாம்பு யார்னு தெரிஞ்[illegible] கல்லை... உம்... ஒரு கொலை பாதகம் நடக்க[illegible] தடுக்கணும் தான்; நானும் ஜாக்கிரதையா[illegible] இருக்கணும்... குற்றவாளிகளையும் மடக்கணு[illegible]

I will meet the girl ...! என்ன அழகான பொண்ணு... இதைப் பாழுங்கிணத்திலே தள்ளறானாமே... என்னண்டை கொடுக்கக் கூடாது...? நான் பாழுங் கிணத்தைவிட மோசமா?

(லக்ஷ்மி வெளியே வருகிறாள்)

(கதவு மறைவில் நின்று) நீங்க வீட்டிலே இருக்கிறப்போ இவா கூடப் பார்க்கணும்னு சொல்லிண்டிருந்தார்...

உம்? உம்? நானா? என்னையா சொல்றேள்? நான் கூடப் பார்க்கணும்... ச... ச... ச... சாயந்தரம் ஒரு பெரிய கேசு... ஹி... ஹி... ஹி... அது விஷயம்னு சொல்லுங்கோ, அவர் தெரிஞ்சுப்பார்... நான் வரட்டுமா?

(வெளியே செல்கிறான்)

— — — —

காட்சி 10 இடம்: சாம்புவின் பழைய ஆபீஸ்

(மானேஜர் நாற்காலியில் எம்.டி. உட்கார்ந்திருக்கிறார். குமாஸ்தா சம்பத்... கோதண்டராமனும் இருக்கிறார்கள் ... ஓரத்தில் ப்யூன் நிற்கிறான்)

எம்.டி. : என்ன சுந்தரம்? சாம்பு எப்ப வரேன்னு சொன்னாரா?

சுந் : சரியா 11.30க்கு வரேன்னு சொன்னார்... ... *minutes* லே வந்துடுவார்... ஆ... அதோ வர்... போலே இருக்கே...

(சாம்பு உள்ளே வருகிறான்)

சாம்பு: நமஸ்காரம்... கொஞ்சம் லேட்டாயிப் போச்சு... இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் வீட்டு வாசலிலே...

எம்.டி. : அதனாலே என்ன இப்போ...! பரவாயில்லை... வாருங்கள்... நீங்க வந்தது ரொம்பப் பெருமையாயிருக்கு எங்களுக்கெல்லாம்... இப்படி உட்காருங்க...

சாம்பு: (திரும்பி) முன்னெல்லாம் எம்.டி. *room* க்குப் போகிறதுன்னா எனக்கு சிம்ம சொப்பனம்... கைகால் எல்லாம் வெறதறல் எடுக்கும். இப்போ இவர் நம்மைக் கண்டு நடுங்குகிறார்.

ஏதாவும் *light refreshment* கொண்டு வரச் சொல்லட்டுமா? நல்ல வெய்யில் டைம்... ப்யூன்...!

அதெல்லாம் வேணாம்னா... அலட்டிக்காதீங்கோ... கோபாலன் சொன்னார், நீங்க பார்க்கணும்னு சொன்னதாக... ஒரு *Marriage* க்குப் போறேன்... ராவ் சாகிப் சதாசிவத்தின் வீட்டிலே. போகாம இருந்தால் மனஸ்தாபப் பட்டுப்பார்.

ஆமாம்... உங்களுக்கு ரொம்ப *friend* அவர்... தவிர, நீங்கள் வரதுன்னா அவருக்கு ஒரு பெருமை கூட...

(திரும்பி) முன்னே நம்மை 'நீ' ன்னு கூப்பிட்டது கூட அதிகம் என்று எண்ணின ஆசாமி, வார்த்தைக்கு ஒரு தடவை, 'நீங்கள்' போடறார்... காலம், காலம்!

கேஸ் விஷயம் எல்லாம் கோபாலன் சொல்லியிருப்பாரே...! இங்கேதான் ஒரு வெள்ளி வெற்றிலைப் பெட்டி இருந்தது. சர் வேதரத்தினத்தின் நகையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன், டெலிபோன் அடித்ததும் அடுத்த ரூமுக்குப் போனேன்.

அதை நீங்கள் செய்திருக்கப்படாது! *You are wrong there...*

இப்பன்னா அது தெரிகிறது! *Interval Time.* இரண்டு *Clerk*ம் லஞ்சுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். 'ப்யூன்' வெளியேயிருக்கிறான்... திரும்பி வந்து பார்த்தால், வெள்ளிப் பெட்டியைக் காணோம்.

சாம்பு: வெள்ளிப் பெட்டி போனால் போறது ... வீட்டுக் கிரகப்ரவேசத்துக்கு *force* பண்ணி ... களிடம் வாங்கினதுதானே...! 'புருச்' ...

Clerk : (கையை ஆட்டி) தன்னாக் கொடும் எம்.டி ... இதுதான் சமயம்!

சாம்பு: ஆமா...'புருச்' போனது யார் யாருக்குத் தெரி...

எம்.டி : இதுவரை நான் யார் கிட்டயும் சொல்ல... உங்களுக்கு, எனக்கு, கோபாலனுக்கு... பேருக்குத்தான் தெரியும்.

சாம்பு: அந்தத் திருடனுக்கும் தெரியும், இல்லை...!

எம்.டி : இன்னம் சர் வேதரத்தினத்திடம் கூட ... லல்லை... ஐயோ! எப்படிச் சொல்லுவது, ... செய்வேன்...! அதிலே பண நஷ்டம் கூட ... இல்லை. நம்ம *Bank*லே *Safe Vault* க்கு ... திருட்டுப் போகிறது என்றால், *Good* ... போயிடுமே சார்!

சாம்பு: நீங்க பயப்படறது நியாயம்! அந்த மகாபுருஷ... இருந்தானே, அவனால் பாதி *Good* ... போயிடுத்து... அப்போகூட நான் ... வேலையைத் தியாகம் பண்ணிண்டு...

எம்.டி : ப்ளீஸ், சாம்பு! இப்போ 1½ மணிக்கு வேதரத்... வந்து விடுவாரே! அதற்குள் வழி செய்யணு...

சாம்பு: எனக்கு இந்த ரூமை சோதனை போட ... ஆகையாலே இந்த *clerks* களை முன்னாடி ... க்கு அனுப்பி, நீங்களும் கொஞ்சம் உங்க ... இருக்கணும்... நான் ஒரு *search* போடறேன்

... இவ்வளவுதானே! நீங்கள் ஒரு மணிக்கு, 2 மணியாகச் சோதனை போடுங்கள்... எப்படியோ ... தனைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்து என் ... மானத்தைக் காப்பாத்துங்கள்... போதும்!

(சாம்புவைத் தவிர மீதி எல்லோரும் வெளியில் செல்கின்றனர். சாம்பு இப்படியும் அப்படியுமாக ... கிறான்)

... இந்த ஆபீஸிலே ஒரு காலத்திலே எல்லார் ஆட ... யும் கீழ்ப்படிந்துண்டு, சேவகனுக்கும் கீழாக இருந்தேன். *Peon* என்னைக் கட்டளையிடுவான். என்னமோ நினைச்சுண்டார்கள்... இன்னிக்கு *Tables Turned*... இந்த *Managing Director* உள்பட அவ்வளவு பேரையும் நான் வெளியே விரட்டி ... ஒரு *Search* போடறேன்...

(குமாஸ்தாக்களின் மேஜை டிராயர்களைத் திறந்து சோதனையிடுகிறான்) இந்த கோதண்டம் முன் மாதிரி தமிழ் நாவலைக் கொண்டு வந்து விட்டான் *Office* இல் வாசிக்க... ஹூம்... புகை ... பொடி, சிகரெட்டு... தத்தாரி... தத்தாரி...

(அடுத்த குமாஸ்தாவின் டிராயரை சோதனை போடுகிறான்)

இவன் கொஞ்சம்... *Neat fellow*... அடடே! கடுதாசி எழுதி வைத்திருக்கானே!

(பிரித்துப் படிக்கிறான்)

'எனக்கு இப்போது 1000/– ரூபாய் அவசியமாக அவசரமாக வேண்டியிருக்கிறது. அது உடனே

கிடைக்காவிட்டால் என் நிலை என்ன
என்று சொல்ல முடியாது. ஆயிரத்துக்கு
எதுவும் உபயோகமில்லை... எந்த
ஏற்பாடு செய்..."

அடடே! அப்படியா சமாசாரம்! பணக்
வந்துடுத்தா? ரேசோ. கார்ட்லோ, என்ன
ஓ! இவனே தான் எடுத்திருப்பானோ அந்த
ஐ... ஏன் எடுக்க மாட்டான்! இந்தக்
Proof ஆக இருக்கிறது... மாட்டி விட்
நம்மை என்ன அலட்சியம் செய்திரு
இதுவரைக்கும்!

(மீண்டும் நடந்து, Shelf ஐ பார்க்கிறான்)

அட! இதென்ன ஆச்சரியம்! நானும்
ஆபீஸிலே பதினாறு வருஷம் *Service* செ
கேன்... இந்த பீரோ மேலே நகராமல்
Ledger நகர்ந்திருக்கே...! யார் நகர்த்தி
ரொம்ப நாள் முந்தி நான் கூட அந்த
பின்னாலே ஒரு பொடிக் குடுக்கையை
வைத்தேன்... எடுக்க மறந்தே போய்வி
இன்னும் அங்கேயே இருக்குமோ என்ன
will investigate...

(ஸ்டூல் மேலே ஏறி, கையை விட்டு துழாவி
புழுதி படிந்த ஒரு வெள்ளிப் பெட்டியை
கிறான். அப்போது எம்டி. உள்ளே வருகிறா

எம்டி : என்ன! பார்க்க வேண்டியதெல்லாம்
விடுத்தா... *Oh hoh oh hoh!* அதோ இருக்
அதோ இருக்கே!

(தூசியைத் தட்டிவிட்டு பெட்டியைத் திறந்து பார்க்கிறார்)

Branch இருக்கா? உள்ளே இருக்கா? நிசமா இருக்கா! *(இன்னும் மேலே துழாவிக்கொண்டிருக்கிறான்)*

சாம்பு! மிஸ்டர் சாம்பு? நீர் என்ன இஷ்னி உபாசகரா... எனக்கு இங்கே இருக்கும்னு *suggest* ஆகவே இல்லையே!

(சாம்பு இன்னும் மூக்குப் பொடி குடுக்கையை தேடிக் கொண்டிருக்கிறான்) இன்னும் என்ன தேட... நீர் சாம்பு...

உங்க சாமான் உங்களுக்கு அகப்பட்டுப் போச்சு! நம்ப *Property* யைத்தான் காணோம்...

(கீழே இறங்கி கையை உதறிக் கொள்கிறான்)

(சாம்புவின் முதுகில் தட்டி) என் மானத்தையும், எங்கள் *Bank* மானத்தையும் காப்பாற்றி விட்டீர் களே!

நான் இங்கே எப்போ விட்டுப் போனேனோ, அன்னிக்கே அது காப்பாற்றியாகி விட்டதாக வைத்துக் கொள்ளலாம்... நானாககா இருக்கக் கொண்டுதானே இவ்வளவு சுவாதீனமாக, அக்கரையாட... ஹி... ஹி...

(மூக்கைத் தடவுகிறான்)

ஆட்சேபணை என்ன...! உம்...! இத்தனை தூரம் கண்டுபிடிச்ச உங்களுக்கு, இதை அங்கே ஒளித்த ஆசாமியார்னு தெரிஞ்சிருக்கணுமே!

சாம்பு: (தீவிர யோசனைக்குப் பின்) ருசு உள்ள... [illegible] இருக்கு...!

(தன் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு [illegible] யோசனை செய்கிறான்)

அந்த சுந்தரம் பயலை மாட்டி விட்டுடுமா? [illegible] தான் இதை எடுத்திருக்கான். நம்ம கிட்டே [illegible] letter இருக்கே... பணக் கஷ்டம்னு [illegible] எழுதியிருக்கு... இங்கே நிறுத்தி வைச்சு [illegible] டுடறேன்!

எம்டி: நீங்க யோசனை செய்யாமே பேரைச் [illegible] லுங்கோ...

சாம்பு: இப்படிக் கொடுங்கோ வெற்றிலைப் பெட்டி[illegible]

(அதில் பாக்கைத் தேடுகிறான்)

ஸார்! கொஞ்சம் *Bell* ஐத் தட்டுங்கோ.

(எம்டி 'பெல்' ஐ தட்டுகிறார், ப்யூன் உள்ளே [illegible] கிறான்)

சாம்பு: டேய்! பாத்தியாடா இந்த வெள்ளிப் பெட்டி[illegible] நான் இப்ப கேஸைக் கண்டு பிடிச்சுட்டேன் [illegible] உடனே...

(அதைப் பார்த்த 'ப்யூன்' திகைப்படைந்து சாம்பு[illegible] வின் காலில் சாஷ்டாங்கமாக விழுகிறான்)

சாம்பு: என்னடா கேடு உனக்கு! எழுந்திருடா!

ப்யூன்: எஜமான்! எஜமான்! தெரியாத்தனமா[illegible] பிள்ளைக்குட்டிக்காரங்க... ஏழைங்க!

[illegible]: [illegible]! அப்படியா சமாசாரம்! அடப்பாவி! [illegible] என் வயித்தெரிச்சலைக் கொட்டிண்டே! [illegible]...!

[illegible]: [illegible]! சுந்தரத்தைப் போய் அநியாயமா குத்தம் [illegible] இருந்தேனே... கஷ்டம்! கஷ்டம்!

ஸார்! நான் வரேன்! முகூர்த்தம் நடக்கிற டைம் ஆச்சே!

நான் வரேன்...!

(சாம்பு செல்கிறான். பின்னாடியே எம்டியும் தொடர்கிறார்)

[illegible]: நீங்கள் கண்டு பிடித்து விடுவீர்கள் என்று தெரியும். ஆனால் இவ்வளவு அநாயாசமாக (அனாவஸ்ய மாக) நடக்கும்னு நினைக்கல்லை... எடுத்ததெல்லாம் பழமாயிருக்கே உங்களுக்கு...

[illegible]: இது காய்தான் சார் நமக்கு!

[illegible]: காயா...! *First Class* பழமாச்சே!

[illegible]: நான் கண்டைக் காயைச் சொன்னேன்! இது கண்டைக்காய் கேஸ்... நான் வரேன்...

(வெளியே செல்கிறான்)

— — — —

காட்சி 11 **(FIRST SCENE)**

(Part A)

(இரண்டு குற்றவாளிகள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்)

கு.1 : என்னடா, என்ன நடத்திண்டிருக்கு உள்ளே...? யார் யார் வந்திருக்கா கல்யாணத்துக்கு?

கு.2 : எவன் எவனோ வரான், போறான். நமக்குத் தெரிஞ்சவன் சில ஆசாமிகள்தான... *Present* களாகவே ஒரு இருபதாயிரம் சேர்த்திருக்கானே!

கு.1 : அதெல்லாம் தெரிஞ்ச விஷயம்தானே! மூணாவது பிள்ளைப் பிறவுக்கு சீமந்தம் பண்ணிக் கொண்டதுக்கும், தன் நாலு வயசுக் குழந்தைக்கு அப்தபூர்த்தி நடத்தறத்துக்கும் மனுஷனுக்கு தைர்யம்வேணுமே...! அது கிடக்கிறது! அந்தத் திருடன் நம்ம வேலையைக் கண்டு பிடிக்கிறானா என்கிறதுதான் விஷயம்...! அல்லது, சந்தேகமாவது படுகிறானா!

கு.2 : கண்டுபிடிக்கிறது என்கிறது யாராலேயும் முடியாது. அப்போப்பட்ட இடத்திலே இருக்கிறது. சந்தேகப்பட ஒரு 'சான்ஸ்' இருந்தது. இனிமே அது நடக்காது; திருடனாக இருந்தால் அங்கேயே வட்டமிடுவானா...? ஏதோ மை கூடப் போட்டும்

பார்த்தார்களே... நானும் கூட இருந்தேன்... பேத்தறான்கள்,

கு.1 : நாம் கண்ணிலே நிறைய மண்ணைத் தூவியிருக்கச்சே என்ன பண்ண முடியும் ஸ்ம! அப்புறம்; அவரால்தான் என்ன செய்ய முடியும்? அவ்வளவு *Perfect* ஆக, ஒவ்வொரு டீடெய்லையும் கவனிச்சி நடத்தியிருக்கோமே!

கு.2 : அதெல்லாம் ஒப்புக்கறேன். ஆனால், ஒரே ஒரு பயமும் இருந்துண்டே இருக்கு...

கு.1 : என்ன அது! நீ மட்டும் உளறாமல் இருந்துட்டா... அந்த ஈசுவரனே வந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது...

கு.2 : ஈசுவரனுக்கும் மேற்பட்ட பேர்வழி வந்திருக்கிறான், அப்பா...! மிஸ்டர் துப்பறியும் சாம்பு! அவரை ராவ் சாஹிப் அழைத்திருக்கிறான். அநேகமா இதை மனதில் வெச்சிண்டுதான் கூப்பிட்டிருப்பான்... சொல்லியுமிருப்பான்...

கு.1 : நீ ஒரு பயந்தாங் குள்ளியாச்சே! அவனை பெரிய மனுஷன் என்கிற ஹோதாவிலே கூப்பிட்டிருப்பான்; டிபனை சாப்பிட்டுவிட்டு, வெற்றிலை தேங்காயை வாங்கிக் கொண்டு வெளியேறிடுவான் பார்!

கு.2 : நான் கூட அப்படித்தான் நினைச்சேன்! ஆனால், ஆசாமி முழிக்கிற முழியும் தயங்குகிற தயக்கமும் ஒரு மாதிரி இருக்கு... எதற்கும் தர்மாவை ஏற்பாடு பண்ணி கவனிக்கக்கச் சொல்லியிருக்கேன்.

கு.1 : அது Correct! நம்ம தர்மாக்குத்தான், பெரிய மனுஷன் எல்லாரும் 'உடன் பிறந்தவ'னாகி விடுவான். சாம்புவுக்குக் கொஞ்சம் Extra உபசாரம்பண்ணிவிடச் சொல்லு... எதுக்கும், பண்டம் ஒளிச்சு வைச்சிருக்கிற spot க்கு பக்கத்திலேயே நாம் இருக்கணும்.

கு.2 : அது விஷயம் நான்தான் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறேனே! வாஸ்தவமா, நேத்து மத்தியானமே இருந்து அரை மணி அவகாசம் கூட அதைவிட்டுக் கண்ணெடுக்கலை... இப்போ காமிரா உள்ளே இருக்கு...! ஒரு பயல் நெருங்க முடியாது...

கு.1 : சாம்புதான் வரட்டும், அவனுக்கும் மேலே ஒரு கிராம்பைத் தான் கொண்டு வரட்டும்... நாம வைத்திருக்கிற பண்டத்து மேலே கை வைக்க முடியாது. ஆமாம்! அப்படியும் வைச்சுட்டானனா, பக்கத்திலே ஒளிஞ்சு கொண்டிருக்க வேண்டியது, கையிலே 'பட்','பட்'னு போட வேண்டியது...! சரி, உள்ளே போகலாமே...

(ஒரு சிறிய அறை: கல்யாணச் சாமான்கள் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நிறைய பேர் போய்க்கொண்டும், வந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள், சாம்பு முன்னால் இருக்கிறான்.)

சாம்பு: கல்யாணத்துக்கு வந்தாச்சு; சாப்பாடும் ஆச்சு... உம்... திருட்டைத்தான் கண்டுபிடிக்க முடியல்லை... அந்த நகை எங்கே ஓடி ஒளிஞ்சுதோ! நான் என்ன இக்ஷிணி உபாசகனா, கண்டு பிடிக்க... உம்... எங்கே போயிட்டான் அந்த தர்மா! வேண்டியதெல்லாம்

கொடுத்து உபசாரம் பண்ணினான்; ஆனால், நான் முக்கியமா ஆசைப்படறதை மட்டும் கொடுக்கல்லை...

கேட்டு விடலாம் என்றாலோ, சங்கோசமாக இருக்கு... 'என்னடா பெரிய துப்பறிகிறவன், இவனுக்குப் போய் ஒரு அற்ப ஆசை தின்பண்டத்தின் மேலே'ன்னு நினைச்சுடுவானோன்னு தோணறது... அவன் கவனித்துக் கொள்கிறதைப் பார்க்கிற போது கேட்டு விடலாமோன்னு தோணறது... உம்...

(அங்கிருந்தவர்களெல்லாம் போய்விட்டனர். சாம்பு மட்டும் அங்கு இருக்கிறான். அந்த ரூமுக்குள் நுழைகிறான்) அடடே! இங்கே இருக்கு அது! யாருமே இல்லை... மெள்ள கொஞ்சம்... (அப்போது அந்த வழியே குற்றவாளி 1 போகிறான்)

சாம்பு: (சட்டென்று வெளியில் வந்து) எங்கே போயிட்டார் ராவ் சாகிப்! 'வீட்டுக்குப் போகணும், நாழியாகிறது' என்றேன். 'இரு, இரு' என்கிறார். என்ன மனுஷர்!

(குற்றவாளி 1 ஐ பார்த்துப் பேசுகிறான். அவன், சாம்பு மேலே சந்தேகம் கொண்டு போகிறான்)

அப்பா! தப்பினேன்! இந்தப் பயல் ஒரு நிமிஷம் கழித்து வந்திருந்தால், நான் முந்திரிப் பருப்பை எடுத்துத் தின்பதைப் பார்த்திருப்பான். என் மானமே போய்விடும்... ஆஹா! எப்பேர்ப்பட்ட முழு முழு முந்திரிப் பருப்புகள்! போட்டு கும்பமா நிறுத்தினா, அப்படியே ஒரே வாயில் போட்டுக்

கொள்ளணும் போலே இருக்கு! இங்கே பண்ணின பரிசாரகன் யார் என்று கேட்டால் கூடத் தேவலை.. உம்... யாரையுமே காணோம். சட்டென்று கொஞ்சம் விண்டு கொள்ளலாமா?

(முன்னே சென்று அந்த ரூமுக்குள் காலை எடுத்து வைக்கிறான். அப்போது குற்றவாளி 2 வருகிறான். சாம்பு திரும்பிப் பார்க்கிறான்)

கு.2 : என்ன சார்? யாரையேனும் தேடறேளா? நான் ஏதானும் ஒத்தாசை செய்ய முடியுமா?

சாம்பு: (அசடு வழிந்து) இல்லை.. தர்மா இந்த உள்ளே இருக்கிறதாகச் சொன்னார்கள்; அதாவது, நான் பார்த்தேன்.

கு.2 : அவன் இங்கே இல்லையே! உங்களைத் தேடிக் கொண்டு கூடம் எல்லாம் சுற்றுகிறான் அவன்.. வரேளா போகலாம் கூடத்துக்கு...

சாம்பு: வேண்டாம்..வேண்டாம்...இங்கே போனது மாதிரி இருந்தது.. வழி.. வழி...இல்லைப் போலே இருக்கிறது..! *Don't worry*. அவசரம் இல்லை... நான் சித்தே கழித்துப் பார்த்துக்கிறேன்.

கு.2 : (நின்று, ரூமுக்குள் ரகசியமாகப் பார்த்துவிட்டு) இல்லை, உங்களுக்கு வேறே ஏதானும் வேணும்னா லும், நான் செய்யறேன். தர்மாவையே இங்கே அனுப்பறேனே...!

சாம்பு: ஐய! அதெல்லாம் அவசியமில்லைண்ணா... *No work!* நான் வெறின்னை தேடினேன், கல்யாணத்

திலே *Preparation* கள் எல்லாம் ரொம்ப தரமா யிருக்கே! யார் பரிசாரகன்னு கேழ்க்கலாம்னு இருந்தேன்.

கு.2 : நானே விசாரிக்கிறேன், சார்! பரிசாரகனையே இங்கே அனுப்பறேன்! தர்மா கிட்டவும் சொல் றேன். உங்கள் போலொத்தர் பாராட்டறதுன்னா சாமான்யமா? அது அவாளுக்கு பெரிய *Certificate* ஆச்சே!

சாம்பு: வேண்டாம்ணா... வேண்டாம்!

கு.2 : பாதகமில்லை, சார்!

(அவசரமாக வெளியே செல்கிறான்)

சாம்பு: இதென்னடா சங்கடமாப் போச்சு! யாருமில்லாத வேளையிலே கொஞ்சம் முந்திரிப் பருப்பு, பருப்புத் தேங்காயை விண்டுக்கலாம்னு பார்த்தால், இன்னம் நாலு பேரைக் கொண்டு வரேன்னு போறானே... சரி, இப்ப யாரும் இல்லை இங்கே... இவன் திரும்பறதுக்குள்ளே லபக்குன்னு கொஞ்சம் விண்டுக்கறேன்.

(ரூம் உள்ளே செல்கிறான். அப்போது குற்றவாளி 1 & 2 உள்ளே வந்து சாம்புவை கையைப் பிடித்து இழுக்கிறார்கள். அவன் அவற்றை எடுக்க முயல் கிறான்)

கு.1 & 2: திருட்டுப் பயலே...! ... உன்னை விட்டேனா பார்...

சாம்பு: (தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முயன்று) யார் திருடன்! நானா? நீதான்...! உம்... விடு என்னை...! ஓடிடறேன்...

(அப்போது ராவ் சாகிப்பும், மற்றவர்களும் உள்ளே வருகிறார்கள். குற்றவாளிகள் திகைத்து நிற்கின்றனர்)

ரா.சா: இங்கேஎன்ன கலாட்டா? யார் சண்டை போடறது! கீழே விழுந்திருக்கிறது யார்? உம்...! சாம்புவா! Is it...?

(தாடையில் கிடக்கும் பருப்புத் தேங்காயை சாம்பு எடுக்கிறான்)

சாம்பு: அடடே! சம்பந்தி வீட்டுப் பருப்புத் தேங்காய் மாதிரி இருக்கே! யார் உடைச்சது இதை! இதிலே என்னமோ தொங்குகிறதே..! ஓஹோ ஹோ... வைர நகை மாதிரி இருக்கே!

ரா.சா: (அதை வாங்கி) அதுவேதான், அது எங்கே இப்படி வந்தது...? உம்...? (பரிதாபமாகச் சாம்புவைப் பார்த்து) இவரை ஏன் கீழே தள்ளியிருக்கு!

சாம்பு: (கண்களை மூடிக்கொண்டு) திருடன்! திருடன்! முந்திரிப் பருப்பு, பருப்புத் தேங்காய் திருடன்! (முணுமுணுக்கிறான்)

கு.1 : (நடுங்கியபடியே) அவர் சொல்றதுக்கு முன்னே நாங்களே ஒப்புக் கொள்கிறோம், சார்! நாங்கள் தான் உங்கள் வீட்டு நகையை எடுத்தோம்... பருப்புத்

தேங்காய்க்குள் ஒளித்தோம்... யாரும் கண்டுபிடிக்க முடியாதென்று நினைத்தோம்...

கு.2 : நான் வேண்டாம், வேண்டாமென்று சொன்னேன்... சார்! இவன் கேக்கவில்லை!

ரா.சா: அட! ராமசாமியும், கோபாலசாமியுமாடா...! ஏன்டா உங்களைக் கதிராமங்கலத்திலிருந்து ஒத்தாசைக்கு வரவழைத்தது ரொம்ப பேஷா யிருக்கிறதே! இப்போ நடந்தது என்ன இங்கே...?

கு.1 : இந்த சாம்பு எப்படித்தான் கண்டுபிடிச்சாரோ, இந்த முந்திரிப் பருப்புத்தேங்காய் இருந்த இடத்தை சுற்ற ஆரம்பித்து விட்டார். அதிருக்குமிடம் எப்படித்தான் குறிப்பாக வந்தாரோ...! எங்களை மன்னிக்கணும், சார்...!

கு.2 : எங்களுக்கு பயமாகவே இருக்கிறது, சார்! யார் கண்ணிலும் படாமல் நாங்கள் செய்த காரியத்தை அம்பலப் படுத்தி விட்டார்! எப்படியாவது இவர் முகத்தில் விழிக்காமல் ஓடி விடுகிறோம்... இனிமேல் இந்த மாதிரி காரியம் செய்ய மாட்டோம்...

(கீழே கிடக்கும் முந்திரிப் பருப்பை எடுத்து சாம்பு வாயில் போட்டு தின்கிறான்)

ரா.சா: கொஞ்சம் மெள்ள எழுந்திருங்கள், சார்! இந்த மாதிரி முரடன்கள் சம்பந்தப்பட்ட காரியத்தில் நீங்கள் Risk எடுத்துக் கொள்ளலாமா? என்னிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால்... ரொம்ப அடி பட்டு விட்டதோ!

சாம்பு: (சமாளித்துக் கொண்டு) அதெல்லாமில்லை... ஒண்ணுமில்லை...

(கீழே கிடந்த பெரிய முந்திரிப் பருப்புத் தேங்காயை வாயில் அடைத்துக் கொண்டு, பேசமுடியாமல்...)

எனக்குத் தெரியாதே சமாசாரம்!

ரா.சா: என்ன சொல்றேன்!

சாம்பு: அதோ அந்த முந்திரிப் பருப்புக் கட்டியை இப்படிக் கொடுங்கோ...!

— — — —

காட்சி 12 (சாம்பு, தன் வீட்டில் தினசரித்தாள் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அப்போது யாரோ கதவைத் தட்டும் ஓசை...)

சாம்பு : யாரது, கஷ்டம்! சித்தே உட்காரவிடாமல்...

(கதவைத் திறக்கிறான். கிளப் செகரட்டரி வருகிறார்)

அடாடா! இப்பத்தான் நினைச்சேன் உங்களைப் பத்தி உடனே வந்துட்டேளே...! நம்ம இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் கிட்டே கூட உங்களைப் பத்திப் பிரஸ்தாபிச்சேன்...

செக் : *Is it?* என்னைப் பத்தியா? ஓ! அதென்ன, சார்?

சாம்பு : கோபாலன் இருக்காரே, அவா ஏதானும் ஒரு கேஸைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து நம்ம பிராணனை வாங்குவார்! அதே மாதிரி அன்னிக்கும் வந்துட்டார்! 'அதெல்லாம் முடியாது... நான் *Play* டைரக்ட் செய்தப்புறம் தான் பேசலாம்'னு சொல்லிட்டேன்... கேஸ் கிடக்கிறது... நம்ம *Play* யைப் பத்தி சொல்லுவாங்கோ!

செக் : கேஸை எனக்குச் சொல்லுங்கோ, சார்! *Criminal* சமாசாரங்கள்னா எனக்கு ரொம்ப ஆசை; சாப்பாடு கூட வேண்டாம், *Crime club Novels,*

Crime Mystriery னா, தூங்காமல் வாசிப்பேன், நான்... உங்கள்கிட்ட admiration அதுதானே!

சாம்பு : இது ஏதோ பயித்தியக் கேஸ்... Not worth... நல்ல கேஸ்கள், பெரிய கேஸ்களாயிருந்தா, நீங்களும் கூட எனக்கு ஒத்தாசையா இருக்கலாம்... எனக்கு என்ன 'பார்ட்' கொடுக்கிறேள், சொல்லுங்கோ!

செக் : இதையும் சொல்லுங்கள்! பரவாயில்லை... போலீஸ்னா எனக்கு ஒருவித மரியாதை, அச்சம், பக்தி எல்லாம் உண்டு... Latest ஆக என்ன Activities னு தெரிஞ்சுக்க ஆவல்...

சாம்பு : ஒரு மண்ணு Activity யும் இல்லை, சார்! வெறும் முட்டாள்கள்! யாரோ ஒரு பய ஒரு நகைக் கடையிலே புகுந்து ஏகப்பட்ட நகைகளை எடுத்துக் கொண்டு போயிட்டான். In broad day light... போலீஸ் முதுகை சொறிஞ்சின்டு இருக்கான்கள். என் பிராணனை வாங்கு கிறான்கள்... I am not their servant to be at their beck and call. முடியாதுன்னுட்டேன் கண்டிப்பா... நம்ம play social ஆ, mythological ஆ, சார்! சோஷியல் ஆனா, எனக்கு என்ன 'பார்ட்' கொடுப்பேள்!

செக் : எது வேணா எடுத்துக்கங்கள், சார்! கதை பூரா வுமே கொடுத்துடறேன். இந்தக் கேஸ் சொன்னேளே... அந்தத் திருடன் அப்புறம்...

சாம்பு : திருடன் போறபோது கரியை பூசிடுப் போயிட் டான், ஓய்! தன் போட்டோவைப் பிடிக்கக் கையிலே கொடுத்துட்டுப் போயிட்டான்... நம்ம

Drama விலே songs நிறைய இருக்கா...? எனக்கு songs ஒண்ணும் கொடுத்துடாதீங்கோ, மிஸ்டர்...

செக் : ஆகட்டும்... போலீஸ் idea என்ன இந்தக் கேஸ்லே...! கைவிட்டுட்டாளா...? இன்னும் active ஆக இருக்காளா!

சாம்பு : Active ஆக இருந்து என்னத்தை சார் பண்றது. பானையும் சட்டியும்! திருடன் வேஷம் போட்டுண்டு வந்திருக்கான்; வேஷம் போட்ட படி Photo வையும் பிடிக்கக் கொடுத்திருக்கான். இப்போ வேஷத்தைக் கலைச்சுட்டு ஜாம் ஜாம்னு இருப்பான்... நாளைக்கு நம்ம கிட்டேயே பேசுவான், நமக்குத் தெரிஞ்சிக்க முடியாது... என்ன சொல்றேன்... அப்புறம் நம்ம Play யிலே dress rehearsal உண்டா இல்லையா?

செக் : (அசட்டுச் சிரிப்புடன்) ஆமாம்... அதுவும் இருக்கும்... போலீஸ்லே அப்படிச் சொல்றாளா?

சாம்பு : பின்னே நானா சொல்லுவேன், இப்படி முட்டாள் தனமாக ஒரு theory! Never...! நான் இந்தக் கேஸிலே கலந்துக்கப் போறதில்லே... அதுவும் நிச்சயம்! ரொம்ப வலுக்கட்டாயமாய்ப் படுத்தினாள்னா, உம்மைக் காண்பிச்சு, 'இவரை விடாதீங்கோ! இவர் சொல்றபடி நான் கேட்பேன்' னுடுவேன்... கோபாலனே இங்கே வருவார்... அது கிடக்கட்டும்... நம்ம play...

செக் : ஐயய்ய! அவரை நம்மோடே மாட்டி விடாதயும்... போலீஸ்காரனோடே சிநேகம் ஆபத்து என்னைக்கும்... உங்களுக்குத்தான்...

சாம்பு : எனக்குத் தெரியாதா? நான் எதிலே சிநேகமா யிருக்கணுமோ அதிலேதானே இருப்பேன். அநாவசியமா ஒரு போலீஸ்காரனை நம்ம வீட்டுக்குறடு ஏத்துவேனா? *Dramarehearsal* ஐப் பத்தி சொன்னேனே, துப்பறிகிறவனாக நான் பல வேஷங்கள் எல்லாம் சேர்த்திருக்கிறேன்! பார்க்கறேளா?

(பீரோவைத் திறக்கிறான்)

செக் : அடடே! ஒரு *miniature studio collection* மாதிரின்னா சேர்த்துட்டேன்... இதிலே அப்படி என்ன வேஷம் போடுவேளோ?

சாம்பு : நான் ஒருதரம் ஜமீன்தார் வேஷம் போட்டேன், அது கூடப் பலிக்கல்லே, சார்! நீங்க *as a dramatic ace-actor*, எல்லா வேஷமும் போடுவேன்... எல்லாம் பொருத்தமாகவும் இருக்கும்... இதைப் பார்க்கிறேன் *try* பண்ணி...

(ஒரு பெரிய முண்டாசை எடுத்து தலையில் வைக்கிறான்) சரியான மார்வாடி மாதிரி இருக்கு... சித்தே இருங்கோ, ஸார்...! வந்துட்டேன்...

(ஒரு முறுக்கு மீசையும், தாடியையும் எடுத்து பொருத்திக் கொள்கிறான்)

ஆளே மாறிப் போயிட்டீர் ஸார்! அப்படித் திரும்பிக் கண்ணாடியிலே பாரும்... *Right about turn...*

(இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் உள்ளே வருகிறார்)

கோ : *Hello...! Good Evening...* என்னை வரச் சொன்னீராமே...

சாம்பு : உங்களைப் பத்தித்தான் இப்பக்கூட நினைச்சேன். *Think of the devil* ங்கறாப்பலே... உம்... *Let me introduce...* இவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா?

கோ : தெரியல்லியே! யார்னு சொன்னா...

சாம்பு : யார்னு சொன்னா ஆச்சரியப்படுவேள்... பெரிய ஏமாற்றமாயிருக்கும்... இப்போ இவர் மாறு வேஷத்துலே இருக்கார்... நன்னா பார்த்து விடுங்கோ! வேஷத்தைக் கலைச்சா ஆள் அடையாளம் தெரியாது... *Last chance...*

(அசட்டுச் சிரிப்பு சிரிக்கிறான்)

கோ : (திரும்பி) இதென்ன புதிராயிருக்கிறது! மனுஷன் வீடு வரைக்கும் தானாக வந்து 'பெரிய கேஸ் விஷயம்' னு சொல்லிட்டுப் போறான். இங்கே வந்தால் மீசை தாடிக்காரனைக் காட்டி, 'நன்னாப் பாருங்கோ' ங்கறான்... எது பெரிய கேஸ்... ஓ! அந்தச் சைனா பஜார் ஜுவல்லரி கேஸா...? அடடே? அந்த போட்டோவிலே இருக்கிற ஆள் இவனா!

(தன் பாக்கெட்டிலிருந்து ஒரு போட்டோவை எடுத்து, தாடி மீசையுடன் நிற்கும் ஆளின் முகத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார்)

ஏய்! 336! ஏய்! 544! ரெண்டு பேரும் வாருங்கள் இங்கே...

Arrest this man! Quick!

செக் : அடடே! இதென்ன வம்பு—

(சாம்புவை முறைத்துப் பார்க்கிறான். கான்ஸ்டே பிள்கள் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளனர். சாம்பு ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கிறான்)

கோ : இதிலே இருக்கிற வேஷத்தையே ஆசாமிக்குப் போட்டுக் காண்பிச்சீரே! சாம்பு, பிரமாத வேலை! நீர் போட்டுத் திருடனைக் கையிலே கொடுத்தால் கூட பிடிக்கக் கொள்ளத் தெரியாமே முழிச்சேனே... அதைச் சொல்லும்...! *Terrible fellow* நீர்! அன்னிக்கு அத்தனைக் கண்டிப்பாக இந்தக் கேஸை எடுக்க முடியாதுன்னீரே! அதைக் கூட நிஜம்னு நம்பினேன், ஸார்!

செக் : அயோக்ய ராஸ்கல், சாம்பு! கடைசி வரைக்கும் ஏமாத்தினியே...! உன்னிடம் வேஷம் போட்டு, என் கேஸ் எது மட்டும் இருக்குதுன்னு விசாரிக்க நான் வந்தால் எனக்கே இத்தனை நாழியா நீ வேஷம் போட்டிண்டிருந்தே... உன் அசட்டு மூஞ்சியிலே இடி விழ!

சாம்பு : (சத்தமாகக் கத்திக்கொண்டே) கோபாலன் இவரை அரெஸ்ட் பண்றேளே! ஐயய்யோ! எங்க டிராமா நடக்க வேண்டாமா? எனக்கு ஒரு 'பார்ட்' இருக்கே! கொஞ்சம் *Play* மட்டும் இவரை விட்டுவைங்க, ஸார்!

கோ : என்ன குறும்பு! என்ன பரிகாசம்! உம்... இதெல்லாம் நம்ப முடியாமே இருக்கிறதே!

ஏங்காணும், இத்தனூண்டுத் தலையிலே இவ்வளவு *Brain work* எங்கேங்காணும் நடக்கிறது... உம்...?

(கான்ஸ்டபிள்களைப் பார்த்து)

March him to the station. நான் அரை மணியிலே வரேன்!

சாம்பு : அடடே! நம்ம செக்ரட்டரியா திருடினார். ஏன் ஸார்! என்னண்டை சொல்லவேயில்லையே! என்னைக்கூட போலீஸ்காரா சகவாசம் ஆபத்துன்னு *advise* பண்ணினேளே!

(கான்ஸ்டபிள்களும், செக்ரட்டரியும் செல்கிறார்கள்)

என்னமோ கோபாலன், ரொம்ப *dull* ஆக இருக்கு... வீட்டுக்கு எண்டா போறோம்னு இருக்கு...

கோ : (சிரித்தபடி) பணம் நிறைய சேர்த்துட்டீர்... ஜமீன்தாரே உமக்கு ஒரு *lump* ஆ 1000 ரூபாய் கொடுத்துட்டாரே... நாமெல்லாம் *whole life* லே சேர்க்க முடியாதே! அதைச் செலவழிக்க ஆசாமி வேண்டாமா?

சாம்பு : அதில்லை, ஸார்...! எதைக் கண்டாலும் வேம்பாக இருக்கு... ஒரோரு சமயம் பயமும் வரது. உங்கள் கிட்ட சொல்லவும் யோசனையாயிருக்கு...

கோ : (சிறிய யோசனைக்குப் பிறகு) பெரும் வேம்பு தான்... (*Gives a* ஹோட்டு *to* சாம்பு) ஓய், எனக்

காக நீர் இது வரைக்கும் 20 கேஸ் பார்த்துட்டீர் உம்ம கேஸை நான் பார்த்திண்டிருக்கேன்... leave it to me...

சாம்பு : எந்த கேஸ் அது?

கோ : நேத்தி நீர் நம்ம வீட்டுக்கு என்னைத் தேடிண்டு வரத்துக்கு முந்தி நடந்ததே... உம்மைப் பத்திய கேஸ்...

சாம்பு : உங்களுக்குத் தெரியுமா அது? உம்?

(திரும்பி) அந்த லெட்டர் கொடுத்தேனே, அது விஷயம் போலே இருக்கு!

கோ : முழு detail ம் தெரியும்... நான் பார்த்து, உமக்கு ஒரு தொந்தரவு இல்லாமல் நீர் சௌக்யமாக சந்தோஷமாக இருக்கச் செய்யப் போறேன்.

சாம்பு : அதோடே அந்தப் பெண் இருக்கே...

கோ : Really Beautiful... அவளை...

சாம்பு : எனக்கு அவளைப் பார்த்ததிலேருந்து...

கோ : எனக்குத் தெரியாதா உம்ம மனசு... நான் போலீஸ் காரன் இல்லையா?

சாம்பு : அப்படியானா அவளுக்கு ஒருவிதமான சங்கடமும் இல்லையே!

கோ : சங்கடமாவது! கரும்பு தின்னக் கூலியா...! உம்ம எதிரிலே ஆஜர் பண்ணி விடறேன்... அதுக்கப்புறமும் delay பண்ணினா குத்தவாளி நீர்தான்...

சாம்பு : நானா...! அந்த husband and wife என்ன பேச்சு பேசறா... அவாளைப் பிடிச்சு என்ன செய்தால் என்ன!

கோ : அவாளை ஒன்னும் சொல்லாதயும். பெற்றபேர் நாலு தினுசாக யோசனை பண்ணுவார்கள்... ஒரு பெண் life பூரா நடக்கிற விஷயம் ஆச்சே!

சாம்பு : அடே! அவா அவளுடைய தாயார், தகப்பனாரா! அவாளேயா அவ்வளவு கொடூரமா, கல் நெஞ்சா, கிராதக... இருக்குமா?

கோ : பேசாதேயும்... இதோ வரான் அவான்... நான் வருவாய் வேலையை முடிச்சு ஆசாமியைக் கையில் பிடித்துத் தருகிறேன்... என்ன...!

(வேம்புவின் தாயாரும் தகப்பனாரும் வருகிறார்கள். அவர்களுடன் கான்ஸ்டபின் பழத்தட்டை எடுத்து வருகிறார். பின்னால் வெட்கத்துடன் வேம்பு வருகிறாள்) வாருங்கோ, வாருங்கோ...! சுபஸ்ய சீக்கிரம்! சாம்பு வீட்டிலேயே இருக்கார்.

சாம்பு : (திரும்பி) என்ன அழகான பெண்! இவளைக் கிணற்றில் தள்றதாம்... இவர்களுக்கு என்ன நெஞ்சழுத்தம்! விடறதில்லை!

கோ : என்ன சாம்பு... எங்கேயோ பார்க்கிறீரே...! என்னைப் பாரும்... முன்னே பின்னே கல்யாணம் ஆகியிருந்தால்னா உமக்கு இது தெரியப் போகிறது!

தகப்ப : இவர்தானா மிஸ்டர் சாம்பு! ஒரு விஷயம்... மன்னிப்புக் கேட்டுக்கிறேன்... நீங்கள் இன்ஸ

பெக்டர் வீட்டு வாசல்லே இருந்தேளாம்; லக்ஷ்மி சொன்னாள்... நாங்கபாட்டுக்குப் 'பாழுங் கிணத்திலே தள்றது அது இது' ன்னு பேசிண்டிருந்தோம்... அதெல்லாம் நல்ல வரன் கிடைக்காத தினாலே பேசினது... நீங்க மனசிலே வச்சுக்கப் படாது... ஒரோரு தகப்பனாரும் அலுத்துக்கிறது சகஜம் தான்...

கோ : வேம்புவுக்கு இவ்வளவு உசத்தியான இடம் கிடைக்க இருக்கிற போது, வேறே உமக்கு எங்கேங்காணும் வரன் அகப்படும்... அதிர்ஷ்டக்காரியாச்சே... என்ன சாம்பு...

சாம்பு : (மூக்கைத் தடவிக் கொண்டு) *What a terrible mistake I made!* சொந்த தாயார் தகப்பனார்களை *suspect* செய்துட்டேனே... என்ன செய்யலாம்...

கோ : ஓய்! வாயைத் திறந்து சொல்லுமே... வேம்புவைப் பிடிச்சிருக்கா?

சாம்பு : அட! சும்மா இருங்காணும்... நீர் தொண தொணன்னு சதா நச்சரிச்சுண்டு...

கோ : வாழ்க்கை வேம்பாயிருக்குன்னீரே! இனிமேலே முழுக்க முழுக்க 'வேம்பு, வேம்பு' ன்னு கூப்பிடுவீர்... கண்களைத் திறந்தா வேம்பு; கண்களை மூடினா வேம்பு; தூங்கினா வேம்பு; கனாக் கண்டா வேம்பு... வேம்பு! ஆசாமியைப் பார்த்துக்கோ... இவர் சம்பாதிக்கறதை எண்ணி வைக்க உனக்குப் போது இருக்கணும்...

சாம்பு : அதிருக்கட்டும்... நான் ஒரு லெட்டர் கொடுத்தேனே... பெரிய கேஸ்... ஏதானும் கண்டு பிடிச்சீரா!

கோ : அது ஒண்ணுமில்லேங்காணும்! எவனோ வாழைக் கொல்லைக்காரன் தார் வெட்டறதையும் 'சூடாப்பு' வைக்கிறதையும் பத்தி வெட்டு, குழி, புதைன்னு எழுதியிருக்கான்... நீர் உம்ம சம்மதத்தைச் சொன்னால், இப்பவே நிச்சய தாம்பூலம் பண்ணிடலாம்.

சாம்பு : நீங்க சொன்னா, நான் மாலை போட்டுக்கக்கூட தயார் தான்... கோபாலன்... என்னை இன்னிக்கு ரெண்டு தடவை காப்பாத்திட்டீர்...

கோ : சும்மா வேஷம் போடாதயும்... வேம்பு ஏதானும் நினைச்சுப்பா... *constable* எங்கே? கூப்பிடும்... உம்ம கல்யாணம் போலீஸ் கல்யாணம்... இப்பவே பூட்டறேன் விலங்கை...!

சாம்பு : (பயத்துடன் பார்க்கிறான்) விலங்கா! எனக்கா!

(கையில் பூமாலையுடன் கான்ஸ்டபிள் நுழைகிறார்)

கோ : எங்கே மாலை மாத்திண்டு நில்லுங்கோ... கண் குளிரப் பார்க்கிறேன்.

(சாம்புவும், வேம்புவும் பக்கத்தில் பக்கத்தில் நிற்கின்றனர். ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்கின்றனர்)

— — — —

காட்சி 13 இடம்: சாம்புவின் வீடு

(லக்ஷ்மியும், வேம்புவும் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். லக்ஷ்மி தாழ்வாரத்தினின்று எழுந்திருக்கிறார்)

வேம்பு : இருங்கோ மாமீ, போகலாம்! நீங்கள் வரதே இல்லை! வந்துட்டுச்சித்தே நாழிகூடப்பேசாமே போகிறேளே!

லக்ஷ்மி : (உட்கார்ந்து) ஆமாம்! நீதான் அடிக்கடி வந்து விடுகிறதுதானே! எங்கவீட்டுக்காரர் சமாசாரம் எதுவும் நிச்சயமாச் சொல்றதுக்கில்லே... வந்தால் மூன்று மணிக்கே வந்து 'கொட்டடா குடையடா'ன்னுண்டிருப்பார்... இல்லையோ ராத்திரி பதினொண்ணோ, பன்னிரண்டோ, ஒண்ணோ யார் சொல்ல முடியும்? யாரோ பிரதம மந்திரி எங்கேயோ பிரசவ ஆஸ்பத்திரிக்கு கல் நடறாராம், இவருக்கு 'டூடி' போட்டுட்டா.

வேம்பு : போறது— உங்களுக்குச் சீக்கிரத்திலே ஒரு குழந்தை பிறக்கணும், மாமி! எங்க சந்துவைப் பார்க்கிற போதெல்லாம் நானும் நினைச்சப்பேன், இவரும் சொல்லுவார்...

லக்ஷ்மி : உம்ம்ம்... (பெருமூச்சு விட்டு) அதெல்லாம் நம்ம கையிலேயா இருக்கு! எத்தனை யாத்திரை, எத்தனை அர்ச்சனை, அபிஷேகம், எத்தனை விரதம் இருந்தாச்சு... பகவான் கண் திறக்கிற போது திறக்கட்டும்னு இருந்துட்டேன்... என்ன இருந்தாலும் உங்காத்துக்காரர் மாதிரி நீயும் கெட்டிக்காரி.

வேம்பு : போங்கோ, மாமி! எங்காத்துக்காரர் புத்திசாலித்தனத்தை நீங்கதான் மெச்சிக்கணும்...

லக்ஷ்மி : ஏன் அவருக்கென்ன! இந்தப் பட்டணத்திலே கவர்னருக்கு இருக்கிற செல்வாக்கு இருக்கே அவருக்கு— அவர் பேரைச் சொன்னா நடக்காதே காரியம் உண்டா? ஒரோரு பெரிய மனுஷன்கள் நடுங்கறான்களாம்... எங்காத்துக்காரர் சொல்றார். இவர் வாயை அசைச்சால் கலம் கலமா பவுன் வந்து கொட்டும். இவர்தான் கவனிக்கிறதில்லை என்று சொல்றார்.

வேம்பு : அதென்னமோ வெளி சமாசாரம். வீட்டிலே அவர் படுத்தற ஹூட்டியும் அட்டகாசமும் சகிக்கல்லை... சித்தே லக்ஷ்மி மாமியை பார்த்திட்டு வரேன்னு கிளம்பினா, விடாது. 'உப்புமாவைப் பண்ணிப் போடு' என்று பிடிவாதம் பிடிக்கும். எதையுமே கண்டதில்லை போலே 'பசி, பசி' ன்னு கத்தறது. பண்ணி வச்சிருந்தமோ, திரும்பிப் பார்க்கிறதில்லை...

லக்ஷ்மி : புருஷான் எல்லாம் ஒரு மாதிரிதான். உன் ஆத்துக்காரராவது நீ அதட்டினால் அடங்கிப் போறார்... எங்காத்துலே சாட்டையன்னா எடுத்துப் பேன்றார்.

வேம்பு : நினைச்சிண்டிருங்கள்! இங்கே அதுக்கு மேலே... ஆமாம்... போறாக்குறைக்குப் பிள்ளையாண்டா... னும் அப்பா மாதிரி ஆரம்பிச்சுடுத்து... கேட்க வேண்டியதில்லை...

லக்ஷ்மி : என்னமோம்மா! அவரைப் பார்த்தா அப்பாவியாத்தான் இருக்கார். உன் பேரைச் சொலறபோதே முகத்திலே என்ன மலர்ச்சி! பிரகாசம் எல்லாம் வரது...

(சாம்பு சிட்டி அடித்துக்கொண்டே, கையில் 'கேமிரா'வுடன் வருகிறான்)

சாம்பு : அடி, வேம்பு! வேம்புக் கண்ணு! வேம்புத் தங்கம்! வேம்புக் குஞ்சு!

(ஓடிக்கொண்டே வந்தவன், லக்ஷ்மியைப் பார்த்ததும் சட்டென்று அப்படியே நின்று, முகம் வெளிறிப் போகிறது)

லக்ஷ்மி : (வெட்கப்பட்டு...) வேம்பு, நான் வரேன்!

(லக்ஷ்மி செல்கிறாள். பின்னாலேயே வேம்புவும் செல்கிறாள்)

சாம்பு : (முணுமுணுக்கிறான்) அடடே! யாரும் இருக்க மாட்டான்னு வந்தேன்... உம்... *what a fool I am!*

(கோபத்துடன் வேம்பு உள்ளே வருகிறாள், சாம்பு அவளைப் பார்த்து நடுங்குகிறான்)

வேம்பு : மனுஷாளுக்குக் கொஞ்சமாவது மானம் வெட்கம் வேணும்... சை!

சாம்பு : ஆமா! வேணும்... *You are right* வேம்பு, *very right...!*

வேம்பு : இப்பத்தான் அந்த மாமி உங்கள் அழகு மூஞ்சியையும் பயித்திய சேஷ்டையும் பத்திச் சொல்லிட்டுப் போறா... மானமே போயிட்டு வந்தது... கொஞ்சம் பொறுத்துத்தான் வேம்புவைக் கூப்பிடறதுதானே! என்ன வந்துடுத்து எனக்கு...

சாம்பு : ஆமாண்டி, உனக்குத்தான்டி கொணர்ந்திருக்கேன்... இதோ பார்!

வேம்பு : ஆ... மா! வெவ் வெவ் வெவ் வெவ் வே...!

சாம்பு : அடியே! இப்பத்தான்டி உன் மூஞ்சியை போட்டோ எடுக்கணும்!

வேம்பு : ஆமா! கருக்கத்தான் எடுத்துடுவேன்! கல்யாணம் ஆனதிலேருந்து நானும்தான் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறேன், இரண்டு பேருமா ஒரு படம் எடுத்துக்கலாம்னு! பிள்ளைக்கூட பிறந்தாச்சு... உங்களண்டே சொல்லி எந்தக் காரியம் உருப்பட்டது...

சாம்பு : கோவிச்சுக்காதேடி! நான் ஞாபகமா உனக்காகவே இந்தக் காமிராவைக் கடன் வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கேன்... ரோலுக்கு பதினாறு படம் எடுக்கலாம்... உன் மூஞ்சியை எப்படியெல்லாம் வைத்துக் கொள்ளலாமோ வைத்துக் கொண்டு காட்டடி... எடுக்கிறேன்... அப்புறம் இன்னொரு ரோலை எடுத்துக்கொண்டு போய்...

வேம்பு : உங்களுக்குப் பிடித்த பெண்களாக வெளியில் எடுத்துண்டு வருவேன்...

சாம்பு : வேம்பு! இந்த லைப்லே... தெரிஞ்சுதா...! இந்த லைப்லே உன்னைத் தவிர ஒருத்தியை நான் கண்ணாலே பார்க்கிறதில்லை... தெரிஞ்சுதா...! ரைட்! இப்போ போட்டோ எடுக்கலாமா?

வேம்பு : நான் 'டிரெஸ்' பண்ணிக்க வேண்டாமா?

சாம்பு : வேண்டாம்டி...! நீ 'டிரெஸ்' பண்ணிக்கிறதுக்குள்ளே எவனாவது வந்துடுவான் தேடிக்கொண்டு... அவ்வளவுதான்! போட்டோ நின்னுடும்... அப்படி யாராவது வந்தால், நான் பீரோவின் பின்னாலே ஓடி ஒளிஞ்சிக்கிறேன்; நான் இல்லைனு சொல்லிவிடு... என்ன?

வேம்பு : பிடிகை பலமாத்தான் இருக்கு... காரியம்தான் லைபர்...!

சாம்பு : ரொம்பக் கண்டியோ, வேம்பு நாயே!

வேம்பு : வேம்புக் கன்னு, வேம்புக் கல்கண்டு எல்லாம் போச்சா...? உம்...! நீங்க போட்டோ எடுத்து, அது நன்னா விழுந்து...

சாம்பு : ஏதாவது நீ பேசினேயோ இந்தக் காமிராவை உன் கண்ணெதிரே உடைச்சிடுவேன், ஆமாம்!

வேம்பு : குரங்கு கையிலே பூமாலை அகப்பட்டா எப்படி!

சாம்பு : யாரடி குரங்கு! யார் குரங்கு! கேட்கிறேன்...

வேம்பு : நானும் உங்கள் பிள்ளையும்தான்... மூஞ்சியைக் கண்ணாடியிலே பார்த்துக்கங்கோ! அசடுகளுக்கு ஆத்திரம் ஜாஸ்தி... அசட்டுக்கு ஆங்காரம், செவிட்டுக்கு சூன்யம்ங்கிறது சரியாப் போச்சு!

சாம்பு : அதிகமா பேசவேண்டாம்... உனக்கு வேண்டியது உன் படம்தானே!

வேம்பு : எனக்குப் படம் வேண்டாம்! நீங்கள் எடுத்த அழகான போட்டோவைப் பார்க்கணும்.

சாம்பு : உன்னை அறையா விட்டால் பார்! கும்பகோணம் அம்மாசத்திரம் அய்யாவையர் பெண்கிட்ட வேறென்ன இருக்கும்...

வேம்பு : எல்லாம் உங்க பரம்பரையும் தெரிஞ்சுதான் கிடக்கு...! பித்துக்குளி சபேசன் பிள்ளைன்றதை உங்க அத்தைப் பாட்டியே...

சாம்பு : ஆ-ம்...

(அவளைப் பின்தொடர்ந்து போய், கதவைத் தட்டிவிட்டு ஒளிந்து கொள்கிறான்)

அடியே! அடியே! கொஞ்சம் கவனிடி!

வேம்பு : 'ஜாக்கிரதை' என்கிறாப் போல் கையைக் காட்டியபடி கதவைத் திறக்கிறாள். (சில பழைய பாத்திரங்கள் இங்கே மறுபடி வரவேண்டும்)

(ராவ் சாகிப் சதாசிவம் உள்ளே வருகிறார்)

சதா : அய்யாவாள் இருக்காரா?

வேம்பு : இல்லையே! இப்பத்தான் வெளியிலே போனார்... ஏதானும் சொல்லணும்னா...

சதா : ஒன்னுமில்லை... நம்ம ஊரிலேருந்து First Class மாம்பழமா வந்தது... ஆத்திலே சொன்னா... சாம்பு சாருக்குக் கொடுத்துட்டு வாங்கோன்னு... எடுத்

துண்டு ஓடி வந்தேன். வந்ததும் நான் கொடுத்தாகக் கொடுக்கணும்...

வேம்பு : ஆஹா! இப்படி வைச்சுட்டாலே எடுத்துக் தேன்...

(ராவ் சாகிப் செல்கிறார்)

சாம்பு : அடியே! இவனுக்குப் பயந்துண்டு ஓடினேனே நேரேயே தைரியமா வாங்கிண்டிருப்பேனே ஹூம்!

வேம்பு : ஆரப்புலிதான்...! இன்னமே யாராவது வரட்டும். நான் பாட்டுக்குக் கதவைத் திறந்து வைச்சுட்டு...

(யாரோ கதவைத் தட்டுகிறார். சாம்பு ஓடி ஒளிந்து கொள்கிறான்...)

வேம்பு கதவைத் திறக்க, ஜமீன்தார் உள்ளே வருகிறார்)

ஜமீன் : மிஸ்டர் சாம்பு! மிஸ்டர் சாம்பு!

வேம்பு : அவர் இல்லையே! எங்கோ போயிருக்கார்...

ஜமீன் : எங்கே போயிருப்பார்? கோபாலன் வீட்டில் இருப்பாரோ!

வேம்பு : என்னண்டை ஒண்ணும் சொல்லல்லையே! ஏதானும் விசேஷம் இருந்தால்...

ஜமீன் : அவரைப் பார்க்கணும்னு கூட அவசியமில்லை. எங்க *family* க்கு பெரிய உபகாரம் செய்திருக்கிறார். ரொம்ப கஷ்டமான கேஸை 'பட்' என்று

தீர்த்துக் கொடுத்தார். Fees வாங்க மாட்டேன்னுட்டார்... ஒண்ணுமில்லை... ஒரு வைர நெக்லஸ் கொண்டு வந்தேன்... (வேம்புவிடம் அதைக் கொடுக்கிறார்)

வேம்பு : சரி, இதை அவர்கிட்டே கொடுத்துடறேன்...

ஜமீன் : அது மட்டும் இல்லை... அவர் பிடிவாதமாக வாங்க மாட்டேன்னாலும் நீங்க சிபார்சு பண்ணி...

வேம்பு : வச்சுக்கச் சொல்லணும்... அவ்வளவுதானே...

ஜமீன் : அது பெரிய உபகாரம்! அப்பதான் எங்களுக்கு மனசு நிம்மதியாயிருக்கும்... வரட்டுமா...?

வேம்பு : ஆஹா!

ஜமீன் : கொஞ்சம் தயவு பண்ணணும்...

(ஜமீன்தார் செல்கிறார்)

சாம்பு : இவனுக்குப் பயந்துண்டு ஒளிஞ்சேனே நான்!

வேம்பு : இவன் என்ன, இன்னொருத்தர் கதவைத் தட்ட வேண்டியதுதான், ஓடாமல் இருப்பேளா?

சாம்பு : அதெல்லாம் இல்லை... எனக்கு கோபாலன் ஒருத்தனிடம்தான் பயம்! படம் எடுக்கலாமா இப்போ...?

(யாரோ கதவைத் தட்டுகிறார்)

வேம்பு : என்ன கஷ்டம் இன்னைக்கு... சாரி வைக்கிறது கள்...

(சாம்பு ஒளிந்து கொள்கிறான்; பத்திரிகை ஆசிரியர் வருகிறார்)

ப.ஆ : சார் இருக்காரா?

வேம்பு : நீங்க யார்?

ப.ஆ : நான் 'மசால் வடை' யிலேருந்து வரேன்.

வேம்பு : நாங்க யாரும் கேட்கலையே! இன்னிக்கு விருந்தை, வெங்காயம் சேர்த்துக்க மாட்டோம்...

ப.ஆ : இல்லை அம்மா, நிஜ மசால் வடையில்லை 'மசால் வடை'ங்கிற புது பத்திரிகை நான் போடறேன்.

வேம்பு : இங்கே இவர் பத்திரிகை வாசிக்கிறதில்லையே!

ப.ஆ : இவர் வாசிக்க வேண்டாம்... எங்களுக்கு ஒரு கதை எழுதித் தரணும்... கேட்கலாம்னு வந்தோம்!

வேம்பு : கதைதான்! இவருக்கு ஏது போது அதுக்கெல்லாம்...

ப.ஆ : இல்லையம்மா! இவர் ஒண்ணு எழுதினால் நல்ல பிரபலம் அடையலாம்.

வேம்பு : இருக்கிற பிரபலத்துக்கு இங்கே பதில் சொல்ல முடியலே... காலம்பறலேருந்து சித்தே பேச ஒட்டாமல் சாரி வைக்கிறாளகளே!

ப.ஆ : இவர் பிரபலத்தைச் சொல்லல்லை...! எங்கள் 'மசால் வடை'க்கு மணம் கொடுக்கும் இவர் கதை...

வேம்பு : அவா இப்போ இல்லை... வந்தால் சொல்லிப் பார்க்கிறேன்...

ப.ஆ : ஏதாவும் ஒண்ணு எழுதித் தரச் சொல்லணும்...

வேம்பு : பார்க்கலாம்...

(பத்திரிகை ஆசிரியர் பேப்பரைக் கொடுக்கிறார்)

இதென்ன, இது?

ப.ஆ : இது மசால் வடை மாதிரிப் பிரதி. இப்ப காலணாவுக்கு ரெண்டு விற்கிறோம். நான் வரட்டுமா...

(பத்திரிகை ஆசிரியர் செல்கிறார். வேம்பு கதவை மூடாமல் திரும்பி வருகிறாள். சாம்பு வெளியே வருகிறான்)

சாம்பு : அப்பா! ஒழிஞ்சானா...! போய்க் கதவைச் சாத்திண்டு வா! உன்னை போட்டோ எடுக்கிறேன்.

(மோட்டார் பைக் சத்தம் கேட்கிறது. இன்ஸ்பெக்டர் உள்ளே வருகிறார். சாம்பு ஓடி ஒளிந்து கொள்வதைப் பார்க்கிறார்)

[illegible] : என்ன ஓடறீர்! பீரோவுக்குப் பின்னாலே வந்து உம்மைப் பார்க்கத் தெரியாதா? அங்கே தேள் குட்டி இருக்கு, ஓய்! ஜாக்கிரதை!

(மூஞ்சியைத் தொங்கபோட்டுக்கொண்டு சாம்பு வருகிறான்)

[illegible] : உம்ம்...

[illegible] : என்ன சோகம்?

சாம்பு : உமக்காக காலம்பரலேருந்து ஒன்பது ... ஒளிஞ்சுகட்டேன். எவன் எவனோ வரான்... இந்த வேம்பு ஒவ்வொரு தடவையும் ஜாக்கிரதை... கதவை தாழ்ப்பாள் போடறா... நீர் வார போது திறந்திருக்கு— நானும் தலையை நீட்டி...

இன்ஸ் : அதுதான் 'போலீஸ் லக்' என்கிறது — தெரிந்ததா! உம்ம கிட்டே ஒரு கேஸ் விஷயமா வந்திருக்கேன்...

சாம்பு : எனக்கு உடம்பு சரியில்லையே!

இன்ஸ் : அப்படியானா, வாரும், நம்ம மேஜன் கிட்டே நல்ல மருந்து இருக்கு... ஆனா வியாதி ஒண்ணு மில்லையோ, அடித் தொடையிலே ... விடுவார்— ஜாக்கிரதை...!

சாம்பு : என்னய்யா! நீ எழவு கொடுத்துண்டு...

கோ : தொடை பத்திரமாயிருக்கணும்னா, கேஸைக் கேளும்! எங்கே மிஸ்ஸஸ் வேம்பு! ... போறாது.

வேம்பு : (மறைவிலிருந்து) நான் என்ன பண்றது! சொல்றதைக் கேட்கிறதில்லை... கோபம் வரது மூக்குக்கு மேலே.

கோ : என்னய்யா உமக்குக் கோபம்! இந்தக் கேஸை காதிலே போட்டு வையும் ... நம்ம சிட்டியிலே விமலா & Co., ன்னு ஒரு கம்பெனியிலே திரு... ரகசியமா அபின் கஞ்சா வியாபாரம் நடக்கிறது... மர வியாபாரம் பண்ற ஆசாமிதான், தெரிஞ்சதா... நம்ம சி.ஐ.டிக்கள் அஞ்சாறு தரம் search

போட்டுப் பலன் இல்லை. இன்று சாயந்தரம் நீர் என் கூட வரணுமே...

சாம்பு : வந்து...? நிஜமாவே தலை வலியாயிருக்கு!

கோ : வந்து ஒண்ணுமில்லை... கொஞ்சம் தலைவலியா இருக்கு... ரெண்டு பேருமா கொஞ்சம் காபி சாப்பிடலாம்! உங்க wife ஐக் கொண்டு வரச் சொல்லும்!

சாம்பு : நீர் லகுவிலே விட மாட்டீரே!

கோ : அது தெரிஞ்சிருக்கே! அப்புறம் ஏன் ஒளியறீர்...? இந்தக் கம்பெனியை நான் search பண்ற போது நீங்கள் கவனித்து, help பண்ணணும்! அவ்வளவு தான்... பழைய பெருச்சாளி முத்துசாமி இங்கே அடிக்கடி வர்றான், ஏற்கனவே இந்த வியாபாரம் நடத்தினவன் அவன்— ஆகையாலே...

சாம்பு : நான் வரேன், ஆட்சேபணையில்லை... பார்த்துண்டுமிருக்கேன்... பலன் இல்லாட்டா... கோபிச்சுக்கப்படாது.

(காப்பி வருகிறது; இருவரும் அருந்துகின்றனர்)

கோ : அட ஏங்காணும்! வழக்கமாகச் சொல்ற பாடம் தானே இது... சாயந்தரம் தவறக் கூடாது...

சாம்பு : நான் R.R. சபாவிலே கச்சேரியிலே இருப்பேன்... வந்து அழைச்சுண்டு போம்...

கோ : (எழுந்து கொண்டே....) அது எத்தனை நாளா சங்கீதப் பித்து உமக்கு வந்தது!

சாம்பு : நம்ம friend னுடைய Daughter அரங்கேற்றம் போகாட்டா நன்னாயிருக்காது... கழுத்தறுப்பு உம்ம மாதிரி... போய்த் தொலையறேன்...

கோ : நீர் தமாஷ் ஆள் ஐயா! உம்ம நெஞ்சிலிருக்கிறது உம்மைப் படைச்சவனுக்கே தெரியாது...

(வெளியே செல்கிறார்)

சாம்பு : அடியே! வேம்பு! வேம்புக் கண்ணு! வேம்புத் தங்கம்! கதவை நானே தாழ்ப்பாள் போட்டுண்டு வந்துட்டேன்... ஒருத்தனும் வரமாட்டான், வாடி!

(வீட்டினுள்ளே செல்கிறான்)

— — — —

காட்சி 14 இடம்: சாலையோரம்

(மேடைக்கு முன்புறம்)

(இரண்டு நபர்கள் — அதில் ஒருவர் கைத்தடியுடன்)

நபர் 1 : என்ன ஒரு மாதிரியா நிக்கிறே! சபாவிலிருந்து வரியே, கச்சேரி கேட்கப்படலியோ...?

நபர் 2 : (கைத்தடியுடன்) ஒரே worryயாக இருக்கு... சதிர்க் கச்சேரி பாக்க மனசு வரல்லே!

நபர் 1 : ஏன் அப்படி! Business தான் நன்னா நடந்து வரதே... விமலா & Co., வை போலீஸ் நாலு தரம் search போட்டான்கள்; கடையிலே வாயிலே விரலை வைச்சுண்டு போயிருக்கான்கள்... நீயானா, என்னவோ பேயை நேரா கண்டவன் கணக்கா நிக்கிறியே!

நபர் 2 : பேயைக் கண்டா இந்த ஆளு பயப்படாது... அதை விட மோசமான ஆளைன்னா கண்டுப்புட்டேன்... சாம்பு வந்துட்டான் கச்சேரிக்கு...!

நபர் 1 : வந்துட்டுப் போகட்டுமே!

நபர் 2 : உஸ்... அவன் காரியம் இல்லாமே வரமாட்டான்... வந்த பயல், எத்தனையோ காலி 'சீட்' இருக்கச்சே

என் இடது பக்கத்திலே வந்து உட்கார்த்துட்டான். வலது பக்கத்திலே ரௌடி ராகவன் இருக்கிறான். இவன் வந்தப்புறம் அவன்கூட ஒரு வார்த்தை பேச முடியல்லே!

நபர் 1 : நீ சும்மா அரண்டுட்டே! அவன் வந்து உட்கார்ந்துட்டான்னா, உன்மேலே சந்தேகப்பட்டான்னு அர்த்தமோ!

நபர் 2 : அது மட்டும் இல்லே... சும்மா பேச்சு கொடுத்தான்... 'சதிர் நல்லா இல்லே, என்னாத்துக்கு இந்த பொம்பளைக் குட்டிகளை குதிக்க வைக்கிறான், நீ எதுக்காக வந்தே, தெரிஞ்சவங்க யாருக்காச்சும் வாணும் வந்தியா'ன்னு கேட்கிறான். எனக்கானா 'திக், திக்' குங்கிறது. இவன் உளவு தெரிஞ்சி பேசறான்னும் தோணுது; சும்மா சவுடால் அடிக்கிறான்னும் தோணுது...

நபர் 1 : வெறும் சவுடால் அப்பேன்; ஏதாவும் வாலை ஆட்டினால் ஒட்ட அறுத்துடு சொல்றேன்...

நபர் 2 : என்ன சோமு நீ! நான் நேத்துப் பிள்ளையா...! அவன் குறிப்பா இந்தக் கைத் தடியைப் பார்த்துக் கேட்கிறான். 'ரொம்ப ஷோக்கா பிரம்பு வச்சிருக்கியே! எங்கே வாங்கினே!' என்கிறான். 'இதை எனக்குக் கொடேன் — விலை கொடுத்துடறேன்'னு கையிலே வாங்கினுட்டான்.

நபர் 1 : ஐயய்ய! அப்புறம்...?

நபர் 2 : அதைத் திரும்ப வாங்கப் பட்ட பாடு பெரும் பாடாயிப் போச்சு... அசட்டுப் பிடிவாதம் பிடிச்

கிறான். சபாவிலே யாருமில்லேன்னா, முதுகெலும்பை முறிச்சிருப்பேன்... அப்புறம், பாரு' சந்தேகம் வலுத்தது. இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன் வந்து அழைச்சாரு இவனை... வெளியே போய் என்னையும் கைத்தடியையும் காட்டிக் காட்டிப் பேசறான்... அதிலேருந்து மனசு சங்கடப்படுது, வெளியே வந்துட்டேன்... ரௌடி ராகவன் கிட்டே எதுவும் பேசலே...

நபர் 1 : இருக்கட்டும்... வரவர, இந்த சாம்பு பய பீதி நல்ல ஆளுங்களையும் பிடிச்சிட்டுது... நான் இவனை அடக்கறேன். பாரு! நாளைக்கு நேரே...

நபர் 2 : நடக்காது, அப்பேன்...

நபர் 1 : சும்மா இரு! இவனையே உடந்தையா வெச்சிண்டு, நான் இவன் கண்ணெதிரே நாலு லச்சம் சம்பாதிக்காட்டா, சிங்கப்பூர் சோமு இல்லை... நாளைக்கு வேலை நமக்கு அதுதான்...!

நபர் 2 : அதென்னவோ! நம்ம வேதனை நமக்கு! என்ன நடந்துண்டிருக்கோ இப்போ... போய் பார்க்கிறேன்.

(செல்கிறார்கள்)

———

காட்சி 15 இடம்: போலீஸ் ஸ்டேஷன்

(இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன், இரண்டு எஸ்.ஐ.க்கள் மற்றும் கான்ஸ்டபிள்கள் வருகின்றனர்)

கோ : (தனது இருக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டு) என்ன! ஏதானும் Telephone call வந்ததா?

குமாஸ்தா: மூணு call வந்தது, ஸார்! முனீச்வரா பாங்கிலேயிருந்து செக்ரட்டரி கூப்பிட்டார். பழைய False information கேஸை ஞாபகப்படுத்தி ஏதானும் தகவல் கிடைச்சதான்னு கேட்டார்.

கோ : என்ன மிஸ்டர் நாயுடுகாரு! அதை கவனிச்சீங்களா! அதான் முனீச்வரா பாங்க்...!

நாயுடு (எஸ்.ஐ.) : கவனிச்சுக் கிட்டுத்தான் வர்ரேன்... அந்த வட்டாரத்துப் போக்கிரிங்கள் எல்லாரையும் 'ரவுண்ட் அப்' செய்து பார்த்துட்டேன்... எங்கேயும் தகவல் இல்லே... ஒரே 'மிஸ்டரி'யா இருக்குது. பாங்கின்னு அறந்து வைச்சுக்கிறது. கண்ணெதிரே கோட்டை விடறாங்க, ஸார்!

[illegible] : அதைச் சொல்லி என்ன உபயோகம்? கேஸ் நம்ம கிட்ட வந்திடிச்சு; அப்புறம் நாம inefficient னு தானே சொல்லுவாங்க... போன வருஷம் கோபால ஷர்மா 'மர்டர்' கேஸிலே நான் ப்ரசாசனம் பண்ணியிருக்கிறேன். Public என்ன சொல்லுது! 'Police not interested... Bribe வாங்கியிருப்பான்...!' என்கிறார்கள். கஷ்டப் படணும். Try பண்ணுங்க... result வரணும்... இதோடே ஆறு பாங்கிலே இதே மாதிரி கேஸ் ஆயிப் போச்சு!

[illegible] : சாம்பு கிட்டே சொல்லிப் பார்க்கலாமா...

[illegible] : No, No, No...! அந்த மனுஷன் கிட்டே எத்தனை கேஸை சமத்தறது... நேத்து சாயந்தரம் விமலா & Co., searching க்கு வரவே மாட்டேன்றார். சபாவிலே மனுஷனைப் பிடிச்சேன். அங்கே ஒரு 'வாக்கிங்—ஸ்டிக்' வாங்கிக் கொடுத்தால் தான் வரேன்னார்... சரிதான்னு கூட்டிண்டு போனேன்.

[illegible] : குழந்தை மாதிரி, ஸார்! சாம்பு!

[illegible] : குழந்தை தேவலையே! search ஆன பிறபாடு இவர் ஒரு walking-stick ஐ அதே கம்பெனியிலே பொறுக்கிக் கொண்டு விலை பேசறார். கம்பெனி முதலாளி பிடிவாதமா தரமாட்டேன் என்கிறார். இவரானா அதுதான் வேணும்ங்கறார்... என்ன சங்கடம்!

[illegible] : அப்புறம் என்ன செஞ்சீங்க...?

கோ : கடைக்காரரை வழிக்குக் கொண்டு வர...
சாம்புவோடே யார் நிக்கிறது! 'வாக்கி...
ஸ்டிக்' கை எடுத்துண்டு வா. அய்யா! '...
Van லே ஏறிட்டேன்... கம்பெனிக்காரன் ...
கிட்டே கிடந்தான். காதிலே போட...
வந்துட்டேன்.

எஸ்.ஐ. 1 & 2 : (சிரித்துக்கொண்டே) ஆளு பிடிவாதக்...
மனுஷர்! அதிலே ஒரு வேலை இருக்...
நமக்கு இப்ப தெரியல்லே...

கோ : அதோடே, அவரையும் கூப்பிட்டு...
கோபாலபுரம் பங்களாவுக்கும் போய்...
தேன். கேப்மாரி ஜகராஜ...
ஒளிஞ்சிருந்ததாகச் சொன்னது! உம்ம ...
அய்யா! வீரபத்திர பிள்ளை...!

எஸ்.ஐ. 1 : ஏதாவது தடயம் அகப்பட்டுதா! அ...
ஜகராஜ்' இங்கே இருக்கான், அ...
இருக்கான்னு சொல்றாங்களே ஒ...
கண்ணிலே தென்படறதில்லையே... சா...
என்ன சொல்றார்...?

கோ : சாம்பு என்னத்தைச் சடக்குனு சொல்...
வார்? மூக்கைமூக்கைத் தடவிக்கொண்டு...
தார்... ஆள் அங்கே ஏழெட்டு நா...
ஒளிஞ்சுண்டிருந்திருக்கான் என்கிற த...
வேண Proof அகப்பட்டது. ஆனா அ...
எங்கே தேடறது?

[illegible] : இரண்டு நாள் முந்தி நமக்குத் தகவல் கிடைச்சு அந்த பங்களாவுக்குப் போய் search போட்டிருந்தால்...

[illegible] : அதெப்படி தெரியும்! இனிமே வெனா பூட்டிக் கிடக்கிற பங்களாக்களை யெல்லாம் தேட வேண்டியதுதான்... அது நடக்கிற காரியமா?

[illegible] : சாம்பு கிட்டே விட்டுட்டு அக்கடான்னு கிடக்க வேண்டியதுதான்...

[illegible] : அதுதான் சொல்றேன்... போலீஸ் responsi bility பூராவையும் அந்த மனுஷன் மேலே போடறதா? மூணாம் வருஷம் 5000 ரூபாய் mysterious ஆக theft ஆகி, ஜெயிலேருந்து வந்துட்டார் Book Company ரெங்கசாமி நாயக்கர். அவரை கொஞ்சம் watch பண்ணச் சொன்னால் தேவலை...

[illegible] : அப்புறம் வரதராஜபுரம் ஜமீன்தார் wife வைர மோதிரத்தை எங்கேயோ பார்க்கிலே தொலைச்சிருக்காளாம்! அது போனா family யே அழிஞ்சு போயிடும்னு அந்த ஜமீன்தார் பதறுகிறார்... எவன் கையிலே அகப்பட்டு அது எங்கெல்லாம் அல்லாடுகிறதோ... complaint கொடுத்திருக்கார்.

[illegible] : அது எங்கே அகப்பட்டிருந்தா என்ன... எல்லார் கையிலேயும் போலீஸ் கிடந்து அல்லாடறது...

கோ : நான் ஜமீன்தாரைப் பார்த்தேனே... [illegible] கிட்டயும் சொல்லிப்பிட்டு, சாம்பு கிட்ட [illegible] தானே ஒரு வார்த்தை போடறதாகச் சொ[illegible] விட்டுப் போனார்... இது சாம்புவோ[illegible] அவருக்கு இரண்டாவது கேஸ்!

எஸ்.ஐ.1 : அப்பப்பா...! சாம்புவை நினைச்சாலே [illegible] விருக்குது... மனுஷருக்குப் பயித்தியம் [illegible] சிடுமே...

எஸ்.ஐ.2 : ஆளு பயித்தியம் மாதிரியே வேஷம் போ[illegible] தினாலேயே பிடிக்காமே இருக்கி[illegible] என்னவோ!

(ஒரு கான்ஸ்டபிள் உள்ளே வருகிறார்)

கான் : சாம்பு வந்திருக்காரு... அந்த கோபால[illegible] பங்களா சாவியை மானேஜர் கிட்டே [illegible] கிட்டு ஓடறாரு...

கோ : *What...!* சாம்புவா...! என்னன்னை.. சொல்[illegible] லியே...!

கான் : மானேஜர், 'சொல்லட்டுமா?' னு கேட்ட[illegible] 'வேண்டியதில்லை. அவரின்னை.. அது[illegible] இல்லை. தேத்து *search* போடப்போற[illegible] என் *walking Stick* ஐ வைச்சுட்டு வந்[illegible] டேன். எடுத்துக்கொண்டு சாவியைத் திரு[illegible] என்றார்.

கோ : *I say...* சாம்பு ஏதோ காரணமா அவ[illegible] போறார்...!

[illegible] : ஏதாவும் ஆபத்திலே மாட்டிக்கப் போறாரு... தவிர, என் கேஸா இருக்கிறதினாலே நான் போகட்டுமா?

[illegible] : நானும் வரேன், உங்க கூட... ஏய்! 176, 183! ரெண்டு பேரும் வாங்க... *Clerk! get the Police Van ready* ... கிளம்புங்க, சீக்கிரம்...

(எல்லோரும் செல்கிறார்கள்)

— — — —

காட்சி 16 இடம்: சாலையோரம்

(மைத்துனன் வெங்குட்டுவை அ[illegible] செய்கிற காட்சி)

வெங் : அக்கா வேம்புவை, 'ஏண்டி, உன் அ[illegible] என்னடி'ன்னு ஒரு லக்ஷம்தரம் கேட்[illegible] 'மிஸ்டர் சாம்பு, மெட்ராஸ்'ன்னு சொ[illegible] போறும்னு சொல்லிவிட்டா... பொ[illegible] மனுஷனாம் இவ ஆம்படையான், தெ[illegible] நிக்கிறா. இந்த அத்திம்பேர்... அய்ய [illegible] சகிக்கல்லை... அசடு... அசடு...

ஆனா சொல்லப்படறதா? அதுங்கிட்[illegible] இருக்கே! நாலு பேரைக் கேட்டால், 'மிஸ[illegible] சாம்பு! ரொம்ப கெட்டிக்காரர்! ஆஹா! [illegible] கிறான்கள்.' அந்த சரியான டயத்திலே ஒ[illegible] வருது பாருங்கோ சாம்புவுக்கு. ஹா! '[illegible] புகழறான்கள். Flair ம் இல்லே, மண்ண[illegible] கட்டியும் இல்லே... அத்தனையும் மெண[illegible] களிமண் ஸார்! களி மண்... உன்னை[illegible] சொன்னா, என்னை முட்டாள் என்[illegible] பிரகஸ்பதிகள்...! வயித்தெரிச்சல் என்று சொ[illegible] வான். ஏன்? லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் அவ[illegible] இருக்கு...

(ஒரு வழிப் போக்கன் வருகிறான்)

ஸார்! ஸார்! உங்களைத்தானே!

தம்மகிட்டே சில்லறை இல்லே... வேறே try பண்ணுங்கோ... அதோ அங்கே ஒரு சத்திரம் இருக்கு.

உம்மைப் பிச்சைக் கேட்கலே, ஓய்! ஒரு விஷயம் தெரியணும்...

சட்டுனு சொல்லும்... ஸ்நானத்துக்குப் போகணும்! 8 மணியானா குழாய்லே தண்ணி நின்னுடும்...

இங்கே சாம்புன்னு ஒருத்தர்...

தமக்குத் தெரியாது, ஸார்!

இருங்க அய்யா! நானும் ஸ்நானம் பண்ண வேண்டியவன்தான்! சந்தியா வந்தனம் கூடப் பண்ணுவேன்... காயத்ரி எல்லாம் சொல்லி...

உஷ்ஷ்... ஏது பித்துக்குளித்தனமா இருக்கு...

Correct! ஆமா... ஊரிலே வந்து பொத்தாம் பொதுக்கிலே, 'துப்பறியும் சாம்புவைத் தெரியுமா'ன்னு கேட்டா...?

ஓ! அவரா! அப்படிச் சொல்றதுக்கென்ன முன்னாடியே...! அதோ பெரிய பங்களா இருக்கு பாரும்!

ஆமா... இருக்கு... அதுக்கு அடுத்த சின்ன வீடா...?

(ஆத்திரத்துடன்) அதுவேதான்! பெரிய மனுஷன் சின்ன வீட்டிலே இருப்பானா? சுத்த தரித்திரமாயிருக்கிரே!

(அவனுடைய கிழிந்த சட்டையைப் பார்க்கிறா...)

வெங் : யாரைப் பார்த்துப் பேசறீர்...?

வ.போ : அட, பித்துக்குளி!

வெங் : இன்னொருதரம் சொன்னீரானால்...

வ.போ : சொன்னா என்ன?

வெங் : அரைக் கல்லாலேயே உம்ம மண்ட... டணார்னு பேர்த்துடுவேன்...

வ.போ : அசல் பயித்தியம் தான்! ஏ! திருவிடை... சோழனா! சரி, சரி!

வெங் : தப்பு! அம்மாசத்திரம் நம்ம ஊரு, தெரியு... திருவடமருதூரிலேருந்து ஆறு மைல்...! ... அந்த சாம்பு இருக்கானே, அவர் மச்ச... அவர் wife வேம்பு இருக்காளே, அவள் ... சொந்த ஸிஸ்டர்!

வ.போ : ஓ ஹோ! ரொம்ப சந்தோஷம்! நான் வரே...

வெங் : நான் சாம்பு மச்சுனன் காணும்! தரித்... இல்லை... தரித்திரம் யாரு?

வ.போ : தெரியல்லையே!

வெங் : நீர்தான்! ஆமாம்! தரித்திரம் நீர்தான்! போ...

(வெங்குட்டு செல்கிறான்)

வ.போ : பெரிய மனுஷன் எத்தனையோ பேரைப் பா... தாச்சு, இந்த மாதிரி ஒரு வெங்குட்டு இல்ல... இருக்கிறதில்லை... உம்...

(வழிப் போக்கனும் செல்கிறான்)

— — — —

[illegible] இடம்: சாம்புவின் வீடு

(லக்ஷ்மி வேகமாக வருகிறாள்)

லக்ஷ்மி : அடி வேம்பு! வேம்பு! அடி வேம்பு!

(வேம்பு வருகிறாள்)

வேம்பு : என்ன மாமி! ஒரே பரபரப்பாயிருக்கேளே!

லக்ஷ்மி : உங்காத்துக்காரர் வந்துட்டாராடி!

வேம்பு : ஏன் மாமி? இன்னம் வரல்லையே! ஏதானும்...?

லக்ஷ்மி : அவா பொழைச்சதே புனர்ஜென்மமாம்...! எங்காத்துக்காரர் சொல்றாரே! எங்கோ கோபாலபுரம் பங்களாவிலே ஒரு திருடன் ஒளிஞ்சிண்டிருந்தானாம்...

வேம்பு : ஆமாம், இவர் கூடச் சொன்னார். நேத்துப் போய்ப் பார்த்தாளாம். அவன் ஓடிப் போயிருந் தானாமே!

லக்ஷ்மி : அப்போ கூடத் தேவலை; இவர் எங்காத்துக்கார ரோடே நாலு போலீஸ்காராளோடே போனார். இன்னைக்குப் பாரு, ஏதோ கைத்தடியை அங்கே வைச்சுட்டதாகச் சொல்லிண்டு போயிருக்கார்... நல்ல வேளை! இவர் சாவி வாங்க வந்ததைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே சொல்லியிருக்கா!

எங்காத்துக்காரர், சப் இன்ஸ்பெக்டர் நாய… வீரபத்திர பிள்ளை எல்லாருமா ஓடியிருக்கா… கேளுடி அதிசயத்தை!

வேம்பு : சொல்றேளே, மாமி!

லக்ஷ்மி : அந்தத் திருட்டுக் கட்டால போறவன் மறு… அந்த பங்களாவிலேயே வந்திருக்கானா… நேத்தித்தான் search போட்டாச்சே, இ… இடத்துக்கு இனிமே போலீஸ் வராதுங்க… தைரியம் அவனுக்கு! போலீஸ்காரா… போயிருக்கமாட்டா! இவர் எப்படியோ… தெரிஞ்சுண்டு, கைத்தடியை எடுக்கிறாப்போ… போனா, அங்கே இருக்கிறான் திருடன்…!

வேம்பு : ஐயையோ! இவர் தனியா போய்…

லக்ஷ்மி : அதுதான்டி சொல்றேன் இப்போ! அவ… பெரிய குண்டாந்தடியாலே மண்டை… உடைக்கவந்துட்டானாம்… உடைச்சே கூட… பானாம்… சரியான சமயத்திலே எங்காத்… துக்காரர் போய்…

வேம்பு : எப்பவும் அப்படித்தானே மாமி வழக்கம்! உங்க… ளாலே எனக்கு…

லக்ஷ்மி : அதைச் சொல்லாதே! அகப்படாத திருடனை… பிடிச்சதிலே போலீசுக்கு எவ்வளவு கௌரவம்… அங்கேருந்து சொல்லாமே சொன்னாமே… பிட்டாராம் சாம்பு! கைத்தடி எடுக்க வந்தா… சொன்னது கூடப் பொய்தானாம்! தெரிஞ்சே… வந்திருக்காராம்… நீயானும் கொஞ்சம்…

சொல்லுடி, கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கணும்னு…

[illegible] : அதுங் குணம் தெரியாதா? நான் சொன்னா கேட்கணுமே!

[illegible] : இன்ஸ்பெக்டரே சொல்லி, கமிஷனர் மூலமா இவர் பந்தோபஸ்துக்கு ஏற்பாடு பண்றேங்கிறார்…

[illegible] : செய்யச் சொல்லுங்கோ, மாமி!

[illegible] : அது சரி, நான் வரட்டுமா…?

(லக்ஷ்மி செல்கிறாள். சாம்பு கைத்தடியை ஆட்டிக் கொண்டே வருகிறான்)

[illegible] : எங்கே போய்ட்டு சாவகாசமா வரேள்?

[illegible] : ஏன் யாராவது தேடினாளா? 'இல்லை' ன்னு சொல்றதுதானே?

(உட்கார்ந்து கொண்டு, பக்கத்தில் கைத்தடியை வைக்கிறான்)

[illegible] : வீட்டிலே அய்யர்வாள் இருக்கிறபோதே, 'இல்லை, இல்லை' ன்னு சொல்லிப் பழக்கப் பட்டவளுக்கு, இல்லாத போது சொல்லக் கூடாமா? ஆமாம், வெளியிலே போனா வர எத்தனை நாழி, உம்? ஒரு பொம்மனாட்டி கவலைப்பட்டுச் சாகறேன்!

[illegible] : நான் வர நாழியானா நீதான் ஜோடுத்தலை யிலே பாக்குவெட்டி, தோசைத் திருப்பி எதை யாவது போட்டு வைப்பியே!

வேம்பு : போறுமே பேத்தல்...! ஏதோ கழியைத் தே... போய் மண்டை உடையறதுக்கு இருந்துதா...

சாம்பு : ஆ...! உடைஞ்சுடுமா...? உடையவிட்டுடு... ஓடியே வந்துட மாட்டேனா?

வேம்பு : இனிமே சொல்லிப்புட்டேன், அது எது... வர இடமானாலும் ஆபத்தான... போக வேண்டாம்... தலை போயிடுத்துன்ன...

(தலையை ஆசையுடன் தடவி, பின்னால் சா... கொள்கிறான் சாம்பு)

சாம்பு : நான் ஆபத்துன்னா போவேனாடி! இ... தடியை மறந்து வைச்சுட்டு வந்துட்டேன்... இருக்க மாட்டான்னு எடுக்கப் போனா, அ... தடிப்பயல் இருக்கான்... நடுங்கிப் போய்... அப்புறம் ஓடியிருக்கேன் பாரு, ஓட்டம்... பஜார்லே போய் நின்னேன்... அங்கே பாரு... விசேஷம்...

வேம்பு : பித்தளையும் பொத்தான் கல்லும்...

சாம்பு : நீ போட்டுக்க வேண்டாம்...! பீரோவிலே... ரூ. 2/– சொன்னான். அணா ரூ. 2/– ... கேட்டேன். 'சரி' ன்னுட்டான்.

வேம்பு : அது கூடப் பொறாது, என் சமர்த்துச் சா... குட்டியே!

சாம்பு : அதான் அவனை உடனே கூப்பிட்டு, '... எனக்கு வேணாம்! காசைக் கொடுடா' ன்னே... அவன், 'போய்யா, போ! உன் கட்டின பொ...

...பாட்டியா சொன்னபடி கேட்கா!' ன்னுட்டுப் போயிட்டான். நீகூட எங்கேடி நான் சொன்னபடி கேட்கிறே–வேம்பு–! அடி–வேம்பு–?

வேம்பு : (சாம்பு மீது சாய்ந்து) நீங்க நான் சொன்னபடி கேட்டா, நானும் கேட்பேன்.

சாம்பு : நீ சொல்லி நான் எப்போ கேட்கல்லை...?

வேம்பு : நான் இன்னிக்கு சாயந்தரம் நடேசய்யர் ஆம்படையாளோடே சதிர் கச்சேரிக்குப் போயிட்டு வரேன்.

சாம்பு : ஒண்ணும் வேண்டாம்... நான் வீட்டிலே இருக்கேன். நீயும்...

வேம்பு : நான் மாட்டேன்–உம்... உம்... உம்... உம்...

(அழுவதுபோல பாவனை செய்கிறாள்)

சாம்பு : ஏ! அசடு! இதுதானே வேண்டாங்கறது...

வேம்பு : நான்தான் தினம் காலம்பறலேருந்து உங்களுக்கு தினம் சதிர் பண்ணிண்டிருக்கேனே– ஒருநாள் நான் போய்ப் பார்த்தால் என்னவாம். மூஞ்சைப் பாரு, மூஞ்சை!

சாம்பு : ஆ! கழுதை! உன் மூஞ்சி ரொம்ப அழகோ!

வேம்பு : அழகில்லாமேதான் புத்திசாலி சாம்புவையர் என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டாரோ? ஐய! மூஞ்சியை...!

(நாட்டியம் ஆடுகிறாள்)

'எதுக்கித்தனை மோடி ?' (பாடல்)

(கையால் முகவாய் கட்டையை இடிக்கிற [illegible] கன்னத்தை வழிக்கிறான்)

சாம்பு : இதென்னன்னு நினைச்சுண்டே 'வேம்பு' [illegible] ரொம்ப போயிடுத்தே... நான் சந்யாசம் [illegible] இண்டு ஓடிப் போயிடட்டுமா ?

(புறப்படுகிறான்)

வேம்பு : யார் வேண்டான்னா...? நானும் உங்களோட [illegible] வந்துடறேன் !

(நாட்டியம்...)

"எத்தைக் கண்டு நீ
இச்சை கொண்டாயடி
மகனே !"

(யாரோ கதவைத் தட்டுகிறார்)

சாம்பு : ஐயோ ! யாரோ மாதிரி இருக்கே !

வேம்பு : காலம்பறலேருந்து காக்காய் போட்ற சத்தம் [illegible] சஹிக்கல்லே ! ஏதோ விருந்து வரது !

சாம்பு : எனக்கு மனுஷாள் யாரும் கிடையாது. உனக்குத் தான் பெரியம்மா பொண்ணும், சின்னத் தாத்தா [illegible] வின் பெரிய பிள்ளைக்கு மாட்டுப் பொண்ணு [illegible] ஐந்தாறு உறவு...

வேம்பு : ஐயோ போகட்டுமே...! எல்லாருமா வந்து உங்க சாப்பாட்டை யெல்லாம் சாப்பிட்டு [illegible] போயிட்டானாக்கும்...ஹூம் ! நீங்க கௌரவ [illegible] மாயிருக்கேன்னு அவாளுக்கெல்லாம் எத்தனை பெருமை தெரியுமா ?

[illegible] : திறும்மாவாடி !

[illegible] : இதிலே என்ன பொய் ! இந்த அசட்டு மூஞ்சிக்கு இத்தனை கௌரவமான்னு...

[illegible] : எனக்காடி. அசட்டு மூஞ்சி...

[illegible] : கண்ணாடியிலே பார்த்துக்குங்கோ...

(அழகு காட்டுகிறான்... அப்போது வெங்குட்டு வருகிறான்)

[illegible] : அக்கா ! நன்னாருக்குடி ! நன்னா அழகு காட்டு அத்திம்பேரை...!

[illegible] : நீஎப்படா வந்தே...?

[illegible] : சித்தே முந்தி ! நீ அத்திம்பேர் தலையை பிடிச்சு உருட்டிண்டிருந்தியே அப்பதான்... கதவு இடுக்காலே பார்த்துட்டேன்.

(சாம்பு திரும்பிக் கொள்கிறான்)

[illegible] : வந்தவனை 'வா'ன்னு சொல்லுங்கோன்னேன்... கொழுந்தை வந்திருக்கானே, தெரியல்லையா ?

(சாம்பு நேராகத் திரும்புகிறான்)

[illegible] : என்ன அத்திம்பேரே, சௌக்கியமா ! இப்பத் தான் வரேன்...

[illegible] : கவனிச்சேன்... காக்காயும் கத்தித்து...

[illegible] : எங்கப்பா இருக்கோல்லியோ, அந்தக் கிழம்... ஏதோ *damn fool* மாதிரி பேத்தித்து... சீ, போ ! எங்க அத்திம்பேர் இருக்கார்னு வந்துட்டேன்.

இங்கே வராது...! வந்தா, அரைக்

விசிடலாம், அத்திம்பேரே!

(சாம்பு தன் தலையைத் தடவிக் கொள்கிறான்)

வேம்பு : ரொம்ப அழகாத்தாண்டாயிருக்கு; வயசுக்

துக்கு புத்தி வளர்ந்திருக்கு...! வா, உள்ளே

ஏதானும் சாப்பிட்டயோ, இல்லையோ!

யாரானும் அத்திம்பேரைத் தேடிண்டு வருவா

வந்துடு உள்ளே...

(வெளியே குரல் கேட்கிறது)

'சாம்பு! சாம்பு! சாம்பு இருக்காரா?'

வெங் : (சப்தமாக) இருக்கார்...! இருக்கார்...! வாங்கோ

உள்ளே! *Come right in!*

சாம்பு : அட பாவி! எனக்குச் சத்ருடா நீ! காண்பிச்சுக்

கொடுத்தியேடா வரத்துக்கு முந்தி...

வெங் : அப்படியானா இல்லைன்னு கத்திடட்டுமா!

வேம்பு : நீ உள்ளே வாடான்னா! உனக்கு சொல்றேன்.

உள்ளே வந்து பேசு...

(சாம்பு அவனைப் பார்த்து உதட்டைப் பிதுக்

கிறான்)

சாம்பு : நீங்க யார் தெரியல்லையே!

சோமு : நீங்கதானே மிஸ்டர் சாம்பு...?

சாம்பு : ஆமாம்... நீங்கள் யாரு...?

சோமு : இங்கே யாரும் இல்லையே...? பரம ரகசியமான

விஷயம் ஒண்ணு! உட்காருங்க...

(இருவரும் உட்காருகின்றனர்)

நீங்க ரொம்ப புத்திசாலியானபடியாலே

உங்களை நம்பி வந்துட்டேன்... போலீஸ் கிட்ட

போனா காரியம் கெட்டுடும்... நீங்க நம்ம பக்கம்

இருக்கீங்கன்னாலே எதிரிங்க அஞ்சுவாங்க!

சாம்பு : விஷயத்தைச் சொல்லுங்கோ...

சோமு : என்னை ஒரு ஆசாமி தொடர்ந்துட்டு வர்ரான்...

சாம்பு : சரி, வந்துட்டுப் போகட்டும்...

சோமு : நான் இருக்கிறது பம்பாய்... இங்கே நாலைஞ்சு

பாங்கியிலே பெரிய லேவாதேவி எனக்கு... நீங்க

என்னைக் கொஞ்சம் கண்காணிச்சாலே,

நம்மைத் தொடர்ந்திக்கிட்டு வர்ரவன் நெருங்க

பயப்படுவான்... நீங்க அவனை கவனிச்சாலே

போதும்...

சாம்பு : அந்த ஆளைத் தெரியுமா உமக்கு...! யாரு அது...?

சோமு : அது பழைய கேடி ரத்தினம்! ஜெயிலிலிருந்து

வந்து நாலு நாளாய்ப் போச்சு...

சாம்பு : ஓ, அவனா! என் மண்டையை உடைக்கப்

போனான் ஐயா, அவன்!

சோமு : உங்கிட்ட சிம்ம சொப்பனம், ஸார்! என்னைக்

கொஞ்சம் நாளை ஒரு நாள் கண்காணிச்சிட்டா,

நான் ஓடி விடுவேன்... என்ன...?

சாம்பு : (யோசிக்கிறான்...)

சோமு : யோசனை வேண்டாம், ஸார்! இதோ ... Date லே 2000 ரூபாய்க்கு 'செக்' தரேன்.

(மேஜை மேலிருந்த பேனாவை எடுத்து, ... கை எழுதிக் கொடுக்கிறான்)

மாட்டேன்னு சொல்லக் கூடாது...

('மசால் வடை' பத்திரிகை ஆசிரியர் வருகிறார்)

அப்போ நாளைக்குக் கவனிச்சுக்க... நம்பிண்டிருப்பேன்... வரேன்...

ப.ஆ. : நமஸ்தே! நமஸ்தே சாம்புஜி!

சாம்பு : நீங்கள் யார்?

ப.ஆ. : நான் நாலைஞ்சு தடவை வந்துட்டேன். I ... Editor, Masal vadai... Bi-weekly Magazine ... ஆத்திலே சொல்லிட்டுப் போனேனே...

சாம்பு : என்ன செய்யணும் நான்?

ப.ஆ. : ஒண்ணுமில்லை... ஒரு article...

சாம்பு : எனக்கும் எழுதணும்னு ஆசைதான்... ... இல்லை... ஆச்சு... கையிலே ஒன்பது கேஸ் இருக்கு... இதோ போறானே ஒருத்தன்...

ப.ஆ. : இருக்கும், இருக்கும்... அதோடே ... விண்ணப்பத்தையும்...

சாம்பு : முடிஞ்சா பார்க்கிறேன்...

அப்படி சொல்லப்படாது... கட்டாயம் கொடுக்கணும்...

I will try... not certain...

உங்களையே நம்பிண்டிருக்கேன்... ரொம்ப தாங்க்ஸ்...

(வெளியே செல்கிறார்)

முடியாதுன்னா, முடியாதுன்னு சொல்லி விடறதுதானே... ஏதானும் வாக்குக் கொடுக்கறது... அப்புறம் இருக்கற பேர் கழுத்தை அறுக்கிறது...!

நான் என்னடி பண்ணுவேன்...!

அசடுன்னு கண்டுனுட்டான்! உங்களுக்குக் கதை எழுதத் தெரியுமா? ஏதானும் லைப்ரரியிலே சேர்ந்து, நாலு புஸ்தகம் வாங்கிண்டு வாருங்கோ, ஏதானும் எழுதலாம்...

நீ எழுதறயாடி...!

இப்பதான் எத்தனையோ புருஷன்கள் எல்லாம் பெண்டாட்டி பேரிலே எழுதறானே... கோமதி கிருஷ்ணன், சங்கரி நாராயணன்... அப்படி பேரை வச்சுண்டு... முன்னாலே லைப்ரரியிலே சேருங்கோ... (வாயைத் துடைச்சுண்டு, ஏப்பம் விட்டுக் கொண்டே வெங்குட்டு வருகிறான்)

அத்திம்பேரே! நாலணா இருந்தா எடுத்துப் போடு, சீக்கிரம்!

என்னத்துக்குடா நாலணா!

வெங் : எனக்கு சினிமா பார்க்கணும்... முன்னை [illegible] எப்பவோ பார்த்தது... அப்புறம் பார் [illegible] இல்லை...!

சாம்பு : நான் கூடத்தான் பார்க்கல்லை...

வெங் : நீ பார்க்காட்டா போயேன், எனக்கு [illegible] கணும்... காசைக் கொடு... 10.15க்கு ஆரம் [illegible]

சாம்பு : இதேதடா அசட்டுப் பிணம்! இங்கே [illegible] யில்லை, பணமுமில்லை... போடா அ [illegible] யிலே...! ஏ, வேம்பு! உன் தம்பி அழகை [illegible]

வெங் : நீ ரொம்ப சுத்தரமோ! உன் மூஞ்சியும் [illegible] புளுகறியா! உன்னண்டையா காசு இ [illegible] இப்பத்தானே 2000 ரூபாக்கு 'செக்' வந்த [illegible]

சாம்பு : உனக்காகத்தாண்டா வந்தது... பி [illegible] சோணாசலம்! இப்ப போதியா என்ன...!

வெங் : போடா, சாம்பு! வீம்பு! தோம்பு! [illegible] விளாங்கா மண்டை அழுகு மூக்கு... [illegible] கல்லாலே உன் மண்டையிலே...

சாம்பு : எலே! ஏதானும் தின்னு பேசினயோ...

வெங் : என்ன பண்ணிடுவே... உன்னை [illegible] மாட்டேனா...?

வேம்பு : (கரண்டியுடன்) கட்டேல போறவனே! [illegible] துக்கு முந்தி சண்டையா! நாசக்காரியா [illegible] கரண்டிய அடுப்பிலே போட்டிருக்கே [illegible] இழுத்துப் பிடுவேன் இழுத்து...

[illegible] பேசவேடி, பேசவே! அம்மாசத்திரம் அய்யா [illegible] பொண்ணோன்னோ, பேசவே! இதோ [illegible] பேரையும்... விட்டேனா பார்...

(வெளியே ஓடுகிறான்)

[illegible] அடியே! கல்லைக் கில்லைக் கொண்டு வரப் போறானே!

(கதவை வெளியே தாழ்ப்பாள் போடும் ஓசை கேட்கிறது)

[illegible] கதவை வெளியிலே தாழ்ப்பாள் போட்டுட் டானே!

[illegible] என்ன கஸ்றாவியோ, போங்கோ... அந்தப் பித்துக் குளியோடே வாய் கொடுப்பாளா!

[illegible] யாரா? யார் கொடுத்தது! அவன்னா என்னண்டை வாய் கொடுத்தான்! விட்டேனா பார்!

(கைத்தடியை எடுத்து தரையில் தட்டுகிறான்)

அடடே! அயோக்கிய ராஸ்கல்! என் பேனா வைக் கூடக் கொண்டு போய்ட்டாண்டி... உம்... திருட்டுக் கழுதை... மறுபடி வரட்டும்... வாங்கி விடறேன் வாங்கி! இந்தக் கழி முறிஞ்சாலும் முறியட்டும்... முதுகை முறிச்சுடறேன்.

(கழியை தரையில் தட்டியதால், அதிலிருந்த பூண் கழண்டு விழுகிறது. அப்போது இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலனும், சப் இன்ஸ்பெக்டர் நாயுடுவும் வருகின்றனர்)

கோ : என்னய்யா சாம்பு! வெளிப்புறம் [illegible] தாழ்ப்பாள் போட்டுண்டு, கழியைக் [illegible] தட்டிண்டிருக்கீர்... அடடே! புதுசா [illegible] கழியாச்சே...

சாம்பு : ஆமா... பழைய பெருச்சாளி ஒண்ணு [illegible] னால் கிளம்பிடுமேன்னு பார்த்தேன்.

கோ : (கழியை வாங்கி) அடடே! விரிஞ்சு [illegible] விட்டது. பூண் போயிட்டது... (அதைப் [illegible] கிறார்)... ஓஹோஹோ...! உள்ளே சரக்கு [illegible] சார்!

(இன்ஸ்பெக்டரும், நாயுடுவும் அந்தக் [illegible] சோதனை போடுகின்றனர்... ஆச்சரியம் [illegible] கின்றனர்... உள்ளே கஞ்சா...)

நாயுடு : இது கஞ்சாதான், ஸார்! சந்தேகமில்லை.

கோ : பெருச்சாளின்னா சொன்னீர், சாம்பு!

சாம்பு : பின்னே எதுக்காக இதைக் கொண்டு வந்[illegible] இதோடு பெருச்சாளி உபத்ரவம் தீர்ந்தது!

கோ : என்ன சாம்பு! இதுக்காகவா நேத்து [illegible] கூட 'பழம் பெருச்சாளி' முத்துசாமியைச் [illegible] காட்டினீர்...?

சாம்பு : என்ன இன்ஸ்பெக்டர்! இந்தத் தடியை [illegible] ஆசைப்பட்டு கேட்டது பின்னே என்ன [illegible]

கோ : சாம்பு! இதென்ன ஆச்சரியம்! எவ்வளவு [illegible] ஆக work பண்ணியிருக்கு உங்க Mind!

[illegible] : ஆமா... இதைப் பார்த்த உடனே பெருச்சாளி ஒழிஞ்சதுன்னு நான் நினைச்சுட்டேன்...

[illegible] : அப்போ நான் 'பெருச்சாளி'யை 'அரெஸ்ட்' பண்ணிண்டு இதர கழிகளையும் collect பண்ணிண்டு நொடியிலே வரேன்...

(இன்ஸ்பெக்டரும், எஸ்.ஐயும் செல்கின்றனர்)

[illegible] : அடியே! நான் நம்ம வீட்டுப் பெருச்சாளியைப் பத்திச் சொல்றேன். இவரானா...

[illegible] : உங்க மூளையே மூளை! ஒரு ஆசனை கிடை காது... இந்தக் கழியிலே ஒரு ஓட்டை பண்ணி, அதிலே அபின் கஞ்சா வெல்லாம் வைச்சு விற் கிறான்... அதைநீங்கள் இப்போ...

[illegible] : கீழே தட்டி உடைச்சது நல்லதாப்போச்சு... இல்லாட்டா...

[illegible] : தானே அதை உடைச்சு முறிச்சு வெந்நீரடுப்புக்கு போடறதாகத்தான் இருந்தேன்... உங்க மூஞ்சிக்கு ஒரு கைத்தடி ஒண்ணுதான் பாக்கி...!

— — — —

காட்சி 17 இடம்: சாலையோரம்

(ரங்கசாமி நாயக்கரும், ஜயராம...
பேசுகின்றனர்)

நாய : என்ன ராவுஜி! ஏதானும் விசேஷம் ...
எப்படி இருந்தது போன காரியம்? ...

ஜய : சாம்பு குறுக்கே வரச்சே எங்கே பழம ...
கிறது! நான் லைப்ரரி புஸ்தகம் வாங்க ...
இடத்திலே சாம்பு வந்துட்டான்...

நாய : அய்ய! கெட்டு விட்டதே காரியம்...

ஜய : எனக்கு முன்னாடியே அவன் அங்கு ...
தான். இன்னைக்குத்தான் *'Member'* ஆ...
கான் போலேயிருக்கு... நான் 'கொட்...
கோமன' த்தை எடுக்கப் போகிறதுக்கு ...
அவனே அதை எடுத்து விட்டான்.

நாய : அட படுபாவி! அவனுக்கு ஏதானும் தெரி...
நான் ஜெயிலிலேருந்து வந்தவன்னு ...
போறானேன்னு நான் வராமே ...
அனுப்பினா, அதிலேயும் ஆபத்தா...?

ராவ் : விடாமே கேட்டுப் பார்த்தேன்... லைப்ரரி...
அய்யரும் சொன்னார். ஆசாமி ...
கொண்டு போய்ட்டான்...

... இருக்குது! கண்டு பிடிச்சிரு...

... சொல்றது! அவனைப் பத்தி ஊர்
... பேசறதைப் பார்த்தா யோசனையாத்
... இருக்கு... ஆனா அசடு மாதிரி ஏமாந்துட்ட
... காட்டறான்... கடைசியிலே காரியத்தைக்
... துடறான்... இன்னைக்கு 'சிங்கப்பூர்
...' அரெஸ்டானது பிரமாதப்படுது...

... ஆயிப் போயிட்டானா?

... ! அவனும் முன் ஜாக்கிரதையா
... சாம்புவைப் பார்த்து, இரண்டா
... ஒரு 'செக்' கொடுத்திருக்கான்.

... 'செக்' காயிருக்கும்...

... அதையும் வாங்கிக்கிண்டு இருக்கான்.
... சோமு சொல்றபடி கேழ்க்கிற
... சொல்லியிருக்கான்... சோமு என்ன
... செய்தான்னா, பாங்க் பாங்கா நேத்து
... பாங்கிலே கொள்ளை அடிச்சியிருக்கான்.
... சமாசாரத்திலே சாம்பு தலையிடாமே
... 'கேடி ரத்தினம் என்னை மிரட்டறான்-
... கவனிச்சுக்கங்கன்னு சொல்லியிருக்
... சாம்பு அவன் பின்னாலே சுத்தறாப்பலே
... கடைசியிலே ரத்தினத்தை *Inspector*,
... காண்பிச்சுக் கொடுத்தான்... கோபாலன்
... செய்வார்னு சொல்லணுமா?

நாய : சாட்டையை எடுத்திருப்பார்! அதுதானே [illegible]

ராவ் : பிச்சு வாங்கிட்டாரு! அவ்வளவையும் [illegible] கக்கிட்டான். சோமு செஞ்ச வேலை [illegible] சாம்புவை ஏமாத்தினதையும் உளறி[illegible]

நாய : சோமு தப்பிச்சிருப்பானே... ஆரு [illegible] காரனா...

ராவ் : எங்கே! சாம்புகிட்டே தானா மாட்டிக்கி[illegible] னாச்சே. எப்படியோ அவன் சட்டை[illegible] லேயே தன் பேனாவை வைச்சனு[illegible] கிறான் - ஸ்டேஷன்லேயும் complaint [illegible] கான்... சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன்லே [illegible] கேஸோடே ரயில்லே ஏறப்போ, [illegible] இன்ஸ்பெக்டர் நாயுடு சித்தே பேனா[illegible] கேட்டிருக்கார். அவ்வளவு தான், [illegible] கிட்டான். அத்தனைப் பணத்தோ[illegible] சாம்புவுக்குப் பேனா திரும்பிடுத்து...

நாய : என்னமோ கதைக்கிறியே...

ராவ் : வாஸ்தவம், நாயக்கர்... அதுதான் அந்த ஆள் [illegible] எதிரே வேறே புஸ்தகம் கூட எடுக்காம [illegible] டேன்...

நாய : நீ ஒரு பயந்தாங்குள்ளி... என்ன பண்ணி[illegible]

ராவ் : இப்போ அவன் கையிலே வைச்சிருக்கிற [illegible] திலேயே 'அது' இருந்தால் என்னவாம்...! [illegible] நான் மறுபடி போற போது அவன் வந்து [illegible] பண்ணினான் என்றால் என்ன செய்யறது

[illegible] : [illegible]லே துணிவாயிருக்கணும்... நீ பாங்கிலே [illegible]ணம் கொண்ணாந்தே. ஆனா அதை மறைக் [illegible]லோ, அதுக்காக ஜெயிலுக்குப் போகவோ [illegible]க்கு தைரியம் கிடையாது... ஒதுங்கிக்கிட்டே...

[illegible] : அது கிடக்கிறது, நாய்க்கர்... இந்த சாம்பு இல்லாட்டா நான் பயப்படுவேனா?

[illegible] : ஏதோ காரணம்...! பார்த்துக்கின்டேயிரு! இந்த சாம்புவை நம்ம வீட்டுக்கு வரவழைச்சு, மயக்க மருந்து கொடுத்துப் போட்டுட்டு, லைப்ரரி பூராவும் தேடிவிட்டு வரேன், இல்லாட்டி, நான் [illegible]க்கஸ்வாமி நாயக்கர் இல்லை...

[illegible] : அது danger ஆச்சே...

[illegible] : நீ பொம்பிள்ளை... சேலை கட்டிக்கிட்டு வா... போரவ முன்னாடி ரெண்டு colong வாங்கின்டு வா! இந்த வழியாத்தானே போவான், பார்த் துடலாம் ஒரு கை! ஹூ! இந்த சாம்புக்கா பயப் படுவேன்...!

— — —

காட்சி 18 இடம்: சாம்புவின் வீடு.

(சாம்பு, வேம்பு, வெங்குட்டு)

வெங் : அத்திம்பேரே! எனக்கு ஏதானும் ஒரு [illegible] பண்ணிக் கொடுத்துடு. அத்திம்பேரே..! [illegible] இங்கேயே இருந்துடறேன்...

சாம்பு : மனுஷனுக்கு வேறே நரகம் வேண்டாம்.

வேம்பு: ஏண்டா அத்திம்பேரண்டை பேசுறே! [illegible] வது தெருவிலே போறே நாய் தத்து[illegible] கன்னா, வாயைப் பிளந்துண்டு [illegible] உனக்குச் செய்வாராடா?

சாம்பு : ஏய்! *Idiot* மாதிரி பேசறியே... இவனுக்கா [illegible] வேலை செஞ்சு தரது. சொல்லு!

வேம்பு: அவன் கவர்னர் வேலை கேட்கிறானா... [illegible] மாதிரி ஆகணும்னு ஆசைப்படறானா! [illegible] சின்ன வேலையா பண்ணித் தரது... [illegible] தகுந்த விக்கம்!

சாம்பு : யம்மா! யம்மா! பரதேவதை! வேம்பு! [illegible] இங்கே தங்கினால் என் மண்டை [illegible] போயிடும், ஆமாம்! தூங்கறச்சே [illegible] கல்லாலே நசுக்கிப் பிடுவான்...

[illegible] : ஆ! நீ சரியாயிருந்தா ஒண்ணும் செய்ய மாட்டேன்...

[illegible] : போதுமே! அவன் வாயைக் கிண்ட வேண்டாமே! இன்னிக்கு லைப்ரரி புஸ்தகத்தை மாத்தணுமே!

[illegible] : அதுக்குள்ளயா படிச்சு முடிச்சுட்டே! இருநூற்றிப் பத்து பக்கமாச்சே!

[illegible] : அது அவிசல் புஸ்தகம்... நன்னாவே இல்லை... முன்னாலே எறிஞ்சுட்டு வாருங்கோ, சொல்றேன்...

[illegible] : நீ நன்னாயில்லைன்னு ஒரே போடாகப் போடறே! அங்கேயானா இதுக்கு ஏகப்பட்ட போட்டி! உம்...?

[illegible] : நீங்க ரொம்ப கண்டேன்! ஒரு புஸ்தகம் முழுசா வாசிக்கப் பொறுமை இல்லை...

[illegible] : என்ன வீண் பேச்சு! வர வர உன் தம்பி மாதிரி ஆயிட்டே வேம்பு நீயும்...!

[illegible] : உங்களமாதிரி ஆகாம இருந்தால் சரிதான்...! நான் இன்னிக்கு டிராமாவுக்குப் போகப் போறேன்... நடேசய்யர் ஆம்படையாள் கூட்டிண்டு போறான்...

[illegible] : ஆமா - ஹா... அந்த நடேசய்யர் கிட்டச் சொல்லி நிறுத்தணும்... ரொம்ப இடங் கொடுக்கறார் பெண்டாட்டிக்கு... ஆமா...

வெங் : அத்திம்பேரே! நீதான் வேம்புவுக்கு [illegible] எடங் கொடுக்கிறதாக அவா சொல்[illegible] கார்– வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி...

சாம்பு : சொன்னாளா அப்படி... உம்...?

வெங் : நான் அரைக் கல்லை எடுத்து இறுக்க[illegible] அத்திம்பேர்! *Give the order*, அத்[illegible] *I obey...*

வேம்பு : போறுண்டா சமத்து! உன் அரைக்கல்லும் [illegible]

சாம்பு : உன் தம்பி அரைப் பயித்தியமோன்னோ, [illegible] அதனாலேதான் அடிக்கடி அரைக் கல்[illegible] கறான்...

வேம்பு : ஏது, உங்களுக்கு இன்னிக்கு–

(கதவை தட்டிவிட்டு, ரௌடி 1 உள்[illegible] கிறான்)

ரௌ 1 : ஸார்! ஒரு சேதிங்க...!

சாம்பு : நீ யாரப்பா?

(பின்னால் வேம்புவும், வெங்குட்டுவும் [illegible] கின்றனர்)

ரௌ 1 : ஒரு சேதிங்க! நேத்திக்கு சைனா பஜா[illegible] மோதிரம் வாங்கினீங்க இல்லை...

சாம்பு : சொல்லு மேலே...!

ரௌ 1 : அதைக் கொடுத்துடுங்க...

சாம்பு : ஏன்?

[illegible] : கொடுத்துருங்க, பேசாமே ரெண்டு ரூபாய் தர்ரேன்!

[illegible] : அதை நான் விக்கிறதில்லை... நீ போ!

[illegible] : நெசம்தானா?

[illegible] : நிச்சயம், நீ போ!

[illegible] : போகாமே என்ன?

(வெளியே செல்கிறான்)

[illegible] : கொடுத்திடுரேன், அத்திம்பேர்! நான், நீ, வேம்பு மூணு பேரும் சினிமா பார்த்து, *ice-colour* சாப்பிடலாம்...

[illegible] : போடா பேசாமே...

(ரௌடி 2 உள்ளே வருகிறான்)

[illegible] : இப்ப ஒரு ஆளு வந்தானே, போய்ட்டானுங்களா?

[illegible] : போய்ட்டான்! நீ யாரு!

[illegible] : அவன் சுத்தக் களுதைங்க... மோதிரம் கேட்டிருப்பான், நீங்க கொடுக்கலீங்களே?

[illegible] : இல்லை... நீ யார்!

[illegible] : சுத்த கஞ்சன் அவன்! நான் 25 ரூபாய் தர்ரேன்... என்னண்ட கொடுங்க அதை!

[illegible] : இல்லை; கொடுக்கிறதில்லை அதை. நீ போ...

[illegible] : என்னாங்க! அப்படிச் சொல்லிட்டா... சும்மா பித்தளை மோதிரம் அது–

சாம்பு : அப்படியே இருக்கட்டும்... நீ என [illegible] பண்ணிக்கிறே...

ரெளடி 2 : அப்போ தரமாட்டேங்கறீங்க...

சாம்பு : நீ போ அப்பா!

(ரெளடி 2 வெளியே போகிறான்)

வேம்பு : ஏன் இப்படிக் கேழ்க்கிறான்கள்...?

சாம்பு : அவங்களையேதான் கேட்கணும்... [illegible] கேட்டால்...!

வெங் : நல்ல விலை வந்தால் தள்ளிவிடு, அ[illegible]

சாம்பு : நீ போடா பேசாமே!

வெங் : அசட்டுப் பொணம்... மூஞ்சியைப் [illegible] இதுக்குப் போய் அதிர்ஷ்டம் அடிக்கிறது

(ரெளடி 1, 2 இருவரும் வருகின்றனர்)

சாம்பு : என்னப்பா நீங்க சும்மாச் சும்மா வந்[illegible] எனக்கு வேலை இல்லையா?

ரெ 1&2 : நம்பளுக்கும் வேலை இருக்குதுங்க... ஒரு [illegible] சொல்லிக் கொடுத்துடுங்க அதை...

சாம்பு : கொடுக்கிறதில்லை அதை...

ரெ 1 : சரி, ரூ. 100 வைச்சுக்குங்க...!

ரெ 2 : ரூ.150 பிடியுங்க...!

ரெ 1 : ஒரே விலை... ரூ. 200 தாரேன்...

[illegible] : ஏன் வீண் பேச்சு! ரூ 250 வரை கடைசியாக் கொடுக்கிறேன்...

[illegible] : அவ்வளவுதானா, இன்னம் உண்டா?

[illegible] : கடைசி கடைசிங்க முன்னூறு...

[illegible] : கொடுக்கிறதில்லை அதை...!

[illegible] : சார்...! இனிமே எங்களை நிறுத்தினா, உங்களுக்கு ஆபத்து சொல்லிட்டோம்...

[illegible] : போங்களேன்... உங்களை நான் நிக்கச் சொல்லல்லியே...!

[illegible] : (பல்லைக் கடிச்சு...) மண்டை 'டணார்' ஆயிப் போயிடும்...

[illegible] : கழுத்துத் திருகிப் போகும்!

[illegible] : எல்லாம் இவன் கிட்டச் சொல்லுங்க... போய் வாங்க!

[illegible] : (வாசல் அருகில் சென்று) சாம்பு வர்ரோம்! வர்ரோம்... இரு வர்ரோம்! (செல்கிறார்கள்)

[illegible] : ஏன் இந்த வயத்தெரிச்சல்... ஒண்ணு கெடக்க ஒண்ணு செஞ்சுடப் போறானே...!

[illegible] : நீ பேசாமே போடி... நான் சீக்கிரம் போய் 'லைப்ரரி புக்' கை மாத்திண்டு வரேன்...! உன் தம்பி மண்டையை உடைப்பேன் என்றதுக்கே நான் பயப்படல்லை... இந்தப் பசங்களுக்கா பயப்படப்போறேன்...

வேம்பு : எதுக்கும் சீக்கிரம் வாங்கோ... உங்க [illegible] கூடப் பள்ளிக் கூடத்திலேருந்து வர [illegible]

(சுந்து வருகிறான்)

சுந்து : அப்பா...! அப்பா...! எங்கே போறே...!

சாம்பு : நல்ல சகுனம்டா, அப்பா, பிள்ளையா[illegible]

சுந்து : நானும் வரேன் அப்பா!

சாம்பு : அதைவிட பேஷ், போ...! நீ வரவேண்[illegible]

வேம்பு : அழைச்சுண்டுதான் போங்களேன்... [illegible] எங்கே போறது!

சாம்பு : அதெல்லாம் வரப்படாது... போடா...

(சாம்பு செல்கிறான்)

வேம்பு : போடா... சுந்து... கூடப்போடா! [illegible] வாடா...

(சாம்புவின் பின்னாலே சுந்துவும் செல்[illegible])

— — — —

[illegible] 19 இடம்: போலீஸ் கமிஷனர் அலுவலகம்

(இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலன், இரண்டு சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். இரண்டு கான்ஸ்டபிள்கள் நின்றுகொண்டிருக்கின்றனர்... அப்போது கமிஷனர் உள்ளே வருகிறார். அனைவரும் எழுந்துமரியாதைசெலுத்திவிட்டு உட்காருகின்றனர்.)

[illegible] *Mr Inspector? How is your man Shambal! [illegible]*

[illegible] அவருக்கென்ன... ஜம்முனு இருக்கார்... அவர் [illegible] *habit* ஒண்ணு என்னன்னா, நாம கொடுக்[illegible]களை ஆவலோடே எடுத்துக்கொள்றது [illegible]... ஆனா, வேணாம்னு தள்றதும் இல்லை... [illegible] ஆக *solve* பண்ணிப்பிடறார்.

[illegible] அதானே சொல்றேன் நானு! ஆளு பார்த்தா [illegible] பூனை கணக்கா இருக்கறாரு... வேலை [illegible] புலிதான்! ஆ!

[illegible] அவர் ஒரு 'நேச்சர்' லார்! நான் *study* செய்துட்[illegible]... அவர் *Method* களெல்லாம் *unorthodox*... ஆனா, அவ்வளவு *short cut*...

[illegible] களைக்கையிலே பிடிச்சுத்தராரே! நம்ப [illegible]லே ஜகராஜுனைப் பிடிச்சாரே,

எப்படி யாரு எதிர்பார்த்திருப்பாங்க! ... நாடகத்திலே வாற மாதிரி வேஷம் ... ஆளைக் காண்பிச்சுவிட்டாரே, அந்த ... னாலே நினைக்க முடியும்! ஆண்டவா...!

எஸ்.ஐ.2: இப்ப அந்தப் பழைய பாங்க் இருக்குதே ... ஸ்வாமி நாய்க்கர் convict ஆனாருங்கிற ... தான்... சாம்பு அதிலேகூட interested ஆ... கிறாரு...

கோ : I am sure... கண்டுபிடிச்சுடுவாரு...

கமிஷ : நானு சொல்ல நெனைச்சது... இந்த ... இவ்வளவு Risk எடுக்கிறாரே, நமக்காக ... danger ஆயிப் போனா என்னா ஆவுறது!

கோ : எனக்குக் கூட அந்த மாதிரி ஒரு fear ... ஆனா, அவர் care பண்றதில்லை... ... இருக்கிறார். In fact, latest ஆக அந்த ... மாதுசிங் கேஸிலே இவருக்கு ஏதாவது ... உடையாமே இருக்கணுமேன்னு பயம் ...

கமிஷ : நான் சொல்றது என்னான்னா... ... Protection வாங்கிக்கட்டுமே... என்னா...! ... வேலையாய்ப் போகறச்சே, நாம Prot... தர்மோம்...

எஸ்.ஐ : Oh yes, Oh yes...

கோ : அவர் கேட்கிறதுதான் சந்தேகம்... ... என்பார்...

கமிஷ : நாம் தான் Press செயோணம்... you see ... is Precious...

(...ம்) Oh yes, Oh yes...!

நான் ஒரு யோசனை சொல்றேன், கேளுங்க...

(...ம்) Oh yes, Oh yes...!

... யோசனை இதுதான்... சாம்பு கிட்டே இந்த whistle ஐ கொடுத்து வைங்க, Inspector. இது ...ம் அவர் கையிலே இருக்கட்டும்... நம்ம force கிட்டே, C.I.D. உள்பட, இந்த whistle ... ஒலியுடனே எங்கே எந்த வேலையிலே இருந்தாலும், போட்டுட்டு மிஸ்டர் சாம்பல் ... ஓடி வரணும்... வேண்டிய help செய்ய ... எப்படி!

(...ம்) Best ஆன யோசனைங்க... (இன்ஸ் ... பார்க்கின்றனர்)

எனக்கு ஆக்ஷேபணை இல்லை... அவர் ஊதலை ... வைத்துக் கொண்டாலும் ஊதுவாரா என்கிறது சந்தேகம்தான்!

... கொடுங்க, மிஸ்டர்! பார்க்கலாம்... Police ... நம்ம ஆர்டர்னு போட்டுடுங்க... என்னா...

... ! அப்படியே செய்துட்டால் போச்சு...

I say, Mr. Naidu, இந்த ஊதலை நீங்கதான் மிஸ்டர் ... நல்லா explain பண்ணிக் கொடுங்க. ... தகராறு பண்ணினார்னா, கமிஷனர் ஆர்டர்னு சொல்லி விடுங்க...

(ஊதலை வாங்கிக் கொண்டு) அப்படியே, ஸார்!

கமிஷ : நீங்க போகலாம்... நானு New Road போட்டாரக் கனே, அதைப் பார்த்துக்கினு திரும்பறேன்...

(கான்ஸ்டபிள்கள் இரண்டடி முன்னால் வரு கின்றனர். அடுத்த காட்சி ஏற்பாடு செய்வதற்காக அவர்களுக்குப் பின்னால் திரையைப் போடு கின்றனர்)

கா.1 : எனக்குக் காண்றது கனவா, நனவான்னு இருக்குது. மனுஷனுக்கு நல்ல காலம் வந்தா இப்படி வா வர்ரணும்! ஆ!

கா.2 : நல்ல காலம் என்னாங்க! சாம்பு கெட்டிக்காரரு ஆனாலே...

கா.1 : மட்டிக்காரரு! என்கிட்டச் சொல்லு. இதே ஆறு ஆறு வருஷத்துக்கு முந்தி என்னைக் கண்டு நடுங்கு வான்; ஓடி ஒளிவான். இன்னைக்கு இவனைக் கண்டு கமிஷனர் நடுங்கறான். ஆபத்து வந்திடு மோன்னு பயப்படறான். ஊதல் கொடுக் கறானாம்; சாம்பு ஊதிட்டா ஓடி வரணுமாம் கையிலே இருக்கறதைப் போட்டுட்டு...

கா.2 : நீஎன்னப்பா முழுப் பூசணிக்காயைச் சோத்திலே மறைக்கிறயே...! எவ்வளவு கேஸ் கண்டு பிடிச்சிட்டாரு கண்ணெதிரே!

கா.1 : சாம்புவா கண்டுபிடிச்சான்! இவன் அதிர்ஷ்ட தேவதையாகப்பட்டது கண்டுபிடிச்சது! தெரிஞ் சிக்க! சாம்புக்கு Method வேறே, திடீர்னு தோணுது அப்படி இப்படின்னு இன்ஸ்பெக்டர் அளக் கிறாரே... வெறும் வாய் வீச்சு... சாம்பு மட சாம்

பிராணி... ஆம்மா! நான் கூடன்னா ஏமாந் துட்டேன்.

கா.2 : நீ சொல்றத நான் நம்ப மாட்டேன்...

கா.1 : நீ என்னப்பா உஸ்த்தி? இந்தப் பட்டணக் கரை யிலே அவ்வளவு பேரும் நம்ப மாட்டாங்க! என்னைத்தான் முட்டாள்ம்பாங்க... அந்தச் சாம்பு உளறினான்னா சரிம்பாங்க... அந்த பயந்தாங் குள்ளி மகனுக்கு லச்சுமி கடாச்சம் இருக்கே! எடுத்த கேஸெல்லாம் ஜயம்!

கா.2 : போக்கிரி மாது லிங்கை மாட்டிக்க வைத்தானே, அது கூடவா வெறும் அதிர்ஷ்டம்!

கா.1 : மாது லிங்கை மாட்டிக்க வைச்சான்னு உலகம் நெனைக்கும்... அதே மாது லிங் காலிலே விழுந்து, 'உன் விசயமா நான் கோபாலனிடம் போமாட் டேன். நித்தம் உன்னைக் காலை மாலை கண்டுக்க றேன்'ன்னு இவன் கெஞ்சியிருப்பான். அவனும் ஒப்புக்கினு இருப்பான். தினம் இவன் கோயி லுக்குச் சாமி கும்பிட போறாப்பலே, மாது லிங்கை கண்டு வந்திருக்கான். இந்த இன்ஸ்பெக்டரு கோபாலன் சாம்புவை மோப்பம் பிடிச்சிட்டு 'ரெய்டு' பண்ணியிருக்காரு. சாம்பு மவுண்ட் ரோடிலே காலையிலே மாது லிங்கைப் பார்த்திருப் பான்; மத்தியானத்திலே அங்கே ரெய்ட். மத்தி யானம் ஆனையிலே கண்டுக் கினிருப்பான். சாயந்திரம் ஆனையிலே ரெய்டு... இப்படி அஞ்சாறு தபா நடந்தப்போ, லிங்கு ஆளுங்களுக்கு சந்தேகம் வந்திருச்சு... அவனையே குத்திப் போட்டுட்டாங்க...

சாம்பு அதிஷ்டம், அன்னைக்கு மாது விஷயை யார்னாச்சியும் குத்தல்லே, சாம்புவையே குத்திருப்பான்... நமக்கு சமாசாரம் வந்தது தம்பி...

கா.2 : இதெல்லாம் வெறும் கட்டுக்கதை போ!

கா.1 : அப்படித்தான் சொல்லுவேன்னு அப்பவே சொல்லிட்டேனே... சாம்பு சக்கரம் சுத்துதே! அவனையும் 'பிரதம மந்திரியாயிருக்கியா'ன்னு கேக்கிறாங்களாம். அவன் வேணாமிங்கறானாம்! கேளு, கதையை!

கா.2 : அதென்ன எளவோ... சாம்பு கேஸைக் கடசிலே கண்டு பிடிச்சுர்ரான்... அது நிச்சயமா தெரியுது...

கா.1 : நல்ல காலம் இருக்கிறமட்டும் வம்பு தும்பில்லே... ஆமாம்! நானும் எவ்வளவோ போர்வழிங்களைப் பார்த்துட்டேன்... இவன் மாதிரி கண்டதில்லை... வாயசைச்சான்னா ஊர் அசைகிறது. ஆனாப்பட்ட சூரப்பயங்கள்ளாம் நடுங்கறாங்க... உம்...!

கா. 2 : நல்ல காசு சேர்த்திருப்பான் இல்லே?

கா.1 : ஏன், இப்ப இருவது லச்சம் வைச்சிருக்க மாட்டானா? அம்பனூர் மிட்டாதாருக்கு மூணு கேஸுக்கு ஏழு லட்சம் கொடுத்தானாம்... அய்யாயிரம், பத்தாயிரமெல்லாம் தண்ணிப்பட்ட பாடு... ஆனா உள்ளத்தைச் சொல்லிடணும்... மனுசன் அன்னைக்கு இருந்தாப்பலே இன்னைக்கும்... ஒரு படாடோபம் கிடையாது.

கா. 2 : அதைச் சொல்லு லச்சம் தடவை... வா போவலாம்! மணியாயிப் போச்சு...

— — — —

காட்சி 20 இடம் : சாலையோரம்

(ரங்கஸ்வாமி நாய்க்கரும், ஜெயராமராவும்)

ராவ் : சாம்பு இந்தப் பக்கம் வருகிற *time* தானே ஓய்...! இப்படி எடும் அந்த ரெண்டு 'கலர்' பெட்டியையும்... ஒண்ணும் பயப்படாதேயும், நான் பார்த்துக்கறேன். இப்ப அவனை *escape* செய்ய விட்டமோ, நாம ஒழிஞ்சோம்...

நாய : என்னமோ ஸார்! பயம்மாயிருக்கு... சாம்பு வான்னா எமகாதகன்னு ஊரெல்லாம் ஒரே முழக்கமாக இருக்கிறது. நம்ம வலைக்குள்ளே விழுவானா என்று நம்பவே முடியவில்லை.

ராவ் : நீர் சும்மா இரும்! நீரே காரியத்தைக் கெடுத்துடுவீர் போலேன்னா பயமாயிருக்கு... உம்...? இப்படி எடும் அந்த சோடா பாட்டில்களை!

(ஜெயராமன் இரண்டு சிவப்பு கலர் பாட்டில்களை எடுக்கிறார்)

நாய : உங்கள் 'ப்ளான்' என்னவென்றே தெரியல்லையே! ஒரு ஆபத்திலே *escape* பண்ணிக் கொள்ளப் போய் இன்னொரு ஆபத்திலே மாட்டிக் கொள்ளப் படாதே!

ராவ் : நம்ம 'ப்ளான்' எல்லாம் 'ஸிம்பிள்'... எவ்வளவுக் கெவ்வளவு 'ஸிம்பி'ளாக இருக்கோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நிச்சயமாக நடக்கும்...

(இரண்டு கண்ணாடி டம்ளர்களில் அந்த கலர் சோடாவை நிரப்பி, அவற்றை ஒரு தட்டின் மேல் வைக்கிறான்)

இப்போ என் பக்கம் இருக்கிற *drink* லே ஒண்ணும் இல்லை... சாம்பு பக்கம் இருக்கிற *drink* லே இந்த வெள்ளை *Powder* ஐப் போடறேன்... ஆசாமி சாப்பிட்டவுடனே, 'கொர்ர்... கொர்ர்'னு கொறட்டை அடிக்கப் போறான்... அப்போ அவன் கையிலே இருக்கிற 'லைப்ரரி புக்' 'கொட்டையூர் கோமள'த்தை சோதனை போட்டுவிடலாம்... எப்போ அதை அவன் பார்த்து எடுத்தானோ, அதற்குள்ளே நான் ஒளிச்சு வைச்ச *Bank notes* நிச்சயம் இருக்கும்... *sure*...

நாய : ஒருகால் சாம்பு, நாம கூப்பிடறதைப் பார்த்து சந்தேகப்பட்டு, உள்ளே வரமாட்டேன்னு சொன்னான்னா...?

ராவ் : வந்து, அவன் புஸ்தகம் கொண்டு வரா விட்டால்...? புஸ்தகம் கொண்டு வந்து தூங்கா விட்டால்? தூங்கி, குறட்டை விடாவிட்டால்? இதெயெல்லாம் என்ன ஐயா கேள்வி? இந்தப் பணத்தை லைப்ரரி புஸ்தகத்தில் ஒளித்து வைத்து விட்டு, இதுக்காக ஆறுமாசம் ஜெயிலிலே இருந்திருக்கேன்... அப்படி பணம் இல்லாமே போனால், சாம்புவை *dupe* பண்ணினதுக்காக இன்னொரு ஆறுமாசம் இருந்துட்டு வரேன், போம்! *Risk* எடுத்துக்காட்டா என்ன மனுஷன், ஓய்! *I say* அவன் லைப்ரரியிலே *Particular* ஆக கொட்டையூர் கோமளம் கேட்டு வாங்கறான்னா, அதிலேருந்து என்ன தெரியறது! அவனை நாம் அதை *Inspect* பண்ணி சோதனை போட விடக்கூடாது, வழி மறிக்கணும்னு தெரியல்லையா?

நாய : ஆமா... ஆனா...!

ராவ் : சும்மா பேசப் பேசிண்டு நிக்காதயும்... அவன் போயிடப் போறான், புஸ்தகத்தை வாங்கிக் கொண்டு திரும்பி வர 'டைம்' தான்... போய் வெளியிலே நின்னு அழைச்சுவாரும்.

(ஜெயராம ராவ் வெளியே செல்கிறான்)

நாய : பணத்தை எடுத்திண்டப்புறம் இங்கே ஏன் நான் நிக்கணும்! 'சாம்புவைத் தூங்க வைச்சவன்' என்கிற பெருமை வேறே இருக்கு... பார்க்கலாம் ஒரு கை...

(ஒரு டம்ளரில் பவுடரைப் போட்டு நன்றாக கலக்குகிறான்)

(பரபரப்புடன் உள்ளே வந்து) சார்! சார்! வந்து விட்டான். வந்து கொண்டேயிருக்கான்...

(சாம்பு உள்ளே வருகிறான்... பின்னால் வாசற் படியருகில் சுந்துவும் தொடர்ந்து வருகிறான்)

சாம்பு : எலே சுந்து! உன்னை இங்கே வரக் கூடாதுன்னு சொன்னேனா, இல்லையா...! உம்... அடிச்சுடுவேன்...! ஆமாம்... அப்புறம் நன்னா அடிச்சிடுவேன்.

(சுந்து அழகு காட்டுகிறான்.)

சாம்பு : போடா...! போறியா, இப்போ உதைக் கட்டுமாடா...?

ராவ் : வாருங்க, வாருங்க! வரணும்! உட்காருங்க! இந்த ஏழை வீட்டுக்கு வந்தது பெரிய பாக்யம்!

சாம்பு : (மூக்கைத் தடவிக் கொண்டு) கூப்பிட்டார்... ஏதானும் விசேஷம் இருக்கும்னு வந்தேன்.

(லைப்ரரி புஸ்தகத்தை *Tea-Poy* மேல் வைக்கிறான்)

ராவ் : ஒண்ணுமில்லை... என்னை நீங்க காப்பாத்தணும்... நான் அநியாயமா தண்டிக்கப்பட்டவன். நீங்க கேள்விப் பட்டிருக்கலாம்... ஒரு எழெட்டு மாசத்துக்கு முந்தி இந்த வீட்டுக்கு அடுத்த கட்டடத்திலே ஒரு 'பாங்க்' இருந்தது... அதிலே திடீர்னு ஒரு 5000 ரூபாய் களவு போயிடுத்து, பாருங்கோ...! பாங்கிலே களவு போறதும் சகஜம்! அவா ஜாக்கிரதைக் குறைவாயிருக்கிறதும் சகஜம். ஆனா, பாருங்கோ... என்னைப் பிடிச்சு மாட்டி, ஜெயிலிலேயும் வைச்சுட்டா... போறாத வேளை, ஆறுமாசம் அனுபவிச்சுட்டும் வந்துட்டேன்...

சாம்பு : அடடா! அப்படியா...? உம்... நம்ம இன்ஸ்பெக்டர் கூடச் சொன்னார்... அடடே! நீங்கதானா 'ரிலீஸ்' ஆகி வந்திருக்கிறது...?

ராவ் : அவா கிடக்கா, சார்! என் விஷயத்திலே பெரிய *In Justice* பண்ணிட்டா... இப்போ உங்கள் கிட்டே...

என்ன சொல்லியிருக்கப் போறா... 'ஜெயிலிலேருந்து வந்திருக்கான், திருட்டுப் பயல், கவனிச்சுக்குங்கோ' என்பார்கள். நீங்கள் நம்பப் படாது அதை...

சாம்பு : நான் எதையுமே நம்பறதில்லை... நான் *Detective* என்கிறதையே கூட நம்பறதில்லை...

ராவ் : என் சமாசாரம் பூரா சொல்றேன். என்னை நிரபராதின்னு நீங்க 'ப்ரூவ்' செய்யணும், நான் இன்ஸ்பெக்டர் நாயுடுவைப் பார்த்து சிரிக்கணும்... நல்ல வெய்யில்லே வந்திருக்கேன்... ஒரு *Drink*...

(அங்கே சமிக்ஞை செய்கிறான். உடனே ஜெயராம நாய்க்கர் *drinks* ஐக் கொண்டு வந்து '*table*' மீது வைக்கிறான்)

சாப்பிடுங்க, சார்...!

சாம்பு : (தலையை ஆட்டி...) ஆகட்டும், ஆகட்டும்... உங்க கேஸ் அப்படியா! *I am sorry*... (தட்டைச் சுற்றுகிறான். அவன் பக்கம் தவறான கிளாஸ் வருகிறது.)

ராவ் : (நாய்க்கரை பார்த்துவிட்டு...) ஏதோ உங்களை நம்பியேதான் நான் இப்போதிருக்கிறேன்... நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேணும்...

(தட்டைத் திருப்ப மறுபடி கிளாஸ் ஒரிஜனல் இடத்துக்கு வருகிறது)

சாப்பிடுங்கோ... *Please*, சாப்பிடுங்கோ...

சாம்பு : சாப்பிடறேன்... சாப்பிடறேன்...

(மறுபடி தட்டைத் திருப்ப, ராவ் வியந்து பார்க்க)

ராவ் : போலீஸ் என்னை convict பண்ணவேண்டிய right இல்லை, சார்...! இருந்தாலும், சரியான ஜோடிச்சு... (திருப்புகிறார்)

சாம்பு : *I understand... I understand you...* (திரும்பவும் சுற்றுகிறார்)

ராவ் : ஆசையினாலே... (தட்டை மறுபடி சுற்ற)

சாம்பு : நீங்கள் ஒண்ணுமே சிரமப்பட வேணாம்...

(இரண்டு கைசுடும் தட்டைத் தட்டித் தட்டித் திருப்ப, ராவ் பழைய, நிலைக்குக் கொண்டுவர, சாம்பு திருப்ப, ஒரு குழந்தையின் உற்சாகத்தோடு இந்த விளையாட்டில் சாம்பு ஈடுபடுகிறான். சந்து உள்ளே வந்து ராவைக் கண்ணாடியால் குறி பார்க்க ராவ் கண்ணை மூடிக்கொள்ள, சாம்பு கப்பை மாற்றிவிடுகிறான்.)

சாம்பு : (திரும்பி) எலே! சந்து நீ இன்னும் போகல்லை... உம்... வந்தன்னா பாரு...!

(சந்து வெளியே ஓடுகிறான்)

ராவ் : வேறே *Drink* கொண்டு வரச் சொல்லட்டுமா?

சாம்பு : வேண்டாம்னா...! *You take one & I take another...*

ராவ் : நீங்க சாப்பிடுங்க...

சாம்பு : இல்லை, நீங்க சாப்பிட்டாத்தான்...

ராவ் : நீங்க ஒண்ணு எடுத்துச் சாப்பிடுங்க... அப்புறம்...

சாம்பு : நீங்க ஒண்ணு முன்னே எடுத்து சாப்பிட்டாத் தான்...

ராவ் : (திரும்பி) இதென்னடா பெரிய தர்ம சங்கடமாப் போச்சு...!

(இன்ஸ்பெக்டர் நாயுடுவும் சந்துவும் உள்ளே வருகின்றனர்)

இன்ஸ் : என்ன சாம்பு! இங்கேயா இருக்கிறீங்க...! பயலை வாசல்லே பார்த்துல்ல வந்தேன் உள்ளே! சொல்லவே இல்லையே என்கிட்ட...

சாம்பு : இங்கே ஒரு சின்ன தர்க்கமுங்க... தீர்த்து வைங்க... இவரை ஒரு *drink* சாப்பிடச் சொல்றேன்... மாட்டேங்கறார்...

ராவ் : பரவாயில்லை, மிஸ்டர் சாம்பு! ரெண்டு பேரும் சாப்பிட வேண்டாம்... நமக்கு காபி தருவிச் சுடறேன்...

சாம்பு : அப்போ *drink* என்ன ஆகிறது! உங்களுக்கு காபி வாங்கிக்கிங்க... இதோ இவரும் நானும் *drink* ... நீரும் இன்ஸ்பெக்டரும் *coffee... right!*

(ஜயராம நாய்க்கரை கூப்பிடுகிறான்)

சந்து : எனக்கு அப்பா...?

சாம்பு : உனக்கு உதை தரேன்!

இன்ஸ் : குழந்தையைத் திட்டாதிங்க...!

சாம்பு : என்ன பாடுபடுத்தறாங்கறேன். இந்தக் கண்ணாடியை வச்சுண்டு *light* அடிக்கிறான்.

இன்ஸ் : விடுங்க...! அவன் உங்களுக்கு ரொம்ப ஒத்தாசை யாச்சுங்களே, படுத்தவே மாட்டானே...!

சாம்பு : மிஸ்டர்! சாப்பிடுங்க சார், டிரிங்கை...

(சாம்பு ஜயராம நாயுடுவுக்கு ஒரு 'டம்'ளரைக் கொடுக்கிறான். அவன் வாங்கிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறான்)

இன்ஸ் : சாம்பு சொல்றாரு... கேட்டுடுங்க! இல்லாட்டி...

ராவ் : ஐயோ வேண்டாமே! வேண்டாமே!

இன்ஸ் : என்னையா நீ பயந்து சாவுறே! இதிலே விஷமா இருக்கு! உம்...

ராவ் : ஆம்மா... ஆம்மா... இந்த ரங்கஸ்வாமி நாய்க்கர் சாம்புவுக்காகக் கலந்துருக்காரு... இந்த சாம்பு அந்த *plate* ஐ லாகவமா திருப்பிட்டாரு... சின்னத் தம்பியை உட்டு, கண்ணிலே 'மை...' அடிக்க வைச்சாரு! இப்ப எனக்கே கொடுக்க வராரு...! நான் ஒப்புக்கிடறேன்...

இன்ஸ் : என்னாய்யா வேலை இது? உம்... சாம்புவுக்கா! விஷமா! ஒண்ணும் புரியல்லையே! என்னா இது...?

(இன்ஸ்பெக்டர் ஜெயராமராவின் கையைப் பிடித்துக் கொள்கிறார்)

ராவ் : அவ்வளவுதான்! மாட்டிக்க வைச்சுட்டியே பாவி!

நாய் : என்னைத்திட்டி என்னா உபயோகம்! சாம்புவுக்குத்தான் நல்லா தெரியுமே! இவரு இந்த

புஸ்தகத்து அட்டையிலே *Bank* லே திருடின பணம் *5000* ரூபாயை வைத்து *Bind* செய்தாரு... ஆனா, அதை எடுக்கிறதுக்குள்ளே ஜெயிலே வைச்சுட்டாங்க... நேத்து திரும்பிவர தேதியிலே சாம்பு இவரை முந்திக் கொண்டு, இதே புஸ்தகத்தை எடுத்துட்டார்... வழிமறிச்சு, மயக்கத்தைக் கொடுத்து, புஸ்தகத்தை சோதனை போடப் பார்த்தாரு... இவரு, ஐயோ அப்பா! எமகாதகரா யிருக்காரே...!

இன்ஸ் : என்ன சாம்பு ஸார்! உங்க வேலை பிரமாதமா யிருக்கே...! என்ன பார்க்கிறீங்க புஸ்தகத்திலே!

சாம்பு : (புத்தகத்தின் பக்கங்களைத் திருப்பிப் பார்த்து தலை நிமிர்ந்து) ஆ! இது ரொம்ப உயர்ந்த புஸ்தகம், ஸார்! விஷயத்துக்கு *5000* மும் கொடுக்கலாம், மேலேயும் கொடுக்கலாம்.

இன்ஸ் : தமாஷ் மனுஷர், ஸார் நீங்கோ!

(கான்ஸ்டபிள்கள் வருகின்றனர்)

இவங்களை *Station* க்கு இட்டுப்போ! இந்த ரெண்டு *drinks* ஐயும் *Chemical Examiner* க்கு அனுப்பச் சொல்லு!

(குற்றவாளிகளை பிடித்துச் செல்கின்றனர்)

மிஸ்டர் சாம்பு! கமிஷனர் உங்கள்கிட்ட இந்த ஊதலைத் தரச் சொன்னாரு!

சாம்பு : ஊதலா...!

சந்து : எனக்கு அப்பா ஊதல்...! ஊதல் தா அப்பா!

சாம்பு : அட சட்! அடிச்சேன்னா, பாரு! போடா!

சுந்து : வவ் வவ் வவ் வவ் வவ் வவ்... மூஞ்சியைப் பாரு!

சாம்பு : எதுக்கு சார் ஊதல்! கமிஷனரா கொடுத்தார்...

இன்ஸ் : உம்ம தற்காப்புக்காக அவரே கொடுத்தார்... விஷயம் பூரா explain பண்றேன், வாங்க! இதை ஊதினா, உங்க ஊதலுக்குப் போலீஸ் ஓடி வருவாங்க... வாங்க, சொல்றேன்.

(சாம்புவும், இன்ஸ்பெக்டரும் வெளியே செல்கின்றனர்)

சுந்து : (மூக்கால் அழுதுகொண்டே அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து...) ஊதல்... எனக்கு ஊதல் வேணும்! ஊதல் ஊம் ஊம்... ஊம்... ஊம்... அப்பா, ஊதல் ஹூம்!

— — — —

காட்சி 21 இடம்: சாம்புவின் வீடு

(வேம்புவும் வெங்குட்டுவும் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர்)

[illegible] : இதென்ன இது! இவர் வெளியிலே போனால் மனுஷன் திரும்பறது லகுவிலே இல்லை. ஒரு லைப்ரரி புஸ்தகம் வாங்கிண்டு வரச் சொன்னால், அச்சுப் போடற நாழியாகிறது—

[illegible] : நான் போய், அத்திம்பேர் மூக்கைப் பிடிச்சு இழுத்துண்டு வரட்டுமா?

[illegible] : ஒண்ணும் வேண்டாம்... எவனாவது பேசப் பிடிச்சிண்டிருப்பான்; நிற்கும்... நான் சித்தே வெளியிலே போகணும்னு சொன்னா இதுக்கு ஒரு ஆள் பேச வந்துடுவனே!

[illegible] : நீ போயேன், அக்கா! நான் வீட்டைப் பார்த்துக்கறேன்...

[illegible] : போறுமே! பேசாமே தானே வந்தவன் ஒரு வாரம் இருந்துட்டுப் போ...! அதன் வாயைக் கிளறி விட்டிண்டிருக்காதே!

(யாரோ கதவைத் தட்டும் ஓசை...)

பாரு, யாரோ கதவைத் தட்டறானே!

(வெங்குட்டு கதவைத் திறக்கிறான். பத்திரிகை ஆசிரியர் வருகிறார்)

ப.ஆ : சாம்பு ஸார்! சாம்பு ஸார்!

வேம்பு : இங்கே ஸாருமில்லை, மோரும் இல்லை ... ஏண்டா வெங்குட்டு, மரம் மாதிரி நிக்கறி... சொல் வேண்டா!

வெங் : அவர் இல்லை, ஸார்! எங்கே போனார், எப்போ வருவார் எதுவும் தெரியாது. வந்தாலும் எப்படி இருப்பார்னு சொல்றதுக்கில்லை...

ப.ஆ : ஒண்ணுமில்லை... எங்கள் பத்திரிகை 'மசால் வடை' ஆண்டு மலர் போடறோம், அதை ... நிறைந்ததாகச் செய்ய...

வேம்பு : (திரும்பி) ஒரு கூடை வெங்காயத்தை உரிச்சு கொட்டறதுதானே! இங்கே வந்து பிராண... வாங்கிண்டு... நான் போறேன், காப்பி போ...

(வேம்பு செல்கிறான்)

வெங் : நான் சொல்றேன், ஸார்...! ஒரு விஷயம்... நான் இவர் கிட்டச் சொல்லி எப்படியாவது ... கதை வாங்கித் தரேன்... எனக்கு நீங்கள்...

ப.ஆ : என்ன வேணாலும் செய்யறேன்... ஒரு நா... இந்த உபகாரத்தை மறக்க மாட்டேன்... உங்க... 'அட்ரஸை'க் கொடுங்கோ... எங்கள் 'மசால் வடை'க்கு ஆயுள் சந்தாதாரராக எடுத்துக்கறேன்...

வெங் : அது கிடக்கட்டும்... உங்க ஆபீஸிலே வேலை ஒண்ணு எனக்கு?

ப.ஆ : அவசியம் தரேன்... 'மசால் வடை'யை அபிவிருத்தி செய்து, கூட விஷயங்கள் சேர்த்து, பெரிய அளவிலே இன்னும் ருசியாகச் செய்யப் போறோம்... அப்போ உங்களை...

வெங் : சரி, சரி, போங்க சார்!

ப.ஆ : நிச்சயம், ஸார்! நான் 'மசால் வடை'யைத் தவிர, 'வெண் பொங்கல்'னு ஒரு மாச சஞ்சிகை *Start* செய்யப் போறேன். உங்களை மறக்கமாட்டேன்... நான் வரட்டுமா!

(பத்திரிகை ஆசிரியர் வெளியே செல்ல... சாம்பு உள்ளே வருகிறான்)

வெங் : என்ன அத்திம்பேரே! சாவகாசமா வர்றேளே...!

சாம்பு : அவன் போய்ட்டானா அந்த *Editor*?

வெங் : ஓஹோ! ஒளிஞ்சிண்டிருந்தேளோ! சிங்கம் ஆச்சா நம்ம அத்திம்பேர்! மசால் வடையை வெளியிலேயே மோப்பம் கண்டு பிடிச்சுண்டு...

(காபியுடன் வேம்பு வருகிறான்)

வேம்பு : நன்னாயிருக்கு வெளியே போனவா! புஸ்தகமும் வாங்காமல்...

(சாம்புவிடம் காபியை கொடுக்கிறான்... சாம்பு அதை ஆராய்கிறான்)

என்ன பாக்கறேள்?

சாம்பு : இல்லேடி... இப்போ விஷம் வைக்கிற கேஸ் ஒண்ணுலேருந்து வரேன்...

வேம்பு: ஆனாலே...!

சாம்பு : இதிலே ஏதானும் விஷம் கிஷம் கலந்திருக்
கியோன்னு பார்த்தேன்!

வேம்பு: உலக்கைக் கொழுந்துதான்...! வாயைத் திறந்
துட்டா போறும்...! குழந்தை எங்கேயாம்!

சாம்பு : வரான் உன் புத்ர காமேஷ்டி! பார் அழுகை
யையும் முகரையையும்!

(அழுது கொண்டே சந்து வருகிறான்)

வேம்பு: என்னடா அழுகை!

சந்து : ஊதல்!

வேம்பு: ஏதுடா ஊதல்...!

சாம்பு : ஊதல் தரமுடியாது... எனக்குத்தான் வேணும் நீ
குழந்தை!

சந்து : குழந்தைக்குத்தான் ஊதல் வேணும்... நீ பெரிய
வனாச்சே, உனக்கு எதுக்கு ஊதல்... கொடு... ஊம்
ஊம் ஊம்...

வெங் : என்ன அத்திம்பேரே! நாம்பன்னாம், வய
சானவா, குழந்தைக்கு சரியா...

சாம்பு : போடா பித்துக்குளி!

வெங் : சரிதான்! எனக்கு மறுபடி கோபம் வரப் போறது
வந்ததோ அப்புறம்...

(ஜமீன்தார் உள்ளே வருகிறார்)

ஜமீன் : சாம்பு இருக்கிறாரோ!

(சாம்புவைத் தவிர, அனைவரும் உள்ளே சென்றனர்)

சாம்பு : உட்காருங்கோ, உட்காருங்கோ... அகத்திலே
பசங்கள் ஊரட்டி சகிக்கல்லே...

ஜமீன் : ஒரு முக்கியமான விஷயமா ஓடி வந்தேன். எங்கள்
வீட்டு இரும்புப் பெட்டியிலேருந்து ஒரு மோதிரம்
திருடு போயிருச்சு...

சாம்பு : உங்களுக்கு ஒரு மோதிரம் பிரமாதமா! லக்ஷம்
திருடு போனாலும் லக்ஷியம் செய்ய மாட்
டேளே!

ஜமீன் : அது வாஸ்தவம்! இது சாதாரண மோதிரமில்
லீங்க. எங்கள் குடும்பப் பொக்கிஷம்... அது கையில்
இருக்கிற மட்டும்தான் அதிர்ஷ்டம் இருக்கும்னு
ஒரு ஐதீகம். அது காணாமல் போனதிலிருந்து
மனசு நிம்மதி இல்லை...

சாம்பு : இந்த மூட நம்பிக்கைகளில் எல்லாம் உங்களுக்கு
நம்பிக்கையா? என்னைக் கேட்டா...

ஜமீன் : அது என் நம்பிக்கை மட்டும் அல்ல. வீட்டிலே
Old Mother, wife அவ்வளவு பேரும் தொந்தரவு
செய்யறா. நீங்கள் எப்படியாவது கண்டு பிடித்துத்
தரவேணும். பாருங்கள், அதேபோல் ஒரு
'இமிடேஷன்' மோதிரம் உண்டு; அதைக்கூட
அடையாளத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்...

(சாம்பு அதைக் கையில் வாங்கி, சற்று முன்னால்
வந்து, வெளிச்சத்தில் நன்கு பார்க்கிறான்)

சாம்பு : (திரும்பி) அடடே! இன்னைக்கு [illegible] கெட்டிலே வாங்கின மோதிரம் மாதிரின்[illegible] இருக்கு. *I see*... அதை யாரோ பொறுக்கி [illegible] வித்திருக்கான். அதன் மேலே *demand* [illegible] டுத்து... சரிதான், சரிதான்... *I see the whole thing*

ஜமீன் : என்ன யோசிக்கறேள்...?

சாம்பு : (திரும்பி) அதை உடனே கொடுத்தால, [illegible] இராது. பிகுவோடே கொடுக்கலாம் நாளைக்கு [illegible] (நேராக) கேஸ் சிரமமானதாயிருக்கே!

ஜமீன் : நீங்கள் முடியாதுன்னேளோ அதோ கதி[illegible] கொஞ்சம் தயவு பண்ணி...

சாம்பு : (யோசனை செய்து) பார்க்கிறேன்... என்னா[illegible] முடிஞ்ச வரையிலே பார்க்கிறேன்...

(ஜமீன்தார் வெளியே செல்கிறார். வேம்பு, வெங்குட்டு, சந்து உள்ளே வருகின்றனர்)

அடியே! இதை வாங்கி காலம்பர வைத்த மோதிரத்தோடே உள்ளே வை...!

வேம்பு : (கொஞ்சலாக) நான் போட்டுண்டு போய்[illegible] வந்து வைக்கிறேன்...

சாம்பு : அதெல்லாம் முடியாது! பேசாமே வை!

வேம்பு : போங்கோன்னா போங்கோ...! நான் போட்டுண்டுதான் போவேன்... ஆமா! அந்த *Editor* ஒருத்தன் அலையறானே, பாவம், என்ன வழி அதுக்கு! இல்லைன்னு சொல்லிடுங்களேன்!

[illegible] : இனிமே இல்லைன்னா நன்னாயிராது... அது தான் யோசிக்கிறேன்...

[illegible] : என்னைக் கேட்டா, உங்க பிள்ளை ஏதோ கதை எழுதறான், அதைக் கொடுத்து விடலாம்...

[illegible] : நான் மாட்டேன், போ! ஊதல் கொடுத்தால், என் கதை கொடுப்பேன்... இல்லையானா இல்லை...

[illegible] : சரி, சரி! வா போகலாம்! வெங்குட்டுவும் இருக்கான்... வீட்டிலேயே இருங்கோ... நான் பதினொரு மணிக்குள்ளே வந்துடறேன்...

(வேம்புவும், சந்துவும் செல்கிறார்கள்)

[illegible] : என்ன அத்திம்பேர்! சட்டைப் பையிலே ஏதாவும் சில்லறை இருக்குமா?

[illegible] : என்னத்துக்குடா சில்லறை உனக்கு இப்போ!

[illegible] : சும்மா இப்படி நியூ நேதாஜி பவன் வரையிலே போய் ஒரு பாஸந்தி, மசால் தோசை அடிச்சுட்டு வரலாமேன்னுதான்...

[illegible] : எப்பப் பார்த்தாலும் தீனி, தீனி, தீனி... த்ரி காலமும் தீனி... ஆமா, நேத்து போய் வேறே ஒன்னரை ரூபாய்க்குத் தின்னியாமே...! ஏதுடா காசு...?

[illegible] : ஏன், நீர் கொடுக்காட்டா எனக்குக் கெடைக்காதோ...!

[illegible] : அதுதான் எப்படிக் கெடைச்சது?

வெங் : துப்பறிஞ்சு பார்த்துக்க, போ!

சாம்பு : அவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்துட்டதோ!

வெங் : தூரம் என்ன தூரம்! பணம் இல்லை
விடுன்னு போய் 'ரிஸ்ட் வாச்' சை அட
சேன்; ஐந்து ரூபாய் எடுத்து உடைச்சேன் -
நாளா அதுலதான் நம்ம வஞ்ச்...

சாம்பு : ஏதுடா 'ரிஸ்ட் வாச்' உனக்கு?

வெங் : எனக்கு இல்லாட்டா என்ன! உனக்கு
ஒண்ணு இருந்துதே, அலமாரியிலே!

சாம்பு : அடப்பாவி! அதையா எடுத்தே! (குதிக்
நீ முதல்லே... நீ வீட்டை விட்டுப் போ!
வெளியிலே...

வெங் : அட! என் அத்திம்பேர் கெடந்து பதர்றீர்...!
வரட்டும், அப்புறம் பேசும்...

சாம்பு : (எழுந்து நின்று) போடா'ன்னா... போ...

(மெதுவாகக் கதவைத் திறந்து கொண்டு
கைந்து பேர் உள்ளே வருகின்றனர். ஏற்
சாம்புவிடம் மோதிரத்தைத் தருமாறு
பேசியவர்களும் இருந்தனர்)

தலைவன்: ஏய்! வீண் வார்த்தை வேணாம்! அத்திக
ஆளுங்களை!

சாம்பு : நீ... நீ... நீ... ங்க யப்ப்ய்யாரு? தெ..தெ.. தெரியல

வெங் : (கெஞ்சலாக...) நீங்க யார்? என்ன வேணும்!
தரேன்...

தலை : ஏ! சும்மா இருங்கடா, பரதைப் பயலுகளா! ஏ சாம்பு! உன்னை மூணு வாட்டி மருவாதையா கேட்டுப் பார்த்துட்டோம்... பணம் தரோம்னு கெஞ்சிக் கேட்டோம்... படா திமிரா இருந்தே... இல்லையா!

வெங் : வாஸ்தவம், வாஸ்தவம்! நான் கூட எவ்வளவோ சொன்னேன்... மனுஷன் கேட்கல்லை (நடுங்கிக் கொண்டே)

சாம்பு : மோதிரம் இருந்தா கொடுத்துட மாட்டேனா...

தலை : மூடுடா வாயை! இப்ப எங்கே இருக்குன்னு சொல்லி எடுத்துக் கொடுக்கறியா? மண்டையை 'டணார்'னு உடைச்சுடட்டுமா...?

சாம்பு : அது இல்லையே! வாஸ்தவமாச்சே...!

வெங் : அட! சொல்லு அத்திம்பேரே...! சும்மா வீண் போது போக்கிண்டு...

தலை : இரண்டு பேரையும் உதைங்கடா, சொல்றேன்... தூணோடே வரிஞ்சு...

சாம்பு : என்னங்க... நான் பொய் சொல்வேனா? அடடே... அடடே...!

தலை : பொய் சொன்னா நெஜத்தை வரவழைக்க மாட்டேனா! ஹ¬ம்... மேலே நடக்கட்டும்...

சாம்பு : (இணறிக்கொண்டே) உம்... உம்... உம்...

வெங் : நான் அப்பவே சொன்னேனே அத்திம்பேரே! கேட்டீரா! கொடுத்த ரூபாயை வாங்கிண்டு

நான் ஓடியே போயிட்டறேன்... சத்தியமாக ஓடி றேன்...

கூட்டத்தில்

ஒருவன்: (வெங்குட்டுவைப் பிடித்து...) எங்கே ... குதிக்கரே! சொல்லு, மோதிரம் எங்கே...?

வெங் : அத்திம்பேரே! அடிப்பான் போலே இருக்கே சொல்லிவிட்டுமா? (வெங்குட்டு அவர்கள் பிடியி லிருந்து சுதாரித்துக் கொண்டு) அதோ அந்த பீரோவைப் பாருங்க.. அங்கேதான் வச்சார்..

(இரண்டு பேர்கள் பீரோவைத் திறந்து தேடி எடுக் கிறார்கள்)

தலை : வாங்கடா! கழுதைப் பய மகன் சாம்பு இன்னைக்குப் பிளைச்சான்... டேய்! நாங்க போறப்போ ஏதானும் கூச்சல் போட்டியோ உன் விளாங்காய் மண்டை டணார்! அரே அசட்டுத் தம்பி! நீயுந்தான்.. தெரிஞ்சிக்க...

கூ.ஒரு : நாங்க போனப்புறம் நீங்க ரெண்டு பேரும் ஒருத்தன் காதை ஒருத்தன் பிடிச்சுக்கிட்டு, 'உன்னாலே நான் கெட்டேன், என்னாலே நீ

(வெம்பு உள்ளே வருகிறான்)

[illegible] : இதென்னது, திருவடமருதூர் பிரமஹத்தி மாதிரி உட்கார்ந்துட்டேள் இரண்டு பேரும், கன்னத் திலே கையை வச்சிண்டு...

[illegible] : போடி...!

[illegible] : ஐய! இப்ப என்ன வந்துருத்தாம்?

[illegible] : போடின்னா...

[illegible] : என்னடா வெங்குட்டு உங்களுக்கு இப்போ!

[illegible] : போடின்னா...

[illegible] : (சாம்புவின் அருகில் சென்று) என் மேலே கோபமா? உம்.. உம்...?

(சாம்புவின் முகவாயைத் தடவிக்கொண்டே)

[illegible] : உன் மேலே கோவிச்சுண்டு என்ன உபயோகம்! என் தலைவிதியை நொந்துக்கணும்...!

[illegible] : சின்னக் காரியத்துக்குப் பெரிய கோபம் கோபிச் சுக்கறேளே...! நான்தான் கெட்டுப் போகாமே மோதிரத்தைக் கொண்டு வந்துட்டேனே.. நீங்கள்

போட்டுக்காதேனு சொல்ற போது போட்டுண்டு
இருக்குத்தானே கோவம்? உம்...!

சாம்பு : என் வயித்தெரிச்சலைக் கிளப்பாதே...!

வேம்பு : இதிலென்ன வயித்தெரிச்சல்...! ஜமீன்தார் கொடுத்த மோதிரத்தை நீங்க சொன்னபடி பீரோ விலேயே வைச்சுட்டேனாக்கும்! நூர் ... கெட்டிலே அரை காசுக்கு வாங்கினேனே, அந்த அவிசல் மோதிரத்தைத்தான் போட்டுண்டேன். ரெண்டு கண்ணாலேயும் பாருங்கோ!

சாம்பு : என்ன...! (குதித்து எழுந்து கொள்கிறான்)

வேம்பு : நன்னாப் பார்த்துக்குங்கோ...!

சாம்பு : (சந்தோஷத்தில் ஆடுகிறான்) என் கண்ணாட்டி நீ...! என் தங்கமடி நீ! சர்க்கரைக் குட்டி, கல்கண்டு கட்டி, வெல்லக்கட்டி!

வேம்பு : நன்னாருக்கு! வெங்குட்டு இருக்கான். ஞாபகம் இருக்கட்டும்...

சாம்பு : அடியே! திருடன்கள் கொண்டு போனது இமிடேஷன் மோதிரம் தானடி! என் பாக்கியம்! உன்னால் நல்ல மோதிரம் பிழைச்சு, 1000 ரூபாயும் கிடைக்கப் போகிறது...!

வெங் : அத்திம்பேரே! அந்தத் திருட்டுப் பயல்கள் அது இமிடேஷன் மோதிரம்னு தெரிஞ்சவுடனே எப்படி முழிப்பான்கள் தெரியுமா!

[illegible] : எந்த 'ரிஸ்ட் வாச்'...?

[illegible] : அலமாரியிலே கண்ணாம்புக் கரண்டான் இடுந்து அக்கா, ஒரு ஓட்டை ஒடைசல் பழம் பித்தளை... அதுக்குத்தான் இப்படி சீறது!

[illegible] : நானே பேரிச்சம் பழக் காரனைக் கூப்பிட்டுப் போடலாம்னு இருந்தேன்... கந்துவை இன்ஸ் பெக்டர் நாயுடு அழைச்சுண்டு போனார் ஹோட்டலுக்கு...! இப்ப கொண்டு வந்து விடுவார்...

[illegible] : இப்ப முக்கியமான விஷயம்... ஜமீன்தாரை போன் பண்ணி உடனே வரச் சொல்லி...

[illegible] : 1000 த்தை வாங்கி என் கையிலே கொடுக்கணும்... நான்தானே கேஸ் ஜெயிச்சுக் கொடுத்தேன்...

[illegible] : நானும் ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் பண்ணிப் பிட்டேன். ஊருக்குப் போகாமே இங்கேயே கொஞ்ச நாள் தங்கிடறேன்.

[illegible] : நீ பாட்டுக்கு ராஜா மாதிரி இரேண்டா! உன்னாலே யாருக்குக் கஷ்டம் இங்கே...!

(சாம்பு இருவரையும் முறைத்துப் பார்க்கிறான்...)

— — — —

காட்சி 22

(சில காகிதங்களை எடுத்துக்கொண்[illegible] வில்லி மாதிரி ஒரு பெண் ஜாலியா[illegible] கிறாள். அவளை மூன்று ரெளடிகள் [illegible] கிறார்கள்)

ரெளடி : என்னா! நீ குதிக்கிற குதியைப் பார்த்தா[illegible] காரியம் பளம் மாதிரி தோணுதே...

ஸ்திரீ : பழமா! பழுத்த பழம்! உரிச்ச பழம்! [illegible] சொட்டற பழம்! பாரேன் இங்கே...

ரெளடி : (பார்க்கிறான்) ஜகாம்! உன்னாலல்ல... [illegible] வேலையை ஒப்பிச்சோம்... அது நடக்க[illegible] கறதுகூட உண்டா! உஸ்ஸ்ஸ்... ஜாஜா[illegible] ரொம்ப சுகமா வேலையை முடிச்சிட்டி[illegible]

ஸ்திரீ : வேலை ரொம்பு சுளுவு! அந்த சாம்பு ஒரு [illegible] பொம்பளை பித்து... என்னைக் கண்[illegible] சொக்கிப் போயிட்டான்... தலைகீழே நி[illegible] சொல்லியிருந்தாலும் நின்னிருப்பா[illegible] நீங்கள்ளாம் தான் பயப்படுறீங்க...

ரெளடி : ஏதானும் சொக்குப் பொடி போட்டியா[illegible]

ஸ்திரீ : இந்தக் கண்ணாலே ரெண்டு வெட்டுப் [illegible] டேனா? நிலை கலங்கி... அவன்...!

ரெளடி : முதல்லேருந்து நடந்ததைச் சொல்லு...

ஸ்திரீ : ஆ! அப்படிக் கேளு! போனேனா...! 'ஸார்... ஸார்'ன்னேன். அவன் பொஞ்சாதி மாதிரி இருக்கா ஒரு பொம்பளை, 'நீ யாரது?' ன்னு ஒரு அதட்டல் போட்டது. 'மிஸ்டர் சாம்புவைப் பார்க்கணுமே! இருக்கிறாரா!" என்றேன். 'என்னாத்துக்கு நீ பார்க்கணும்'ன்னாள். 'அதை அவர்கிட்டே சொல்லிப்பேன்... இருக்கிறாரா, இல்லையா?'ன்னேன். 'வர்ரச்சேயே விரைப் பிலே இருக்குதே'ன்னு உள்ளாரப் போயிட்டாள்.

ரெளடி : அப்புறம்...

ஸ்திரீ : அவனே வந்துப்பிட்டான். ஒரு வாளைப் பளத்தை உரிச்சு வாயிலே போட்டுக்கிட்டு 'நமஸ்தே' போட்டேன். 'வாங்க, வாங்க'ன்னு ஸதிர் பண்ணிக்கிட்டான்... சுத்த மடையன்!

ரெளடி : மேலே சொல்லு!

ஸ்திரீ : 'ஸார்! உங்க கியாதி உலகமெல்லாம்தான் ஜொலிக்குது... நான் உங்க கையினாலே இந்த நோட் புஸ்தகத்தில் ஒரு கையெழுத்து வாங்கிக் கிட்டுப் போக வந்திருக்கேன். இதிலே கவர்னர், கமிஷனர், கமாண்டர், ராஜாங்க கிரிக்கெட் காரங்க எல்லார்கிட்டயும் *autograph* வாங்கி யிருக்கிறேன். உங்க கையெழுத்தும் இல்லாட்டி இது பூர்த்தியாகாது' அப்படின்னேன்.

'ஆ! ஆ!' அதெல்லாமில்லை... என்றான். அப்புறம் ஒரு புஞ்சிரிப்பு சிரிச்சு, "நீங்க

கண்டிப்பா செய்வீங்க. எதினாச்சியும் சொன்[illegible] காட்டியும் என் பேரை சொல்லு" அ[illegible] னாரு கமிஷனரு.. அவரோட கையெழுத்[illegible] செஞ்சாருன்னு சொல்லி, சும்மா தே[illegible] பாசாங்கு செய்துட்டு, 'அடடா! அந்த [illegible] வீட்டிலே தங்கிடுச்சு' என்று நடிச்சேன். [illegible] 'அதுக்கென்ன! நீங்க சொன்னா [illegible]' என்று வாங்கி கையெழுத்தை அழுத்தி [illegible] பிட்டான்!

நாட்டிப் பிட்டான், அவன் நாட்டிப் பிட்டான்!
மடத்தனத்தைக் காட்டிப் பிட்டான்!
சாம்பு வளராலும், கொம்பு முளைச்சாலும்
வீம்பு பிடிச்சாலும் காம்பிலே கிள்ளிடுவேன்!

ரெண்டி : போதும் அம்மா சங்கீதம்! அடுத்த பாட[illegible] பார்க்கணுமே! மேற்கொண்டு என்ன '[illegible]' செய்திருக்காங்க தெரியுமா?

ஸ்திரீ : இது நடந்திருச்சின்னா, பிளான் பூராவும் [illegible] மாதிரிதான்... தெரிஞ்சிக்க! சாம்பு கையெழு[illegible]த்துப் பண்ணின காகிதத்துக்கு அடியி[illegible] 'கார்பன்' காபிக்கும் வைச்சு இதோ [illegible] விருக்கேனே கையெழுத்து-இதுக்கு மேலே [illegible] லெட்டரை எழுதுங்க கோபாலனுக்கு...

ரெண்டி: லெட்டர் காப்பியையும் தயார் செ[illegible] கொண்ணாந்துட்டேன்... இன்னைக்கு ரா[illegible] இந்த இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலனும், கான்[illegible] பிள்கனும் 'சித்திரா டாக்கீஸ்' பக்கவா[illegible] வரப்படாது! வந்தாங்கன்னா, நம்ம வேலை[illegible] இடைஞ்சலாயிப் போயிடும்... அந்த பிராக[illegible]

மகளைக் கொண்டு போவற சிரமம் அவ்வளவு தானே!

[illegible] : அவ்வளவேதான்!

[illegible] : கேளு, கடுதாசை! இதைப் பார்த்துட்டு கோபாலன், கான்ஸ்டபிள்களை அனைச்சுட்டு மூணு மைல் தள்ளி *Kurshid Road* வரைக்கும் ஓடுவான்... நம்ம காரியம் ஆயிப் போயிடும்.

[illegible] : அடி படிவேன், கடுதாசியை...

[illegible] : படிக்கப் போறேனே...!

என் அன்புள்ள இன்ஸ்பெக்டர் கோபாலனுக்கு,

இன்றைக்கு உமக்கு ஸ்பெஷலாக ஒரு வேலை வைத்திருக்கிறேன். சரியாக 9 மணிக்கு உங்கள் ஸ்டேஷனிலுள்ள கான்ஸ்டபிள்களை எல்லாம் கூட்டிக் கொண்டு, *Kurshid Road* பக்கத்தில் சரியாக 9 மணி முதல் 11 மணி வரைக்கும் மறைவாக இருக்க வேண்டியது. அப்போது ஒரு விஷயம் நடக்கப் போகிறது... நடந்த பிறகு நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்...!

தவறாமல் நான் சொன்னபடி வரவும். கட்டாயம் வரவும்.

இப்படிக்கு...

இந்த மாதிரி சாம்பு கையெழுத்து மேலே எழுதி, சரியான 'டய'த்திலே கொடுத்திட்டா, கோபாலன் நம்பிக் கொண்டு...

ஸ்திரீ : வந்து சேருவான் அங்கே... இங்கே நாம '[illegible] டாக்கி' ஸிலே நம்ம வேலையை முடிச்சு[illegible] என்ன!

ரௌடி: ரொம்ப கனிசமாப் போச்சு! அப்புறம் '[illegible] விவகாரத்'தைப் பார்த்து கோபாலன் ஆச்ச[illegible] படுவான்... மிராசுதார் மகளைத் திரும்ப[illegible] துக்குள்ளே பதினாயிரம் வாங்கிப்பிடலாம்.

ஸ்திரீ : போ! பதினாயிரமா! அவன் பெருத்த பு[illegible] யாச்சே, தொந்தியைப் பார்க்கல்லே... உ[illegible] லாம் பவுன், சவரன்... லச்ச ரூபாய் வாங்க[illegible] நட.., நிக்காதே!

ரௌடி: இதோ காரியத்தைப் பார்க்க மாட்டேனா

(இருவரும் செல்கின்றனர்)

— — —

[illegible] 23 இடம்: கோபாலன் வீடு

[illegible] (பாடுகிறாள்) கருணைக் கடல் பெருகி, காதலி னால் உருகி...

(மோட்டார் சைக்கிள் சத்தம் கேட்கிறது)

அட...டே! அவர் வந்துட்டார் போலேயிருக்கே... இன்னிக்கு ஆனந்தம்தான்...!

(ஆனந்தத்தில் ஆடிக்கொண்டே டிபனும், காப்பி யும் எடுத்து வருகிறாள்)

[illegible] : (உள்ளே வந்து கொண்டு...) ஏது! இன்னிக்கு அபாரமாயிருக்கு உபசாரம்! உம்...? நான் வரது முன்னமேயே தெரிஞ்சுட்டாப்பலே இருக்கு...

[illegible] உங்கள் மோட்டார் சைக்கிள்தான் ஒரு மைல் வரத்துக்கு முந்தியே டுடும்டுப்டும்னு அறிவிக் கிறதே! உங்கள் சைக்கிள்னாலே அதுக்கு ஒரு தனி சத்தம்; நீங்க வரேள்னு தெரிஞ்சு போயிடறது...

(கோபாலன் உட்காருகிறார். லக்ஷ்மி கையில் விசிறியுடன் நிற்கிறாள்)

[illegible] : நீ ஏன் சிரமப்படறே! *Table Fan* ஐக் கொண்டு வாயேன்... ஏதானும் ரிப்பேரா!

லக்ஷ்மி: (பொய்க் கோபம் கொண்டு...) நான் [illegible] கூடாதாக்கும்... உங்கள் சாம்பு இருக்[illegible] அவருக்கு சட்டைப் பித்தான் முத[illegible] வேம்புதான் போடறான். அன்னிக்கு [illegible] போயிருந்தேன்... நான் இருக்கிறதை [illegible] மலே சாம்பு, 'அடியே, அழுக்கு [illegible] கொடுத்திட்டியேடி! பாருடி!' [illegible] வந்துட்டார்... எனக்கானா ஒரே [illegible] போயிடுத்து...

கோ : என்னமோ சாம்பு, வேம்பு *Combination* [illegible] *grand* தான்... நீதானே ஜோடி சேர்த்து [illegible] இல்லையா?

லக்ஷ்மி: வைச்சால் என்ன! நம்மளை வி[illegible] எத்தனையோ சமர்த்து! நீங்களும் [illegible] பதினாறு வருஷமா ஒரு பிள்ளைக்குத் [illegible] கிடக்கிறோம். அவன் 'டக்'னு ஒரு பிள்ளை[illegible] பெத்துட்டா; ஆச்சு, இப்ப தானு [illegible] ஸ்நானம் பண்ணலே!

கோ : அட! சாம்பு யமகாதகனாயிருக்கானே! [illegible]

லக்ஷ்மி: டிபனைச் சாப்பிடுங்கோ... நானே [illegible] னேன்...

கோ : இதென்ன இது, பார்த்தால் பலாச் சுளை [illegible] யும் இருக்கு; ஊசிப் போன அல்வா மாதிரி[illegible] இருக்கு... என்ன இது?

லக்ஷ்மி: பேர் மறந்து போச்சு, ரேடியோவிலே [illegible] னான், எழுதின்டேன்...

[illegible] அது எதனால் என்ன, நீ கொடுக்கிற போது, எதுவும் *sweet* ஆகத்தான் இருக்கும்...

[illegible] ஐய்யய! இது காரப் பக்ஷணம்... நீங்க பாட்டுக் கண்ணைத் தொட்டு வைச்சுடாதிங்கோ...

[illegible] தொடலயே, என் கண்களிலே உன் கையாலே சாப்பிடறதினால் ஆனந்த பாஷ்பம் வரத்தானே போறது!

[illegible] ஆமாம்! சும்மா எனக்குத் திருப்தியா சொல் றேன்...!

[illegible] நீ நெனைச்சின்டிருக்கே! போலீஸ்காரனுக்கு *Heart* கிடையாதா? என்ன லக்ஷ்மி? என்னைப் பாரேன்...

[illegible] *Heart* எல்லாம் இருக்கோ, இல்லையோ, சித்தே நாழி வீட்டிலே தங்கறதில்லை. எப்ப பார்த்தா லும் *Duty* தான்!

[illegible] ஆ...மா, லக்ஷ்மி! எப்ப ஒரு பொறுப்பை எடுத்துண்டோமோ, அதற்கு உழைச்சுத்தானே ஆகணும்!

[illegible] ஊரிலே இருக்கிற வம்பர்களுக்கு அதெல்லாம் தெரியுமா? உழைக்கிறதைப் பார்க்கிறானா! அடுத்த வீட்டு பாகீரதி, 'உங்காத்துக்காரருக்கு என்னடி! விரலை அசைச்சால் எல்லாம் நடக்கும்!' என்கிறாள். இரண்டு கையாலேயும் வாங்கறார்னு அவ ஆத்துக்காரர் சொல்றா ராம்! இங்கே என்னடான்னா...

கோ : இந்தா லக்ஷ்மி! பொறுப்புள்ள [illegible] யோகத்திலே ஒருத்தன் இருந்தாலும், [illegible] நாலைத்தான் சொல்லுவா... நாம [illegible] பண்ணக் கூடாது... நம்ம மனசாக்ஷி [illegible] பார்த்துண்டு போக வேண்டியதுதான்.

லக்ஷ்மி : எனக்கு அதுக்கூட வயித்தெரிச்சல் [illegible] சித்தே பெண்டாட்டிகூட பேசிவோ [illegible] இல்லாதபடி உழைச்சு என்னத்தைக் கண் [illegible]

கோ : இந்தா... இப்ப பேசல்லையா! இதிலே [illegible] பங்கு ஆனந்தமா இருந்துட்டுப் போவோ [illegible]

லக்ஷ்மி : ஆமா... அழகுதான்! பேச ஒட்டி விடுவா [illegible] டெலிபோன் மணி அடிச்சுடுமே...

(டெலிபோன் மணி சரியாக அப்போது [illegible] கிறது)

பாருங்கோ, சொல்லி வாயை மூடல்லே!

கோ : (போனில் ஏதோ பேசிவிட்டு திரும்பி [illegible]) ஒண்ணும் இல்லை, பயந்துடாதே! சாம்பு [illegible] லேருந்து நம்ம இன்ஸ்பெக்டர் நாயுடு பேச [illegible] சாம்பு ஒரு பெரிய கேஸை அந்தப் பய [illegible] வச்சுண்டே நடத்தி விட்டாராம்...! [illegible] வோடே சின்னப் பையன்... ஒரே வாரிசு [illegible] மல் போய் மூணு மாசமாகிறது. அ [illegible] தேடாத இடம் இல்லை... இவர் பிடிச்சுட் [illegible] இங்கே வரேன் என்கிறார். அவர் [illegible] மெள்ள வர்றத்துக்குள்ளே அஸ்தமிச்சுடும்.

அதிர்ஷ்டக்காரர் சாம்பு! ஆமா, இதை ஆபிப் போறதுக்கு முந்தி சாப்பிடலாமா?

ஆமா! இப்படிக் கொடு!

முடியாது! 'ஆ'ன்னு வாயைத் திறக்கணும், நான் போடுவேன்.

அடேடே! இதை எங்க ஆபீஸ் காரா யாரானும் பார்த்தா என்னை என்ன நினைச்சுப்பா? உம்? இந்தப் போலீஸ்காரன், சாம்பு கூடப் பழகிப் பழகி... அவன் மாதிரி...

நீங்க கூடப் பார்த்துட்டேளா? வேம்புக்கு அத்தனை ஆசை சாம்பு மேலே!

லக்ஷ்மி! இப்படிக் கொடு... *Dress* மேலே இந்த பக்ஷணம் விழுந்துதோ, வண்ணானுக்குப் போட்டால் கூடக் கறை போகாது! ஆமாம்!

ஐய அழகே! இந்த *Dress* இல்லாமே வேஷ்டி கட்டிண்டு நீங்க போனால் கூட ஒத்தரும் உங்களை மதிக்க மாட்டான். எங்கப்பா சொல்லுவார்... 'மாப்பிள்ளை பஞ்சகச்சம் கட்டிண்டு விபூதிவிட்டுண்டா எவ்வளவு லக்ஷணமாயிருக்கும், கண் படுமோன்னு தோணும்' என்பார். எப்பதான் கட்டிப் பேளோ! பார்ப்பேனோ!

சீக்கிரம் பார்க்கலாம்...! சீமந்தம் வரது!

சொல்லிண்டே இருங்கோ! 'அப்புறம் தை பிறந்து...'ங்கறாப்பலே...

கோ : இல்லேடி இல்லை! ஒரு திருட்டு ஜோஸ்[illegible] வெறும் Humbug பேர்வழி arrest ஆயிருக்கா[illegible] அவன் என் கையைப் பார்த்துட்டு, 'அ[illegible] வருஷம் இதே மாசம் குழந்தை' என்று சொ[illegible] யிருக்கான்... அடிச்ச அடியிலே, என்ன [illegible] ஜோஸ்யம் சொல்றேன் என்கிறான்!

லக்ஷ்மி : சரிதான்! சரிதான்! உங்க ஜோஸ்யன் [illegible] சொன்னாக்கூடப் பலிக்காது...

(காப்பியை கையில் பிடித்துக் கொண்டு)

ஏன்னா! நல்ல சினிமா வந்திருக்[illegible] போகலாமா?

கோ : போயேன்... 313ஐ அனுப்பி 'சீட்' ஏற்பா[illegible] பண்றேன்...

லக்ஷ்மி : நீங்க வரேனான்னா... சீட் யார் கேட்டா!

கோ : நானா! என்னையா கேட்கிறே!

லக்ஷ்மி : ஆமா! நீங்களேதான்! உங்க பக்கத்[illegible] உட்கார்ந்து எல்லாரையும் போலே பார்[illegible] ணும்னு ஆசையாயிருக்கு...

கோ : அது நடக்காத காரியம்! நிச்சயம்! போலீ[illegible] காரன் அதட்டி மிரட்டி வந்துட்டான் சினி[illegible] பார்க்கணும்னு புகார் சொல்லமாட்டார்க[illegible]

லக்ஷ்மி : நல்ல பயம் பயப்படறேள், போங்கோ!

(கன்னத்தில் மெல்ல தட்டுகிறாள்)

கோ : இந்தப் பட்டணத்தில் என் கன்னத்தைத் தொட்டு அடிக்கிறவள் நீ ஒருத்திதான், லக்ஷ்மி! ஆமாம்!

லக்ஷ்மி : பிள்ளை பிறந்தால் மூஞ்சியிலேயே உதைக்குமே பகிரங்கமா...! ஏன்னா! உங்களை ஒண்ணு கேட்பேன்!

கோ : ஒண்ணென்ன, ஒன்பது கேளேன்!

லக்ஷ்மி : ஏதாவும் செய்கிறதானால்தானே, கவலைப் படணும்!

கோ : அடேயப்பாய்! உங்களுக்கு எங்கேயிருந்துதான் இந்த வாய் வந்ததோ தெரியல்லை... அடேயப்பா!

லக்ஷ்மி : உங்க போலீஸிலே 'க்ராஸ்' பண்றதை விடவா...! நாம ரெண்டு பேரும் ஒரு போட்டோ எடுத்துக் கணும்... சாம்பு வாத்திலே இருக்கிற மாதிரி...

கோ : சரிதான், சரிதான்! இனிமே உன்னை சாம்பு வீட்டுப் பக்கம் போகப் படாதுன்னு சொல்லி விட வேண்டியதுதான்!

லக்ஷ்மி : சொல்லுங்கோ! ஒப்துக்குங்கோ!

(இன்ஸ்பெக்டர் நாயுடு உள்ளே வந்து சல்யூட் அடிக்கிறார்; லக்ஷ்மி செல்கிறாள்)

கோ : வாங்க, நாயுடுகாரு...! ராஜா பையன் அகப் பட்டுட்டானா! ஹூம்! ஆச்சரியமாயிருக்கே! மூணு மாசமா போலீசிலே சல்லடை போட்டு சலிக்கிறோம்... கெடைக்கல்லே... ஹூம்!

நாயுடு : அது பெரிய தமாஷ்ங்க! நம்ம சாம்பு [illegible] ஒரு கதை எழுதியிருக்கான்...

கோ : ஹோ! Editor ஆகப் போறானா அவன் [illegible] லையே!

நாயுடு : அதை எடுத்துக்கிட்டு, ஒரு நாய்க்குட்டி [illegible] விரட்டிக் கிட்டு Main Roadலே [illegible] இவன் நாய்க்குட்டி ஒரு பங்களாவுக்குள் [illegible] ஓடியிருக்குது... அதை ஒரு சின்னப்பைய [illegible] போயிருக்கிறான்.

கோ : அவன்தான் ராஜாபிள்ளையாக்கும்...!

நாயுடு : ஆமா! எப்படியோ அந்தப் பையன் [illegible] துக்கு தப்பிச்சிக்கு வந்திருக்கிறான் போலே [illegible] சந்து நாய்க்குட்டி கேட்டதுக்கு, வீட்டுக்கா [illegible] அந்த வீட்டிலே குழந்தையுமில்லே... [illegible] குட்டியுமில்லேன்னுட்டான்... சந்து என்ன [illegible] வந்து அழுதான்... நான் போய்க் கேட்டே [illegible] எனக்கும் இல்லேன்னுட்டான்... வந்துட்டே [illegible]

கோ : அடே, அப்புறம்!

நாயுடு : இந்த சந்து அவன் எழுதின கதையை அந்த வீட்டிலே போட்டுட்டதாகச் சொல்லி [illegible] எனக்கு சந்தேகம், ஸார்! சாம்புவே அந்த அப்படி செய்யச் சொல்லியிருக்காரு...

கோ : இருக்கும், இருக்கும்!

நாயுடு : கதையைத்தேடிக்கிட்டு மறுபடி நான்போனேன் [illegible] கதை கிடந்திச்சுங்கோ! ஆனா, அதிலே ஒரு [illegible]

தாயி பொம்மை போட்டிருந்துது... அந்த பொம்மை, ஏழு எட்டு வயசுப் பையன்தான் போட்டிருப்பானுங்க!

கோ : சபாஷ்! சபாஷ் சாம்பு! சரியான வேலை...! எட்டு வயதுப் பையன் ஒருவன் இருக்கான் என்கிறது prove ஆகிப் போச்சு!

நாயுடு : உடனே search போட்டேனுங்க. ரொம்ப சிரமப்பட்டு பையனைக்கண்டுபிடிச்சேன். காங்க அறை கட்டி அடைச்சிருக்கான்... ரூபாய் 10,000/- கொடுத்தாலல்ல பையனை அனுப்ப முடியும்னு condition போட்டிருந்தான் அயோக்கியன். ஆறு பேர் arrest ங்க. எல்லாம் link ups ஆக இருப்பாங்க சார்!

கோ : பேஷ்! பேஷ்! அபாரம்... பார்த்தீரா நாயுடு! சாம்பு மூளை அபாரம்... அமர்க்களம்...! சின்ன வேலை செய்தாலும் ஒரு Purpose இல்லாமே செய்றதில்லை...

(கதவருகில் ஏதோ ஓசை கேட்கிறது... இன்ஸ் பெக்டர் சென்று ஒரு கடிதத்தை எடுத்து வருகிறார்)

எனக்கா லெட்டர்?

(கோபாலன் அதை வாங்கிப், படிக்கிறார்)

நாயுடு : என்னங்க அது சமாசாரம்?

கோ : என்னமோ, சாம்பு பெரிய enigma... நாயுடு காரு! ராத்திரி ஒன்பது மணியிலேருந்து, பதி

ஜோரு மணிவரைக்கும் என்னையும் நாலைந்து கான்ஸ்டபிள்களையும் *Kurshid Road* மைதானத்திலே இருக்கச் சொல்றார்...

நாயுடு : காரணம்?

கோ : அது சொல்றதுதான் அவர் வழக்கமே இல்லையே! *Look here!* லெட்டர்கூட யாரையோ விட்டு எழுதச் சொல்லி, *Signature* மட்டும் போட்டிருக்கார்...

நாயுடு : (அதைப் பார்த்து...) இது அவர் கையெழுத்துதான், *Sure*...! நான் வர்றட்டுங்களா! ஸ்டேஷன்லே போய் வேலை கெடக்கு ரொம்ப!

கோ : *Right... you may go...*

(நாயுடு செல்கிறார்)

லக்ஷ்மி : என்ன விசேஷம்? யார் கடுதாசி?

கோ : ராத்திரி 9 to 11 வெளியிலே work இருக்கு...

லக்ஷ்மி : வழக்கந்தானே! சுகப்படன்னு பிறந்த பேர் சில பேர்தான்... அதிலே நான் இல்லை... உம்ம்...

— — — —

காட்சி 24 இடம்: சாம்புவின் வீடு

(வேம்பு, வெங்குட்டு, சந்து இருக்கிறார்கள். சந்து சாக்குக் கட்டியால் தரையில்... *A...S...S* என்று எழுதுகிறான்)

வெங்கு : *A...S...S... Ass...* அடே, கழுதைடா... யாரடா *Ass*?

சந்து : நான்தான் *A...S...S... A.S. Sundhu* தெரியுமா?

(மறுபடியும் எழுதுகிறான்)

வெங் : நீ *Ass* தான்டா! சரியான *Ass* தான்டா! கழுதே! கழுதே!

(சந்து, வெங்குட்டுவை அடிக்கப் பார்க்கிறான். வெங்குட்டு அவனைப் பிடித்துக் கொள்கிறான்)

சந்து : வெங்குட்டு, குங்குட்டு, கொரங்குக் குட்டி... அம்மா இவனை பாரேன்...

வெங் : *Ass, Ass, Ass...*

வேம்பு : ஏன்டா உனக்கு, வெங்குட்டு... இதெல்லாம்! வயசாகி விட்டதேடா குட்டிச் சுவராட்டமா...! சந்து கூட விளையாடாதே. அவன் அப்பா வர சமயம்... ஏதாவும் கோவிச்சுப்பார்...! நீ வாசல்லே போய் இரு!

வெங் : நான் ஏன் வாசல்லே போகனும்! [illegible] பின்னையும் தான் வாசல்லே போய் [illegible] ளேன்… அந்த அத்திம்பேர் வரட்டும்… [illegible] ஒண்ணு தீர்த்துடறேன்…

வேம்பு : என்னடா தீர்ப்பே, கட்டால போறவ[illegible] ஊருக்குப் போறேன்னு சொன்னேயே, [illegible] நாழி முன்னாடி… ஒழி!

வெங் : நானா ஒழிவேன்! இன்னிக்கு டிராமாவு[illegible] நான் வரப்போறேன்…

வேம்பு : எதுடா டிராமா! டிராமாவாவது… [illegible] ராமாதான்…! நீ இருக்கிற அழகுக்கு டிராமா[illegible] குறைச்சல்!

வெங் : அடியே! அழகிலே நான் சாம்புவுக்குக் [illegible] சடல்லே, ஆம்மாம்…! *Complimentary Ticke*[illegible] மூணு வந்திருக்கு… அதிலே எனக்கு ஒண்ணு!

வேம்பு : அதெல்லாம் கேட்கப் படாது!

வெங் : நான் கேட்கவா கேட்கிறேன்; சொன்[illegible] அப்புறம் சொல்லாமே எடுத்துப்பேன்…

(சாம்பு உள்ளே வருகிறான்)

சாம்பு : என்னடா, இது, எலே கந்து, உனக்கு [illegible] ஊறறதுடா! கூடமெல்லாம் *A…S…S…* [illegible] எழுதிண்டு… உம்…

வெங் : அதை நான் சொல்லப் போகக் கொண்டுதா[illegible] உங்க *wife* க்குக் கோபம் வரது… ஹாம்!

[illegible] : (வெங்குட்டுவைப் பார்த்துச் சிரித்து) என்னடாது, என்ன…?

[illegible] : ஒண்ணுமில்லே! இன்னைக்கு டிராமாவுக்கு ஒரு *Complimentary Ticket* நம்மைச் சேர வேண்டியது-

[illegible] : நீ யெல்லாம் டிராமாவுக்கு வரப்படாது… உன்னை விட மாட்டான்!

[illegible] : ஹா! உங்களை விடறவன் என்னை விட மாட்டானா? பார்த்துடுவமே!

[illegible] : என்னடி வேம்பு, இவன் வாய் இப்படி வளர்ந்து போச்சு…!

[illegible] : இருக்கட்டும்… யாரோ வரா, முன்னாடி பதில் சொல்லி அனுப்புங்கள்!

(தெம்பு இல்லாத சிரிப்புடன் பத்திரிகை ஆசிரியர் உள்ளே வருகிறார்)

[illegible] : ஐந்தாறு தடவையா அய்யர்வாள் அகப் படல்லை… இப்பவாவது பார்க்க முடிஞ்சதிலே நான் பாக்கியவான்…

[illegible] : நான் அகப்பட்டுண்டேனே அபாக்யவான்… விஷயத்தைச் சொல்லும்!

[illegible] : விஷயம் என்ன! முன்னே சொன்னதுதான்… உங்கள் விஷய தானம் வேண்டும்… ஆண்டு மலர் இன்னும் நாலு நாளிலே வெளி வந்தாக வேணும்…

[illegible] : அடுத்த ஆண்டு மலருக்குக் கட்டாயம் கொடுத்துடறேன்…

பட்ஆ : ஐயய்யோ! நீங்க அப்படிச் சொன்னா [illegible]
பண்றது நான்! எல்லாம் அச்சுப்பண்ணி [illegible]
முதல் பக்கத்தை உங்கள் கட்டுரைக்கு [illegible]
இறேன்... திறந்தவுடனே உங்கள் பேர் [illegible]
எவ்வளவு பெருமையா யிருக்கும்!

சாம்பு : அட! நீர்தான் என்ன எழுவானும் [illegible]
போட்டு வைச்சுக்கும், போம்! நம்மாலே [illegible]
முடியாது!

பட்ஆ : அது நன்னாயிராதே...!

சந்து : அப்பா! அப்பா! என் கதையைப் [illegible]
சொல்லு, அப்பா!

(அவன் கதையைக் கொடுக்கிறான்)

சாம்பு : ஆமாங்காணும்... இதைப் பிரசுரியும்!

பட்ஆ : இதையா! இதையா!

சாம்பு : ஆமாம், ஆமாம்... 'சாம்பு' s son எழுதின [illegible]
படம் போட்டது ராஜாவின் மகன்'னு [illegible]
ஓய்! நான் எழுதறதைவிட நன்னா [illegible]
யிருக்கான் பயல்!

(பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒரு பெருமூச்சுடன் [illegible]
வாங்கிச் செல்கிறார்.)

பட்ஆ : (வெளியே வந்து கொண்டே...) இந்தப் [illegible]
மனுஷான் கிட்ட ஒரு காரியம் சாதிச்சுக்கி [illegible]
போல கண்றாவியானது வேறெதுவுமில்லை [illegible]
நாம போற காரியம் ஆகிறதில்லை... [illegible]
காரியத்தைச் சாதிச்சுண்டுடறான்...! [illegible]

சாம்பு கதை கிடைக்கல்லை; சாம்பு பிள்ளை
குறையைத் தீர்த்துண்டுட்டான்... *I am fed up*...
இந்த *issue* வோடே 'மசால் வடை'யை நிறுத்திப்
பிடறேன்..., ஆமாம்! 'கரம்பக்கோடா' வை
ஆரம்பிச்சு, பழைய *Policy* களுக்கு முழுக்குப்
போட்டுட்டு ஒருத்தரை லட்சியம் பண்ணாமே
நடத்தறேன்...

[illegible] : என்னடி அவன் போனானோ இல்லையோ!

[illegible] : அவன் போனான்; டிராமா சமாசாரம் சொல்
லுங்கோ... வெங்குட்டு வரணுங்கறான். நான்
நின்னுக்கறேன்.

[illegible] : சேச்சே! நீ போகலேன்னா, நான் நின்னுக்
கிறேன்...

[illegible] : அம்மா வல்லேன்னா, நானும் போகல்லே போ!

[illegible] : இந்தா அத்திம்பேர்! இந்தப் பூச்சாண்டிக்
கெல்லாம் பயந்த சிங்கம் இதில்லே... நீங்கள் யார்
வராட்டியும் இது போகும்...

(புதியதாக... *Factory Manager* ஒருவர் உள்ளே
வருகிறார்)

[illegible] : என்னங்க வர்ரப் போலே வெசவு காதிலே
விழுது!

(வேம்புவும், வெங்குட்டுவும் வெளியே செல்
கிறார்கள்)

[illegible] : வாங்க, வாங்க! வசவு உங்களை இல்லை...
நம்மைத்தான்... அதாவது நம்ம வீட்டு மனு

சங்களைத்தான்... உம்? நீங்க யார் தெரி
லையே!

மானேஜ : நம்ம மாதிரி ஏளைங்களை நீங்க தெரி
கப்பாவேன்? தெரிஞ்சுக்கிட்டாலும் ஞாபகம்
ஏன் இருக்கணும்!

சாம்பு : இல்லை... வாஸ்தவமா... உங்க Face நல்ல Famil
ஆக இருக்கு... நினைவு வரல்லே...

மானேஜ : முன்னே ஒரு சமயம் நம்ப இன்ஸ்பெக்ட
கோபாலன் கூடப் பார்த்தது! நம்ம மூத்த மக
டான்ஸ் பண்ணிச்சு, அப்போ அனை
வந்தேன்... ரொம்ப busy ஆக இருந்தீங்க!
சௌகரியமில்லேனுட்டீங்க...! நினைவு
வரதா...?

சாம்பு : இருக்கும், இருக்கும்... நிச்சயம் இருக்கும்! நீ
பொய்யா சொல்லீங்க?

மானேஜ : இப்ப நம்ம ரெண்டாவது மவள் 'டான்ஸ்' அர
Private ஆக அரங்கேத்தம் வைச்சருக்கோம். நீ
வரணுமே... என்னாங்க...

சாம்பு : வரணும்... அவசியம் வரணும்... இன்னைக்கு
'என்கேஜ்மெண்ட்' இருக்கே!

மானேஜ : இன்னைக்கு உங்களை விடறதில்லேனு வந்
டேனுங்க...என்ன engagement ஆனாலும் cancel
செய்து போடுங்க... இதுக்காகவே நான் இன்ஸ்
பெக்டர் கோபாலக் கண்டு, 'என்னாங்க சாம்பு
வர்ராறா? டிமிக்கி கொடுத்திடுவாரா?' னு
கேட்டேனே!

சேச்சே! நான் வரமாட்டேனா! டான்ஸுன்னா
ரொம்ப பிரியமாச்சே...!

தஸ்! தெரியுங்க எல்லாம்! கோபாலன்
சொல்றாரு:'அவரு வல்லே இல்லேன்னா சும்மா
கூட்டிக்கிட்டு தூக்கியாந்திரு... நான்தான் இங்கே இருக்
கிறேனே, சமாதானம் சொல்லிக்கலாம்'
னுட்டாரு...

அப்ப, கூட்டப் போறீங்களா...?

என்னாங்க விளையாட்டு... இன்ஸ்பெக்டர்
போய்க் காத்துக்கிட்டிருப்பாரு... சரியா 7.15க்கு
ஆரம்பிக்கணுமே!

கோபாலன் போய் விட்டாரா?

அவரை உக்கார்த்திப்பிட்டு வந்தேன்... நம்ம
கொளந்தையே சொல்லுதே... சாம்பு வராட்டி
ஆடமாட்டாதாமே...

அடி வேம்பு! அப்படியானா நான் போயிட்டு
வர்ரேண்டி... நீ, சுந்து, வெங்குட்டு மூணு பேரும்
டிராமா பார்த்துட்டு வாருங்கோ...

நான் வெளியே காத்திருக்கிறேன் வாருங்க...
ஒன்பதாவது மணி திரும்பிடலாம்...
(வெளியே செல்கிறார்)

அடியே! எதுக்கும் அந்த ஊதலைக் கொடுத்து
வைடி! கையோடே இருக்கட்டும்... நான்
வரட்டுமாடி?

வேம்பு : போய்ட்டு வாருங்களேன்! யார் [illegible]
நின்னா...!

(சாம்புவும் வெளியே செல்கிறான்)

வெங் : அக்கா! இனம்பு! டைம் ஆச்சு! எனக்கு [illegible]
தெரியும்... அத்திம்பேரை எவனாவது [illegible]
போயிடுவான்னு... ஸதிர் வேணாலும் [illegible]
கட்டும்... ஸதிர் வேணாலும் ஆட[illegible]
நாடகக் கொட்டகையிலே ஐம்மூனு [illegible]
யிலே உக்காந்திண்டிருக்கலாம்...

(வேம்பு, சந்து, வெங்குட்டு மூவரும் [illegible]
கின்றனர்)

———

சி 25 இடம்: நாற்காலி, சோபாக்கள் நிறைந்த
பெரிய ஹால்

(ஹாலினுள் Factory மானேஜரும், அவரைப்
பின் தொடர்ந்து சாம்புவும் வருகின்றனர்)

[illegible] : அப்பா! ஹோட்டல் சாப்பாடு ரொம்ப பலமாய்
போயிட்டது... நீங்கள் இத்தனை உபசாரம்
செய்தது சங்கடமாய்ப் போச்சு... இனிமே
உட்கார்ந்தா எழுந்திருக்க முடியாது...

[illegible] : உங்களை அப்படிப் பண்ணனும்னுதானே
செஞ்சேன்... இந்த மதன கோபால்நாயுடு ஒரு
காரியம் எடுத்தான்னா கடைசி வரைக்கும்
பாராமே விட மாட்டான்!

[illegible] : ஹி... ஹி... எப்படியோ உங்க காரியத்தை
நடத்திக்கிறீங்க...

[illegible] : அதோடே சாம்பு! என் கொள்கை, கிடைச்
சப்போ நல்லாச் சாப்பிட்டுடணும்கிறதுதான்...
நாளைக்குக் காலையிலே நாம் உசிரோடே
இருக்கிறோம்னு என்ன நிச்சயம் சொல்லுங்க...

[illegible] : (திடுக்கிட்டு...) என்னாங்க!

[illegible] : இப்போ கார்லே ஏழு மைல் தூரம் ஆறு நிமிஷத்
திலே வந்திருக்கிறோம். மோதிக்கிட்டுதுன்னா...

சாம்பு : ஏழு மைலா?

மானே : பின்னே Kurshid Road எங்கே இருக்கு[illegible] கூப்பிடு தூரத்திலேயா இருக்குது... நீ [illegible] வந்துருவியா கூப்பிட்டா?

(சாம்புவைக் கையால் பிடித்துத் தள்[illegible] கொண்டே)

சாம்பு : இதென்னது! பிடிச்சு தள்றேனே! அ[illegible] மரியாதை இல்லாமே வேறே பேசறே[illegible] எனக்கொண்ணும் தெரியல்லையே!

மானே : எல்லாம் தெரியும்டா சாம்பு, தெரி[illegible] சுயவாளிப் பயலே...! உன்னை நான் [illegible] டாலே அடிக்கற போது தெரியும்!

சாம்பு : (கோபத்துடன்) என்ன மரியாதை இல்லா[illegible] ஏகவசனமா ஆரம்பிச்சுட்டீங்க...! [illegible] யிருக்கிறதே! கோபாலனைக் கூப்பிடு[illegible] ஜல்தி!

மானே : துப்பறியற கழுதை! பேசாமே அந்த நாற்கா[illegible] யிலே போய் உக்காரு... பேசினயோ, [illegible] டணார்... போ!

சாம்பு : கோபாலன்! மிஸ்டர் கோபாலன்! இன்[illegible] பெக்டர் கோபாலன்!

(வாய்விட்டு கதறுகிறான்)

மானே : கூச்சல் போட்டயோ... ஒண்ணும் உபயோகம் இல்லை. கோபாலன் இங்கே ஏன் வர்றான் [illegible] வேளையிலே?

சாம்பு : அவர் என்னை அழைச்சு வரச் சொன்னதாகச் சொன்னது?

மானே : உன்னாங்கட்டி... சத்! நீ முட்டாள்தானே! அதைச் சொன்னவுடனே பச்சைப் புள்ளை மாதிரி—புல்லுக்கட்டை கண்ட ஆட்டுக்குட்டி மாதிரி... கூட வந்துட்டியே!

சாம்பு : நாட்டியம் நடக்கிறது கூடப் பொய்யா?

மானே : நாட்டியம் நடக்கப்போறது வாஸ்தவம்... உன்னை ஆடவைச்சுத்தான் பார்க்கப் போறோம்...

சாம்பு : அப்படியானால் நான் போகிறேன்...

(எழுந்திருக்கிறான்)

மானே : உக்காரு! உம்!

(பயத்துடன் உட்காருகிறான்)

கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லு...!

(சாம்பு மிரண்டு போயிருக்கிறான். இருவரைத் தவிர, அங்கு யாரும் இல்லை... மானேஜர் ரிவால்வரை எடுக்கிறார்)

கேளு! எதினாச்சும் தகராறு கலாட்டா பண்ணினியோ, சுட்டுத் தள்ளிடுவேன்... சொன்னபடி கேட்டயோ, பிழைச்சுப் போண்டாட்டியை பார்க்கப் போகலாம்...

சாம்பு : தெ... தெ... தெ... ரிஞ்சதைச் சொ... சொல்றேன்... சு... சு... சுடாதேங்க! ஸா...ர்?

மானே : சுட்டுத் தள்ளிப்பிடுவேன் மறு... கண்டுபிடி ! *Quick!*

சாம்பு : நான் எப்படி செய்வேன் !

மானே : சுட்டுத் தள்ளிப்பிடுவேன் மறுபேச்சில்லாமே... கண்டுபிடி ! *Quick!*

(ரிவால்வரைக் காட்டி பயமுறுத்துகிறான்)

மானே : *Shut up, you Ass?* ஏதானும் [illegible] பண்ணினயோ... ஆமாம் !

(ரிவால்வரை எடுக்கிறான்)

சாம்பு : நான் என்ன கேப்பேன்...! சொல்லுங்கோ [illegible] பார்க்கலாம் !

சாம்பு : நான் உன்னதை ஒப்புக்கறேன்: இதுவரைக்கும் [illegible] நானா ஒரு கேஸ் கூடக் கண்டு பிடிச்சதில்லை [illegible] அவ்வளவும் குருட்டு அதிர்ஷ்டம், [illegible] கோபாலனாகப் பார்த்து என் மேலே தள்ளின[illegible] நான் நிஜமாவே முட்டாள்தான்... சத்தியம் [illegible] சத்தியம் விட்டேன்! விட்டேன்!

மானே : நிறுத்து! ஊளையிடாதே! கழுதைமகனே! [illegible] 'பாப்பா' ங்காட்டியும்னு நினைச்சுட்டே...! [illegible] எனக்கு அவ்வளவு சமாசாரமும் தெரியும்! உன்கிட்டே நாயுடு ஒரு ஊதல் கொடுத்த[illegible] கமிஷனர் சொன்னதையும் சொன்[illegible] இல்லையா?

சாம்பு : உம்ம்...ஞா...ப...க...மில்லே!

மானே : நான் ஞாபகப்படுத்தறேன்! அதை நீ ஊதினா[illegible] போலீஸ், சி.ஐ.டி., காரன்கள் எங்கே இருந்தாலும் [illegible] அப்படியப்படியே வேலையைப் போட்டு வி[illegible] உன் ஒத்தாசைக்கு ஓடி வருவார்கள், அல்லவா[illegible] என்ன முழிக்கறே...! எடு ஊதலை! இங்கே ஊத[illegible] இப்போ! அவங்கள் ரெண்டு பேரும் வராங்க[illegible] இல்லையா, பார்க்கலாம்...!

சாம்பு : (திரும்பி) இதென்னடா பேரெழவு! ஆபத்தா[illegible] போச்சே! எல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறானே!

மானே : என்னடா டிலே...! சுட்டுத்தள்ளிடுவேன்... எடு ஊதலை...

சாம்பு : என்னன்னடை ஊதலே இல்லையே!

மானே : மரியாதை கொடுத்தால், மரியாதை பெற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறே! உன் மேலே கை வச்சால் நிமிஷம் எடுத்துடுவேன்... அதோ பாக்கெட்டிலே துருத்திக்கிண்டிருக்கே, அது என்ன, எடு, பார்க்கலாம்...

சாம்பு : அது ஒண்ணும் இல்லை...

மானே : எடுடாங்கறேன்... தீர்த்துருவேன் தீர்த்து...

சாம்பு : (ஊதலை எடுக்கிறான்) இது என்னோட Son சின்னப் பய... சந்துதான்... அவன் விளையாட்டு ஊதல் போலேருக்கு... அவனே மறந்து போய்...

மானே : என்னடா கதைக்கிறே கதை! ஐந்து நிமிஷம் கொடுக்கறேன்... அதுக்குள்ளே ஊதல்லையோ, தீர்ந்தே...! ஆச்சு ஒரு நிமிஷம்...! விளையாட்டில்லே!

சாம்பு : நான் என்ன பண்ணுவேன்! அவன்களைப் (பாவம்) காட்டிக் கொடுக்கலாமா? கொன்று விடுவானே...

மானே : இரண்டரை நிமிஷம் over...

சாம்பு : (திரும்பி) முடியாதுன்னால், நம்மைத் தீர்த்திடுவானே! நான் போனாலும் கூட, கமிஷனர், கோபாலன் இவானுக்கு எப்படித் தெரியப் போறது...

மானே : ஒரே நிமிஷம் பாக்கி! ஒரு நிமிஷமும் ஆனால் சொல்ல மாட்டேன்...! சுட்டு விடுவேன்!

சாம்பு : ஐயோ! வேம்பு! என் வேம்பு! என் கந்து! என் கண்களா! எனக்காக இல்லாவிட்டாலும் உங்களுக்காக நான் இந்த ஊதலை ஊதி விடறேன்!

(மெதுவாக ஊதுகிறான்)

மானே : (அவனைப் பிடித்து) Idiot! இப்படி நில் வந்து (ரிவால்வரை கீழே இருக்குகிறான்)

(அடுத்த அறையிலிருந்து இரண்டு பேர் ஓடி வருகிறார்கள். சாம்புவை முறைத்துப் பார்க்கிறார்கள்)

(அவர்களைப் பார்த்து துப்பாக்கியைக் காட்டி)

ஓஹோ! நீங்கள்தானா அந்த ஆசாமிகள்! தூக்குங்கள் கையை! மேலே... உம்... சுவர் ஓரமாக போய் திரும்பி நில்லுங்க... உம்... உங்களுக்கு உடனே ஏற்பாடு செய்கிறேன்... பாழுங்கிணறு Ready ஆக இருக்கு புழக்கடைப் பக்கத்திலே! மேலே போட நாலு லாரி Load மணலும் தயார்!

இருவர் : அட பாபி! சாம்பு! எங்களை காண்பிச்சு விட்டுட்டியே, கொலைகாரா! உன் உதவிக்கு வந்ததுக்கு இதுவா பலன்...! நீ நாசமாப் போக

மானே : ஏ, சாம்பு! நீயும் அவர்கள் சொன்னபடி நாசமாகப் போகவேண்டியதுதான்! தூக்கு கையை!

(சாம்பு வாயில் ஊதலை வைத்துக் கொண்டே கையைத் தூக்குகிறான். மேலும் சத்தமாக ஊதுகிறான்)

அடேடே! அனாவசியமாக ராவேளையிலே ஊதப்படாது! சாமிக்குத் தலையை வலிக்கும்.

(எதிர்பாராத விதமாக இன்ஸ்பெக்டர் கோபால னும், கான்ஸ்டபின்களும் உள்ளே ஓடி வரு கின்றனர். கோபாலன், மானேஜர் கையிலிருந்த துப்பாக்கியைப் பிடுங்கி, அவனுக்கு விலங்கு பூட்டுகின்றார்)

கோ : (கோபமாக) என்ன சாம்பு! பெரிசா Kurshid Roadக்கு வரச் சொல்லி லெட்டர் அனுப்பிச்சே! இந்த மாதிரி சம்திங் டென்னுக்குப் போறேன்னு சொன்னா என்ன..? எப்போ ஊதப் போறீன்னு காத்துண்டு கிடக்கிறோம்... அரை மணியாக... அதுவும் மூணாம்தரமா ஊதினதுதான் clear ஆகக் கேட்டுது.

சாம்பு : நான் லெட்டர் போட்டேனா!

கோ : இதென்ன மறதியா! எப்பவும் போலே பாசாங்கா...! இதைப் பாரும்... உம்ம கையெழுத்துத் தானே இது? நீர் அனுப்பாமே யார் அனுப்பினா இந்த லெட்டரை.

(லெட்டரைக் காட்டுகிறார். பின்பு கான்ஸ்ட பிளை நோக்கி)

மதன கோபாலைத் தனி 'செல்' லிலே போடச் சொல்லு.

— — — —

சாம்பு : வேம்பு! அடி வேம்பு!

போட்டார் மனுஷர்... ஆஹ்ஹா! [illegible]
நெனைச்சு நெனைச்சுப் பார்க்கிறேன், [illegible]
பிடிபடமாட்டேங்குது...

நாயுடு : நம்ப சாம்பு இதுவும் செய்வார்... இன்னமும்
செய்வாரு... வேடிக்கை, இதிலே என்னன்னு
கேட்டாக்கே, காரியம் 'கம்ப்ளீட்' டா முடிஞ்ச
பிற்பாடுதானுங்க புரியுது சரியா!

கான் 1 : நமக்குப் புரிஞ்சாலும், அவரு அதை ஒப்புக்
கிடறாரா? மார்தட்டிக்கிறாரா...! எதுவும்
கெடையாது... எப்பவும் அதே அசட்டு [illegible]
தான், மூக்கை உருவிக்கிறதுதான், எத்தனையோ
பேசறதுதான்...

வீர : என்னதான் நாயுடு சொல்லுங்க...! இந்த double
case ஐ ஒரு 'டய'த்திலே நடத்தப் போட்டவன்

[illegible] சொன்னது போல வேம்பு இடக்கை [illegible]

'நாடகக் கொட்டகையிலிருந்து கார் [illegible],
அதைத் தொரத்திப்பிடி' என்கிறாரு... அதிலே
'Ass' னு போட்டிருந்ததுனு மை போட்டுப்
பார்த்த மாதிரி சொல்றான். அதைத் தொரத்திப்
போனா, மிராசுதார் மகளைப் போக்கிரிங்க
கட்டிப் போட்டு Kidnap செய்துட்டுப் போறாங்
கன்னா... எப்படி சார் தெரிஞ்சது இவருக்கு...!

கான் 2 : நான் கேள்விப்பட்ட விசயம் சொல்விடறேன்,
சார்! சாம்பு இதை arrange செய்துட்டுத்தான்
போயிருக்கிறாரு...

வீர : ஆ! நீ சொல்லு! 315 இல்லே! நேத்தி ராத்திரி
அந்த கார் 'ரவுண்டப்' ஆறப்போ நீயும் இருந்தே
இல்லே அங்கே?

கான் 2 : ஆமாமுங்க... eye witness ஆச்சுங்களே...! சாம்பு அய்யா சமுசாரம், குழந்தை... மச்சான் கணக்கா ஒருத்தன் அச்சபிச்சா கிறான்... மூணு பேரும் வந்து எறங்கினா கொட்டகையிலே... அந்தப் பய... அது கொளந்தை... பேரு தெரியல்லை...

நாயுடு : சுந்துப்பய...

கான் 2 : அவன் திடுதிடுன்னு போய், அங்கே நி யிருந்த ஒரு கார் பின்னாலே Ass னு சாக் யாலே எளுதிப்பிட்டானுங்க... அவன் கூட அதட்டி அளைச்சு இளுத்துக் போனாங்களாம்...

வீர : உம்... அப்புறம்...?

கான் 2 : நாடகம் பார்த்திருக்கிறாங்க... நா அவ்வளவு சுகம் இல்லிங்க; திரும்பிட சீக்கிரமாவேனு தோணுது...! அதே கொட்ட யிலே நாகேச்வரபுரம் மிராசுதார் மகன் இருக்கிறான்... யாரோ வந்து, 'உங்கப்பா வாசல்லே காரிலே வந்திருக்கிறாரு... அவசர அளைக்கிறாரு'ன்னு சொல்லியிருக்காரு. மாக்கும்னு நம்பிக்கினு அது எளுந்திரி வந்திருக்குது... கார் கிட்டே வந்ததும், ரெண் முரடன்கள் உள்ளே தள்ளி, வாயிலே து அடைச்சுக் கட்டிப் போட்டுக் கிட்டாங்க...

வீர : கொண்டு போய்ச் சேர்த்திருந்துச்சே, வள் 10,000 ரூபாய் கிளப்பி இருப்பாங்க... மிராசு பலத்த புள்ளியாச்சே!

கான் 2 : வண்டி கெளம்பினதும், இஷ்டேஷனுக்கு 'போன்' வந்திருச்சு! பறந்து விட்டோம், துரத்திக்கினு... நம்ம வண்டியை டேவிட் பிள்ளை ஓட்டினானுங்க...

வீர : டேவிட் பிள்ளைதான் 'டேர்–டெவில்' ஆச்சே!

கான் 2 : நாங்க ஆறு பேருங்க... அவோனும் நல்ல வேகம் ஓட்டறான்... 60, 62 போனானுங்கோ! அவனுக்கு டயரு பாஸ்டாகாட்டிப் பிடிக்கிறது சந்தேகம் தானுங்க... இதிலே ஆச்சரியம் என்னா, பாருங்கோ!

நாயுடு : என்ன அது ஆச்சரியம்!

கான் 2 : அந்த வண்டியிலே அச்சு கணக்கா 'Ass' னு Chalk கட்டியாலே எளுதியிருந்திச்சு... அது மட்டும் இல்லைன்னா நம்பளாலே வண்டியை spot பண்ணியிருக்க முடியாது... கடோசியிலே மடக்கிட்டோம். டிரைவர் உள்பட மூணு ஆளை 'அரெஸ்ட்' பண்ணிட்டோம்... மிராசு மகனை Hospital க்கு இட்டுப் போனோம்...

கான் 1 : நான் பார்த்தேனே மிராசுதாரையே! தவிச்சுப் போயிட்டாரு... ஒரே மவ போலேருக்கு! செல்லமா வளர்த்துட்டாரு... காணாமே போனான்னவுடனே கலங்கிப் போயிட்டாரு. அகப்பட்டான் ஒடனே அவரு மொக மலர்ச்சியப் பார்க்கணுங்க!

நாயுடு : இருக்காதா...?

கான் 2 : நம்ம சாம்பு அய்யாவுக்கு ரெண்டு வேலி காவேரிப் பாய்ச்சல் ஜெலம்மில்ல எழுதி வைக்கப்போறதாப்பேச்சு! அவரு மட்டும் கா... அடையாளம் சொல்லி, நமக்கு 'போஸ்' செய்யாட்டி என்ன ஆகியிருக்கும்!

நாயுடு : சாம்புவுக்கு ரெண்டு வேலியும் கொடுக்கலாம்; இதுக்கு மேலயும் கொடுக்கலாம்... மனுஷன் கிட்ட கார் Round up ஆகி விட்டதுன்னு சொல்ற மட்டும் என்ன அடி அடிச்சிட்டாரு! ஏதோ தன் சொந்த family க்கு ஆபத்து வந்துட்டாப்பலே தவிச்சுட்டாரே!

கான் 1 : அப்புறமும் கூட, அதிலே இருந்தவங்க சமா சாரம் தெரிஞ்சுக் கிட்டப்புறம்தான் சித்த சமாதானமானாரு... அப்பாலே, கா... பார்த்துவிட்டு நிக்காமே, வீட்டைப் பார்க்க ஓடிட்டாரு... நம்ம சப் இன்ஸ்பெக்டர் சதாசிவம் ஒரு அப்பாவி 'பிக்பாக்கெட்'டைப் பிடிச்சிட்டு என்னா ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறாரு! இங்கே ஒரு பெரிய மனுசன் அனாவசியமா மனலயத்தனை கேஸை...

நாயுடு : உஸ்ஸ்... அதெல்லாம் என் எதிரிலே பேசப் படாது!

வீர : நல்லதை நல்லதுன்னு சொன்னா... கெட்டதை நீ கெட்டதுனும் சொல்ல வேணாம், நல்லதுன்னு சொல்லவும் வேணாம்... சும்மா இரு!

நாயுடு : வாருங்கள், பிள்ளைவாள்! நமக்கு இன்னிக்கு *Important function* இருக்கு... ஞாபகம் இல்லையா? *circle* சொன்னாரே!

வீர : இதோ ரெடி...
(இரண்டு எஸ்.ஐ. களும் செல்கிறார்கள்)

கான் 1 : பார்த்துக்கினியா, அவனவன் இனத்தைச் சொன்னா, ரோசம் பொத்துக்கினு வரது!

கான் 2 : கெடக்கிறான் விடு, தெரிஞ்சு கெடக்குதே! விடு...!

கான் 1 : நீ சாம்பு! வேலை பெரிய வேலைதான்னு சொல்றே!

கான் 2 : படா வேலை! போ...! இதிலே இன்னொரு பொம்பளை வேறே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறா; அநேகமா அகப்பட்டிருப்பா இந் நேரம்...! சாம்பு பெருமையை நல்லாத் தெரிஞ்சுக் கோணம். நானும் நீயும் புகழ்ந்துக்கிட்டா மட்டும் போதாது! அந்தப் போக்கிரிங்க திட்டறதைக் கேழ்க்கணோம். என்னா திட்டுத் திட்டறானுவ, என்ன திட்டு திட்டறானுவ... அடே அப்பா...!

கான் 1 : தொலையறான், உடு! ஊரிலே பெரிய மனுசனா வறதுன்னா நல்லதும் இருக்கும். கெட்டதும் இருக்கும். வா, நாமளும் போவலாம்...
(இருவரும் செல்கின்றனர்)

— — — —

சந்து : அம்மா மடியிலே அப்பா தலையை வைச்சண்டிருக்கார்; அம்மா வந்து... இட்லியைத் தின்னக் கொடுக்கிறான்... இப்ப Ice colour வாங்கித்தா...

கோ : வாடா பயலே! புத்திசாலிடா நீ!

(இருவரும் வெளியே செல்கின்றனர்)

(சாம்பு பயந்தபடியே... எழுந்திருக்கிறான்)

சாம்பு : அடியே கோபாலன் குரலாயிருந்ததே! என்னடி செய்யலாம் வந்துட்டா!

(சாம்பு பார்க்கிறான்... மெத்தையில் படுத்துக் கொண்டு போர்வையால் தலை முதல் கால் வரை போர்த்திக் கொள்கிறான்) அடி, வேம்பு!

வேம்பு : இதென்ன நாடகம்!

சாம்பு : நாடகம்தாண்டி! நன்னா நடிச்சால் நான் பிழைக்கலாம்... கோபாலன் வந்தால் ஜுரம்னு சொல்லுடி... இல்லாட்டா தலையைக் கொண்டு போயிடுவன்...

வேம்பு : அழகுதான்!

(உள்ளே போகிறாள்... கோபாலனும், நாயுடுவும் வருகின்றனர்)

கோ : ஓய், சாம்பு! சாம்பு...! ஓய்...! என்னங்காணும் உமக்கு...?

சாம்பு : (போர்வையைத் திறந்து) ஊம்...

கோ : என்னைப் பார்க்க முடியல்லையா உமக்கு!

சாம்பு : (சன்னஸ்வரத்தில்) மூணு நாளாச்சு! கண்ணை திறக்க முடியல்லே... ஊம் கோபாலனா...! வாரும்! ரொம்பக் காய்ச்சல் வந்துடுத்து...

(நடிக்கிறான்)

கோ : (சிரித்துக் கொண்டே) அடடே! விஷயமே தெரியாதே! ஐயோ பாவம்! வெங்காய சாம்பாரிலே இட்லியைத் தோய்ச்சுத் தோய்ச்சு ஆம்படையாளைப் போடச் சொல்லியிருப்பீர் போலே இருக்கு...

சாம்பு : (எழுந்து உட்கார்ந்து) உமக்குப் பரிகாசம்! எமக்குப் பிராணாவஸ்தை...! ஹூம்! இந்த இடுப்பு இருக்கே, உட்காரவே முடியல்லே... உம்...? உம்...!

கோ : அடடா! த்ஸொ, த்ஸொ...! அடபாவமே! யாராணும் வைத்தியம் செய்யறானோ? நல்ல அனுபவம் உள்ளவனா பார்த்தால் சித்தே நாழியிலே உம்மை உட்கார்த்தி வைத்து விடுவானே...!

சாம்பு : நம்ம பயல் கிட்டே கூடச் சொல்லியனுப்பலாம் என்று இருந்தேன்... அவனுக்கும் உடம்பு சரியில்லை...

கோ : பயலே சொல்லிப்பிட்டான்... Ice Colour சாப்பிட்டிண்டிருக்கான்! எங்கே... இந்த மருந்தை Try பண்ணட்டுமா?

(சாம்புவின் தொடையில் கையை வைத்து, 'நறுக்' கென்று கிள்ளி விடுகிறார். சாம்பு குதித்துத் துள்ளுகிறான்)

என்னங்காணும் ஏதாவது சௌகரியமாத் தெரி கிறதா?

சாம்பு: ஐயோ! இன்ஸ்பெக்டர்! வெடுக்குன்னு பலமா கிள்ளிப் பிட்டீரே! ரொம்ப வலிக்குதே!

கோ : பின்னே, பைத்தியக்கார மனுஷா! இந்த மாதிரி ஆபத்தான வியாதிகளை வைச்சுண்டு, தக்க சமயத்திலே படுத்துண்டுட்டா என்ன ஆகிறது! ஹ¬ம்!

சாம்பு : இல்லை, மிஸ்டர் கோபாலன்! என்னாலே Strain பண்ணிக்க முடியல்லே... ஒரே time -லே நாலைஞ்சு கேஸ்களா வந்து சேர்ந்துக்கிறது! மண்டையை கத்தறது... You see...!

கோ : எங்களுக்கெல்லாம் தெரியாதா? உம்மாலே முடியும்னுதானே செய்யச் சொல்றோம்! அதுவும் நம்ம கமிஷனர், நீர் அந்த Forgery Gang ஐப் பிடிச்சதிலேருந்து, உம்மை வந்து பார்க்கணும்னு துடியாத் துடிக்கிறார்... சீக்கிரம் எழுந்திரும்! நான் வந்திருக்கும் காரியம் என்ன தெரியுமா!

சாம்பு : ஐய்ய, இன்னொரு கேஸா! நான் மாட்டேன்! என்னை சந்தியில் கட்டி இழுக்காதேயும்...! (ஓடப் பார்க்கிறான்)

கோ : அட! சும்மா ஓடாதேயும்! கமிஷனர் வர்றார், வந்துட்டார்...

(கமிஷனர் தன் பரிவாரங்களுடன் வருகிறார்)

சாம்பு : வரணும், வரணும்! *I am so glad... so honoured...*

கமிஷ : மிஸ்டர் சாம்பல்! உம்ம போலே நமக்கு ரொம்ப சந்தோஷம்! எத்தினி கேஸானாலும் சும்மா உமி கணக்கா ஊதி எறிஞ்சுடறே நீர்...! உமக்கு நம்ம *Police Force* ரொம்ப கடமைப்பட்டிருக்கு...

சாம்பு : அதெல்லாம் இல்லைன்னா...

கமிஷ : நோ... நோ...! மிஸ்டர் சாம்பல் *Don't Interrupt*, சாம்பல்! நீர் மந்திரவாதி மாதிரி நமக்கு... நாம் சொல்றதுக்கு முந்தியே நம்ம கேஸுங்களை எடுத்து வேலை செய்தீர்...! ரொம்ப ஆச்சரியம், சார்...

சாம்பு : (அசடு வழிந்து கொண்டு) அதெல்லா மில்லைன்னா...

கமிஷ : நோ... நோ...! மிஸ்டர் சாம்பல்! *Don't Interrupt me*... உமக்கு நாம கௌரவம் பண்ணப் போறோம்... பண்ணாட்டி நமக்குப் பேர் கிடையாது... நம்மை *Fool*னு சொல்லிப் பிடுவான் அவ்வளவு பேரும்!

சாம்பு : வேணாம், தேவையில்லைன்னா... நீங்க அன்பா யிருக்கிறதே...!

கமிஷ : *No, No*... மிஸ்டர் சாம்பல்! *Don't Interrupt me ... I say*, இங்கே உம் வீட்டிலேயே ஒரு சபை கூட்டிடறேன்... *All arrangements over*... என்ன *Inspector* கோபால்!

கோ : (மரியாதையுடன்) எல்லாம் ரெடி... அழைச்சுண்டு வரேன்...

(விரைவாக வெளியே செல்கிறார்)

(மேஜை, நாற்காலிகள் போடப்பட்டுள்ளன. சாம்பு, கமிஷனர் மற்றும் சிலர் உட்கார்ந்திருக்கின்றனர்.)

கமிஷ : மகா ஜனங்களே, தாய்மார்களே! இன்னைக்கு சாம்பல்... தினம்... நம்பளெல்லாம் ரொம்ப சந்தோஷம்...

இங்கே கூடியிருக்கிற அவ்வளவு பேரும், நாம எல்லோரும், சாம்புதான்...! அவ்வளவு புத்திசாலி பேர், பிரக்யாதி பெற்ற பேர் என்கிறவரைக்கும் சந்தோஷப்பட வேண்டிய தினம்... நாம ஒவ்வொருவரும் நம்மள் வாழ்க்கையிலே மிஸ்டர் சாம்பல் மாதிரி இருந்து வர்றோம்...! அது நமக்கெல்லாம் ஒரு அனகான விசயம்! மிக சந்தோஷமான விசயம்... சாம்பல்... மிஸ்டர் சாம்பலை பார்த்தால் சாது மாதிரி... அசடு மாதிரி... பசு மாதிரி இருக்கார்... அல்லவா...? ஆனா... உண்மையிலே இவர் ஒரு புலி! இவர் செய்திருக்கிற சேவைங்க அபாரம்... மறக்கவே முடியாது.

இவர் செய்திருக்கும் சேவைங்களுக்கு ஒரு பட்டம் அல்ல... ஒன்பதாயிரம் பட்டம் கொடுத்தாலும் தகும்... ஆனா, சாம்பல் ரொம்ப *Shy* ஆசாமி!

வாங்க மறுத்துடுவார்... இந்த நாளேலே... ஒண்ணும் இல்லாத பேர்வளிங்களெல்லாம்... நாலு பேராக் கூடிக்கிட்டுப் பட்டம் கொடுத்திடறாங்கோ... சாம்பலுக்கும் பட்டம் கொடுத்தாகோணும்...

ஆகையாலே, மகா ஜனங்களே!
ஆகையாலே, சகோதரர்களே!
ஆகையாலே, நண்பர்களே!
நம்ம மிஸ்டர் சாம்பலுக்கு இன்னைக்கு

"கம்பீர சாகரம்"

என்கிற பட்டத்தை அளிக்கிறோம்... மிஸ்டர் சாம்பலை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி உங்க சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறோம்...

கோ : இந்த மிக ஆனந்தமான தினத்திலே, மிஸ்டர் சாம்பு இன்னும் பல அரிய பெரிய சேவைகள் செய்ய பகவான் அருள் புரிய பிரார்த்திக்கிறேன்...

சாம்பு : ஹெ ஹெ! நான் Retire ஆகப் போறேன்...

கோ : *No... no... no...* ரிடயர் ஆகிறதா...! இப்பதான் உங்கள் கிரேட் கரியர் ஆரம்பமாகிறது...

(Post man டெலிகிராம் கொண்டுவந்து தருகிறான். கோபாலன் படிக்கிறார்)

கோ : சபையோர்களே! இன்னொரு சந்தோஷ சமாசாரம்! நம்ம மிஸ்டர் சாம்புவின் பிரக்யாதி நம்ம தேசத்துடன்... அயல் நாடுகளிலும் பரவி விட்டது...

துப்பறியும் ஸ்தாபனமான Scot Land Yard லிருந்து அழைப்பு வந்து விட்டது. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற அந்த துப்பறியும் நிபுணர்களாலேயே முடியாத ஒரு கேஸுக்கு இவரை அழைக்கிறார்கள்! மிஸ்டர் சாம்பு விஜய வீரராக வருவார் என்பதில் நமக்கு சந்தேகம் இல்லை—

சாம்புவுக்கு...ஜே!
சாம்புவுக்கு...ஜே!!
சாம்புவுக்கு...ஜே!!!

சுபம்